

ആദികൃപിൻ

പി
ന്നി
ലെ
||

ആ ഭിക്ഷുവിന്റെ പിന്നാലെ

PUBLISHED BY
THE FRANCISCAN THIRD ORDER BUREAU,
ST. ANTHONY'S FRIARY,
QUILON.

ST. JOSEPH'S I. S. PRESS, ELTHURUTH,
TRICHUR. 1951.

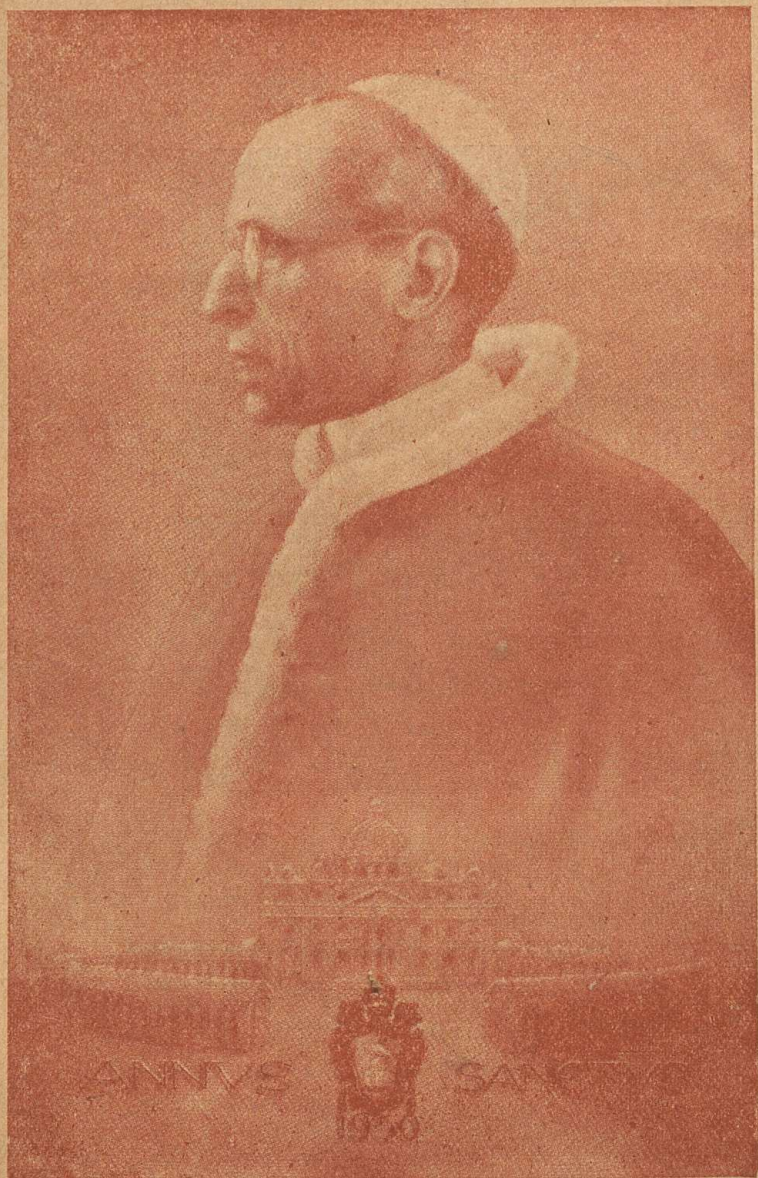
Imprimatur.

Bishop's House,
Trichur, 10-6-1951. }

† G. C. Alapatt,
Bishop of Trichur.

വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി
 ഭൂമിയെ ചവുട്ടിക്കൊണ്ട് ശ്രീശിരനായ
 യേശുനാഥനെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു; അതെ,
 ലൗകികമായ സമ്പത്തും, സുഖം, സ്വാതന്ത്ര്യം,
 കീർത്തി ഇവയെ പരിത്യജിച്ച് സത്യം, സമാഗ്ധം,
 സേവനം, സഹനം ഇവയെ കൈവരിക്കുന്നു.

ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗമായ 12-ാം പീയൂസ്
മാർപാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

വിജയ വിവരം

പേജ്

1. മുഖവുര i
2. മനുഷ്യരിൽ നീതിബോധം ഉളവാക്കുന്ന
മഹത്ത്വമാവനം
മഹാ ദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പൊരി . . . 1
3. തപസ്സിന്റെ സഭ
മഹാദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ ആഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ . . . 13
4. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ
നി. വ. ദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ ജോജ് ആലപ്പാട് . . . 19
5. ആ ഭിക്ഷുവിന്റെ പിന്നാലെ
ശ്രീമാൻ കെ. സി. ചാക്കോ എം. എ., ബി. ഇ.,
എ. എം. ഐ. ഇ. . . . 26
6. വിജയശ്രീലാളിതരാകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം
ശ്രീമാൻ പി. ഡി. തോമ്മാൻ എം. എ., ബി. എൽ. . . 33
7. ഫ്രാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം
ശ്രീമാൻ തോമ്മസ് മാക്കിൽ ബി. എ., ബി. എൽ. . . 45
8. ദൈവവചനം സജീവമോ?
ശ്രീമാൻ വി. സി. ജോജ് ബി. എ., എൽ. റി. . . 56
9. മാലാഖമാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
ശ്രീമാൻ ജോജ് തോമ്മസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളിൽ . . . 63

II

10. സെറാമിക് യുവജനസംഹൃതന
ശ്രീമാൻ ചെറിയാൻ ജെ. കാപ്പൻ ബി. എ.,
ബി. എൽ., എം. എൽ. എ. 73

11. അസ്സീസിയിലെ പുണ്യപുരുഷൻ
നി. വ. ടിഡ്രൂശീ ഡോക്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ
വയലിൽ 86

12. വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ മരണശാസനം
പ്രൊഫസർ തോമ്മസ് ശ്രീനിവാസൻ
എം. എ., എൽ. റി. 102

13. വി. ഫ്രാൻസിസ് അന്നം ഇന്നം
ബുദർ പീറ്റർ റെഡി എം. എ., എൽ. റി. 115

14. ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം
ശ്രീമാൻ കെ. എം. ജോർജ്ജ് ബി. എ., ബി. എൽ. . . 128

15. വി. ഫ്രാൻസിസ് സാമൂഹ്യബോധവും.
ശ്രീമാൻ കെ. സി. ചാക്കോ എം. എ., ബി. ഇ.,
എ. എം. ഐ. ഇ. 137

16. ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭ
മൊ ടിഡ്രൂശീ ഡോക്ടർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പൊരി . . 156

17. നിയമങ്ങൾ. 160

18. അനുബന്ധം. 165

മുഖവുര

വാ. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സിസി 1221-ലാണ് മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിച്ചത്. സർവ്വലോക പ്രസിദ്ധമായ ഈ സഭ നമ്മുടെ കേരളക്കരയിൽ പ്രവേശിച്ചത് ഇടതാ സ്വദേശിയായ പുത്തൻ പറമ്പിൽ തൊമ്മച്ചന്റെ വരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമാണെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. വിവാഹ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിക്കുവാൻ അതീവ താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഏകദേശം ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സഭയെപ്പറ്റി കേൾക്കുവാനിടയായി. അത് അല്പമായക്ഷേപേണ്ടിയുള്ള സന്യാസ സഭയാണെന്നു കേട്ടതോടുകൂടി മൂന്നാംസഭയുടെ നീണ്ട വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും ഏതാനും സ്നേഹിതന്മാരെ തന്റെ പുതിയ ജീവിത രീതിയിലേക്കുകുറിക്കുകയും ചെയ്തു. 1870-മാണ്ടു് വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അംഗീകാരം തൊമ്മച്ചൻ അപേക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും ഉടനെ അതു ലഭിച്ചില്ല. അഞ്ചു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണു് തൊമ്മച്ചന്റെയും സഖാക്കളുടെയും ജീവിത ക്രമത്തിനു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അംഗീകാരം നൽകിയതു്.

ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭ നിയമാനുസൃതമായി കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടു് ഇപ്പോൾ 75 കൊല്ലം തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനകം വരാപ്പുഴ, എറണാകുളം എന്നീ അതിരൂപതകളിലും ചങ്ങനാശ്ശേരി, കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, കൊച്ചി, തൃശൂർ, കോട്ടയം, പാലാ, എന്നീ രൂപതകളിലും മൂന്നാംസഭ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

എന്നാൽ ഈ അടുത്ത കാലത്തുപരെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾക്കു ഫ്രാൻസിസ്കൻ ഒന്നാം സഭയുമായി നേരിട്ടു് സമ്പർക്കമില്ലായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസ്കൻ ഒന്നാം സഭാംഗമായ ഒരു വൈദികൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളെ പ്രതിവഷം സന്ദർശിക്കണമെന്നുള്ള മൂന്നാംസഭാ നിയമം പ്രകൃത്തിയിൽ വരുത്തുവാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചില്ല. ഒന്നാംസഭയുടെ ഒരു വിഭാ-

ഗമയ കപ്പലിൽ സഭക്കാർ 1933-ൽ കൊല്ലത്തു് ഒരു ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി ഇവിടത്തെ മൂന്നാംസഭക്കാർ അവരുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. കൊല്ലത്തു് തില്ലേരിയിൽ വിശുദ്ധ അന്തോനീസിയന്റെ ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ചു് അല്പമായരുടെ മാത്രമല്ല വൈദികരുടെയും മൂന്നാംസഭാ സംഘടനകൾ ആവിർഭവിച്ചു. കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, കൊച്ചി, ചങ്ങനാശ്ശേരി, എന്നീ രൂപതകളിൽ ഉൾപ്പെട്ട വൈദികർ കപ്പലിൽ ആശ്രമത്തിൽ മൂന്നാംസഭാ സമ്മേളനം നടത്തിവരുന്നു.

എറണാകുളം അതിരൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭക്കാർ റവ. ഫാ. ജോജു് വട്ടംകണ്ടം അവർകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1942-ാമാണ്ടു് കപ്പലിൽ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. ആശ്രമത്തിൽനിന്നു ഒരു കപ്പലിൽ വൈദികൻ എറണാകുളം അതിരൂപതയിലുള്ള പള്ളികളിൽ ചിലഭൂപ്രാദേശികരായ സഭാംഗങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുകയും യുവജനങ്ങളെ സഭയിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു.

കപ്പലിൽസഭാ സൂപ്പീരിയരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി 1947-ൽ തൃശൂർ രൂപതയിൽ മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിതമായി. ആശ്രമത്തിൽനിന്നും ഒരു വൈദികൻ ആ രൂപതയിൽ സന്ദർശനം നടത്തുന്നുണ്ടു്.

ഏകദേശം പതിനായിരത്തോളം അംഗങ്ങളുള്ള ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭക്കാർ ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റൻ ഒന്നാം സഭയുടെ വേരൊരു വിഭാഗമായ "ഗ്രേയറ്റ്സ്" മൈൻ കൺവെന്യുവൽസ്"മായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂന്നാംസഭയുടെ ഭരണ ഘടനയനുസരിച്ചു് "ഗ്രേയറ്റ്സ്" മൈൻ കൺവെന്യുവൽസ്" സഭയിൽപ്പെട്ട വൈദികരായിരുന്നു ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭക്കാരെ സന്ദർശിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഒന്നാംസഭയ്ക്കു് ഇൻഡ്യയിൽ യാതൊരു സ്ഥാപനവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അതു് എളുപ്പമല്ലായിരുന്നു. ഈ വിഷമസ്ഥിതിയ്ക്കു് നിവാരണം ഉണ്ടാക്കുവാനായി ചങ്ങ

നാശ്വേരി രൂപതയിലെ കാലംചെയ്ത മെത്രാനായ, നി. വ. ദിവ്യശ്രീമാർ ജെയിംസ് കാളാശ്വേരി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തന്റെ രൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭയെ “ഗ്രേയേഴ്സ് മൈൻ കൺവെന്യൂവൽസ്” സഭയുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു മാറ്റി കപ്പച്ചിൻ സഭയുടെ അധികാരസീമയിലാക്കുവാൻ വെ. റി. റവ. ഫാ. റിച്ചാർഡ് ഒ. എഫ്. എം. (കപ്പച്ചിൻ) വഴി 1948 ജൂൺ 3-ാം തീയതി ഒരു അപേക്ഷ കപ്പച്ചിൻ സഭയുടെ റോമിലുള്ള കുരിയായിലേക്കയക്കുകയും അതിന്നു കൂലമായ മറുപടി 1949 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

കപ്പച്ചിൻ സഭയുടെ ഇൻഡ്യയിലെ ഭരണാധികാരിയായ വെ. റി. റവ. ഫാ. റിച്ചാർഡ് ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ, കേരളത്തിലെ മൂന്നാംസഭയുടെ പുരോഗതിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് എറണാകുളം അതിരൂപതയിലേയും ചങ്ങനാശ്വേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം, പാലാ എന്നീ രൂപതകളിലേയും മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ കമ്മിസറിയായി ബ. ലിയാ അച്ചൻ ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ അവർകളെയും കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, കൊച്ചി, എന്നീ രൂപതകളിലെ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ കമ്മിസറിയായി ബ. ബക്മാൻസ് അച്ചൻ ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ അവർകളെയും വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ കമ്മിസറിയായി ബ. തിയോഫിൻ അച്ചൻ ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ അവർകളെയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും കാര്യക്ഷമതയ്ക്കുവേണ്ടി ഓരോരോ രൂപതകളിലും പ്രത്യേകം ഡയറക്ടർമാരെ അതതുരൂപതകളിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നിയമിക്കുന്നത് ഉത്തമമായിരിക്കും. എറണാകുളം അതിരൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭയുടെ സുപ്പീരിയർ റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് വട്ടംകണ്ടം അവർകളും, ചങ്ങനാശ്വേരി രൂപതയിലെ മൂന്നാംസഭയുടെ സുപ്പീരിയർ പ്രൊ. വികാരി ജനറലായ വെ. ബ. തോമസ് പുത്തൻ പുരയ്ക്കൽ അവർകളും ഡയറക്ടർ റവ. ഫാ. മാത്യു കണിപ്പള്ളി അവർകളും ആകുന്നു.

ഓരോ ഇടവകയിലും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന മൂന്നാംസ

ഭാസംഘത്തിനു മൂന്നാംസഭാംഗമായ ഒരു വൈദികൻ ഡയറക്ടർ ആയിരിക്കേണ്ടതു് അഭിലഷണീയമാണു്. ഇതു കാലാന്തരത്തിലെങ്കിലും നടപ്പിൽ വരണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എറണാകുളം വരാപ്പുഴ എന്നീ അതിരൂപതകളിലേയും, ചങ്ങനാശ്ശേരി, തൃശൂർ, കൊല്ലം എന്നീ രൂപതകളിലേയും പൊരി സെമ്മിനാരികളിലെ സഹോദരന്മാരെ ബ. കമ്മിസറിയച്ചന്മാർ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ ഫോട്ടോകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. കേരളത്തിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭക്കു് ശോഭനമായ ഒരു ഭാവി നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം, അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭ നമ്മുടെ കേരളക്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടു് 75 കൊല്ലം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, എറണാകുളത്തു വച്ചു നടത്തിയ മരിയൻ കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചു്, ഒരു ജൂബിലിയാഘോഷമെന്നവസ്ഥ 1950 ഡിസംബർ മാസം 31-ാം തീയതി വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മഹാ വന്ദ്യ ദി വ്യൂശ്രീ ഡോക്ടർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പേറ്റി തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കേരളക്കരയിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ ഒരു മഹാ സമ്മേളനം നടത്തുകയുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ, ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭയുടെ രക്ഷാധികാരിയായി മഹാ വന്ദ്യ ദി വ്യൂശ്രീ ഡോക്ടർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പേറ്റി തിരുമേനിയേയും ഉപരക്ഷാധികാരിയായി നിതാന്ത വന്ദ്യ ദി വ്യൂശ്രീ ഡോക്ടർ ജോജ്ജ് അലപ്പാട്ടു തിരുമേനിയേയും വെരി. റവ. ഫാ. റിച്ചാർഡ് ഒ. എഫ്. എം. (കിപ്പുച്ചിൻ) അവർകളേയും ക്ഷണിക്കണമെന്നു് ആ മഹായോഗം അപേക്ഷിക്കുന്നതായി, ശ്രീമാൻ പി. ഡി. തൊമ്മൻ എം. എ; ബി. എൽ. ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും ശ്രീമാൻ തോമസ് മാക്കീൽ ബി. എ; ബി. എൽ. അതിനെ പിൻതാങ്ങുകയും മഹായോഗം പ്രമേയത്തെ ഐക്യകണ്ഠേന പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലേക്കു വേണ്ടതായനടപടികൾ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി വന്ദ്യ തിരുമേനിമാർ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് സഭാംഗങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടു്. തിരുമേനിമാരുടെ കരുത്തേറിയ സംരക്ഷണത്തിൽ മൂന്നാംസഭക്കു് യാതൊരു വാട്ടവും കോട്ടവും സംഭവിക്കാതെ അതു് അ

നദിനും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. അവരുടെ പൈതൃകമായ സംരക്ഷണത്തിനു ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ സഭാംഗങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത ഇവിടെ രേഖാപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാം സഭയിൽ യുവജനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രാരംഭ നടപടി എന്ന വണ്ണം “സത്യാരാധനാസഖ്യം” സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. സഭാംഗങ്ങൾ മൂന്നാം സഭയുടെ ഒപ്പിസായ “സത്യാരാധന” എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും കൂട്ടമായി ചൊല്ലണം, ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ മാതൃക കാണിക്കണം. “സത്യാരാധനാസഖ്യ”ത്തിൽ ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലം പരിശീലിച്ചതിനുശേഷം അംഗങ്ങളെ മൂന്നാം സഭയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും മൂന്നാം സഭയിൽ ചേരുന്നതിനു് സത്യാരാധനാസഖ്യത്തിൽ നേരത്തെ ചേർന്നിരിക്കണമെന്നു് നിബ്ധമില്ല.

മൂന്നാം സഭയുടെ ഒപ്പിസായിട്ടു് 12ആ. 12ന. 12ത്രീ—യോ. മാതാവിന്റെ ചെറിയ ഒപ്പിസോ (സൊഡാലിറ്റി ഒപ്പിസല്ല) ചൊല്ലിയാൽ മതി. എങ്കിലും മൂന്നാം സഭയുടെ ഒപ്പിസായി “സത്യാരാധന” എന്നൊരു ജപക്രമം മലയാളത്തിൽ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഫലപ്രദമായിരിക്കും. “സത്യാരാധന” മാർഗ്ഗാപ്ത അംഗീകരിക്കുകയും ഇതു ദിവസേന ജപിക്കുന്നവർക്കു് ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ പൂണ്ണദണ്ഡവിമോചനം കല്പിച്ചുനവദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (1950 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ).

ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാം സഭയെ സംബന്ധിച്ചു് എല്ലാവർക്കും നല്ല ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നതിനും യുവജനങ്ങൾ അതിൽ ചേരുന്നതിനുംവേണ്ടി അധികാരം, വിജ്ഞാനം, പദവി, കീർത്തി എന്നിവയാൽ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന പല വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും അല്പമായ പ്രമുഖരും ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാം സഭയെ സംബന്ധിച്ചു് ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളെയും ലേഖനങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചു് “ആ ഭിക്ഷുവിന്റെ പിന്നാലെ” എന്ന നാമത്തിൽ ഗ്രന്ഥരൂപേണ സജ്ജന സമക്ഷം ഇതാ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി, മെത്രാനച്ചൻ, ജഡ്ജി, ഹിന്ദുമതം പരിത്യജിച്ച പ്രൊഫസർ, പൂതൻമതമുപേക്ഷിച്ച ഭിക്ഷു, കത്തോലിക്കാമത താത്പര്യങ്ങൾക്കുവേ

ണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. അ. കേ. ക. കോൺഗ്രസ് വൈസ് പ്രസിഡൻറ്, രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന എം. എൽ. എ, മുൻസിപ്പൽ പ്രസിഡൻറ്, ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ, എൻജിനീയർ, അഭിഭാഷകൻ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ നിലകൾ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ അഭിപ്രായമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഈ പ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും വഴി അനേകം യുവാക്കന്മാർ മൂന്നാം സഭയിൽ ചേർന്നു തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ പവിത്രീകരിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം.

പതിനാലു വയസ്സു പൂർത്തിയായ ഏതൊരാൾക്കും മൂന്നാം സഭയിൽ പ്രവേശിക്കാം. യുവാക്കന്മാർക്കാണ് മൂന്നാം സഭയുടെ അവശ്യം കൂടുതൽ ഉള്ളത്. കത്തോലിക്കാ തിരുസ്സഭയുടെ നിയമങ്ങളെ ശരിയായി പാലിക്കുന്നതിനും അവരെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പരിശീലനക്കുളരിയാണ് ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭ.

കത്തോലിക്കാ തിരുസ്സഭയിൽ പല സന്യാസസഭകളും, കൺഗ്രഗേറ്റൻനിറികളും, സൊഡാലിറ്റികളും, സഖ്യങ്ങളും, സൊസൈറ്റികളും ഉണ്ടെങ്കിലും, ഏകദേശം രണ്ടായിരം ഇത്തരം സംഘടനകളെ മാർപ്പാപ്പാമാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ അവർ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർപ്പാപ്പാമാരായ 13-ാം ലെയോ, 15-ാം ബെനഡിക്ട്, 11-ാം പിയൂസ് എന്നിവർ ഒരോ വിശ്വലേഖനം ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയെപ്പറ്റി എഴുതി വിശ്വാസികൾ അതിൽ ചേരുവാൻ ശക്തിയുടേതും ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വലേഖനങ്ങളിലെ ചില വാചകങ്ങൾ താഴെ ചേർന്നു: “നമ്മുടെ സാമൂഹിക സേവനം ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ പ്രചരണമാകുന്നു.” “മൗഢിഹായുടെ ഈ സേനാവക്സിൽ ചേരുവാൻ ആരും വിനോക്കമായിരിക്കരുതെന്നു നാം എല്ലാവരെയും ഉപദേശിക്കുന്നു.” (13-ാം ലെയോ മാർപ്പാപ്പാ) “വിവിധ സംഘടനകളിലെ

അംഗങ്ങൾ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേരാത്തതെന്തു കൊണ്ടാണു് ? ” (15-ാം ബെനഡിക്റ്റൻ മാർപ്പാപ്പാ.)

“മൂന്നാംസഭയിൽ ഇതേവരെ ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവരെ ഇക്കൊല്ലംതന്നെ (1926) ചേർക്കുക.” (11-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ.)

യുവാക്കന്മാരുടെ സാധാരണ ജോലികൾക്കു തടസ്സമായ യാതൊരു നിയമവും മൂന്നാംസഭയ്ക്കില്ല. എന്നാൽ തദംഗങ്ങൾ അല്പത്യാഗവും ക്ലേശവും സഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതു് ശരി തന്നെ. ഇവ കൂടാതെ ലോകത്തിൽ യാതൊരു നന്മയും സാധ്യമല്ലല്ലോ. ജോലിത്തിരക്കുള്ള അത്തായർക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയാണു് മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിതമായതു്. ജോലിത്തിരക്കുകൾക്കുള്ളിൽ അവർ മുങ്ങിമയങ്ങി അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവനു ക്ഷയം വരാതിരിക്കുവാൻ മൂന്നാംസഭ സഹായിക്കും. മാത്രമല്ല, വിവിധ തരങ്ങളായ തങ്ങളുടെ ജോലികളെ പവിത്രീകരിച്ചു് അവമൂലം സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ പദവിയെ ഉയർത്തുന്നതിനും മൂന്നാംസഭ സഹായിക്കുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും കർബ്ബാന കാണണമെന്നോ, ദിവസം മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നോ മൂന്നാംസഭയ്ക്കു നിയമമില്ല. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ചൈതന്യത്തോടുകൂടി ദൈവഹിതമനുസരിച്ചു് സ്വന്ത കർത്തവ്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക എന്നതാണു് മൂന്നാംസഭാംഗം അനുസരിക്കേണ്ടതായ പ്രധാന നിയമം. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാംസഭ ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യമാണെന്നു് ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കും. ആതിന്റെ അംഗത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ യുവാക്കന്മാർ ഇനിയും അവധി നീട്ടുന്നത് ശരിയല്ല. ആശാപാശങ്ങൾ വളർച്ച പ്രാപിച്ചവരുന്ന കാലത്താണു് അവയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതു്. സൂക്ഷമില്ലാതെ ഓടി ഉരുണ്ടുവീണ കാലോടിത്തതിനുശേഷം അതുപരിയിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് സൂക്ഷിച്ചു് ഓടുകയാണു്; അല്ലെങ്കിൽ വാഹനത്തിൽ കയറി യാത്ര ചെയ്യണം. ഇതുപോലെ, അനേക തെറ്റുകൾ ചെയ്തു തപ്പങ്ങി വാർദ്ധക്യദശ

യെ പ്രാപിച്ചതിനുശേഷം മൂന്നാംസഭയിൽ ചേരുന്നതിനെക്കുറവു നല്ലതു് യൗവനത്തിൽതന്നെ അതിൽ ചേർന്നു ജീവിതത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുമാണം.

മൂന്നാംസഭയിൽ ചേരുന്നതിനുള്ള പ്രായം പതിനാലു വയസ്സാണെങ്കിലും “ചേരാം, കുറച്ചുകൂടി കഴിയട്ടെ” എന്നു് ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സുപ്രായമുള്ള ചെറുപ്പക്കാരൻ പറയുന്നതായാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം: “ഇന്നു ഞാൻ മോഹനമായ ലോകരംഗത്തേക്കു് കാലുകുത്തിയതേയുള്ളു; ഈ മധു ഞാൻ അല്പം കുടിക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമേ. ഇന്നു ഞാൻ എന്റെ ആശാപാശങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; അതെ തോന്നിയവാസം ജീവിക്കട്ടെ; ആത്മരക്ഷയുടെ കാര്യം പിന്നീടാലോചിക്കാം” എന്നായിരിക്കാം. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ളവഴി ഇടുങ്ങിയതും അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കവുമാണം; നാശത്തിലേക്കുള്ളവഴി വിസ്താരമുള്ളതും അതിലെ കടന്നുപോകുന്നവർ വളരെയുമാണം എന്നരുളിച്ചെയ്തു ദിവ്യരക്ഷകൻ വിപ്രചിട്ടിച്ചുള്ളതു് പലരും വിസ്മരിക്കുന്നു.

ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്ന ഓരോ വിനാശികയും ദൈവമഹത്വത്തിനായി നാം വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. അവിടുത്തെ പ്രമാണത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആശാപാശങ്ങളെ ബലപ്രയോഗത്താൽ നാം നിയന്ത്രിക്കുകതന്നെ വേണം. “സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യത്തോടു് ഈ ലോകജീവിതം താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇതു ജീവിതമേ അല്പം, മരണതുല്യമാണു്” എന്നു വി. ഗ്രിഗറി മാപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയിൽചേർന്ന അനേകം വൈദികരും അൽമായരും പുണ്യവാന്മാരായിട്ടുണ്ടു്. കേരളീയ യുവാക്കന്മാരും പുണ്യവാന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനു സംഗതിയാകട്ടെ.

വി. അത്തോനീസിന്റെ
അഗ്രമം, കൊല്ലം, തില്ലേരി.

11—4—1951.

ലിയൊ അച്ചൻ,
ഒ. എഫ്. എം. ക്ലബ്ബിൻ,
ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ
കമ്മീസറി.

ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭാംഗവും,
കേരളത്തിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ
മൂന്നാംസഭയുടെ രക്ഷാധികാരിയുമായ
മഹാദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ
ജോസഫ് അട്ടിപ്പറ്റി, വരാപ്പുഴ
മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗവും,
കേരളത്തിലെ മൂന്നാംസഭയുടെ
ഉപ രക്ഷാധികാരിയുമായ നിതാന്ത
വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ
ജോജ് ആലപ്പാട്, തൃശൂർ
മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

മഹാദിവ്യശ്രീ മാർ ആഗസ്റ്റിൻ
കണ്ടത്തിൽ, എറണാകുളം
മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

നിതാന്തവന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ
സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ, പാലാ
മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ഫ്റാൻസിസ്കൻ സഭകളുടെ ജനറലായ
മോസ്റ്റ് റവ. ഫാ. ജെമൻറ്. കെ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ അവർകൾ.

വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിലെ
ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ
ഉടെ കമ്മീഷറിയായ
റവൻറ്. ഫാദർ തിയോഫിൻ
കെ. എഫ്. എം.
കപ്പച്ചിൻ അവർകൾ.

* മനുഷ്യരിൽ നീതിബോധം ഉളവാക്കുന്ന മഹൽ സ്ഥാപനം.

ഇന്നത്തെ ലോകം അതിഭാര്യമായ പീഡകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ലോകത്തെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന അവശതകളും ക്രമക്കേടുകളും ഭീതിജനകമാണ്. ഒരു മഹായുദ്ധത്തിന്റെ വക്കിൽ ലോകം എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പുതിയ യുദ്ധമുണ്ടായാൽ ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുകയും ഇന്നുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം നശിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യസമുദായം ഒന്നടങ്കം ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഉചിതമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടിപ്പിടിച്ചു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു.

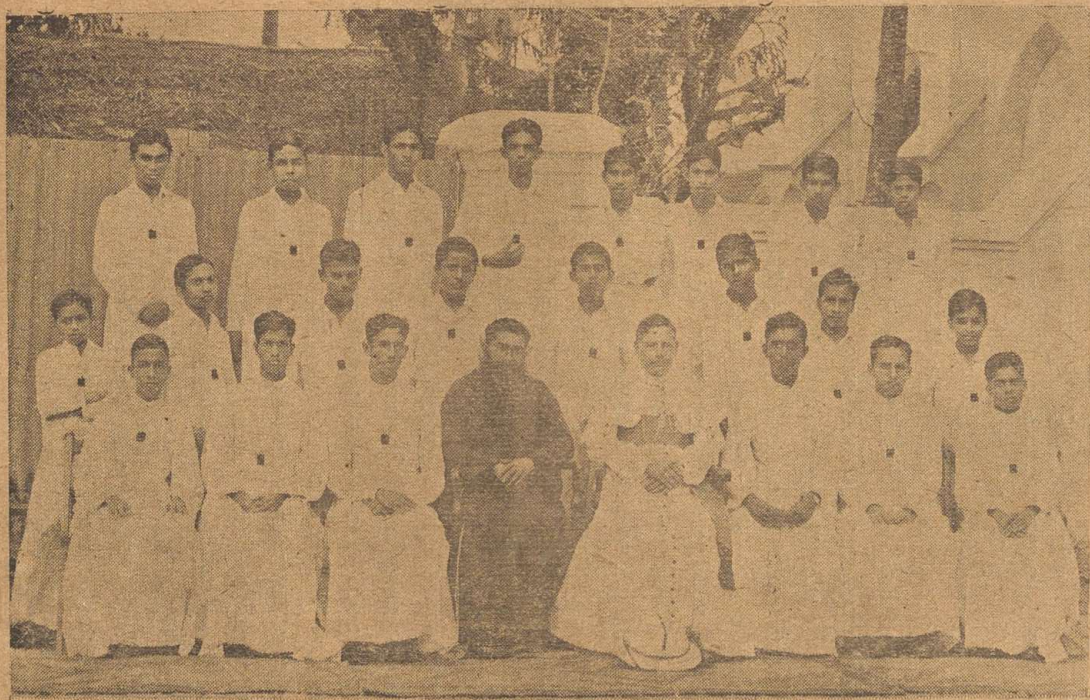
ഇന്നു എവിടെ നോക്കിയാലും ലോകായതികത്വമാണ് ഓഴിഗോചരമാകുന്നത്. യുദ്ധവും കലാപങ്ങളുമെല്ലാം ഈ ലോകായതികത്വത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഷാഫലങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തെ ഒരു വലിയഭാഗം കത്തോലിക്കർതന്നെയും ഭൗതിക നന്മകളേയും മേന്മകളേയും മാത്രം പ്രധാനലക്ഷ്യമായി കരുതിപ്പോരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യത്തെ പാടേ അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ധനികനിലും ദരിദ്രനിലും, മുതലാളിയിലും തൊഴിലാളിയിലും ഈ തിന്മപ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ട്. അധമനായ ധനികന്റെ സുഖാനുഭവത്തുനിന്നു ദരിദ്രരും ശമിക്കുന്നില്ല; സമ്പത്തിന്റെ മഹത്തായ ഉത്തരവാദിത്വം വിസ്മരിക്കുകയും മനഃപൂർവ്വമായും അല്ലാതെയും സംഭവിക്കുന്ന അനീതികളെ കപടധർമ്മപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് പരിഹ

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗവും കേരളത്തിലെ ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ രക്ഷാധികാരിയുമായ മഹാ ടിവ്യക്രീ ഡോക്ടർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പൊരി, വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മരിയൻ കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ച് എറണാകുളത്തുവച്ച് 1950 ഡിസംബർ 31-ാം തീയതി നടത്തപ്പെട്ട ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം.

രിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും ചെയ്യും. അധമദരിദ്രരെ ദുര്മാ
 ഹങ്ങൾക്കു വിധേയരാണു്. ജോലി ചെയ്യാനും അദ്ധ്വാനി
 ക്കാനും മടിയും വൈമുഖ്യവുമാണു് അവരിൽ കാണുന്നതു്.
 ന്യായയുക്തവും യഥാർത്ഥവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കാൾ
 അന്യായാർജ്ജിതമായ സമ്പത്താണു് അവർ അഭിലഷിക്കുന്ന
 തു്. യജമാനസ്ഥാനത്തെത്തിയാൽ കൂടുതൽ നിഷ്ഠൂരമായി പ്ര
 വർത്തിക്കാനിടയുള്ളവരും ഇവർ തന്നെ. കർത്തവ്യങ്ങളെ വി
 ശ്വസ്യതയോടുകൂടി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും പരസ്പരം അവകാശ
 ങ്ങളെ അഭേദിക്കുന്നതിനും പ്രചോദനം നൽകുന്ന ഒരു തത്വ
 മാർഗ്ഗത്തിന്നു മാത്രമേ ലോകസമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ
 സാധിക്കൂ. സുവിശേഷതത്വങ്ങൾ ഇത്തരത്തിലുള്ളവയാണു്.
 അപമിതത്വം, നീതിബോധം, ധർമ്മചിന്ത മുതലായവ ധനി
 കനിലും, ധീരതയും പ്രത്യാശയും ദരിദ്രനിലും ഉത്തേജിപ്പി
 ച്ചു് മുതലാളിത്താധിപാളി വർഗ്ഗങ്ങളിൽ കാണുന്ന നിഷിദ്ധ
 സ്വഭാവത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതാണു്.

ഇക്കാരണത്താൽ ലോകത്തിൻ ക്രിസ്തീയചൈതന്യം വീ
 ണ്ടും നൽകി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സുവിശേഷാനുസൃതമായ ജീവി
 തത്തിലേയ്ക്കു ആനയിക്കേണ്ടതു് ക്രിസ്ത്യാനികളും ക്രിസ്തുവി
 ന്റെ അനുഗാമികളുമായ നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണു്. ഇതു
 നിർവ്വഹിക്കു സാധ്യമാണോ? സാധ്യമാണെങ്കിൽ എങ്ങിനെ
 നിർവ്വഹിക്കാം. ദൈവദൂതസദൃശനും നമ്മുടെ പിതാവുമായ
 വി: ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും
 പ്രവർത്തനങ്ങളും വഴിയായി ഈ വക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് പ്രാ
 യോഗികമായ പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്നുണ്ടു്.

അസ്സീസീയിലെ ഫ്രാൻസിസ് കലീനവർത്തിൽപ്പെട്ട
 ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ധനികനും വസ്ത്രവ്യാപാരിയുമായിരു
 ന്ന ഒരു മുതലാളിയുടെ പുത്രനായി ജനിച്ചു. വിശുദ്ധന്റെ ജീ
 വിതത്തിലെ സംഭവങ്ങളിൽ വെച്ചു് വിസ്മയാവഹമോ ഉജ്വല
 ത്വോ അല്ലെങ്കിലും സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെ അധികരിച്ചുള്ള
 വിശുദ്ധന്റെ മനോഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു സംഭവത്തെ

ഫ് രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംവർഷക്കാലം.
 വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയിലെ ചെറു റി ടെമിനരി.

പരാമർശിക്കാം. ഒരു ദിവസം പിതാവിന്റെ വ്യാപാര ശാലയിൽ അദ്ദേഹം കാര്യവ്യക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു യാചകൻ വാതുക്കൽവന്നു. കാര്യവ്യക്തയാൽ അക്ഷമനായ ഫ്റാൻസിസ് ആ യാചകനെ വെറും കൈയായി നീരസഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞയച്ചു. യാചകൻ ദുഃഖനിരാശയും പൂണ്ടു കടന്നുപോയി. കുറെക്കുഴിഞ്ഞു ഫ്റാൻസിസ് കാര്യഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ യാചകന്റെ പിന്നാലെ ഓടിചെല്ലുകയും കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണമത്രയും അവന്റെ കയ്യിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പാവപ്പെട്ടവനെ അനുക്മ്പാശ്വര്യം വീക്ഷിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥബുദ്ധികളും കഠിനഹൃദയരും സുഖലോലുപതമായ ധനികരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന നിന്ദ്യവും നിഷ്ഠൂരവുമായ സ്വഭാവത്തെ ഫ്റാൻസിസ് അസമയത്തു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നോ? ലോകത്തിലെ ദുരിതഭൂയിഷ്ഠതയുടെ ഭയനീയ വിലാപസ്വരം അദ്ദേഹം ശ്രവിച്ചിരുന്നോ? ഈ സംഭവത്തെത്തുടർന്നു അസ്സീസീയിലെ “യുവജനസാമ്രാട്ടി”ൽ വിസ്മയനീയമായ മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങി. അലോചനാശീലരായ മനുഷ്യർ അദ്ദേഹത്തിൽ എന്തോ ദിവ്യചൈതന്യം ഉണ്ടെന്നു വേഗത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചു.

ഇന്നസൻ്റ് ത്വതീയൻ പാപ്പാ 1198-ൽ സിംഹാസനാരോഹണയപ്പോൾ സഭയ്ക്കു പരീക്ഷണമുട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. മതാധികാരികളുടെ ക്രയവിക്രയം, സുഖാസക്തി പലവിധ അശ്ലീലതകൾ ആദിയാലായവയാൽ ഉന്നത മതാധ്യക്ഷന്മാർ ഭൗതിക ഭരണകർത്താക്കളായി അധഃപതിച്ചുപോയിരുന്നു. അജഗണ്യത്തിന്റെ അദ്ധ്യാത്മികനന്മയെ അപേക്ഷിച്ചു ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിലുള്ള വ്യക്തതയാണു് കൂടുതലായി അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. നിർലുനരും അജ്ഞതയായിരുന്ന സാധാരണ വൈദികരിലും ഒരു നല്ലപങ്കു ഭൂഷിച്ചു വശായിരുന്നു. ആശ്രമവാസികളായ സന്യാസിമാരിൽ വളരെപ്പേർ അവരുടെ പ്രശസ്തമായ പാരമ്പര്യം വിസ്മരിച്ചു അമിതസുഖാനുഭവങ്ങളിൽ മുഴുകി ജീവിച്ചിരുന്നു.

ഈവക ഭാരണമായ തിന്മകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്ത് സഭയെ പൂർ്വ്വസ്ഥയിലേയ്ക്കു ആനയിക്കുന്നതിന്നെന്ന ഭാവേന ഒട്ടേറെ സംഘങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചു. അവയെല്ലാം അബദ്ധജടിലമായിത്തീരുകയും നിലവിലിരുന്ന തിന്മകളെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിനുപകരം അവയെ വലിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. വി: ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിക്കു സഭയെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്ന ചിന്ത ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കുപോലും ഉണ്ടായില്ല. സഭാമാതാവിന്റെ വിശ്വസ്യസ്താനമെന്ന നിലയിൽ അവളുടെ അനുമതിയും അംഗീകാരവുമില്ലാതെ ഒരു കാര്യത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചില്ല. പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യരെ ലഭിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം റോമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു തങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിക്കു പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ആശീർവാദവും അംഗീകാരവും നേടുകയുമാണുണ്ടായത്. സഭാധികാരികളോടും വൈദികരോടും അത്യധികം ബാഹുമാനവും അനുസരണവും കാണിക്കുന്നതിനു ഉപദേശങ്ങളാലും സ്വമാതൃകയാലും തന്റെ അനുയായികളെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ മരണശാസനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വാക്കുകളെ ഉദ്ധരിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. “വൈദികപദം സ്വീകരിച്ചു പരിശുദ്ധ റോമാസഭയുടെ നിയമാനുസരണം ജീവിക്കുന്ന വൈദികരിൽ കത്താവു എന്നിങ്ങനെ നൽകിയിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോഴും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അഭംഗമായ വിശ്വാസം നിമിത്തം അവർ എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചാലും അവരിൽത്തന്നെ ഞാൻ ശരണംവെക്കും. ഞാൻ സോജമനേപ്പോലെ ജ്ഞാനിയും, വൈദികർ ലോകരീत्या അല്ലത്തരം ആണെന്നു വന്നാൽതന്നെയും അവർക്കു ഹിതകരമല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവരുടെ ഇടവകകളിൽ പ്രസംഗിക്കുകയില്ല. എല്ലാ വൈദികരോടും എന്റെ അധിപന്മാർ എന്നനിലയിൽ സ്നേഹാദരബാഹുമാനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അവരിൽ ദൈവപുത്രനെ ദർശിക്കുന്ന

തുകൊണ്ടും അവർ എന്റെ അധിപന്മാരാകയാലും അവരുടെ യാതൊരു പാപത്തെയും ഞാൻ പരിഗണിക്കയില്ല.....”

വിശുദ്ധൻ ഈ സ്വഭാവഗുണം ശ്രദ്ധാവിഷയമാക്കുന്ന ു സാമൂഹ്യമായി വീക്ഷിച്ചാലും പ്രയോജനപ്രദവും സന്ദർഭോചിതവുമായിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇക്കാലത്തു മാത്രമല്ല എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും ലോകത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അബദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ദൈവത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായ വൈദികരോടുമുള്ള വിദ്വേഷത്തിൽനിന്നു ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളവയല്ലേ?

മറ്റു വിശുദ്ധന്മാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനായി സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവെന്നനിലയിൽ ഉന്നതിപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്വഭാവഗുണം ഞ്ഞപ്പറ്റി സവിശേഷം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യക്തികളുടെയും, കുടുംബങ്ങളുടെയും, രാജ്യങ്ങളുടെതന്നെയും ജീവിതത്തെ ഹൃദ്യവും സൗഭാഗ്യപ്രദവുമാക്കിത്തീർക്കുക എന്നതാണ് സവിശേഷ പ്രബോധനങ്ങളുടെ കാര്യം എന്ന് ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ദൈവപ്രേരിതമായി അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദരിദ്രനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയും മാത്രമായിരുന്നു സവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചശേഷം പരിശുദ്ധമായ ദാരിദ്ര്യത്തെ പ്രേമസിദ്ധായും നാഥയായും ഹൃദയപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. ആ പുണ്യശ്ലോകൻ അസ്സീസീയിലെ മെത്രാന്റെ കടമപ്പിരിയിൽവെച്ച് സർവ്വസ്വത്തും പരിത്യജിക്കുകയും ദാരിദ്ര്യാംബികയെ വരിക്കുകയും ചെയ്തു. സവിശേഷപ്രബോധനങ്ങളെ അവയുടെ മൂലാർത്ഥത്തിലും നൈർമ്മല്യത്തിലും ജീവിതപ്രതമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സർവ്വസംഗപരിത്യാഗം അവശ്യം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു നിബന്ധിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ഇതാണ്: “നീങ്ങൾപോയി സർവ്വസ്വവും വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു

നൽകുക; അതിനുശേഷം എന്നെ അനുഗമിക്കുക എന്ന സുവിശേഷവാക്യമാണ് തന്റെ അനുഗാമികളെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതും. എല്ലാവരും ലജ്ജാകരമായി കരുതുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തെ അദ്ദേഹം അതിമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദാരിദ്ര്യത്തെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമായിക്കരുതി ആദരിച്ചിരുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദാരിദ്ര്യഫലമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സാവധാനമായി രക്ഷസാക്ഷിപദം സിദ്ധിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ദാരിദ്ര്യാംബികയെ സ്വയം വരിച്ചതുമിമിത്തം ഞാൻ സിന്ധു അനുയായികളും ജീവസന്ധാരണാർത്ഥം അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ഈ സ്ഥിതി പലരും അവമാനകരവും ദുർദ്ദൈവമായിക്കരുതുന്നുണ്ടല്ലോ. ഞാൻസിന്ധു കൂട്ടരും അവരുടെ പഴയ തൊഴിലുകളെ പ്രേഷിതവേലയ്ക്കുള്ള ഫലപ്രദമായ പ്രവർത്തനമാഗ്നമായിക്കരുതി, കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന് അഥവാ തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവർ മാഗ്നദർശികളായിത്തീർന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഞാൻസിന്ധുൻ പ്രസ്ഥാനം കേവലം കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനം മാത്രമായിരുന്നു. തിരുസ്തവ ശുദ്ധ ഞാൻസിന്ധിനെ കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു ഉപകാരണത്താലാണ്.

ഭൗതികവസ്തുക്കളെ മാത്രമല്ല ഞാൻസിന്ധു ഉപേക്ഷിച്ചതും. പ്രശസ്തിയും ബഹുമാനവും സ്ഥാനമാനങ്ങളും പാടേ പരിവർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഭരണതൃപ്തിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും പ്രാപിക്കുന്നതായാൽ തങ്ങൾ ഇതരന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് ശ്രേഷ്ഠവർഗ്ഗമാണെന്നുള്ള ബോധം ജനിക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ മനുഷ്യർതമ്മിലുള്ള അകൽച്ച വർദ്ധിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്. ഈ ശ്രേഷ്ഠതാഭാവംപോലെ സുവിശേഷ ചൈതന്യത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായി മററാനുമാവില്ല. ഞാൻ

സിന്ധും ശിഷ്യസമൂഹവും സ്ഥാനമാനങ്ങളെല്ലാം ചവിട്ടിത്തള്ളുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ജനസമൂഹത്തിൽ സമാധാനം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഫ്റാൻസിസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാംഗങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള മഹനീയ സേവനം ലോകം ഒരു നാളും വിസ്മരിക്കുകയില്ല. മദ്ധ്യയുഗങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളും അന്തഃഛിദ്രങ്ങളും നിറഞ്ഞവയായിരുന്നു. ഫ്യൂഡൽ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ദോഷഫലമായി യൂറോപ്പുമുഴുവൻ രക്തപ്പശുയിൽ ആറാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സമുദ്രാധിപത്യവേദനയും പ്രതികാരത്തിനുള്ള മുറവിളിയുമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തടിച്ചുകൂടിയ വിദ്വേഷത്തിന്റേയും അമർഷത്തിന്റേയും ക്രന്ധാരത്തിന്മേൽ ശാന്തസുരഭിലമായ സ്നേഹവർഷം ചൊരിയുന്നതിനു ഫ്റാൻസിസ്കൻ പ്രസ്ഥാനത്തിനു മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ആർദ്രചിത്തതയോടെ പരസ്പരം ദീനാനുകമ്പ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച ലോകത്തിനു ആദ്യമായി ലഭിച്ചത് ഫ്റാൻസിസ്കൻ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെയാണ്. “ഫ്റയേഴ്സ് മൈൻർ” എന്നറിയപ്പെടുന്ന സഹോദരന്മാർ, സ്വസഹോദരന്മാരെ മാതാവു സ്വപുത്രനെ എന്നപോലെ സ്നേഹിച്ചും പരിചരിക്കണമെന്ന് ഫ്റാൻസിസ് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് വേണ്ടുവോളം മാതൃകകാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. മൂന്നു മോഷ്ടാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ പ്രസിദ്ധ സംഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനദയയ്ക്കും സ്നേഹത്തിനും ശത്രുക്കളും ഭിഷ്ടന്മാരും പാത്രമായിരുന്നു.

ഈ വിധത്തിലുള്ള പ്രേഷിതവേലയുടെ ഫലം നിഷ്പ്രയാസം ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. സുഖക്ഷമജീവിതത്തോടു സന്തോഷസമേതം അവർണ്ണ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഭാരിഭ്യം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ സാധാരണജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും നേരിട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ഫ്റാൻസിസിനു

കുഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ മനോധൈര്യത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും അസന്തുഷ്ടിയും ക്രോധവും ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും ജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നു ധനികദരി ഭൂഭേദം കൂടാതെ ഏവരെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നു.

നാനാദേശത്തുനിന്നും ധനികനും ദരിദ്രനും പണ്ഡിതനും പാമരനും, വൈദികരും സന്യാസികളും ഈ ദൈവദാസന്മാരെ കാണുന്നതിനും അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ശ്രവിക്കുന്നതിനും ഓടിക്കൂടി. ലളിതമായ അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളും അതനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതവും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഉചിതമായ പ്രതിധ്വനി ഉളവാക്കി. ഫ്രാൻസിസ്കൻ പ്രസ്ഥാനത്തിനു് അത്യന്തകരമായ വിജയവും പ്രചാരവും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫ്രാൻസിസിന്റെയും അനുയായികളുടേയും ഉപദേശങ്ങൾ ആത്മാക്കളിൽ സുവിശേഷാദർശങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. “ഫ്രാത്യേഴ്സ് മൈൻ” എന്നറിയപ്പെടുന്ന സന്യാസിമാരുടെ പദവിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയാതെ കുടുംബജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവർക്കു് പ്രത്യേകജീവിതരീതി അവലംബിക്കേണ്ടി വന്നു. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ജീവിതത്താലും ഉപദേശത്താലും പ്രബുദ്ധരായ സുപ്രഭുക്കന്മാർ പ്രത്യേകം സംഘങ്ങളായി തിരിഞ്ഞുവിട്ടുവെങ്കിലും ആദർശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രകടനം തന്നെ അത്യധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചെങ്കിലും വിവേകത്തോടും സാവധാനമായും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യർ വേർപെടുത്തുന്നതു് യുക്തമല്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ലോകം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. ഈ കാര്യം വിശുദ്ധൻ ചിന്താവിഷയമാക്കുകയും ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ക്രിസ്തു

യ സൂത്രങ്ങളെ നിലനിറുത്തുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേക ജീവിതക്രമം ഏല്പട്ടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമെന്നു ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണു് മൂന്നാംസഭ അവിർഭവിച്ചതു്.

ലോകജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കായിട്ടാണു് മൂന്നാംസഭ ഏല്പട്ടത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അസാധാരണമായ ഭക്തമുറകൾക്കും വിധിക്കാതെ കടുംബത്തിൽ സുവിശേഷംചെയ്തനു് ഉള്ളവർക്കുന്നതിനു് ഇതു സഹായിക്കുന്നു; സുഖഭോഗാസക്തവും പൌകികവിനോദലാഭരയും പാടെ നിഷേധിക്കുകയും ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവൃത്തികളെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യക്തികളെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ മൂന്നാംസഭയ്ക്കു് അസാമാന്യമായ ശക്തിയുണ്ടു്. ചില പ്രത്യേക ക്രമീകരണങ്ങൾമുഖേന സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരത്തെയും സഹായിക്കുന്നതിനാൽ “മൂന്നാംസഭ, മനുഷ്യരിൽ നീതിബോധം ഉളവാക്കുന്നതിനായി അവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും മഹത്തരമായ ഒന്നാണെന്നു്.

വ്യക്തികളുടെ വിശുദ്ധീകരണം സാധിച്ചതു കൂടാതെ മൂന്നാംസഭാനിയമത്തിന്റെ VI-ാം വകുപ്പിനു സാമൂഹ്യമായും രാഷ്ട്രീയമായും പരമ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. നിരന്തരം തമ്മിൽ പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രദക്ഷണാർ “സത്യപ്രതിജ്ഞ”ചെയ്ത കടിയന്മാരെ സഭാ അയ്യധപ്രയോഗത്തിനു് നിർബ്ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മൂന്നാംസഭാനിയമം അംഗങ്ങളുടെ “സത്യപ്രതിജ്ഞ”യേയും, രാജ്യത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റേയും രക്ഷാർത്ഥമല്ലാതെയുള്ള അയ്യധസ്വീകരണത്തേയും നിരോധിച്ചു. തന്നിമിത്തം പ്രദക്ഷണാർക്കു് മേലിൽ അനീതിപരമായ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാരണത്താലും ഇറ്റാലിയിലും സമീപരാജ്യങ്ങളിലും മൂന്നാംസഭ അതിവേഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചു. എല്ലാത്ത

രക്ഷാരം, വക്ത്രാക്ഷാരം മൂന്നാംസ്ഥവഴി ഒരുമിച്ചു ചേർന്നതിന്റെ ഫലമായി പ്രഭുക്കന്മാരുടെ രക്ഷപങ്കിലമായ യുദ്ധങ്ങളെ തടയുന്നതിനുമത്രമല്ല, സഭയ്ക്കും, ഇററലിരാജ്യത്തിനും എതിരായി ദോഹോദ്യമത്തിന് മുതിർന്ന ഫ്രെഡറിക്ക് ദ്വിതീയന്റെ (1194—1250) ക്ഷപതന്ത്രങ്ങളെ സുശക്തമായി ചെറുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു.

ആദിമസഭയുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനബലവും തിരുസ്സഭയ്ക്ക് വീണ്ടും നൽകുന്നതിന് വി. ഫ്റാൻസിസിന് സാധിച്ചു. ദരിദ്രരും, ദീനരുമായവരുടെ സംരക്ഷണത്തിന് മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരേയും വൈദികരേയും പ്രബുദ്ധരാക്കിത്തീർത്ത നവീകരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിവുണ്ടായി.

ഒരു യഥാർത്ഥ ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ സഭാംഗം ക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി അന്മാക്കളുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും ക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. താൻ ജീവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ ആവശ്യങ്ങളും, അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട പ്രശ്നങ്ങളുടെ കടുത്ത സ്വഭാവവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു സ്വന്തം സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു തൽപരിഹാരാർത്ഥം പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ സഭാംഗം ഏതൊരു ജീവിതാവസ്ഥയിൽ വർത്തിക്കണമെന്നാണോ ദൈവഹിതം, ആ അവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, കുടുംബത്തിലാകട്ടെ, സാധാരണ ജീവിതത്തിലാകട്ടെ, തൊഴിൽരംഗത്താകട്ടെ, വ്യക്തമായ അഡംബരങ്ങളേയും സുഖാനുഭവത്തേയും തുജിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു. അവസാനമായി തീർണ്ണതയോടും ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി സഭയോടും വൈദികരോടും അന്യർ കാണിക്കുന്ന ധിക്കാരപരമായ എതിർപ്പിന് ഭക്ത്യാദരസമേതമായ പരിപൂർണ്ണ കീഴ്വഴക്കത്താൽ പരിഹാരംചെയ്യുന്നു. ദൃഢമായ സ്വാർത്ഥത, വിദ്വേഷം, അസൂയ, പ്രതികാരം മുതലായ സാമൂഹ്യകലാപഹേതുകൾക്കെതിരെ ക്രിസ്തീയമായ സഹോദരസ്നേഹംകൊണ്ടു നിവാരണം ചെയ്യുന്നു. സുഖത്തിലും നിന്ദ്യമായ അഭായത്തിലുമുള്ള ക്രമമ

ഓ ആഗ്രഹം, അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിലുള്ള അവജ്ഞ, സാമൂഹിക
വും അതിഗർവ്വമണിയവുമായ വഞ്ചന, മനുഷ്യരെ കഠിനമൃദ
യരാക്കുകയും യഥാർത്ഥ സുഖം നൽകാതെ കുടുംബത്തെ നശി
പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭദ്രവൃക്ഷ ആദിയായ തിന്മകളെ പരി
ത്യാഗങ്ങൾകൊണ്ടും സുവിശേഷാനുസൃതമായ ദാരിദ്ര്യസ്വീക
രണംകൊണ്ടും ആധ്വംബരരഹിതമായ ജീവിതംകൊണ്ടും പരി
ഹരിക്കുന്നതിനും ഒരു യഥാർത്ഥ ഫ്ലാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം
സ്ഥാനംഗത്തിനു സാധിക്കുന്നു.

* തപസ്സിന്റെ സഭ.

ബ. സഹോദരരേ, പ്രിയമക്കളേ!

ദാരിദ്യം ഒരു ശാപമായും തപസ്സു സന്യാസികളുടെ കാര്യം മാത്രമായും കരുതുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ ഹൃദയദാരിദ്യവും തപസ്സും ഉപദേശിക്കുന്നവർ പുറംതള്ളിപ്പോകയാണ് ചെയ്യാറുള്ളത്. അവരെ കേൾക്കുന്നതിനു ചെവിയില്ല, അവരെ അനുകരിക്കുന്നതിനു കണ്ണുമില്ല. എല്ലാ സ്ഥലത്തും എല്ലാക്കാലത്തും കാണുന്ന ഈ മനുഷ്യമിതി മാറി ഹൃദയദാരിദ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ക്ലേശങ്ങളെ സഹിക്കുന്നതിനും, ത്യാഗപ്രവൃത്തികൾ ധാരാളമായി ചെയ്യുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ശക്തിയെ പലരും മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. “തപസ്സിന്റെ സഭ” എന്നു വിളിക്കുന്ന വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാം സഭയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ശക്തി. സന്യാസഅനുസ്സന്ധീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്ന പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ശേഷം ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു പ്രസ്തുത സന്യാസസഭകളുടെ ചൈതന്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം തെളിയിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി വി. ഫ്രാൻസിസ് സ്ഥാപിച്ചതാണ് മൂന്നാംസഭ.

ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപനചരിത്രം ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ്. ഇന്നത്തേപ്പോലെയുള്ള ഒരു ലോകത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു അതിന്റെ ഉല്പത്തി. 1121-ലെ ലോകവും, 1945-ലെ ലോകവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അത്ര വലുതല്ല. ഇന്നത്തേപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യർക്കു സമ്പത്തിനും, ബാഹ്യമാനത്തിനും, സുഖഭോഗങ്ങൾക്കുമുള്ള അതിമോഹം അന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. ദ

* മഹാ ട്രിപ്പൂശ്രീ മാർ ആഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ, ഏറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1945-ൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഇടപേഖനം.

റിദ്രയും സാധുക്കളേയും ഞെരുക്കുന്നതിനു ധനികർക്കു് ഇന്നുള്ള വാസന അനുമുണ്ടായിരുന്നു. നിസ്സാരമായ സംഗതികൾക്കു അയൽനാടുകളും, വീടുകളും, പട്ടണങ്ങളും തമ്മിൽ ശബ്ദം കൂടിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ലോകത്തിൽ പരസ്സേഹം, പരിത്യാഗം, ഹൃദയദാരിദ്ര്യം എന്നിവ ഉപദേശിക്കുവാനും ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അവ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാനും ഏവരും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുതന്നെ. ലുക്കേസ്യ എന്ന സമ്പന്നനായ ഒരു കച്ചവടക്കാരനും അയാളുടെ ഭാര്യ ബൊനദോനയും ഫ്റാൻസിസ്കൻസന്യാസസഭകളിലെ ജീവിതക്രമത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി അവർ സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ താമസിച്ച് സന്യാസജീവിതമുറയെ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ അനുകരിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടോ എന്നു് അസ്സീസിലെ വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസിനോടു് അവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു്, വിശുദ്ധൻ കുറെക്കാലമായി സ്ഥാപിക്കുവാനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മൂന്നാം സഭ ആരംഭിച്ചു് അതിനുള്ള നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഇങ്ങനെ ഫ്റാൻസിസ്കൻസന്യാസികളുടെ ജീവിതക്രമത്തെ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു് ഓരോ വീട്ടിലും പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനുള്ള വഴി വെട്ടിത്തെളിച്ചു.

കുടുംബജീവിതത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ച പുതിയ ഈ സഭയുടെ ശരിയായ മേമ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നു് വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസിന്റെ ജീവിതവൈശിഷ്ട്യം ഗ്രഹിച്ചാലേ മതിയാവൂ. വിശുദ്ധന്റെ ജീവിതചര്യയുടെ മാഹാരഥ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അസ്സീസിലെ മെത്രാന്റെ അരുമനയിൽവെച്ചു് നടന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ രംഗത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും തപസ്സിന്റെയും ചൈതന്യമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം മുഴുവനിലും നാം കാണുന്നതു്. കുടുംബസ്വത്തു് അനുവാദംകൂടാതെ എടുത്തു് അഴിമതിപ്പെടുത്തുന്ന

ഫിറാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസ്ഥാനങ്ങൾ
 ഏറണാകുളം അതിരൂപതയിലെ പെറ്റിസെമിനാരി;

വെന്ന കുറും ചുമത്തി ഫ്റാൻസിസിനെ മെത്രാസനക്കൂട്ടേ
 രിയിൽ ഹാജരാക്കി. അവിടെവെച്ച് തനിക്കുള്ള സകല സ
 വത്തും, അനന്തരാവകാശങ്ങളും, താൻ ധരിച്ചിരുന്ന രോമച
 തയൊഴിച്ചുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും സ്വപിതാവിന്റെ പാദത്തിൽ
 വെച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നവരോടായി ഇ
 പ്രകാരം പ്രസാദിച്ചു: “ഞാൻ പറയുവാൻപോകുന്നതിനെ
 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സഭയം ശ്രവിക്കണമെ. ഈ വിനാശിക
 വരേയും എന്റെ പിതാവായ പീറ്റർ ബർനാർഡിനെ ഞാ
 ന് അപ്പാഎന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ദിവ്യരക്ഷ
 കനുവേണ്ടി ജോലിചെയ്യുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന
 തിനാൽ ഈ പിതാവിൽനിന്നും ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ധ
 നവും വസ്ത്രവുമെല്ലാം ഇതാ തിരികെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇ
 നിമേൽ ദൈവത്തെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, എ
 ന്ന ഞാൻ വിളിക്കുന്നു.” ഇങ്ങിനെ ജീവിതമാരംഭിച്ച വി.
 ഫ്രാൻസിസ് പിന്നീട് വേറൊരു മ്ശിഹായെപ്പോലെ
 വ്യാപരിച്ചുവെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തു വിസ്മയമാണുള്ളതു്?
 ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനായ പത്താം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ പറയുന്ന
 തു കേട്ടാലും. “ലോകരക്ഷിതാവായ ഈശോമിശിഹായുടെ
 ജീവനുള്ള രൂപമായിത്തീരുന്നതിന്നു് പരിശുദ്ധ സകല വി
 ശുദ്ധന്മാരുടേയും മദ്ധ്യേ വി. ഫ്റാൻസിസ് വിളങ്ങിപ്ര
 കാശിക്കുന്നു. ബസ്തഫെൽ പീറക്കയും നസ്രസിൽ വേല ചെ
 യ്തയും പലസ്തീനയിൽ പഠിപ്പിക്കയും ഗാതുൽത്തായിൽ മരിക്ക
 യുംചെയ്ത ഈശോയുടെ ഏറ്റം ശരിയായ പ്രതിമ ഇദ്ദേഹമായി
 രുന്നു.” പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപാപ്പായുടെ വാക്കുകളും
 ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണു്. “സുവിശേഷതത്വം അനുസരിച്ചു് മി
 ശിഹായ്ക്കു സദൃശനായി ജീവിച്ച വി. ഫ്റാൻസിസിനെ
 പോലെ വേറെ വിശുദ്ധന്മാരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ക്രിസ്തു
 പുനരവതരിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനാൽ
 വേറൊരു ക്രിസ്തുവെന്നാണു് അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്.”

ഇങ്ങനെയുള്ള വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ ചൈതന്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ആരാണ് ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക? അമ്പതോളം വേദസാക്ഷികളേയും ഉദ്ദേശം മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടുവരെയും ഉണ്ടാക്കിയതാണ് വി. ഫ്റാൻസിസിന്റെ മൂന്നാം സഭ. രാജാക്കന്മാരും, മെത്രാന്മാരും, കർദ്ദിനാളന്മാരും അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടുള്ള ഈ സഭയെ ആരാണ് സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുക? ദൈവപ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കുവാനും പരിത്യാഗസംപൂർണ്ണമായ മിശിഹായുടെ ജീവിതചര്യയെ സ്വീകരിക്കുവാനും പ്രേരണ നൽകുന്നതായ ഈ സഭയോട് ആർക്കാണ് ബഹുമാനം തോന്നാതിരിക്കുക? ഹംഗറിയിലെ വി. എലിസബത്തുരാജ്ഞിയും ഫ്റാൻസിലെ വി. ക്ലയീസ് രാജാവും ആശ്ശൂഷിച്ച ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളാകുന്നത് ധനികർ ഭ്രഷണമല്ലെന്ന് ആരു പറയും? വി. റോക്കിയും മഗ്ദരീത്താ ദേ കൊർത്തോനായും അംഗങ്ങളായിരുന്ന മൂന്നാം സഭ ദരിദ്രർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരുപോലെ സ്വീകാര്യമല്ലയോ? മുപ്പതുലക്ഷം അംഗങ്ങളോളമുള്ള ഈ മൂന്നാം സഭ നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ തന്നെ മുന്നിലൊരുഭാഗം പള്ളികളിൽ സ്ഥാപിതമാകയും മുമ്പായിരത്തോളം ആളുകൾ അതിൽ ചേരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നതു് സന്തോഷകരമാകുന്നു. അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടുള്ളവർ അനുദിനജപങ്ങളും ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണവും മാസയോഗങ്ങളും പരസ്സേവിപ്രവർത്തനങ്ങളും തങ്ങളുടെ മറ്റു ചുമതലകളും യഥാർഹം നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ തന്നെ നമ്മുടെ ഇടവകകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. മൂന്നാം സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇടവകകളിലും ബ. വൈദികർ ഇതാരംഭിച്ചു് ഈ ജ്ജിതമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന പക്ഷം ഈ സഭവഴി വല അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനു് സന്ദേഹമില്ല. വി. ലെയോൻ പാപ്പാ പറയുന്നതു കേട്ടാലും. “ഓരോരുത്തൻ പാടുപോലെ വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസി പുണ്യവാനെ അനുക്രിക്കണമെന്നു നാം വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇതിനു മുമ്പ് എല്ലായ്പ്പോഴും വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസിന്റെ മൂന്നാം സഭയുടെമേൽ പ്രത്യേകതാല്പര്യം നമുക്കുണ്ടാ

യിരുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ എത്രയും വലിയ കൃപാധികൃത്താൽ പാപാസ്ഥാനത്തിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കാൻ, എല്ലാവരും ഈശോയുടെ ഈ പരിശുദ്ധസൈന്യത്തിൽ ചേരുകയാൽ താല്പര്യപ്പെടണമെന്നു സകല ക്രിസ്ത്യാനികളോടും ഉപദേശിക്കുവാൻ ഈ അവസരം നാം ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു.” പത്താംപയ്യൂസ് മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നു: “പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിൽ വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കുകയും തിന്മവർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ അരുവി ഒരു പുതിയ ജീവൻ കൊടുത്തതുപോലെ ഇക്കാലത്തുള്ള തിന്മകളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും അവയ്ക്കു പ്രത്യേകധനം നൽകുന്നതിനും ഉള്ള മാർഗ്ഗം ഈ മൂന്നാം സഭയുടെ അരുവിയിൽത്തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.....ഒരു മൂന്നാം സഭക്കാരൻ, ഭൂമാഗ്നിയിനും, നമ്മുടെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ രക്ഷിതാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്ന തിന്മകൾക്കും എതിരായി പോരാടുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ ശ്രീഹന്മാരാണ്.” പത്താം പയ്യൂസ് മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നതുപോലെ ഇപ്പോഴുള്ള സഭാംഗങ്ങളെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമാനതകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ശ്രീഹന്മാരായിത്തീരുന്നുവെങ്കിൽ, മൂന്നാംസഭ വേഗം പരന്നുകൊള്ളും.

ആകയാൽ ബ. സഭാദാതാവെ പ്രിയമുള്ള, അതിരുകവിഞ്ഞ അനന്ദത്തെ അനേപക്ഷിക്കുന്ന ആധുനിക ലോകത്തിനു വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാംസഭ ക്രിസ്തീയ പരിപൂർണ്ണതയുടെ ഉച്ചിയിലേക്കു മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ അനയിക്കുന്ന ഉറപ്പുള്ള ഒരു ഗോവണിതനെന്നാണ്. അതിന്റെ പടികളിൽ കയറി പുണ്യപരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനു അനേകർക്കു വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മാധ്യസ്ഥം സഹായകമാകട്ടെ എന്ന ആശംസയോടുകൂടി ബാവാപ്പയുടെയും പുത്രന്മാരുടെയും റൂഫാർക്കുദന്മാരുടെയും നാമത്തിൽ നിങ്ങളെപ്പരേയും നാം അശീർവ്വദിക്കുന്നു.

എന്നും,

എറണാകുളത്തു് നമ്മുടെ അതിമെത്രാസനാരമനയിൽ നിന്നും

1945 മേയ് 30-ാംനാ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ

✠ ആഗസ്തിനാസു് കണ്ടത്തിൽ.

* കത്താലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ

ബ. സഹോദരന്മാരെ വത്സലമക്കളെ,

“ധീരോചിതമായ പുണ്യപുർണ്ണത പ്രാപിച്ചു” തങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയ ആസ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്നവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിലായിത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുമായ, മഹാ പുണ്യവാന്മാരെ തമ്മിൽ താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്യുന്നത് ശരിയല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള താരതമ്യവിവേചനം ഭരതദേശപരമെങ്കിൽ, സകല നന്മയുടെയും ഉറവയായ ദൈവത്തിനു അതൃപ്തിജനകമായിരിക്കും താനും” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പതിനൊന്നാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തുടരുന്നു: “എങ്കിലും നമ്മുടെ രക്ഷാനാഥനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാദൃശ്യം ഇത്രക്കു കൂടുതൽ പ്രതിഫലിക്കുകയും, സുവിശേഷജീവിതം ഇത്രക്കു പുഷ്പീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതം (അസ്സീസിയിലെ) ഫ്രാൻസിസിൻറതുപോലെ വേറെയില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ... “ദാവിതീയക്രിസ്തു” എന്നു വളരെ ന്യായത്തോടുകൂടി ഈ പുണ്യവാനെ ലോകം വിളിച്ചുവരുന്നു. തന്റെ സമകാലീനർക്കും അനന്തര തലമുറകൾക്കും, ക്രിസ്തുതന്നെ വീണ്ടും അവതരിച്ചതുപോലെ ആയിരുന്നു, വി. ഫ്രാൻസിസ്. മനുഷ്യരാശിയെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനും സഭയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ദൈവംതന്നെ അയച്ച പുണ്യവാൻ എന്നാണു് ഫ്രാൻസിസിനെ നേരിട്ടറിയാമായിരുന്ന മാപ്പാപ്പമാർ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു്.”

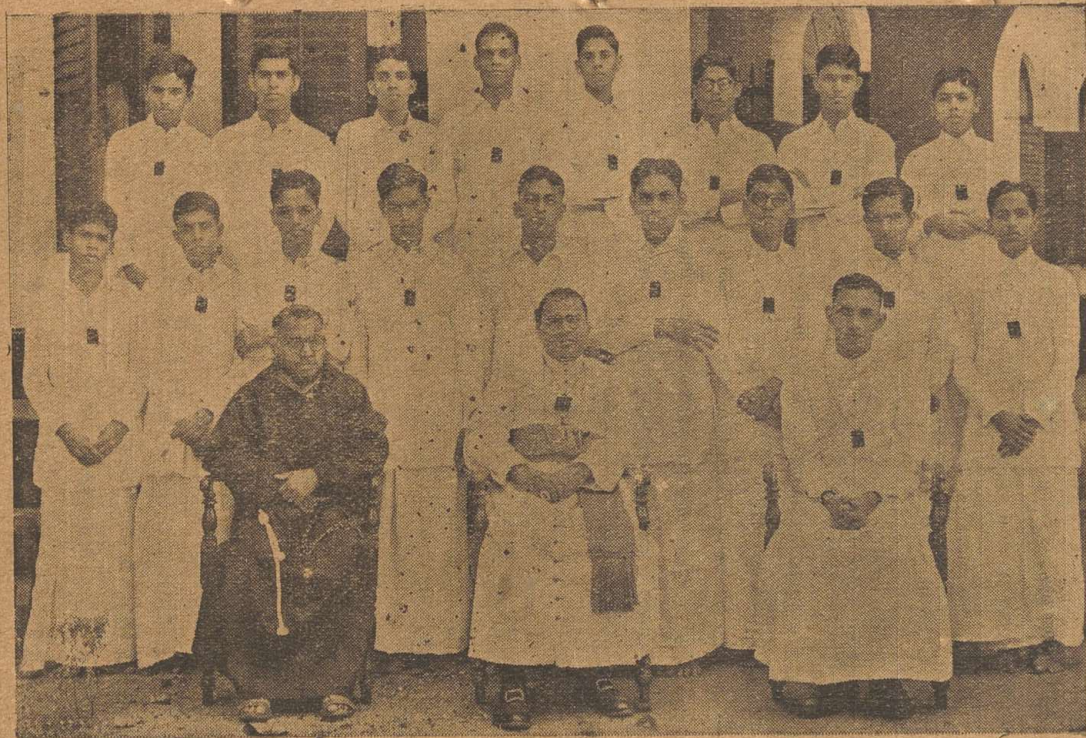
എന്നാൽ തിന്മകളുടെയും അധഃപതനത്തിന്റെയും ആയുഗത്തിൽ—പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ—എന്നപോലെ ഇക്കാ

* ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗവും, കേരളത്തിലെ മൂന്നാംസഭയുടെ ഉപരക്ഷാധികാരിയുമായ നിതാന്ത വന്ദ്യദിപ്പുശ്രീ ഫ്രെങ്ക്സ് ജോർജ്ജ് ആലപ്പാട്, തൃശൂർ ക്ലൈറോനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് 1950 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഇടയലേഖനം.

ലത്തും എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും ക്രൈസ്തവസമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനും നേർവഴിയെ നയിക്കുന്നതിനും ഫ്രാൻസിസിനെ ദൈവം നിയോഗിച്ചിരിക്കുമാണ് എന്ന് മാർപ്പാപ്പമാർ പലപ്രാവശ്യം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. വിശിഷ്ട, വിശുദ്ധന്റെ ജനനത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും 7-ാം ശതാബ്ദാഘോഷാവസരങ്ങളിൽ പതിമൂന്നാം ലേയോ മാർപ്പാപ്പയും പതിനൊന്നാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാനങ്ങളിലേക്കു ഈ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനും അവയുടെ ഉള്ളടക്കം സംക്ഷിപ്തമായി നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നതിനും നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥനായി വി. ഫ്രാൻസിസിനെ 15-ാം ബനഡിക്റ്റാ മാർപ്പാപ്പ തിരഞ്ഞെടുത്തത് എത്രയും ന്യായപൂർവ്വമാണെന്നു സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസികളും വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ നിരവധി അത്ഭുതകരമായി സഹകരിച്ച ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു 11-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ആധുനികലോകത്തിലെ തിന്മകൾക്കു തക്ക പ്രതിവിധിയായി 13-ാം ലേയോമാർപ്പാപ്പ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതും ഫ്രാൻസിസിന്റെ നിർമ്മലജീവിതവും ചൈതന്യവും വിനയവും ഏവരും അനുകരിക്കേണ്ടതാണ്. “ആ മഹാവൃത്തിയോടു സാധാര്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ജീവിതം മെച്ചമാക്കുകയും ചെയ്താൽ നമുക്കു ശാശ്വതമായ നന്മ കൈവരും. ഈ പരിശ്രമത്തിൽ വിശ്വാസികൾ എത്രമാത്രം വിജയിക്കുന്നുവോ, അത്രക്കു ഇക്കാലത്തെ തിന്മകൾക്കു ഒരു പ്രതിവിധി ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.”

സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചുപോയവരെ സ്നേഹം

ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ.
തൃശ്ശൂർ രൂപതയിലെ പെരറിസെമിനാരി.

കൊണ്ടും സഹനംകൊണ്ടും സൽപന്നമാവിലേക്ക് ആനയിക്കുവാൻ വിശുദ്ധൻ എപ്പോഴും ജാഗ്രതകനായിരുന്നു. “അധഃപതിച്ചവരും യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തവരും ഫ്റാൻസിസിന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു. സാധാരണക്കാർ ഓടിക്കളിക്കുകയും ഒഴിഞ്ഞുമാറിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്ന പാവങ്ങളോടുകൂടി സഹവസിക്കുവാൻ ഫ്റാൻസിസിനു വലിയ ഉത്സാഹമായിരുന്നു.” അദ്ദേഹം മൂന്നു മോഷ്ടാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ കഥ സുപ്രസിദ്ധമാണ്. മോഷ്ടാക്കളായ മൂന്നുപേർ ആശ്രമത്തിൽ വന്ന് ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു. അശ്രമധാവിപൻ അവരെ കർശനമായി ശങ്കാരിച്ചു യാതൊന്നും കൊടുക്കാതെ പറഞ്ഞയച്ചു. അപ്പം കഴിഞ്ഞു വിവരം അറിഞ്ഞ ഫ്രാൻസിസ് അശ്രമധാവിപനെ ക്കുറപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹംവഴിതന്നെ മോഷ്ടാക്കൾക്കു ഭക്ഷണം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും അവരെ മടക്കിവിളിച്ചുപദേശം നല്കി മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വേറൊരിക്കൽ, ആവുമ്പിടമുള്ള എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്ന ഒരു സഹോദരനെക്കുറിച്ച് ആവലാധിപ്പെടുകയും നിരാശാപൂർവ്വം ദൈവദൂഷണം പറയുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു കഷ്ടരോഗിയോടു കാരുണ്യം കാണിച്ചു, അയാളുടെ വ്രണം വിശുദ്ധൻ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് തേച്ചു അയാളെ കളിപ്പിക്കുകയും, തത്സമയം അത്ഭുതകരമായ വിധത്തിൽ രോഗം ശമിക്കുകയും ചെയ്തതായി നാം വിശുദ്ധന്റെ ജീവിത ചരിത്രത്തിൽ വായിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരമെല്ലാം പാപികളേയും സാധുക്കളേയും രോഗികളേയും മറ്റും സേവിക്കുവാൻ ഫ്റാൻസിസിന്റെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിജ്ജ്വലിച്ചിരുന്ന ദൈവസ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഉന്നതകത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിലും സാധുസംരക്ഷണത്തിലും മറ്റും ഏല്പിയിരിക്കുന്നവർക്ക് തങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധമായ ജോലി പരിശുദ്ധമായരീതിയിൽതന്നെ ചെയ്യുന്നതിനു ഫ്രാൻസിസിന്റെചൈതന്യം കൂ

ടിയേകുമിരുന്നു. ഈ ചൈതന്യം വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിക്കുന്നത് ഹ്രസ്വസിന്ധുൻ മൂന്നാംസഭ വഴിയാണ്. അതുവഴി, ലെയോമാപ്പാപ്പയുടെ വാക്കുകളിൽ: “വിശുദ്ധ ഹ്രസ്വസിന്റെ ആ ഗുണകരമായ വ്യവസ്ഥ വീണ്ടും നടപ്പിൽവരുമെങ്കിൽ വിശ്വാസം, ഭക്തി തുടങ്ങിയ ക്രൈസ്തവവ്യവസ്ഥിതിയിൽ എന്തെല്ലാം മഹത്തായുണ്ടാ അവയെല്ലാം വീണ്ടും കൈവരുന്നതാണ്. കൂടുതൽ, ഈലോകത്തിലെ നശപരമായ സമ്പത്തുകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അതിയായ ദുരാഗ്രഹം ഒന്നു ശമിക്കും. മനുഷ്യരുടെ അശാപാശങ്ങളുടെ പിറകേയുള്ള വിരണ്ടോടും നിയന്ത്രിതമാവുകയും ചെയ്യും. യഥാർത്ഥമായ സാഹോദര്യം പൊതുജീവിതരംഗത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ, ദരിദ്രരെയും ദുഃഖിതരെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധികളായി ലോകം ദർശിക്കും. തന്നെയുമല്ല, ക്രിസ്തീയചൈതന്യം രൂപമുലമായാൽ, മനുഷ്യൻ നിയമാനുസൃതമായ എല്ലാ അധികാരങ്ങളെയും അനുസരിക്കുന്നതിനും, യാതൊരുതരത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളുടെമേലും കൈവയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഈ ബോധ്യം, സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മൂലകാരണങ്ങളും ഉപാധികളുമായ അക്രമം, അവകാശധാസനം, വർഗ്ഗവൈരാഗ്യം മുതലായവയുടെ ഉന്മൂലനാശത്തിന് സഹായകമായിരിക്കുംതാനും. അവസാനമായി, ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ആ പ്രശ്നത്തിന്—ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള ഖണ്ഡം പാലിക്കുന്നതിന്—യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാതാകും. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അത്ര ലജ്ജാകരമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്നും, ധനികൻ അവന്റെ സ്വത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ മാത്രമാണെന്നും, ദരിദ്രൻ ക്ഷമയോടും, ധനികൻ ഔദാര്യത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കണമെന്നുമുള്ള ബോധ്യം പ്രബലപ്പെടുന്നതാണ്.”

ഇങ്ങനെ കമ്മ്യൂണിസം, സോഷ്യലിസം മുതലായ നശി
കരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ശക്തികുറഞ്ഞു സമുദായശാസ്ത്രത്തിൽ
ഇന്നുള്ള മുറിവുകൾ ഉണ്ടായി ആധുനിക തിന്മകൾ അവസാനി
ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ “ലോകം മുഴുവനും പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ
ളിയിച്ചു സമാധാനത്തിലേക്കും, നാശത്തിൽനിന്നു സുര
ക്ഷിതത്വത്തിലേക്കും ആനയിക്കപ്പെടുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം.”

ആകയാൽ, ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം ഫ്രാ
ൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം നമ്മുടെ വിശ്വാസികളിൽ വളർപ്പി
ക്കുവാനുള്ള ബോധ്യത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ രൂപതയിലെ എ
ല്ലാ ഇടവകകളിലും ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിച്ചു
കാണുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു മൂന്നാംസഭാംഗമെന്ന
നിലയിൽ അതിയായ അഭിമാനത്തോടും, കൃതജ്ഞതയോടും
സന്തോഷത്തോടുംകൂടിയാണ് ഈ വിശിഷ്ട സേനയിൽ ചേ
രുന്നതിന്നു നാം നിങ്ങൾ ഏവരേയും ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഈ
സഭയുടെ സ്വഭാവം, അതിന്റെ അംഗങ്ങളായിരിക്കാനുള്ള
എളുപ്പം, അതുവഴി ഉണ്ടാകുന്ന ആത്മീയനന്മകൾ, വ്യക്തികളു
ടെയും രാജ്യത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിൽ മൂന്നാംസഭ മൂലമുണ്ടാ
കുന്ന പരിവർത്തനം ഇവയെല്ലാം ബ. ചൈദികർ വിശ്വാസി
കൾക്കു വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവശ്യ
മുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും മാറ്റം കൊല്ലം വി. അന്തോണീസിന്റെ
ആശ്രമാധിപനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ കത്തോലിക്ക പ്രവർത്തനസംഘം, വിൻസെൻറ്
ഡി പോൾ സംഘം തുടങ്ങിയ പല സഖ്യങ്ങൾ ഇതിനകം
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇടവകകളിൽ പ്രസ്തുത സഖ്യാംഗങ്ങൾ
തന്നെ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേർന്ന് അതിന്റെ ചൈതന്യത്തോടു
കൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകാണുവാനാണ് നാം അഭിലഷിക്കുന്നത്.
ഫ്രാൻസിസ്കൻ ഓസാനം ഒരു മൂന്നാംസഭാംഗമായിത്തീർന്നുവെന്നു
ള്ളത് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘാംഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യേ
കം സന്തോഷപ്രദമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈ മൂന്നാംസഭ കടംബജീവിതക്കാർക്ക്— ലോകകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന സ്രീപുരുഷോത്തമർക്ക്— വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. എങ്കിലും ഇതിന്റെ അംഗങ്ങളായി ഒരു കൂട്ടർ ആശ്രമവാസികളായ സന്യാസികളായും ഉണ്ട്. വൈദികരും സഹോദരന്മാരും അംഗങ്ങളായുള്ള ഒരു മിഷനറിസംഘം— മലബാർ മിഷനറി യൂണിയൻ— രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പു നമ്മുടെ രൂപതയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിവുള്ളതാണല്ലോ. അതിന്റെ ഒരു വിഭാഗമായ “മിഷനറി സഹോദരസംഘം” ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളായ സന്യാസികളാണെന്നുള്ളതിൽ നമുക്കു വലിയ സന്തോഷമുണ്ട്. അവരിൽ ഏഴുപേർക്ക് ഈ ഒക്ടോബർ 3-ാംനാൾ സന്യാസവസ്ത്രം നൽകുന്നതായിരിക്കും. അന്നുതന്നെ അവരുടെ നൊവീഷ്യാത്തും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനം അനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത സഹോദരസംഘത്തിനു വൈദികരിൽനിന്നും പള്ളികളിൽനിന്നും വിശ്വാസികളിൽനിന്നും സഹായവും പ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നറിയുന്നതിൽ നാം സന്തോഷിക്കുകയും ഈ സഹോദരന്മാർ വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ചൈതന്യത്തോടുകൂടി രൂപതയിലും പുറമെയും പലവിധ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുമെന്നും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മറ്റുപലർക്കും വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിനെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു പ്രചോദനം നൽകുമെന്നും നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസ് വഴി ഏവരും ക്രിസ്തുവിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നതിനും ഇടവരുടെ ഈ അനുഗ്രഹത്തിനു വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിനോടുതന്നെ നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. തന്റെ ഭക്തനായ ഫ്രാൻസിസിനെ പ്രത്യേകവിധം കാത്തുപരിചരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ ദൈവജനനിയോടും ഈ ദാനത്തിനുവേണ്ടി നമുക്ക് അർപ്പിക്കാം. ജപമാലരാജ്ഞി നമ്മെ ഏവരേയും അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവുടേയും നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ ഏവരെയും നാം അശീർവ്വദിക്കുന്നു.

Bishop's House,
Trichur, 29-9-1950. }

† G. C. Alapatt,
Bishop of Trichur.

* ആ ഭിക്ഷുവിന്റെ പിന്നാലെ

ഈ മൂന്നാംസഭ എന്തിനും എന്തും ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ ചോദിച്ചിട്ട് അധികം നഷ്ടപ്പെടുകയായിട്ടില്ല. അതിനു ശരിയായ

കെ. സി. ചാക്കോ.

എം. എ., ബി. ഇ., എ. എം. ഐ. ഇ.

യ സമാധാനം എനിക്ക് കിട്ടി എന്ന് ഇപ്പോഴും ഞാൻ കരുതുന്നുമില്ല. അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ദീർഘദശിതത്തിൽ അതിന്റെ കഴിവുകളെ അദ്ദേഹം വിഭാവനപ്പെടുത്തി അല്പ ബുദ്ധിയായ ഞാൻ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കുവാനാണ്? ഇതിൽ വൈദികർക്കും കന്യാശ്രീകൾക്കും ചേരുന്നതാണെങ്കിലും, പ്രധാനമായും ഇത്

* ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭാംഗമായ ശ്രീമാൻ കെ. സി. ചാക്കോ എം. എ., ബി. ഇ., എ. എം. ഐ. ഇ. അവർകൾ 1950 മാർച്ച് മാസത്തിലെ “വോയിസ് ഓഫ് അസ്സീസി”യിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം. പരിഭാഷയും ലേഖകന്റെതന്നെ.

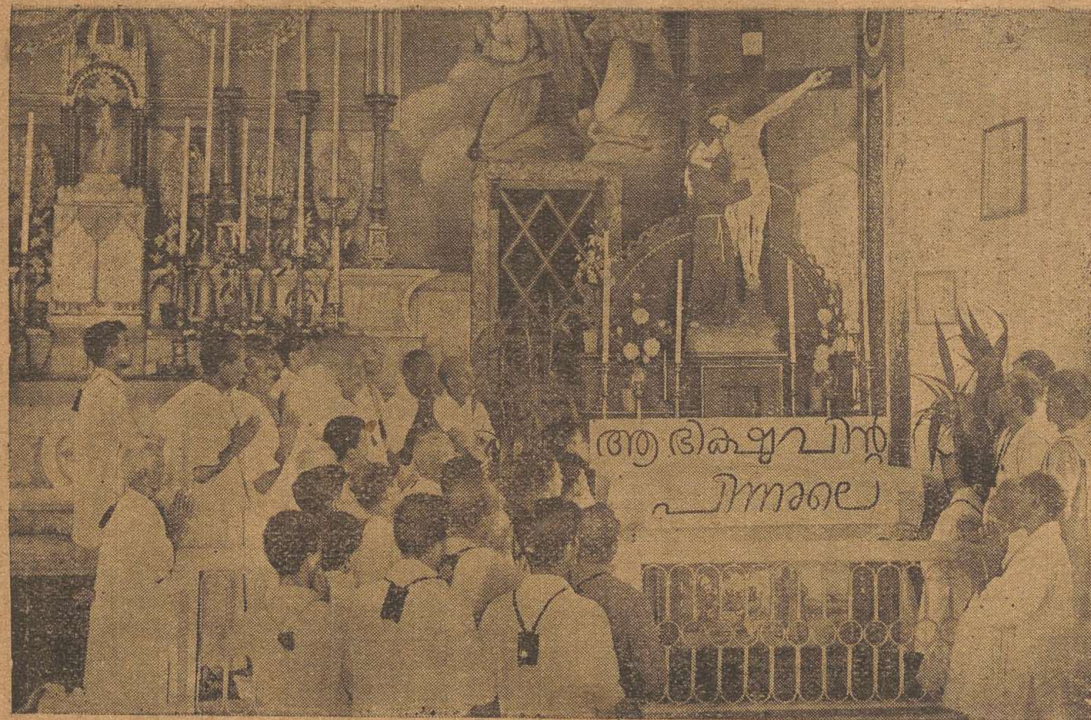
എന്നെപ്പോലെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ എപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന അർത്ഥമായരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന ചിന്തയാണ് പ്രധാനമായി എന്നെ ഇതിലേക്കുകർഷിച്ചത്. മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങളായിരുന്ന വൈദികരിലും സന്യാസികളിലുനിന്നു വിശുദ്ധരായിത്തീർന്ന പുണ്യാത്മാക്കളേക്കാൾ കൂടുതലായി കുടുംബജീവിതത്തിൽനിന്നു വിശുദ്ധപദത്തിലേയ്ക്കുയർന്നു ചെട്ട വ്യക്തികൾ എന്നിങ്ങനെ കൂടുതൽ പ്രചോദനം നൽകി. ഇങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ട അർത്ഥമായരുടെ മാതൃകയിൽക്കൂടി ത്യാഗത്തിന്റെയും മിതത്വത്തിന്റെയും അത്ഭുതയോദ്ധാരണത്തിന്റെയും ചൈതന്യം ലോകത്തിൽ പ്രചരിച്ചത് വി. ഫ്രാൻസിസിനെ വളരെ അധികം സമുദാനുകൂലിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വ്യക്തികളുടെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തിനും അവരുടെ മാതൃകവഴി ലോകത്തിനുമൊക്കെയുള്ള ഉണർവിനും മറ്റൊരേയ്ക്കുംകാൾ കൂടുതൽ കൃതാർത്ഥത തോന്നാവുന്നതു നിശ്ചയമായും ഈ മൂന്നാംസഭയുടെ സ്ഥാപകന്മാരെന്നെ.

കത്തോലിക്കാസഭയെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർക്ക് മതിപ്പോ അല്ലെങ്കിലോ ഉണ്ടാകുന്നതു അധികവും അർത്ഥമായരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്നാകുന്നു. നമ്മുടെ വൈദികരേയും സന്യാസികളേയും അടുത്തു പരിചരിക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടാത്ത അകത്തോലിക്കർ തങ്ങളുടെ ജീവിതരംഗങ്ങളിൽ നിത്യവും ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്ന അർത്ഥമായരായ നമ്മുടെ നീതിബോധവും സത്യസന്ധതയും ഔദാര്യമനഃസ്ഥിതിയും സാമൂഹികനടപടികളും കണ്ടാണ് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സ്വീകാര്യതയെപ്പറ്റി വിധിക്കുന്നത്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു വി. ഫ്രാൻസിസ് ചന്തസ്ഥലങ്ങളിലും പൊതുനിരത്തുകളിലും രാജകൊട്ടാരങ്ങളിലും ദരിദ്രവനങ്ങളിലുനിന്നു ഒരു “സന്യാസസമൂഹം”യെ കെട്ടിപ്പടുത്തു. ഇതാണ് ഫ്രാ

നസിസ്തൻ മൂന്നാംസഭ.

ഒരു മൂന്നാംസഭാംഗത്തിന്റെ ജീവിതം അത്ര അധികം പ്രമാണമുള്ളതോ നാടകീയമായ വിധത്തിൽ പ്രദർശന യോഗ്യമോ അല്ല. അയാൾ ഒരു ചരട്ട ധരിക്കണം—അതും രഹസ്യമായി ദേഹത്തോടു ചേർത്തു മാത്രംമതി; വേദന ഉളവാക്കുന്ന കയറു വേണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമില്ല. അയാൾ ഒരു ഉത്തരീയം ധരിക്കണം — ഷർട്ടിനടിയിലായാലും മതി. അയാൾ പതിവായി ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലണം— വാചത്തിൻകീഴ് കടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അയാൾ ഭക്ഷണത്തിലും മറ്റും അനുവദനീയമായ ശാരീരിക സുഖസന്തോഷങ്ങളിലും മിതത്വം പാലിക്കണം—അതിന്റെ പരിധിനിശ്ചയിക്കുന്നതും ഓരോരുത്തർതന്നെയാണ്. കർശനമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഒന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. പൊതുവെ ഇവയാണ് ഒരു മൂന്നാം സഭാംഗത്തിന്റെ കടമ. വളരെ എളുപ്പംതന്നെ. വിഷമകരമായി ഒന്നുമില്ല.

എന്നാൽ ഈ ക്രമാനുഷ്ഠാനം എളുപ്പമാണ്, അതു് കാര്യമാക്കാനില്ല എന്നു അലക്ഷ്യമായി തള്ളിക്കളയുന്നതിന്നിടം നമുക്കും ലോകത്തിനും ഉള്ള ഗുണം അത്രയ്ക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുക. നേരേമറിച്ചു് ഈ ന ബന്ധനകൾ അവയുടെ പൂർണ്ണഗൌരവത്തിൽ ആരാർത്ഥതയോടുകൂടി നാം എടുത്താൽ അവ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ എന്തു പരിഷ്കരിക്കുകയും പരിശുദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു് നമ്മുടെ അയൽക്കാരെക്കൂടി നമ്മയിലേക്കുകൊണ്ടിക്കുന്ന മഹാ ശക്തിയായിരിക്കും. ശരീരത്തിനു പുറമെ നാം ധരിക്കുന്ന ഉത്തരീയവും ചരട്ടും നാം മറന്നുവെക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്നേഹിതൻ അവയെ ശൗനിച്ചില്ലെന്നും വരാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം സ്വീകരിക്കുന്ന മിതത്വവും തൃഗവും പരസ്നേഹവും നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ അനുഭവ

ആ ഭിക്ഷുവിൻ
പിന്നാലെ

വം പോകട്ടെ. നമുക്കുതന്നെ ആ നിഷ്കുഞ്ജ മരക്കുവാൻ കഴി
 യുകയില്ല. ശാരീരികമായ സുഖത്തിനും തൃപ്തിക്കും നമു
 ക്ക് സാദാവികമായുള്ള ആഗ്രഹം ഓരോ പ്രാവശ്യവും
 പ്രയത്നം കൂടാതെ അമർത്താവുന്നതല്ല. നമ്മുടെ നാവു, അ
 തിനു് എപ്പോഴും സംസാരിക്കണം. നമ്മുടെ ശരീരം, അ
 തിനു് എപ്പോഴും വിശ്രമവും സുഖവും സന്തോഷവും കൂടിയേ
 കഴിയൂ. നമ്മുടെ ധനമേ, അതു് എപ്പോഴും ഉൽബുദ്ധമായി
 രിക്കും. ഇവയെല്ലാം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു് നമുക്കു കീഴ
 ടക്കി ഭരിക്കാവുന്നതല്ല. ഒരു വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞപോലെ
 നാം മരിച്ചു് ഒരു പതിനഞ്ചു മിനിറ്റുകൂടി കഴിയുമ്പോൾ മാ
 ത്രമേ ഈ വികാരങ്ങൾ നമ്മെ ശല്യപ്പെടുത്താതിരിക്കൂ. എ
 ന്നാൽ ഇവയെ കീഴടക്കുവാൻ എപ്പോഴും നാം പരിശ്രമിക്ക
 ുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതം ധന്യമാകുകയും നമ്മുടെ മാതൃക അ
 നുകരണീയമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വി. ഫ്റാൻസിസ്
 സിസ് നിർദ്ദേശിച്ച ഈ ജീവിതക്രമം പ്രായോഗികമാക്കു
 വാൻ നാം തുടർന്നു പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ അയൽക്കാ
 രുടെ ക്ലേശങ്ങളെ കാണുവാനും അന്യരാടു സഹതപിക്കുവാ
 നും നമുക്കു കൂടുതൽ സന്നദ്ധതയുണ്ടാകും. “തന്നത്താൻ സ്നേ
 ഹിക്കുന്നതുപോലെ ചൊല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുക” എന്ന
 പുത്തനായ പ്രമാണം ജീവിതാദർശമായി മുന്നടിക്കാണിട്ടു
 ക്രിസ്തുവന്റെ പ്രതിരൂപമായ വി. ഫ്റാൻസിസിനു യോ
 ജിച്ച അനുയായികളെ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പ്രാ
 യോഗികമായ ഒരു പദ്ധതിയാണു് കൂടുതലായ ജീവിത
 ത്തിൽ അടിയുറച്ച ഈ മുന്നാംസഭ. ഈവിധത്തിൽ ധന്യമായ
 സാധ്യതകളുള്ള ഒരു ജീവിതക്രമത്തിന്നു സ്വയംസമർപ്പിച്ചി
 രിക്കുന്നവരാണ് നാം എന്നു് നമ്മുടെ ഉത്തരീയവും ചരടും
 എല്ലാപ്പോഴും നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കണം.

ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വി. ഫ്റാൻസിസ് അൽമാ

യരുടെ ഒരു വിശുദ്ധനാകുന്നു. ഇത്രയധികം അത്മായരെ വൃഷ്ടിവിതതിലേക്കുകയ്യിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തിയ വേറെ ഒരു വിശുദ്ധൻ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം തന്റെ സന്യാസ സമൂഹത്തെയും സാഹചര്യങ്ങളേയും അതിക്രമിച്ചു ലോകവ്യാപകമായിത്തീർന്നു. വിധിദിവസത്തിൽ ഓരോരുത്തരോടും അവരെ പ്രധാനമായി ആകർഷിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്ത വിശുദ്ധന്മാരുടെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുവാൻ ദിവ്യരക്ഷകൻ അജ്ഞാപിച്ചാൽ അന്നു ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകൾ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ പിന്നിലായിരിക്കുകയില്ല—അതെ അംബ്രിയായിലെ കുരുവിങ്കളോടും, ഗ്രൂബിയോവിലെ ചെന്നായോടും, ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളോടും വനാന്തരത്തിലെ മോഷ്ടാക്കളോടും ശത്രുപാളയത്തിലെ സുൽത്താനോടും ഒന്നുപോലെ സല്ലപിച്ചും, അസ്സീസിലെ തെരുവുകളിൽകൂടി കല്ലുതെണ്ടിയും നടന്നു ഒരു ഭ്രാന്തഭിക്ഷുവായി 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കാണപ്പെട്ട ആ വിശുദ്ധന്റെ പിന്നിൽ!

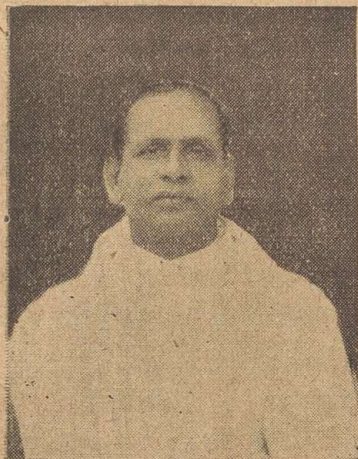
നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അനേകം “ഭ്രാന്തുകൾ” കാണിച്ച വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ പിന്നാലെ ഇത്രയധികം അനുയായികൾ എത്തിയ കഥ സമകാലീനന്മാർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “ലോകം മുഴുവനും നിന്റെ പിന്നാലെ ഓടുന്നതെന്തിനു?” എന്ന ചിലർ വിശുദ്ധനോടുതന്നെ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്കു അന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ സാമൂഹികമായ സാഹോദര്യബോധവും മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയും. മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതകളെയും ചോരായുക്കളെയും അറിഞ്ഞു അതനുസരിച്ചു അവരോടു പെരുമാറുവാൻ ഫ്രാൻസിസിനു കഴിയുമായിരുന്നു. കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയെ നിയമത്തിന്റെ ആയുധങ്ങളോടുകൂടി സമീ

വിഷ്ണുവേദം അദ്ദേഹം മുതലിറങ്ങി. അവരെ കള്ളന്മാരാക്കി
 ത്തിട്ട് അവരുടെ വിശപ്പും ദാഹവും ശമിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഭ
 ക്ഷണ പാനീയങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം അവരെ സമീ
 പിച്ചത്. തന്റെ പിതാവിൽനിന്നും തനിക്ക് അവകാശ
 പ്പെട്ട സമ്പത്തിനുവേണ്ടി ആ ദ്രവ്യം ഉപയോഗിച്ച് വശക്കുടി
 ക്കാതെ തന്റെ ഉടവസ്തുക്കൾപോലും അദ്ദേഹത്തിനു മടക്കി
 കൊടുത്ത് വെറും കൈയോടെ ലോകരംഗത്തേയ്ക്കു ഇറങ്ങുകയാ
 ണെ ശ്രീരാമൻ സിംഹം ചെയ്തത്. നിത്യയുഗനായ ഒരു കഷ്ടരോഗി
 ഏറ്റവും സ്നേഹമനുഭവമായ പരിചരണങ്ങൾക്കിടയിൽപോലും
 അക്ഷമനായി പിറുപിറുക്കുന്നത് അയാളുടെ അസഹ്യമായ
 വേദനകൊണ്ടായിരിക്കാം എന്ന് കരുതി സ്വന്തം കൈകൾകൊ
 ണ്ട് അയാളുടെ മുറിവുകൾ തേച്ചു കഴുകുന്ന ഒരു മാതൃക വി.
 ശ്രീരാമൻ സിംഹം കാണിച്ചു. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെ കുറ്റങ്ങളെ
 യും കുറ്റവൃത്തികളെയും അറിഞ്ഞ് സഹതാപബുദ്ധിയോടെ അ
 വരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു എല്ലാപ്രകാരത്തിലും അവരെ ഉയർത്തുവാ
 നുള്ള ഫ്ലാൻസിസിന്റെ പരിശ്രമമാണ് ത്യാഗസമ്പൂർ
 ണ്ണമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ലോകം
 സ്വീകാര്യമായി കണ്ടത്.

ഇതാണ് മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങൾക്ക് വി. ഫ്ലാൻസിസിന്
 നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിപാടി. ത്യാഗത്തേയും മിതത്വത്തേയും
 അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ലഘുവായ ചില നിബന്ധനകളുടെ കീ
 ഴിൽ നമ്മുടെ ജഡികമായ ആശങ്കകളെ അമർത്തി നമ്മുടെ
 സഹോദരങ്ങൾ അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ സമചിത്തതയോടെ
 സഹിക്കത്തക്കവിധം അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു ലോകത്തിൽ ക്രി
 സ്തുവിന്റെ സമാധാനവും സൗഭാഗ്യവും വളർത്തി ജീവിക്കു
 വാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണ് മൂന്നാംസഭയുടെ അംഗത്വം.

* വിജയശ്രീലാളിത രാകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം.

1. അസ്സീസിലെ വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസ് സ്ഥാപിച്ച സഭകളാണ് ഇന്ന് ലോകമെങ്ങും പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ സഭകൾ. അസ്സീസിഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ധനവാനായ

ശ്രീമാൻ പി. ഡി. തൊമ്മൻ
എം. എ, ബി. എൽ.

വ്യാപാരിയുടെ പുത്രനായിരുന്നു ഫ്റാൻസിസ്. ധാരാളിയും, സന്തോഷപ്രിയനും, ധൂർത്തനുമായിട്ടാണ് ഫ്റാൻസിസ് ജീവിതമാരംഭിച്ചത്. മറ്റു ധനവാനരുടെ പുത്രന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ഫ്റാൻസിസിനും ഒരു അനുയായിസംഘം ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലാരങ്ങളും വിരുന്നുകളും കഴിച്ചും, തൈവീഥികളിൽ കൂടി പാടി ഉല്ലസിച്ചുനടന്നും, നാടകശാലകളും നൃത്തശാലകളും സന്ദർശിച്ചും ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുമാണ് ഫ്റാൻസിസ് ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം കഴിച്ചു

കൂടിയത്. അസ്സീസിഗ്രാമവും പെറുജിയാഗ്രാമവും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ഫ്റാൻസിസ് സ്വദേശത്തിനു വേണ്ടി ഒരു പടയാളിയായി പോരാടി, തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കൊല്ലത്തെ കാരാഗൃഹവാസത്തിനു ശേഷം വിമുക്ത

• ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗവും പരമ ജഡ്ജിയുമായ ശ്രീമാൻ പി. ഡി. തൊമ്മൻ എം. എ; ബി. എൽ. അവർകൾ 1950 ഡിസമ്പർമാസം 31-ാം തീയതി, മരിയൻ കോൺഗ്രസ്സിനോടനുബന്ധിച്ചു എറണാകുളത്തുവെച്ച് നടത്തപ്പെട്ട ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പ്രസംഗം.

നായപ്പോൾ, ഫ്റാൻസിസ് വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനായി അപ്പുലിയായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആ അവസരത്തിലാണ് ദൈവത്തിന്റെ കരുണയും ഫ്റാൻസിസിനെ സ്പർശിച്ചത്. “യജമാനനെ സേവിക്കുന്നതോ, ഭൃത്യനെ സേവിക്കുന്നതോ, ഏതാണത്തമം?” എന്നൊരു ചോദ്യം ഫ്റാൻസിസിന്റെ കണ്ണുകളിൽ പതിച്ചു. “യജമാനനെ സേവിക്കുന്നതുതന്നെ” എന്നു ഫ്റാൻസിസ് മറുപടി പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ അസ്സീസിലിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുക, ദൈവഹിതം നിന്നെ അറിയിക്കും” എന്ന ഒരു സ്വപരമാണ് ഉടനെ കേട്ടത്. ഫ്റാൻസിസ് അതനുസരിച്ച് അസ്സീസിലിലേക്കു മടങ്ങി, ദൈവഹിതാവിഷ്കരണം പ്രതീക്ഷിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിലും തപഃക്രിയകളിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിന്നീട് പ്രാർത്ഥനാവസരത്തിൽ ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും തദനുസരണം ജീവിച്ച് 45-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1126-ാമാണ്ടു് മരണമടഞ്ഞു് 5 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ വിശുദ്ധനായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു് സഭയിലെ അതിപ്രസിദ്ധ വിശുദ്ധന്മാരിലൊരാളായി തിരുസ്സഭയുടെ അർത്താരയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

2. ഫ്റാൻസിസ് ശ്രവിച്ച ചോദ്യം മനുഷ്യരാശി മുഴുവനും ശ്രവിക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ അന്തഃകരണം ശക്തിയായ സ്വപരത്തിൽ നമ്മോടു പലപ്പോഴും ചോദിക്കുന്നു: “ഭൃത്യനെ സേവിക്കുന്നതോ, യജമാനനെ സേവിക്കുന്നതോ ഏതാണത്തമം?” ഫ്റാൻസിസിനേപ്പോലെ നമ്മളും ഇതിനു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഫ്റാൻസിസ് പിന്നീട് ചെയ്തതു് നമ്മളാരും ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥനയിലും തപസ്സിലും ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം അറയുന്നില്ല. ദൈവഹിതം വെളിപ്പെടാലും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനൊരുവെടുന്നില്ല. അതിനാൽ ഫ്റാൻസിസ് വരിച്ച വിജയം നമ്മൾ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ഫ്റാൻസിസ് വിജയം കൈവരിച്ചു. നാം പരാജയമടയാം. വിജയശ്രീലാളിതരാകുന്നതിനു് ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. അ

ത്ത് ഫ്റാൻസിസിന്റെ മഹത്തായ ആദർശത്തെ സ്വീകരിക്കുകയത്രെ.

3. ഫ്റാൻസിസ് സ്വീകരിച്ച ആദർശത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവാക്കു അസ്ഥാനത്താക്കുകയില്ലെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം അക്ഷരാർത്ഥം നിറവേറുന്നതിനാണ് ഫ്റാൻസിസ് പരിശ്രമിച്ചത്. വേദപുസ്തകം ദൈവപ്രകാശിതമാണെന്നും, സുവിശേഷങ്ങളിൽ ജീവിതപന്ഥാവു വെളിച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് ഫ്റാസിസിന്റെ അഭിമതം. ഫ്റാൻസിസ്ക്കൻ സന്യാസികൾക്കായി നിർമ്മിച്ച ആദിമ നിയമങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം ഇതിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിങ്ങനെയാണു്: “നിനക്കു് പരിപൂർണ്ണനാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ, പോയി, നിന്റെ മുതൽ വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുക. പിന്നെ എന്റെ പിന്നാലെ വരുക” എന്നു കല്പിച്ച ക്രിസ്തുനാമന്റെ ഉപദേശവും മാതൃകയും അനുസരിച്ച് സുവിശേഷാനുസാരം അനുസരണയിലും ചാരിത്രത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും നയിക്കുന്ന ജീവിതമാണു് ഇതു്. സുവിശേഷത്തിൽ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളിൽനിന്നു അണുമാത്രം വ്യതിചലിക്കാതെ അവ അഭംഗമായി പാലിച്ച് ജീവിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ഫ്റാൻസിസിന്റെ ആദർശം.

4. മാനവവംശം ആകമാനം സന്യാസഭവനങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു് ഫ്റാൻസിസ് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നില്ല. പുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒന്നാം സഭയും, സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി രണ്ടാംസഭയും, കർക്കശനിയമങ്ങൾസഹിതം നിർമ്മിച്ച ഫ്റാൻസിസ്, ലൗകികജീവിതം നയിക്കുന്ന ബഹുദൂരിവക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു് — സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു്—വേണ്ടി ലഘുതരനിയമങ്ങളോടുകൂടി ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു. അതാണു് എന്റെ പ്രസംഗവിഷയമായ മൂന്നാംസഭ.

5. ഒന്നും രണ്ടും സഭകൾ സുവിശേഷപ്രകാശിതമായ ജീവിതരീതി പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുമ്പോൾ മൂന്നാംസഭ അവയുടെ കർക്കശനിയമങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏകിലും മൂന്നാംസഭയും ഒരു സഭയാകയാൽ, അനുസരണം, ചാരിത്രം, ഭാരിദ്യം എന്ന ത്രിവീഡ വൃത്തങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. പക്ഷേ ലൗകികർക്ക് അസാധ്യമായ വ്യവസ്ഥയാണും മൂന്നാംസഭയിലില്ല. അനുസരണം സമുദായത്തിന്റെതന്നെ ജീവനാഡിയാണ്; സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ഒരു അനുപേക്ഷണീയ ഘടകവുമാണ്. സമത്വത്തിലും മേധാവിത്വത്തിനും സ്ഥാനമുണ്ട്. ജനായത്തഭരണരീതികളിലും ഭരണാധികാരികളിലേ? ഭരണാധികാരികളെ വ്യവസ്ഥാപിതമാക്കുങ്ങളിൽക്കൂടി നീക്കുന്നതുവരെ, ജനങ്ങൾ അവർക്ക് വിധേയരായിരിക്കണം. അത് അനുസരണമാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അനുസരണം അവശ്യമെങ്കിൽ, അത് മൂന്നാംസഭക്കാരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഭരണാധികാരികളെ അനുസരിക്കുക, സഭാതലവന്മാർക്ക് വിധേയരാവുക, കുടുംബനായകന്മാർക്ക് കീഴ്പ്പെടുക ഇതെല്ലാം ഏതൊരു വ്യക്തിയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇവമാത്രമാണ് മൂന്നാംസഭക്കാരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അനുസരണവും.

6. വിവാഹിതർക്ക് ചാരിത്രം അവശ്യമാണ്. കത്തോലിക്കരേവരും പാലിക്കേണ്ട ചാരിത്രം മൂന്നാംസഭക്കാരും പാലിക്കണം. ദൈവപ്രമാണങ്ങളും ആരോഗ്യനിയമങ്ങളും അനുശാസിക്കുന്ന ചാരിത്രവ്യവസ്ഥയിൽ കവിഞ്ഞാണും മൂന്നാംസഭയിലെ വിവാഹിതരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. മൂന്നാംസഭയിലെ ചാരിത്രവൃത്തം കർക്കശമല്ലതന്നെ.

7. വസ്തുക്കളെല്ലാം വിരറ്റം ഭരിദ്യം കൊടുക്കുന്നതിനും സഭാംഗങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരല്ല. മൂന്നാംസഭക്കാർക്ക് വസ്തുസമ്പാദിക്കും ചെയ്യാം. പക്ഷേ ഒരതിരുണ്ട്. “ധനസമ്പാദനമാണ് ജീവിതോദ്ദേശ്യം; മോഷ്ടിച്ചാലും കത്തിക്കവർന്നാലും യാ-

ചിത്രാലും തരക്കേടില്ല; ധനം സമ്പാദിക്കണം” എന്നുള്ളതല്ല മൂന്നാംസഭക്കാരന്റെ തത്വം. ലോകത്തിലെ ഒന്നാംകിട ധനവാസികളെന്നുള്ളതും മൂന്നാംസഭക്കാരന്റെ ലക്ഷ്യമല്ല. ജീവിതാവശ്യത്തിനു വേണ്ടി ന്യായമായതും ആവശ്യമായതും സമ്പാദിക്കുക, സൂക്ഷിക്കുക, ചെലവാക്കുക ഇതാണ് ലക്ഷ്യവും പരിധിയും.

8. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മൂന്നാംസഭയിലെ നിയമങ്ങൾ ലഘുതരങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത് തികച്ചും പരമാർത്ഥംതന്നെ. മൂന്നാംസഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. തിരുസ്സഭയിലുള്ള അനേകം ഭക്തസംഘങ്ങൾപോലെ ഒരു വെറും സഖ്യമല്ല മൂന്നാംസഭ. സൊഡാലിറ്റി, ഉണ്ണിയിശോസംഘം, ജപമാലസഖ്യം, ഇവ സഭകളല്ല. മൂന്നാംസഭ കത്തോലിക്കസഭയിൽ അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സഭയാണ്. 13-ാം ലെ യോൻ, 10-ാം പീയൂസ്, 15-ാം ബനഡിക്ടോസ്, 11-ാം പീയൂസ് എന്ന മാർപ്പാപ്പമാർ ഈ വസ്തുത പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാംസഭ ഒരു വൈദികസഭ യെന്നുപോലും ഗണിക്കപ്പെടാമെന്ന് ചില മഹാത്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒരു അംഗീകൃത സഭയെന്ന നിലയ്ക്ക്, എല്ലാ ഫ്റാൻസിസ്കൻ സഭകളുടെയും സൽക്കർമ്മ ഫലങ്ങളുടെ ഓഹരി മൂന്നാംസഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ഫ്റാൻസിസ്കൻ സന്യാസിമാർ അണയ്ക്കുന്ന ദിവ്യവൃജകളുടെയും, അവർ ചെയ്യുന്ന ത്യാഗങ്ങളുടെയും, സഭാംഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആതുര ശുശ്രൂഷയുടെയും സൽഫലങ്ങൾക്ക് ഓരോ അംഗവും പങ്കാളിയാണ്. ഒരു മൂന്നാംസഭക്കാരൻ നിർബന്ധമായി ചെയ്യേണ്ട കൃത്യങ്ങളോ വളരെ ചുരുക്കം. ഒരു ഉത്തരീയവും ഒരു ചരടും ധരിക്കുക, ആണ്ടിൽ രണ്ടു തവണ ഉപവസിക്കുക, മാസത്തിൽ ഒരു ദിവ്യകാര്യസ്വീകരണം നടത്തുക, പ്രതിദിനം 12ആ. 12നമ്പ: 12രൂപ: ചൊല്ലുക, അമിതഭോഗാസക്തി വെടി

എക; ഇത്രയേ ഉള്ളൂ. ഇതിനുപകരമായി ലഭിക്കുന്ന സൂത്ര സമ്പത്തു വിപുലമാണു്. അനന്തമെന്നതന്നെ പറയാം. ഇതു ലാഭകരമായ ഒരു സംയുക്തപ്രസ്ഥാനം വേറെയില്ലതന്നെ.

9. ഈ ലാഭമെല്ലാം സ്വാർത്ഥപൂർവ്വം നമ്മൾ കൈയടക്കാതെ, നമ്മളുടെ സഹോദരസഹോദരികൾക്കും സുലഭമാക്കുക. ഇതാണു് സഭാംഗങ്ങളുടെ, വിശിഷ്ട അഭ്യസ്തവിദ്യരും യുവാക്കന്മാരായ സഭാംഗങ്ങളുടെ മുചതല. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഫ്റാൻസിസ്കൻ ആദർശങ്ങൾ സമുദായത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്തും; നിശ്ചയം. ലോകം സാമ്പത്തിക മേൽക്കോയ്മയ്ക്കു് വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്നു. നീതിബോധമോ, സത്യഭീഷണിയോ ഇല്ലാതെ, ലൗകികവിഭവങ്ങൾ കൈയടക്കുന്നതിനു് രാഷ്ട്രങ്ങൾ വാഴ്ത്തരിയിരിക്കുകയാണു്. നിർലാഭനാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്ന മഹാ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളെ ഭരമ്യപദാഭിസാ വാശാനംചെയ്തു്, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ വ്യാപാരമോഹിപ്പിക്കുന്നു. നിർലാഭനോടു്, അയൽക്കാരന്റേതു് തന്റേതാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നു് പറയുമ്പോൾ അവൻ ഏതൊരുത്തിനും തയ്യാറായിക്കൂറിയും. സാമൂഹ്യനീതി പരിപാലിക്കാതെ, ദരിദ്രനിൽ കരുണയില്ലാതെ, മുഷിബലത്താലും ആയുധബലത്താലും അടക്കിഭരിച്ച ധനവാൻ ഇന്നു് സംഭ്രാന്തനായിരിക്കുകയാണു്. എങ്കിലും അവൻ അസ്വസ്ഥതയുടെ കാരണങ്ങളെ അകറ്റുകയോ, ആരായുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ അസ്സീസീയിലെ ഫ്റാൻസിസിന്റെ കാലടികളിലേക്കു് ആനയിക്കുക. ഫ്റാൻസിസിനു് ദരിദ്രരിലുള്ള അനുകമ്പ അന്യാഭൂതമായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽപ്പോലും ഈ സൽഗുണം ഫ്റാൻസിസിൽ സവിശേഷം പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. ലുബ്ബനായ പിതാവിന്റെ അപ്രീതിയെ അവഗണിച്ചും, ഫ്റാൻസിസു് ദരിദ്രർക്കു് പണവും വസ്ത്രവും ആഹാരവും ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ദരിദ്രാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന പുരോഹിതർക്കു് ഫ്റാൻസിസു് പുജാപാത്രങ്ങൾ രഹസ്യമായി അയച്ചു

കൊടുത്തിരുന്നു. അശ്രമസ്ഥാപനത്തിനുശേഷം ഭിക്ഷയാചി
ച്ച ജീവിച്ചുവന്ന ഫ്റാൻസിസും അനുയായികളും,—അവർ
പട്ടിണികിടന്നുകൊണ്ടുപോലും,—അവർക്കു ലഭിച്ച ഭിക്ഷ ഇതര
ർക്കു നൽകിവന്നു. വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ട ഒരു ദരിദ്രന് വ
 സ്ത്രംപോരാതിരുന്നതിനാൽ ഫ്റാൻസിസു് തന്റെ അങ്കി
 ഉറുരി കൊടുത്തു. ആ അവസരത്തിൽതന്നെ മറ്റൊരു ദരിദ്ര
 ന് ചെരുപ്പുകളും കൊടുത്തു. യാത്ര തുടരവെ വേരൊരു ഭി
 ക്ഷുവിനേയും കണ്ടെത്തി. അയാൾക്കു് ഫ്റാൻസിസിന്റെ
 ഷർട്ടും കൊടുത്തു. ഫ്റാൻസിസു് സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ദേശ
 ത്തിൽ ചെരുപ്പും അങ്കിയും ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുക വിഷമമാണു്.
 അപ്പോഴാണു് ഷർട്ടുപോലും ദാനം ചെയ്തതു്. ഒരിക്കൽ ഒ
 രാൾ ഭിക്ഷയാചിച്ചപ്പോൾ ഫ്റാൻസിസിന്റെ അശ്രമത്തി
 ൽ യാതൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരു സഹോദരൻ പറഞ്ഞു.
 “പള്ളിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വേദപുസ്തകമല്ലാതെ ഇവിടെ
 യാതൊന്നുമില്ല. അതു് പള്ളിയിൽ പാരായണത്തിനു് ആവ
 ശ്യവുമാണു്.” അപ്പോൾ ഫ്റാൻസിസു് “പള്ളിയിൽ
 പാരായണം ചെയ്യുന്നതിലും കൂടുതൽ കർത്താവിനു് ഇഷ്ടപ്പെ
 ടുന്നത് ആ പുസ്തകം ദാനം ചെയ്യുന്നതാണു്” എന്നു പറഞ്ഞു്
 പുസ്തകം വിറ്റു് പണം വാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നതിനായി അതിനെ
 ഭിക്ഷുവിനു കൊടുത്തു. ഫ്റാൻസിസു് ചില അവസരങ്ങ
 ളിൽ വേഷം മാറി ഭിക്ഷുവായി നടക്കുകയും, അങ്ങനെ ലഭി
 ച്ചവയും സാധുക്കൾക്കു് വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.
 ഫ്റാൻസിസിനു് അസൂയതോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ത
 ന്നെക്കാൾ ദരിദ്രരായവരെ കാണുമ്പോഴാണു്. സ്വത്തുക്കൾ
 മുഴുവൻ വിറ്റുകൊടുത്താലും അതു് തൻമൂലം ലഭിക്കുന്ന ദാ
 രിദ്ര്യത്തിന്റെ മതിയായ വില ആയിരിക്കയില്ലെന്നാണു്
 ഫ്റാൻസിസു് പറഞ്ഞിരുന്നതു്. ഫ്റാൻസിസിന്റെ ആ
 ദർശം ധനവിനിമയത്തിലും വിതരണത്തിലും ഉള്ള അസ്വ
 സ്ഥതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് തികച്ചും പര്യാപ്തമാണു്.

ആ ആദർശം സ്വീകരിച്ചാൽ ധനവാൻ സ്വത്തിനെ ദൈവമായി ഗണിക്കുകയില്ല. അതു ധാരാളമായി വിതരണം ചെയ്യും. ദരിദ്രൻ ദരിദ്രാവസ്ഥയിൽ കുങ്ങിതപ്പെടുകയോ വൈരാഗ്യപ്പെടുകയോ ഇല്ല. അസംതുപ്പൂരെ അടിച്ചമർത്താതെ, ഫ്റാൻസിസിന്റെ മാർഗ്ഗം, ലോകം സ്വീകരിക്കട്ടെ. കേരളത്തിലെ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾക്ക് പ്രവൃത്തികളാലും പ്രസംഗങ്ങളാലും, ഫ്റാൻസിസ്കൻ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ പ്രചരണത്താലും, ഈ ആശയം പ്രചരിപ്പിക്കാം. അതു് രാഷ്ട്രത്തിന് സമാധാനവും ആത്മാവിന് ശാന്തിയും കൈവരുത്തും.

10. രോഗികളോടും പരിത്യക്തരോടും ഫ്റാൻസിസ്കൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച കാരണ്യവും ലോകസമക്ഷം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതുതന്നെ. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘങ്ങൾ ഫ്റാൻസിസിന്റെ ജീവകാരുണ്യപരിപാടി കുറൊയൊക്കെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നുണ്ട്. സമുദായം ചെറുത്തുപെക്കിച്ചിരുന്ന കുഷ്ഠരോഗികളെ ഫ്റാൻസിസ്കൻ പരിചരിക്കയും ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നതിനു മുൻപു് കുഷ്ഠരോഗികളെ കാണുന്നതുപോലും തനിക്കു ചെറുപ്പായിരുന്നു എന്നാണ് ഫ്റാൻസിസ്കൻ തന്നെ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ ദൈവഹിതം വെളിപ്പെട്ടതിനുശേഷം, ഫ്റാൻസിസ്കൻ കുഷ്ഠരോഗികളെ തേടിപ്പിടിച്ചു പരിചരിച്ചു് ചുംബിച്ചു. അവർക്കു് വസ്ത്രവും ഭക്ഷണവും കൊടുത്തു. ദരിദ്രർ ഫ്റാൻസിസ്കൻ ഒരു കുതിരപ്പുറത്തുപോകുമ്പോൾ പൊട്ടുന്നവെ ഒരു കുഷ്ഠരോഗിയെ കണ്ടു. ഫ്റാൻസിസിനു് അപ്പോൾ ഒരു ഭയവും സംഭ്രാന്തിയും ആണ് ആദ്യം അനുഭവപ്പെട്ടതു്. കർത്താവിന്റെ പടയാളി സംഭ്രമത്തെ ജയിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം ഉടനെ ഫ്റാൻസിസിൽ ഉദിച്ചു. തൽക്ഷണം ഫ്റാൻസിസ്കൻ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നിറങ്ങി കുഷ്ഠരോഗിയുടെ നേക്കുനടന്നു. ഭിക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാനായി കുഷ്ഠരോഗി കൈനീട്ടി. ഉടനെ ഫ്റാൻസിസ്കൻ ആ കരം ചുംബിക്കുകയും അതു നിറയെ

പണം വച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഫ്റാൻസിസ് വീണ്ടും കുതിരപ്പുറത്തുകയറി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ അസ്ഥലത്തു് ആരേയും കണ്ടില്ല. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രംചൊല്ലി ഫ്റാൻസിസ് അവിടെനിന്നുപോയി. അസംതുപ്യരെയും പീഡിതരെയും പരിചരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെതന്നെ പരിചരിക്കുന്നു എന്ന് ഫ്റാൻസിസിനു ബോദ്ധ്യമായി. ഈ ബോദ്ധ്യം ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു് മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങൾക്കു് ശ്രമിക്കാം.

11. മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾക്കു് ഫ്റാൻസിസിൽനിന്നു് പകർത്തുകയും, പിന്നീട് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യംകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഫ്റാൻസിസിന്റെ കാലത്തെ വൈദികരെ അന്നത്തെ അൽമായർ അവധേയിച്ചിരുന്നു. അന്നു പ്രചരിച്ചിരുന്ന സകല തിന്മകളും വൈദികർ ഉത്തരവാദി ചെല്ലേണ്ടവയെന്നാണു് പലരും ഗണിച്ചിരുന്നതു്. പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന പുരോഹിതരുടെ പട്ടതപംപോലും നശിച്ചു എന്നുതന്നെ ചിലർ സിദ്ധാന്തിച്ചിരുന്നു. ഫ്റാൻസിസ് ഒരിക്കൽ ലൊമ്പാർഡിയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, കുറെ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റുംകൂടി. അവരിലൊരാൾ സ്ഥലത്തെ വികാരിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “പരസ്യപാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഈ ഇടയനു് എങ്ങനെ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും ആർജ്ജിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു് വിശുദ്ധാ, ഞങ്ങളോടു പറയുക.” ഇതു കേട്ട ഉടനെ ഫ്റാൻസിസ് വികാരിയച്ചന്റെ അടുക്കലേക്കു് നടന്നുചെന്നു് തറയിൽ മുട്ടുകുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൾ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് പറയുകയാണു്: “ഈ കൈകൾ അശുദ്ധമാണോ അല്ലയോ എന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അശുദ്ധമാണെങ്കിലും അക്കാരണത്താൽ ആ കരങ്ങൾകൊണ്ടു് ചെയ്യുന്ന തിരക്കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ കുറയുകയില്ല. ഈ കരങ്ങൾ എന്റെ കർത്താവിനെ വഹിച്ചിട്ടുള്ളവയാണു്, കർത്താവിനോടുള്ള ഭക്തി

നിമിത്തം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരിയെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം തനിക്കുതന്നെ ചീത്തയായിരിക്കാം. എന്നാൽ എനിക്ക് നല്ലതാണ്.” പട്ടക്കാരുടെ കരങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അവർ സവാരിചെയ്യുന്ന കുതിരകളുടെ കുളമ്പുകൾ പോലും ചുംബിച്ചു പട്ടതപത്തെ ബലൂചാനിക്കണമെന്നും ഫ്റാൻസിസ് തന്റെ അനുയായികളോടു് ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വൈദിഷവിപ്രതിപത്തിക്കു്, ഫ്റാൻസിസിന്റെ മാതൃക ഒരു തക്ക പ്രതിവിധിയായിരിക്കും. സഭയുടെ നിലനില്പിനും പുരോഗതിക്കും വൈദികരോടുള്ള ബലൂചാനം അപരിത്യാജ്യമാണ്. സമുദായ നിലനില്പിനും സമാധാനത്തിനും ഇതു് പ്രയോജനപ്പെടും. ഭരണകർത്താക്കളായി നിയുക്തരായവരോടു് ബഹുമാനവും വണക്കവും ഇല്ലെങ്കിൽ സമുദായത്തിന്റെ അസ്ഥിവാതത്തിനതന്നെ കോട്ടം ഭവിക്കും. ഭരണാധിപന്മാരെ അവഹേളിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമുദായം അധഃപതനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തപരിതപ്രയാണം ചെയ്യുകയാണെന്നു് നിസ്തർക്കം പറയാം.

12. ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഉറവയാണ്. 1945-ൽ 30 ലക്ഷത്തിലധികം അംഗങ്ങൾ ഈ സഭയുടെ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിച്ചുപോന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരും രാജാക്കന്മാരും അസംഖ്യം മൂന്നാം സഭയിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ടു്. യൂറോപ്പിൽതന്നെ കിരീടം ധരിച്ചവർ 142 പേർ സഭാംഗങ്ങളായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുവംശജന്മാരുമായി 30 മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ പ്രശസ്ത വിശുദ്ധരുടേയും അനുഗ്രഹിതരുടേയും പട്ടികയിൽ ഉണ്ടു്. സാധാരണക്കാരുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും ഇടയിൽനിന്നു് 100 മൂന്നാംസഭക്കാർ വിശുദ്ധന്മാരും അനുഗ്രഹിതരുമായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ജൂയിസ് ഗോൺസാഗോ, വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസ്

ശരീയാർ, ആർസിലെ വികാരി, ജോവാൻ ഓഫ് ആർക് മുതലായവർ മൂന്നാംസഭയിൽ പെട്ടവരത്രെ. ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യമോടെ വാണരളുന്ന മാർപ്പാപ്പാ ഉൾപ്പെടെ, 18 മാർപ്പാപ്പാമാരും അനേകം കർദ്ദിനാളന്മാരും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും, മെത്രാന്മാരും, കവികളും, പണ്ഡിതന്മാരും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മൂന്നാംസഭയുടെ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മൂന്നാംസഭ കപടഭക്തന്മാരുടെയോ, അജ്ഞന്മാരുടെയോ, ദരിദ്രരുടെയോ സഭയെന്ന് ആരും വിധിക്കേണ്ട. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ മൂന്നാംസഭയുടെ മേന്മയും ആദർശമഹത്വവും സാധ്യതകളും ഭൂരിപക്ഷത്തിന് അജ്ഞാതമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ആ തമസ്സിനെ അകറ്റുവാൻ പ്രത്യേകമായി യുവാക്കന്മാരെ ആകർഷിക്കുന്നതിന്, നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം. യുവാക്കന്മാർ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കാതെ അതിന് പ്രസരിപ്പുണ്ടാകുകയില്ല. ജീവിതവിശുദ്ധിക്ക് യൗവനത്തിൽ പരിശ്രമിക്കാത്തവർക്ക് വാർദ്ധക്യത്തിൽ അതു കൈവരുകയില്ല. ദുർഗുണങ്ങൾ വാർദ്ധക്യത്തിൽ വിട്ടുമാറുകയില്ല. ശരീരം പാപത്തിന് ശക്തമല്ലെങ്കിൽതന്നെ, മനസ്സ് പാപത്തിന് അധീനമായിരിക്കും. വിചാരത്താലും പാപം ധാരാളമായി ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. യൗവനത്തിൽ പാപത്തെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. മൂന്നാംസഭ സമുപ്രധാനമായി വ്യക്തിയുടെ വിശുദ്ധിയെ കൈവരുത്തുന്നു. ക്രമേണ അതു ലോകോപകാരപ്രദമായി പകരുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ കേരളീയയുവാക്കളെ മൂന്നാംസഭയിലേക്കുകർഷിക്കാം. ഈ മഹാ സമ്മേളനത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു നിശ്ചയം നമുക്ക് ചെയ്യാം. നിങ്ങളുടെ സ്വീകരണത്തിനായി താഴെവരുന്ന പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രമേയം

ഫ്രാൻസിസ്കൻ പ്രബന്ധങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പ്രചരി

പിച്ഛം, അവസരോചിതമായ ഉപദേശങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും നടത്തയും, സർവ്വോപരി മാതൃകാപരമായ ജീവിതം നയിച്ചും, വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ ആദർശപരമായ പാതയെ വെളിപ്പെടുത്തി, ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭ കേരളത്തിലെ യുവാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും സഭാംഗങ്ങളേവരും, വിശിഷ്ട അഭ്യസ്തവിദ്യരും, യുവാക്കന്മാരും, സച്ചാത്യാന പരിശുദ്ധീകരണമെന്ന് ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ ഈ മഹാ സമ്മേളനം തീരുമാനിക്കുന്നു.

ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളായ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഒരു മെത്രാനും, കേരളഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭയുടെ രക്ഷാധികാരികളായിരിക്കണമെന്നുള്ള സഭാംഗങ്ങളുടെ പൊതുവായ ആഗ്രഹത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി, യഥാക്രമം രക്ഷാധികാരിയും, ഉപരക്ഷാധികാരിയും ആയിരിക്കുന്നതിനും വരാപ്പുഴമെത്രാപ്പോലീത്താ അഭിവന്ദ്യജോസഫ് അട്ടിപ്പേറ്റി തിരുമേനിയോടും, തൃശ്ശൂർ മെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യജോജ് ആലപ്പാട്ടു തിരുമേനിയോടും, അഭ്യർത്ഥിക്കണമെന്ന് ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭയുടെയും മൂന്നാംസഭയുടെയും ഇൻഡ്യയിലെ സുപ്രീരിയറായ ചെ.ബി. റിച്ചാർഡ് കമ്മീസറി ജനറലായ അദ്ധ്യക്ഷനോടും ഈ മഹാ സമ്മേളനം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം!

1. കമ്മ്യൂണിസത്തിനും ഇന്നത്തെ മറ്റു ഭൂരിതങ്ങൾക്കും ഫ്റാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം എത്രമാത്രം മുമ്മുന്നായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രശ്നം.

ആന്തരികമായി, സെൻറ് അഗസ്റ്റിൻ ക്ലേറോയുടെ അടുത്ത പിൻഗാമിയാണെന്നും, സെൻറ് തോമ്മസ് അക്വിനാസ് അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ അടുത്ത പിൻഗാമിയാണെന്നും അറിയുന്ന രീതിയിൽ, സെൻറ് ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസി, ആന്തരികമായി, നോഹിന്റെയും, തുടന്ന് യോനായുടേയും, പിന്നീട് യോഹന്നാൻ മാർഗ്ഗനായുടേയും പിൻഗാമിയാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഇവരെല്ലാവരും നിസ്തല്യരായ മനുഷ്യസ്നേഹികളായിരുന്നു. സകല ജീവജാലങ്ങളുടേയും, വിത്തുകളെ ശേഖരിച്ചു, ജലപ്രളയത്തിൽനിന്നും സംരക്ഷിച്ചു

ശ്രീമാൻ തോമ്മസ് മാക്കീൽ
ബി. എ., ബി. എൽ.

നോഹ്നിവുമാ മനുഷ്യകുലത്തിന് പുനർജ്ജന്മം നൽകി. പ്രാചീനകാലത്ത് ലോകപ്രസിദ്ധമായിരുന്ന നിനിവെപട്ടണ

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗവും അ. കേ. ക. കോൺഗ്രസ്സ് വൈസ് പ്രസിഡണ്ടുമായ ശ്രീമാൻ തോമ്മസ് മാക്കീൽ ബി. എ; ബി. എൽ. അമ്പർകർ 1950 ഡിസമ്പർ മാസം 31-ാംനും, മരിയൻകോൺഗ്രസിനോടനുബന്ധിച്ച് എറണാകുളത്തുവെച്ച് നടത്തപ്പെട്ട ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പ്രസംഗം.

ത്തെ, അസന്നമായിരുന്ന നാശഗർത്തത്തിൽനിന്നും, യോനാൻനിവ്യാ തന്റെ താപസപ്രഭാഷണങ്ങളാൽ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ദുരഭിമാനപ്രമത്തരായിരുന്ന യഹൂദജനത്തെ ചാക്കവസ്ത്രത്തിന്റെയും ചെണ്ണിറിന്റെയും തപശ്ചര്യകളിലേക്ക് യോഹന്നാൻമാർദ്ദാനാ ആഹ്വാനംചെയ്തു. വി. ഫ്റാൻസിസാകളെ, ക്രിസ്തുനാഥനെ എത്രകണ്ട് അനുകരിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുമോ, അത്രകണ്ട് അനുകരിച്ചു. “ദപിതയക്രിസ്തു”വെന്നുള്ള അത്യുന്നതമായ അപദാനത്തിനു അർഹനായി, ആധുനികലോകത്തിന്റെ ദപിതയെ രക്ഷിതാവെന്ന നിലയിൽ വാളങ്ങി പരാശോഭിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു.

2. ലോകാരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെ, എതിർദ്വയങ്ങളായി എതിരിട്ടു നിലനിന്നുപോരുന്ന രണ്ടു ശക്തികളാണ് ആധ്യാത്മികതയും പ്രാപഞ്ചികതയും. ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പു യൂദയാഘിച്ചുള്ള ബാക്കി ഭൂവിഭാഗമെല്ലാം, പ്രാപഞ്ചികതയിലാണ്ടു ലയിച്ചുകിടന്നിരുന്നു. ഗ്രീസിലും റോമായിലും പ്രാപഞ്ചികതാം ഒരു കലയായി ഉയരുകയും, അതിനു് ഒരു തത്വസംഹിത രൂപിതമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രാപഞ്ചികതയെ ചെസ്റ്റർട്ടൻ “ലൌകികമായ സുഖലോലുപതാം” (Comfortable Materialism) എന്നാണ് വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെ വെല്ലുന്നതിനും ജയിക്കുന്നതിനും സോക്രട്ടീസിന്റെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കോ, പ്ലേറ്റോയുടെ ഭാവനകൾക്കോ, അരിസ്റ്റോട്ടലിന്റെ കൈകളെ തർക്കശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കോ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നും, പരസ്പരം സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണെന്നും അഭിനവമായി ദിവ്യരക്ഷകൻ പ്രഖ്യാപിച്ചതിന്റെശേഷമാണ്, പ്രാപഞ്ചികതയുടെ നാരായവേര ഖണ്ഡിച്ചുപോയിട്ടുള്ളത്. വിവിധ ജാതികൾ ഈശ്വരന്റെ വിവിധമായ അവയവങ്ങളിൽനിന്നു ഉരുട്ടിച്ചവരാണെന്നുള്ളതായിരുന്നു പ്രാപഞ്ചികതയുടെ മൂലപ്രമാണം. ഇതിനെ അധികരിച്ചാണ് വ്യക്തി

പരവും, സാമൂഹ്യവും, സാമ്പത്തികവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ എല്ലാ ഉച്ചനീചതങ്ങളെയും സാധൂകരിച്ച്, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചിരുന്നതും. ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചതോടുകൂടി പ്രാചീനപ്രതികരണങ്ങളെല്ലാം ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

3. എന്നാൽ റോമാസാമ്രാജ്യം മഹിനഭിനമായതിന്റെശേഷം, ചെറുരാജ്യങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചപ്പോൾ, സ്വയംരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി രാഷ്ട്രീയവും യുദ്ധസംബന്ധവുമായ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി (feudalism) “ഫ്യൂഡലിസം” എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ഭൂനയവ്യവസ്ഥിതി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. ഇതിന്റെ ആവശ്യം അനുചിതമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, പ്രസ്തുത ഭൂനയവ്യവസ്ഥിതി തുടരുകയാണ് ചെയ്തത്. ഭൂമി മുഴുവനും രാജാവിന്റെ ആണെന്നും പ്രദാനമാക്കുകയും ഇങ്ങനെ അറിയപ്പെട്ട കൊടുവന്മാർവരെയുള്ള സകലരും, തങ്ങൾക്കു മേലായി നില്ക്കുന്നവരുടെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ച് വ്യാപരിക്കണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു (Feudalism) “ഫ്യൂഡലിസം”ത്തിലെ നിയമം. സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ എല്ലാ നിലവ്യത്യാസങ്ങളെയും ക്രമീകരിച്ച് പാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് മുൻപാണു ഭൂനയമാണ്, അക്കാലത്തു സർവ്വപ്രധാനമായ ധനം ഭൂസ്വത്തായിരുന്നതിനാൽ സാമ്പത്തികസ്വതന്ത്ര്യം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതന്നെ പരമാം.

“ലിറീനി ആൻഡ് മെയിന്റൈൻസ്” (Lireeny and maintainance) എന്ന പ്രസ്ഥാനം നിമിത്തം പ്രദാനമാക്കപ്പെട്ട വകുപ്പുകളിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞയുടെ ആധാരത്തിൽ, കുടുംബങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ തരണത്തിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രബോധനത്താൽ നിഷ്കാസിതമായിരുന്ന പ്രാചീനപ്രതികരണ സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിൽ അഭംഗം കയ്യേറി അഹംകരിച്ച് ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

4. ഇങ്ങനെയുള്ള അന്ധകാരമുൾത്തട്ടിൽ, ക്രിസ്തുൻ സന്യാസരും ക്രിസ്തുൻചൈതന്യവും കലത്തിന്റെ സുഖഭാവം

വിശേഷവും എല്ലാം ഒന്നുമേന്മ ആധുനികരൂപാകത്തിന്റെ ഉദ്ഭാവണത്തിനായി അസ്സീസീയിലെ വിശുദ്ധൻ ജാതനായി. വള്ളിയും പള്ളിയും വിസർഗ്ഗത്തിനും ദേദംവരുത്താതെ സുവിശേഷതപങ്ങൾ അനുസരിച്ച് സ്വകാര്യജീവിതവും പൊതുജീവിതവും നയിക്കുന്നതിനും സകലരേയും അദ്ദേഹം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അക്ഷരംപ്രതി അവയെ അനുഷ്ഠിച്ച് അദ്ദേഹം ദൃഢാന്തവും നൽകി. സാമ്പത്തികരാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ സാഹോദര്യത്തെ നെടുങ്കേയും കുറുങ്കേയും ഉല്ലേഖനംചെയ്തു. സ്വാഗതം ലഭിക്കാത്ത ആഗതരെപ്പോലെ, രാജഭരണവും പ്രഭുഭരണവും പിന്നീട് തലകുനിച്ചു നിലകൊണ്ടു. “മാനെ, താക്കെൽ, ഫാരെസ്” എന്ന പദത്രയം അന്തരീക്ഷത്തിൽ സർവ്വതും മുഖരിതമായി. പ്രജായത്തമൈതന്യം വിനാവിളംബം അനുരിച്ച് ജന്മമെടുത്തു. അതു കിളിത്തു വളർത്തോടുകൂടി (Feudalism) “ഫ്യൂഡലിസം” തകർന്നു തരിപ്പണമായി. വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രജാസഭകൾ അരംഭിച്ചു. ഭൂസ്വത്തും അധിരേണ കമ്പോളസ്വാധീനമായി. പരിശുദ്ധത്തിനും എങ്ങും വിലവന്നു. സാമ്പത്തികസാമൂഹ്യനാമാധാനം സാധിതപ്രായമാകുകയും ചെയ്തു.

5. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രാപഞ്ചികത്വം പിന്മാറി. എന്നാൽ എന്നേയ്ക്കുമല്ല. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യാത്രികസാമഗ്രികൾ വർദ്ധിച്ചു. വ്യവസായ വിപ്ലവം ഉണ്ടായി. തൊഴിൽശാലകൾ പെരുകി. ഉൽപാദനം ശതഗുണീഭവിച്ചു. വിപണികൾ ദേശാന്തരങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചു. നാണയധനം അത്യധികം സമൃദ്ധമായി. എന്നാൽ വേലക്കാരന്റെ സ്ഥിതി കൂടുതൽ ദയനീയമാകുകയാണു ചെയ്തത്. മുതലാളിയോ, ഉത്തരോത്തരം ധനവാദനായിത്തീർന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ പ്രാപഞ്ചികത്വം മുതലാളിത്വത്തിന്റെ പ്രചരണവേഷത്തിൽ പ്രതൃക്ഷപ്പെടുത്തുടങ്ങി. സാമ്പത്തിക രംഗത്തുനിന്നു കൊണ്ടു ശാസ്ത്രങ്ങളിലും സാഹിത്യത്തിലും സൂക്ഷ്മാരകലക

ഉദാഹരണമായി, എന്ന് വേണ്ട, ജീവിതത്തിന്റെ സകല തുറകളിലും അതു നമുക്കു കയറി സ്വാധീനം ചെലുത്തി. നില അടിയുറച്ചുവെന്നു് ബോധ്യമായതിനുശേഷം, ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുള്ള കാലത്തു് സകല രംഗങ്ങളിലും അധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചതുപോലെ, അധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഉയർച്ച പ്രാപിക്കുന്നതിനു ഏണിയായി ഉപയോഗിച്ച മുതലാളിത്തത്തെപ്പോലും ഉപേക്ഷിച്ചു്, പ്രജായത്വ തത്വത്തെ വികസിപ്പിച്ചു്, പ്രജാക്ഷമമെന്ന കപട മൂട്ടുവടത്തിന്റെ മറയിൽ, വിവിധങ്ങളായ നയതന്ത്രമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പ്രാബല്യം കൈവന്നിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥാനത്തെ അവിഷ്കരിച്ചു് സമർത്ഥമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ടാണു്.

6. “ഫ്യൂഡലിസം”ത്തിൽനിന്നു് ലോകത്തെ രക്ഷിച്ച ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ചൈതന്യത്തിനു കമ്മ്യൂണിസത്തിൽനിന്നും ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ചൈതന്യത്തിൽനിന്നും മുൻ വിവരിച്ചപ്രകാരം ജന്മമായിട്ടുള്ള ഡിമോക്രാറ്റിക് ചൈതന്യം (Democratic Spirit) ഈ കാര്യം സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധീകരണത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ചൈതന്യം നിലകൊള്ളുന്നതു്. പൊതുജീവിതത്തിലെ വിശുദ്ധിയെയും അതു തുല്യമായോ കൂടുതലായോ പരിഗണിച്ചുപോരുന്ന. നീതിപൂർവ്വവും വിശുദ്ധവുമായ പൊതുജീവിതം നിലവിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ സ്വകാര്യ ജീവിതംപോലും കാര്യക്ഷമമായും വിശുദ്ധമായും നയിക്കുവാൻ സാധാരണക്കാർ സാധ്യമല്ല. ജീവിതവൃത്തം വിസ്തൃതമാകുന്നതോടും തൻകാര്യം കുറഞ്ഞുവരുന്നതായും കാണുന്നു. അവിവാഹിതന്റെ ജീവിതവൃത്തത്തേക്കാൾ എത്രയോ വിസ്തൃതമേറിയതാണു് ഒരു പിതാമഹന്റെ ജീവിതവൃത്തം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ പിതാമഹൻ കുട്ടന്തൽ വിശാലാശയനായി

കാണുന്നതും. സ്വാർത്ഥതല്പരൻ (Self-minded) ആകാ
തിരിക്കുന്നതിനും ഒരുത്തമ മാർഗ്ഗമായി സാർവത്രികപരോ
പകാരതല്പരൻ (World minded) ആയിരിക്കുന്നതിനും
ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ചൈതന്യം ഉപദേശിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുൻ
ചൈതന്യം ദൈവിക നന്മവരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായിരി
ക്കുന്നതുപോലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം ക്രിസ്തുൻ
ചൈതന്യത്തിന്റെ സ്ഥലകാലമനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലന
മാണ്. പ്രജായത്ത ചൈതന്യം, ഫ്രാൻസിസ്കൻ ചൈ
തന്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ ആധുനിക അനുഗ്രഹ
വുമാണ്. പ്രജായത്തചൈതന്യം (Democratic Spir-
it) നിരങ്കുശമായി രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിലും സാമ്പത്തിക
വ്യവസ്ഥിതികളിലും സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച് പ്ര
ചോദനം നൽകി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു
വന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം അപരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനിക
രമായി പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൂടുതലായ
ങ്ങളെ പാലിക്കുന്നതിനും വ്യക്ത യുടെ കഴിവുകൾക്കു ഉപരി
യായിട്ടുള്ള പൊതുജനക്ഷമകരങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളെ നട
ത്തിത്തരുന്നതിനുമാണല്ലോ രാഷ്ട്രങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്.
രാഷ്ട്രത്തിൽ ശരിയായ പ്രജായത്തചൈതന്യം പുലരുന്നതാ
യാൽ എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള അധികാരപ്രമത്തതയും അടിമ
ത്വവും നീങ്ങി ഉത്തമമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുന്നതി
നു രാഷ്ട്രം ഒരു കോട്ടയായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്നതാണ്. സാമ്പ
ത്തികരംഗത്തും സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഫ്രാൻസി
സ്കൻ ചൈതന്യം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തി
കസമത്വം പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണ്; അതു സാധ്യവുമല്ല. സാ
മ്പത്തികമായ അവശതകളെ സാമ്പത്തികമായ സ്വാതന്ത്ര്യം
കൊണ്ട് കഴിയുന്നത്ര സ്വാഭാവികമായി പരിഹരിക്കാവുന്ന
താണ്. വെട്ടുകളെല്ലാം ഒരു വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നതാണെങ്കിലും,

ചിലത് അടിത്തറയിലും മറ്റു ചിലത് പൂമുഖത്തും പണിയിട്ട് ഉപയോഗിക്കുന്നു. മനുഷ്യസമുദായമാകുന്ന കെട്ടിടം അന്നു മിഷമെന്നോണം രൂപഭേദപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, വിശുദ്ധതോമ്മസ് അക്വിനാസ് പറയുന്നതുപോലെ, അധഃസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരുവൻ പ്രയത്നംകൊണ്ട് പൂമുഖത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥാനത്തു് എത്തിച്ചേരാവുന്നതാണ്. അവ സരസമത്വവും തുല്യജോലിയ്ക്കു തുല്യ കൂലിയും നൽകുകയും, ഇവകൾക്കു എതിരായിട്ടുള്ള സകല എതിർശ്ശക്തികളേയും കൂട്ടുകെട്ടുകളേയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ സാമ്പത്തിക സമാധാനം തന്നെ സംസ്ഥാപിതമായിക്കൊള്ളും.

7. സാമൂഹ്യരംഗത്തും ഫ്റാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം ശരിയായ പ്രജായത്ന മനഃസ്ഥിതിയെ അഥവാ സാഹോദര്യത്തെ പുലർത്തുന്നതാണ്. എല്ലാവിധത്തിലും ഒരുവൻ വേറെ ഒരുവനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിരിക്കുകയില്ല. ചിലർക്കു ചിലതിലും, മറ്റുചിലർക്കു മറ്റു ചിലതിലും ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടാവാം. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കു പരസ്പരം ബഹുമാനിക്കാനും അഭരിക്കാനും മാത്രമേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ ഒരുവനോ, ഒരു കൂട്ടം ആളുകളോ അധഃസ്ഥിതരെന്നു പറഞ്ഞു താറടിക്കുന്നതു പ്രജായത്നമനഃസ്ഥിതിയ്ക്കു അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

8. ഈ വിധം ആലോചിച്ചാൽ പൊതുജീവിതത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനും പരിഷ്കരണത്തിനുമായി ഫ്റാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. നിർമ്മലമായി പരിപുഷ്ടമായി ജീവിക്കുവാൻ, തനി ലോകരംഗത്തു് ജീവിച്ചു കൂട്ടുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനു് പ്രയാസമാണെങ്കിലും മൂന്നാംസഭയിൽ അതു് സുസാധ്യമാണ്. വ്യക്തിപരവും പൊതുവായുമുള്ള ജീവിതത്തെ പവിത്രീകരിച്ചു് പരിപുഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഫ്റാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യത്തിന്റെ എതിരാസഭാമായിട്ടാണ് (Perversion)

കമ്മ്യൂണിസത്തെ കാരൽ മാർക്സ് (Karl Marx) ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കാരൽ മാർക്സ് വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സിസിയുടെ നേരെ വിപരീതരൂപമാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

9. സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭയും സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്. പൊതുനന്മയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ പ്രഖ്യാതമായ പരിവാടി. അതുതന്നെയാണ് മൂന്നാംസഭയുടേയും അത്മാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ്യം. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ കാലത്തുതന്നെ യൂറോപ്പിലെ രോഡുകൾ ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ സഭാംഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഉഴുന്നവരോടും കാലിപ്പാലകന്മാരോടും കച്ചവടക്കാരോടും, എന്നല്ല, സകലരോടും, സമയത്തും അസമയത്തും അവർ പ്രസംഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഒളിപ്പോരുകാരെപ്പോലെ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നവെങ്കിൽ മൂന്നാംസഭക്കാർ സമാധാനകാലത്തെ സന്നദ്ധഭാവത്തോടുകൂടി അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വിഷം തേച്ചുപോകുന്നിടത്തെല്ലാം മൂന്നാംസഭക്കാർ വിഷംമായിച്ച് തേൻ തേച്ചുപോകുവാനുള്ളവരാണ്. “എല്ലാവരും തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും, തങ്ങൾതന്നെ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും” എന്നുള്ള വിഷലിപ്തസിദ്ധാന്തത്തിനു പകരം, “തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയും, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും” എന്നും ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭക്കാർ ആലപിക്കുവാനുള്ളവരാണ്. മൂന്നാംസഭക്കാർ തനി വിശുദ്ധിയേയും ആത്മരക്ഷയേയുംമാത്രം കരുതാതെ അത്യാവശ്യമായ പശ്ചാത്തലമെന്ന ന്യായേന എങ്കിലും ലോകനന്മയേയും ലോകരക്ഷയേയും ഉത്തരോത്തരം ദീക്ഷിച്ച അശ്രാന്തം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിലേയ്ക്ക് ‘You can change the world’ “യു ക്യാൻ ചെയിജ് ദി വേൾഡ്” (നിങ്ങൾക്കു

ലോകത്തെ പരിഷ്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കും) എന്ന വാശിയുൾക്കൊള്ളുന്നവർക്കെതിരെ ജെയിംസ് കെല്ലർ (James Keller) ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ, ഭരണകൂടത്തിന്റെ എല്ലാ തുറമുഖങ്ങളിലും, രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും, സ്കൂളുകളിലും, കോളേജുകളിലും പത്രമാസികകളിലും വാണിജ്യത്തിലും വ്യവസായത്തിലും, എന്നല്ല, ക്രിസ്തീയ മതത്തിലും ചെലുത്താവുന്നതായ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലും ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാം സഭക്കാർ ക്രിസ്തുവാചികളായി (Christophers) പ്രവേശിച്ചു സ്വീകരിച്ച താല്പര്യങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനും സംതൃപ്തിപ്പെടുത്താനും, ലോകായതികൾ ആകാതെ സർവ്വവ്യാപകപരോപകാര തല്പരരായും, കീർത്തി ആഗ്രഹിക്കാതെ പൊതുനന്മയെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരായും, സർവ്വോപരി ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മതപ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാനുള്ളവരാകുന്നു.

10 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ ലോകവ്യാപകമായ ഒരു ഇടതുപക്ഷസംഘടനയാണെങ്കിൽ ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാം സഭക്കാർ ലോകവ്യാപകമായ ഒരു വലതുപക്ഷ ക്രിസ്ത്യൻ സേനയാണ്. ഒരു വിശുദ്ധവും വാശിയുളളവുമാണെങ്കിൽ, മറ്റേതു വികടിതവും വിനാശകരവുമാണ്. ചെസ്റ്റ്നർട്ടന്റെ ഫാദർ ബ്രൗണി നേപ്പോളിയെയാണ് മൂന്നാം സഭാംഗം വ്യാപരിക്കേണ്ടതു്. “പരിശുദ്ധമായ ബുദ്ധി വൈഭവം” (Innocent intelligence) എന്നായിരിക്കണം മൂന്നാം സഭാംഗത്തിന്റെ മുഖം വാക്യം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ ഫാദർ ബ്രൗണി അനുധാവനം ചെയ്ത തന്ത്രപ്രമാണിയേപ്പോലെയാണ്. (Innocent intelligence can neutralize ingenious complexity) “വിദഗ്ദ്ധമായ കണക്കുയുടെ തകിടം മറിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധമായ ബുദ്ധി വൈഭവത്തിനു ശക്തിയുണ്ടാകുന്നു”

എന്ന ഗുണപാഠമാണല്ലോ ‘ഫാദർ ബ്രൗൺ’ കഥയിൽനിന്നും അനുകരണമായിട്ടുള്ളത്. താദൃശമായ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രാപഞ്ചികതകളുടെ ആധുനിക പോരാട്ടത്തിൽ ഫാദർസിംഗ്സ് കൺ ചൈതന്യം കലാശം വിജയിക്കുന്നതെന്ന ചെമ്പും.

11 സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ പ്രാപഞ്ചികതയുടെ ഏതനയിൽ സാരതരമായ പൊരുത്തക്കുറവുണ്ടെന്ന് കാണാം. അതിനു ശരിയായ രൂപപൊരുത്തമോ (Proportion) സമീകരണമോ (Balance) ഇല്ല. സമദർശനമോ, സമചിത്തതയോ, സമഭാവനയോ, സാത്വികത്വമോ അതിനില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യവും സാഹോദര്യവും പ്രജായത്തചൈതന്യവും കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ വാഴുകയില്ല. അധികാരപ്രമത്തതയും ദുശീയശക്തിയും അടിമത്വവും കൂടാതെ കമ്മ്യൂണിസത്തിനു ഭരിക്കുവാൻ നിർമ്മാഹമില്ല. അസ്സീസിയിലെ വിശുദ്ധൻ അഗ്നിച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ള വിശാലവും വിശിഷ്ടവുമായ ആദർശങ്ങൾ മൂന്നാംസഭക്കാർ നാനാമുഖേന അനുഷ്ഠിച്ച ദുഷ്ടാന്തീകരിക്കുമ്പോൾ, പ്രാപഞ്ചികതയുടെ ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ ആധുനികഭാവവിശേഷമായ കമ്മ്യൂണിസം തിരോധാനം ചെയ്തുകൊള്ളും.

12 സെൻറ് ഫാദർസിംഗ്സ് ‘ദിവിനീക്വിസ്റ്റ്’ എന്ന നിലയ്ക്ക് ആധുനികലോകത്തിന്റെ അനുപേക്ഷണീയനായ ദിവിതീയരക്ഷിതാവുമാണ്. ചക്രത്തിനുള്ളിൽ ചക്രമെന്നമട്ടിൽ, ആധുനിക സാഹചര്യങ്ങളെ സമർത്ഥമായി നേരിടുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ശിക്ഷണത്തോടും പരിശീലനത്തോടുംകൂടി തിരുസ്തേയ്യങ്ങളിൽ ഫാദർസിംഗ്സ് സഭ ആദ്ധ്യാത്മിക പയറുക ഉരിയായി നിതരാം നിലകൊള്ളുന്നു. മെഷീൻതോക്കുകളോടും റാങ്കുകളോടും സാഹസികമായി വീല്പും ശരവുകൊണ്ടും എതിരിടുന്നതുപോലെയാണ് പഴയമട്ടിൽ വെറുംകയ്യായി അന്ധകാരത്തിന്റെ വിദഗ്ദ്ധതന്ത്രങ്ങളോട് സാധുക്കളായ വിശ്വാസികൾ എതിരിടുവാൻ മുതിരുന്നതും. സെൻറ് തോമ

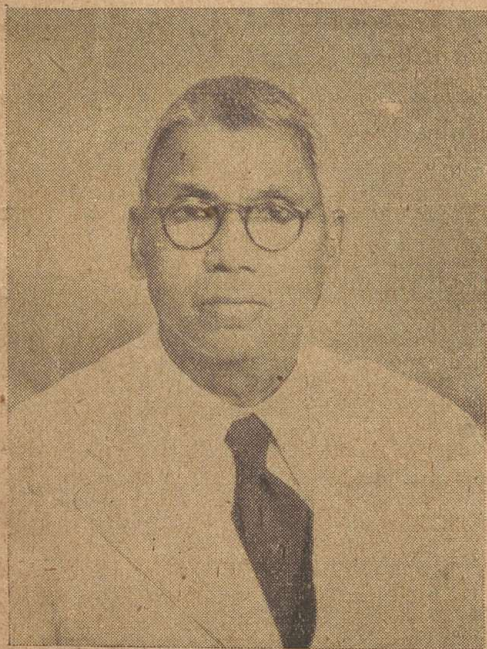
സ്കൂൾ, സെൻറ് ഇഗ്നേഷ്യസ്, സെൻറ് സേവിയർ, സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പൗൾ, സെൻറ് ബോൺസ്റ്റ്യോ മുതലായി ആധുനിക കാലത്തെ വിരമതികളായ പല പുണ്യവാന്മാരും സഭാസ്ഥാപകന്മാരും, 13-ാം ലിമൊ ടൊട്ട് ഇന്ന് ഭാഗ്യമോടെ വാഴുന്ന 12-ാം പീയൂസ് വരെയുള്ള എല്ലാ മാർ പാപ്പാമാരും ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണെന്നുള്ളതു എത്രയും ചാരിതാത്മ്യജനകമാകുന്നു. അതിനാൽ കുമ്പിയന്നത്ര സകലരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ സൈന്യത്തിൽ ചേരേണ്ടതാണ്.

13. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഘടനയുടെ കേരളപ്രവിശയിലെ രക്ഷാധികാരിയായി ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷനായ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്ത മഹാ വന്യദിവ്യഗ്രീ ജോസഫ് അട്ടിപ്പെറ്റി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, ഉപരക്ഷാധികാരിയായി തൃശ്ശൂർമെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യദിവ്യഗ്രീ ജോജ്ജ് അലപ്പാട്ട് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഇരുന്നരുളുന്നതിന് അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിലേയ്ക്ക് ആത്മാത്മമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടതായ ഒത്താശകൾ ചെയ്ത് സാധിച്ചുതരുന്നതിന് ഇൻഡ്യയിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ ക്ലബ്ബിൻസഭയുടെ കമ്മീസറിജനറായ വെരി. റവ. ഫാദർ റിച്ചാർഡ് അവർകളോട് സവിനയം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

14. മരിയൻകോൺഗ്രസിന്റെ ബഹുമുഖങ്ങളും ബഹുലങ്ങളുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യേ, ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാസമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനു, മഹനീയമായ ഈ രംഗവും അവസരവും അനുവദിച്ചുതന്നതിൽ കോൺഗ്രസിന്റെ ഭാരവാഹികളോട് ഫ്രാൻസിസ്കൻസഭാംഗങ്ങൾ അതീവകൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നു.

* ദൈവവചനം സജീവമോ?

ദൈവവചനത്തെപ്പറ്റി ഇക്കാലത്ത് വിദ്യാലയഭിത്തികൾക്കുള്ളിലും പൊതുയോഗങ്ങളിലും ധാരാളമായി പ്രസംഗി

ക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, ആ പ്രസംഗഫലമായി ശ്രോതാക്കളുടെ ജീവിതരീതിയിലും സന്മാർഗ്ഗസങ്കല്പത്തിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറില്ലെന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, അമേരിക്കൻ കത്തോലിക്കാ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഡാക്ടർ വില്ല്യം റസ്സൽ, ഇന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവവചനത്തെ നിജ്ജീവമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലയോ എന്നും ഒരു പ്രഭാഷണമദ്ധ്യേ സന്ദേഹിക്കുകയു

ശ്രീമാൻ വി. സി. ജോർജ്ജ്

ബി. എ; എൽ. റി.

ണ്ടായി. മതോപദേഷ്ടാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ആദരവും, അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാനു

* ഫ്ലോറൻസ് സ്കൂൾ മൂന്നാം സഭാംഗവും ഒരു ഫൈസ്റ്റ് ഫെഡ്റാസ്സിയറുമായ ശ്രീമാൻ വി. സി. ജോർജ്ജ് ബി. എ; എൽ. റി. അമ്പരകൾ 1949 നവമ്പർ 27-ാം തീയതി ദീപിക ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം.

ജ്ഞാനമെന്നും, ശ്രോതാക്കളിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാകയാൽ ആ ഫലങ്ങൾ ഉദ്യോഗാർത്ഥർക്കുവേണ്ടി വ്യക്തമാക്കുന്ന ഡോക്ടർ റസ്സൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മതം, തദനുയായികളുടെ വിശ്വാസത്തെ മാത്രമല്ല, ചിന്താഗതിയെയും ആചാരമുറകളെയും ശാസ്ത്രമായി ബന്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ ബാഹ്യാവലോകനത്തിൽ കത്തോലിക്കരും ഇതരന്മാരും തമ്മിൽ സാരമായ അന്തരമില്ലാത്തതെന്നാണെന്നും ഡോക്ടർ റസ്സൽ ചോദിച്ചു. അക്രൈസ്തവരുടെ അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നതിലും അവർ ക്രിസ്തുമതത്തിനെതിരായി കൊണ്ടുവരുന്ന ദുഷ്ടാഭിപ്രായങ്ങളെ ചെല്ലിക്കുന്നതിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിനിയോഗിക്കുന്ന സമയവും ശ്രമവും, ക്രൈസ്തവചൈതന്യം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ പൂർവ്വാധികം വ്യാപിക്കുന്നതിലേക്കുപയോഗിക്കുക അഭികാമ്യമായിരിക്കുമെന്നും ഡോക്ടർ റസ്സൽ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ കളിപ്പറമ്പ്, പാലക്കാട് മുതലായ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിലും സർവ്വതോമുഖമായ കാര്യങ്ങൾ പരിചരിച്ചു മതോപദേശക്കാർ തത്പരരായ ഉപരിജ്ഞാനം നൽകുവാനേ ശ്രമിക്കുന്നുള്ളെന്നും, ക്രൈസ്തവചൈതന്യത്തോടുകൂടി സ്നേഹിതന്മാരും പ്രവർത്തിക്കുവാനും പരിചരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കത്തോലിക്കാമതാധികാരികൾ കാലോചിതമല്ലാത്ത അനാസ്ഥ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഡോക്ടർ റസ്സലിന്റെ വിവക്ഷ.

എന്നാൽ ഒക്ടോബർ 2-ാം തീയതിയും നവമ്പർ 6-ാം തീയതിയും കോട്ടയത്തെ കത്തോലിക്കാക്രൈസ്തവമന്ദിരത്തിൽ നടന്ന യോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും, ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ദിവസം കോട്ടയം പൂർവ്വപള്ളിയിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട ചടങ്ങുകളുമായി അടുത്തു പരിചയിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ഡോക്ടർ റസ്സൽ തന്റെ അഭിപ്രായം അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ഭേദപ്പെടുത്തുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. യോഗങ്ങൾ കോട്ടയത്തേയും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലേയും അഭ്യസ്തവിദ്യരായ കത്തോലിക്കരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നു. അവരിൽ ധാരാളംപേർ അവിടെ സ

നിഹിതരാകയുംചെയ്തു. ആദ്യത്തെ യോഗത്തിൽ ബ്രദർ പീ
റർ റെയി. എം. എ. എൽ. റി. ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു
ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. “മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ആദ്ധ്യാ
ത്മികബോധത്തിന്റ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പൂജ്യസ്ഥാനം ഇന്നു ന
ഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതീവനിസ്സാ
രങ്ങളായ ലൌകികകാര്യങ്ങൾക്കാണ് ഇന്നു സർവ്വപ്രാധാന്യ
വും. രാഷ്ട്രം ഇന്നു അത്യുന്നതമായ ഒരു പൂജ്യസ്ഥാനത്തേ
യ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രം മാത്രമല്ല മഹാ യന്ത്ര
സംവിധാനത്തിലെ കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരാണിയുടെ പ
ദത്തിലേക്ക് വ്യക്തി അധഃപതിച്ചുപോയി. ധനമുള്ളതാണ്
ഇന്നു സർവ്വതും കളിയാടുന്നത്. പണമുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും
പണത്തിന്റെ പിന്നാലെ വിരണ്ടോടുകയാണ്. നമ്മുടെ രാ
ഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും, മതപരവുമായ എല്ലാ യന്ത്രങ്ങ
ളും, വാസ്തവപരത്താൽ നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളും, നമ്മുടെ
സ്വാതന്ത്ര്യവും, സമത്വവും സാഹോദര്യവുമെല്ലാം അവയുടെ
യഥാർത്ഥസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് പിഴുതെടുത്തും, ഭൂഗർഭാലയ
യുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നത്. എല്ലാ
സ്ഥാപനങ്ങളേയും കുറുക്കുപറയുക ഇന്നു സാധാരണമാണല്ലോ.
നിലവിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു പുതിയവയെ പ്ര
തിഷ്ഠിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ മുക്തി എന്ന് പ്രഖ്യാപി
ക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ഹൃദയപരിവർത്തനത്തെ
പ്പറ്റി നാം യാതൊന്നുംതന്നെ കേൾക്കുന്നില്ല! “വിദ്വേഷ
മേ, നീ എന്റെ പ്രേമതത്വമായിരിക്കുക; സാത്താനേ, നീ
യാണെന്റെ ദൈവം; ഉദരമേ, നീതന്നെ എന്റെ അന്ത്യം എ
ന്നുള്ള മുറവിളികളാൽ ഇന്നു നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമാ
ണതാനും”.

മിസ്റ്റർ റെയി തുടന്നു പറഞ്ഞു; “രക്തച്ചൊരിച്ചിലിൽക്കൂ
ടിയോ, അഗ്നിയിൽക്കൂടിയോ ഒരു പാർട്ടിയുടെ ഭൂഗീർഭരി
പക്ഷത്തിൽക്കൂടിയോ അല്ല പ്രത്യുത സ്നേഹവും സഹതാപവും

അക്രസ്ത പിത്രായ മുന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ

വഴി, വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസിന്റെ ഈ അലോകസാധാരണമായ ചൈതന്യവിശേഷത്തിന് മാത്രമേ, ഇന്നത്തെ കുറ്റപ്പങ്ങളിൽനിന്നും ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വസ്തുത മാർപ്പാപ്പാമാർതനെ അംഗീകരിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.... വിശുദ്ധ അസ്സീസിയുടെ ചൈതന്യവിശേഷമാകുന്ന തൈലത്തിന്മാത്രമേ മാനുഷ്യരാശിയുടെ ഇന്നത്തെ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വി. ഫ്റാൻസിസിന്റെ ചൈതന്യത്തെ മൂന്നു കൊച്ചുവാക്കുകളിൽ സംക്ഷേപിക്കാം:— ഞാൻ ഒന്നല്ല, എനിക്ക് യാതൊന്നുമില്ല, ക്രിസ്തുവല്ലാതെ യാതൊന്നും എനിക്കുവേണ്ടത്.

വി. ഫ്റാൻസിസിന്റെ ചൈതന്യവിശേഷമായ തൈലസംഭരണത്തിനായിട്ടാണ് കോട്ടയം യോഗങ്ങളിൽ അദ്യസ്തുചിദ്യരായ കത്തോലിക്കർ പലേ ഇടവകകളിൽനിന്നും സംബന്ധിച്ചത്. അവർക്ക് തൈലവിതരണം ചെയ്യുവാനാണ് കപ്പലിൽ സന്യാസവര്യരായ ഫാദർ ഇഗ്നേഷ്യസ്, ഫാദർ ലിയൊതുടങ്ങിയവർ ഏതാനും മാസങ്ങളായി ഉത്സാഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്.

ക്രിസ്തുസഭ ഒരു സമീകരണ പ്രസ്താനമാണെന്നുണ്ടല്ലോ പ്രസിദ്ധി. ദോഷവും യവനവും, യഹൂദവും പുറംജാതിക്കാരനും, തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളേയും ഭിന്നാസനകളേയും പരിത്യജിച്ച്, കരിശിന്റെ വഴി, അശ്രയിക്കുന്നതിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരായി പരിണമിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം സമത്വസുന്ദരവും സാഹോദര്യനിർഭരവുമായ ഒരു ഏകോദരസമുദായത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള അഥവാ ഇതിലുമധികം പ്രവർത്തനമായ ഒരു സമീകരണശക്തിയാണു് കോട്ടയത്തെ യോഗങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെട്ടത്. അവിടെ പേർക്കാരും മുൻസിഫും, ജഡ്ജിയും അഭിഭാഷകനും, ബാങ്കറും വ്യവസായിയും, കർഷകനും, വർത്തകനും, നിയമസഭാംഗവും, സമ്മതിദായകനും, പത്രപ്രവർത്തകനും, അദ്ധ്യാപകനും, തങ്ങളുടെ

വിവിധങ്ങളായ ഉപാധികളേയും സാധ്യതകളേയും വിഗണിച്ച് ഘടനാലിഖിതരെന്ന നിലയിൽ തങ്ങൾക്ക് കൈവരുത്താവുന്ന, തങ്ങളിൽനിന്നും ലോകത്തിനും ലഭിക്കാവുന്ന, പുണ്യപുത്തിയിൽമാത്രം ദത്തശ്രദ്ധരായിരുന്നു. മൂന്നു കൂടാരങ്ങളല്ലാ, വാസയോഗ്യങ്ങളായ മുപ്പതു കൂടാരങ്ങളായാലും മതിയാകയില്ലെന്നുള്ള മനഃസ്ഥിതി ആ “പുണ്യാഹ”കമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചവരിൽ കടികൊണ്ടുയന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

അതെ, സാക്ഷാൽ ഓരോ ദിവസവും, “പുണ്യാഹം” തന്നെ ആയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദിവസത്തിൽ ഫാറാൻസിസ്റ്റൻ ‘പാശവും’ ‘ഉത്തരീയവും’ സ്വീകരിച്ച നവസന്യാസത്തിലേയ്ക്കും പ്രവേശിച്ചത് തീർച്ചയായും അതിൽ സംബന്ധിച്ചവരെ “പുളകിതാത്മാ”ക്കളാക്കിത്തീർത്തിരിയ്ക്കണം. “ലോകസൂത്രത്തിൽനിന്നു ഫാറാൻസിസ്കൻ “പാശത്തിലേയ്ക്കും!” പാശത്തിലെ കെട്ടുകൾ ആത്മനിരന്തരം, ആശാനിഗ്രഹം, നയനസംയമനം, മുതലായി എത്രയെത്ര കെട്ടുകളേയും മുട്ടുകളേയും നിർദ്ദേശിയ്ക്കുന്നു എന്നു ശക്തമായ ഒരു ഭാവനയ്ക്കു സങ്കല്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. “ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, നിങ്ങൾ വീണ്ടും ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആവുകയില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ലാ” എന്ന ദിവ്യവാക്യം അമൃതപ്രസാദം അവിസ്മരണീയം തന്നെ. അറുപതു കഴിഞ്ഞ കിഴവനും, ഊറൻ മീശക്കാരനായ യൂദാവും സക്രാരീയിൽ എഴുന്നള്ളിയ കത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണാമം ചെയ്തു വിശ്വാസസത്യം ഉച്ചരിച്ചു, വീണ്ടും ശിശുക്കളായിത്തീർന്ന ആ പരിവർത്തനകർമ്മം കത്തോലിക്കസഭയിൽ മാത്രമേ സാധ്യമാകയുള്ളു. ലൌകികങ്ങളെ അലൌകികങ്ങളായി പാരത്രികങ്ങളായി പകർത്തുന്നതിൽ സഭയ്ക്കും അന്യാദേശമായ ഒരു ശക്തിവിശേഷമുണ്ട്. കത്തനമെഴുകുതിരി വൈദികൻ, ഫാറാൻസിസ്കൻ നവസന്യാസിയുടെ കയ്യിൽകൊടു

തുകൊണ്ട് അയാളെ സ്വർഗ്ഗപ്രകാശാനുഭവത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. മേരിഗിരിയിലെ മെഡിക്കൽ മിഷ്യൻ സഹോദരികൾ പരിശുദ്ധാത്മപിയെ ശ്രുതിമധുരമായ ഗാനാലാപം മൂലം അഹ്വാനം ചെയ്തു ചടങ്ങുകൾക്കു പവിത്രത നൽകുന്നു. ഇങ്ങനെ ലോകവും നാകവും തമ്മിലുള്ള സേതുബന്ധമാണു് കോട്ടയം പൂർവ്വപള്ളിയിൽ നടന്നതു്. അന്നു് അവിടെ ഫുറാൻസിസ്കൻ നവസന്യാസികളായി ഉയർന്ന അഭ്യന്തര വിദ്യാർത്ഥി, — അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഒന്നിലധികം സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചവരായിരുന്നു. — അനേകം ശതം രാജാക്കന്മാരും, പ്രഭുക്കന്മാരും, ധനാധിപന്മാരും, കവിസമുദായവും, വൈദികസമന്വയവും, പണ്ഡിതാഗ്രേസരവും സുലഭമായി സഞ്ചരിച്ച ഒരു ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രഥമപാദം വെക്കുക മാത്രമാണു് ചെയ്തതു്. ഒരഭിഭാഷക സ്റ്റേഫിത്ത് ഫലിതമായി പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം മുക്തിപ്രാപ്തിക്കായി അങ്ങനെ ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രഥമ പാദവും യാത്രാസമാപ്തിയും തമ്മിൽ എന്തെന്തരും! സഞ്ചരിയ്ക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം എത്രയോ സുദീർഘം! പക്ഷെ ഓരോ ചിന്തയും, ഓരോ നിശ്ചിതനവും, ഓരോ പദോച്ചാരണവും, ഓരോ വസ്തുധാരണചടങ്ങും, ഓരോ കേശാലങ്കാരകർമ്മവും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിനും അല്ലെങ്കിൽ വിഷ്ണുപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ശേഷിയും ശേഷിയും ഉള്ളതായിരിക്കും. ഈ വിചാരത്തോടുകൂടി നമുക്കു ഫുറാൻസിസ്കൻപാശം ധരിക്കാം; അതിലെ കെട്ടുകളെ രക്ഷാകരമായി മുറുക്കാം. അനന്തരഫലമായി കേരളത്തിൽ ഫുറാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം പ്രചരിയ്ക്കട്ടെ; കത്തോലിക്കാ മുക്തിമാർഗ്ഗം പൂർണ്ണാധികം അഭരിക്കപ്പെടട്ടെ.

* മാലാഖമാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ

അറടിപൊക്കമുള്ള മനുഷ്യനും ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ആകാശമണ്ഡലംവരെ ഉയരാമെന്നും അസ്സീസിയിലെ ഫാറാൻ

ശ്രീമാൻ ജോർജ്ജ് തോമ്മസ്
കൊട്ടുകാപ്പള്ളി

സിസ്റ്റം ആണ് ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്തത്. സമസൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, വായുവിൽ കൂടെ പറന്നുടക്കുന്ന പക്ഷിവർഗ്ഗങ്ങളും, വനാന്തരങ്ങളിൽ കൂടെ ഇരുതേടി നടക്കുന്ന വന്യമൃഗങ്ങളും, ജലാശയങ്ങളിൽ കൂടെ മുക്കിമറിഞ്ഞുനടക്കുന്ന മത്സ്യവർഗ്ഗങ്ങളും, ഉത്തമനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആജ്ഞയ്ക്ക് ഒന്നടക്കം വിധേയമാകുമെന്നും കാണിച്ചുകൊടുക്ക

വാൻ, മനുഷ്യരിൽ വിശുദ്ധ ഫാറാൻസിസ് അസ്സീസിയ്ക്കുമാ

* ഫാറാൻസിസ്റ്റൻ സഭകളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായ മോസ്റ്റ് റവ. ഫാ. ക്ലൈമൻറ് കെ. എഫ്. എം. കപ്പലിൽ, അവർകൾക്ക് 1948 ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ കേരളീയർ അതിരമ്പുഴവെച്ച് നൽകിയ സ്വീകരണ മഹായോഗത്തിൽ ശ്രീമാൻ ജോർജ്ജ് തോമ്മസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളിൽ ചെല്ല പ്രസംഗം.

തൃമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ള. നവഗ്രഹങ്ങളുടെ നേതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന സൂര്യബിംബത്തെ സഹോദരനെന്നും മേഘമണ്ഡലങ്ങളിലൂടെ വെള്ളപ്പടുധരിച്ച് രാജകന്യകയെപ്പോലെ നൃത്തം ചെയ്യുപോകുന്ന ചന്ദ്രബിംബത്തെ, സഹോദരിയെന്നും, അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള സഹദയസാഗ്രാട്ട് ഫ് റാൻസിസു മാത്രമേയുള്ളൂ. വിശ്വത്തോളം വിസ്തൃതമായ ഹൃദയവും, മാടപ്രാവിനെപ്പോലെ കളങ്കലേശമില്ലാത്ത മനസ്സും, കാലപ്പഴക്കത്തിന് ഹാനി വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ഹിമവൽസമാനം സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയും, സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ഫ് റാൻസിസിനെപ്പോലെ മുരുകാംപേരേ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മാസ്റ്റിഡോണിയാക്കാരൻ ഫിലിപ്പിന്റെ മകൻ അലക്സാണ്ടർ മുതൽ, ബദവറിയൻ പാറക്കെട്ടുകളുടെ ഇടയ്ക്ക് പരന്തീനെപ്പോലെ കൂട്ടുകൂട്ടി ജീവിച്ച ഹിറംഗ്ലർവരെ, രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുറ്റകൊല്ലങ്ങളായി, ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഭാഗധേയത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുപോന്ന, വ്യാപാരശാസ്ത്രങ്ങളെ നൂറ്റുനൂറായി സൃഷ്ടിച്ചുപോന്ന, യൂറോപ്പിലെ മണ്ണ്, ഫ് റാൻസിസ് അസ്സീസിയെക്കാൾ മേന്മയേറിയ ഒരു മനുഷ്യനെ മനഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ചരചരിത്രത്തിന്റെ ഐക്യകണ്ഠമായ വിധിയാണു്.

കരടിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ

ചെമ്മരിയാട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളാക്കാൻ

വി. തോമ്മാ അപ്പോസ്തലന്റെ പിൻഗാമികളായ നമ്മൾ, അസ്സീസിയുടെ പ്രതിനിധി ആയ ക്ലൈൻറ് ഗുരുശ്രേഷ്ഠനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതു് ഉത്തമമാകുന്നു. ക്രിസ്തുസഭാചരിത്രത്തിൽ എന്തെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു്, കൃതജ്ഞതാഭാരത്താൽ, നമു ശിരസ്സുനാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുത, രക്ഷകനായ യേശുവിനു് നമ്മുടെ ഭാരതത്തോടു് ഉണ്ടായിരുന്ന കാരുണ്യാതിരേകമാണു്. അവിടുത്തെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളെത്തന്നെ

നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് നിയോഗിച്ചു. കാൽ
വരിയിലെ കുരിശിൽ അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി രക്തം ചി-
ന്തിയതിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ, അവിടുത്തെ വി-
ശ്വസ്ഥദാസനായ തോമ്മാ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കടൽക്കരയിൽ, ന-
മ്മുടെ നിത്യരക്ഷയുടെ ചിഹ്നമായ കുരിശുനാട്ടി. എന്റെ ഏ-
താനും ഉറവിടങ്ങളുമായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ നമ്മുടെ രക്ഷയു-
ടെ സ്ഥാനം ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രത്തിന്റെ
രണ്ടായിരം കൊല്ലത്തെ ശീശുചലനം ഞങ്ങൾ അവിടെ ക-
ണ്ടു. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ മരണശേഷം, ആദ്യത്തെ ആ-
യിരം കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് യഹൂദജാതി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കുടി-
യേറി പാർത്തും, സിന്ധു, യമുന, ഗംഗാതീരങ്ങളിലെ ആയു-
വംശജരും, ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, കാവേരി തീരങ്ങളിലെ ദ്രാ-
വിഡവംശജരും തമ്മിൽ, ഹിന്ദു സംസ്കാരസ്ഥാപനത്തിനായി
നടന്ന മത്സരവും, പിന്നീട് എഴുനൂറുകൊല്ലക്കാലത്തേക്ക് ച-
ന്ദ്രക്കല വഹിക്കുന്ന കൊടി ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ പാറിച്ചെന്നതും,
കുഴിഞ്ഞ ഇരുനൂറ്റാണ്ടി അമ്പതു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക്, മലങ്കരയി-
ലെ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും, ഗോൽകൊണ്ടായിലെ അനൻഘരത്ന-
ങ്ങളും, ഹിമാലയാപ്രാന്തങ്ങളിലെ ധാന്യദ്രവ്യങ്ങളും ഓരോന്നും,
പോർട്ടുഗീസുകാരും, ഡച്ചുകാരും, ഹബ്സബുക്കാരും, ഒടുവിൽ ആ-
ഗ്നേയരും ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതും, അവിടെനിന്ന് ഞങ്ങൾ ക-
ണ്ടു. ഈ വിധമുള്ള വംശവഴക്കുകളുടേയും, മതമാത്സര്യങ്ങളു-
ടേയും, സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനശ്രമങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ, നമ്മുടെ
വിശ്വാസദീപം കെടാതെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച നമ്മുടെ പിതാക്ക-
ന്മാരെ, ഞങ്ങൾ തല കുനിച്ചു നമസ്കരിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്ന്
നമ്മൾ കാണുന്നത്, നമ്മുടെ രക്ഷവും കൊതിച്ചുകൊണ്ടും, ക-
റുത്ത രക്തം കുടിക്കുന്നത് ഹിമാലയൻമലകൾ ഇറങ്ങി ഇ-
ങ്ങോട്ടു വരുന്നതാണ്. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂറോപ്പിലെ
നഗരങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെന്നായ്പ്പുറങ്ങളെ,
അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ, നന്ദിയുള്ള നായ്ക്കളാക്കിത്തീർത്തത് അസ്സീ

സിയിലെ ഫ്റാൻസിസാക്കു. കരടിക്കത്തുക്കളെ ചെമ്മ
രിയാട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളാക്കുൻ അസ്സീസിയുടെ അനന്തമാഗമിക്കും,
സഹചാരകൾക്കുടമ കഴിയും.

മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അനന്തമായ സാദ്ധ്യതകൾ.

“രണ്ടാംക്രിസ്തുവെന്ന്” ചരിത്രം പ്രമേയംവിക്കുന്ന അ
സ്സീസിലെ ഫ്റാൻസിസ് നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ വഴി
1181-ൽ ഭൂജാതാചെയ്തു. ഒരു ഗുണിക്കു ചവടുകാൻ സാ
സ സുന്ദരനായ ഈ പുത്രൻ, പിതാവിന്റെ കടമയിലെ ചര
ക്കുകൾ, അദ്ധ്വാനമായി നടന്ന പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്ക് വീതി
ച്ചുകൊടുത്തു പിന്നീട്, പരമപരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതിനു
ചേണ്ടി അസ്സീസി, മാതാവിനേയും പിതാവിനേയും ഉപേ
ക്ഷിച്ചു, ദാരിദ്ര്യമൊന്നിച്ചു, ദൈവമിടകളിലേക്കിറങ്ങി.
വാഹനവും, വടിയും, ചെപ്പിപ്പം ഇല്ലാതെ, മീകാത്ത തലമുടി
യും, പൊടിപാറിയ വസ്ത്രവുമായി, ഫ്റാൻസിസ് ദാരിദ്ര്യ
യും, രോഗികളേയും, അനാഥരേയും തേടിപ്പിടിച്ചു. യേശു
ക്രിസ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, അസ്സീസിലെ ഫ്റാൻസിസിനെപ്പോ
ലുള്ള ഒരു വിപ്ലവകാരിയെ ചേക്കുക കണ്ടിട്ടില്ല. അസ്സീസി
അഗ്നിച്ച് പിടിക്കാതെ കടലിലെ കോളാൽപ്പെട്ട ചെറു
തോണിപ്പോലെ, യൂറോപ്പുഭൂഖണ്ഡത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചു നിര
ന്താമായ പ്രത്ഥനയും, തപസ്സും, ദാരിദ്ര്യവ്രതവും, സർവ്വപ
രി പാശ്ചാത്യവും, ഭൂതദയയും, അസ്സീസിലെ മനുഷ്യരുടെ ഇ
ടയിൽ ഒരു അമാനുഷനാക്കി. നാലുത്തരാംവയസ്സിൽ അദ്ദേ
ഹം ഇഹലോകം വിട്ടു. അസ്സീസിയുടെ അവസാനദിവസങ്ങ
ളിൽ പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തിലെ രണ്ടാം അളയായ യേശുക്രി
സ്തു ഫ്റാൻസിസിനടുക്കടി സായാഹ്നസഞ്ചാരം ചെയ്തുക

നതായി, ഐതിഹ്യം പറയുന്നു. മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അന്തരമായ സാധ്യതകൾ എത്രയുണ്ടു്!

മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം.

വ്യക്തിപ്രവാഹത്തിന്റെ സ്പഷ്ടമായ മാനദണ്ഡം എന്താണു്? ദേശസീമകളെ ഭേദിച്ചു്, യുഗാന്തരങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ അരാധനാപാത്രമായി കടികൊള്ളുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തിയാണു് യഥാർത്ഥമാഹാത്മ്യം. മൃഗമണ്ണുള്ള മനുഷ്യനെ മാലാഖമാരാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പാടവത്തിനാണു് സാക്ഷാൽ വ്യക്തിപ്രഭാവമെന്നു പറയുന്നതു്. അസ്സീസിനെപ്പോലെ മാലാഖമാരെ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനില്ല.

അരളതം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അന്തോനീസിനേയും, അൽഫോൻസാമ്മയേയും കടഞ്ഞെടുത്ത മനുഷ്യൻ.

യുക്തിവാദിയായ റെന്നൻ പറയുന്നു, “ക്രൈസ്തവമതസ്ഥാപകന്മാർ കുമ്പിഞ്ഞാൽ ഫ്റാൻസിസും, ഫ്റാൻസിസിന്റെ അനുയായികളും നയിച്ചിരുന്നതുപോലെ പ്രാഞ്ച്യുള്ള ഒരു പൊതുജനപ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ചരിത്രം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല” എന്നു്. അസ്സീസിയായ് സ്ഥാപിതമായ സന്യാസസഭകൾ, നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള നൂററമ്പതോളം വിശുദ്ധരേയും, നൂററിയിരുപതു് ‘അനുഗ്രഹീതരേയും’ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു് പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അരളതങ്ങൾ സദാ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാടുവായിലെ അന്തോനീസിനെപ്പോലെയുള്ള മഹാസിദ്ധന്മാരും, ഭരണക്കാരനത്തെ നമ്മുടെ അൽഫോൻസാമ്മയെപ്പോലെയുള്ള സൂകൃതകൃത്യങ്ങളും ഫ്റാൻസിസിന്റെ പ്രചോദനത്താൽ രൂപംപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രേഷ്ഠാത്മാക്കളിൽപ്പെടുന്നു.

മനുഷ്യമനസ്സിനേയും, ഭൂമിത്തേയും പുതിയതാക്കുന്നവർ.

യൂറോപ്പിലെ ശൈത്യദേശങ്ങളിലും, അഫ്രിക്കയിലും മണലാരണ്യങ്ങളിലും, അമേരിക്കയിലെ നഗരങ്ങളിലും, ഇന്ത്യയിലേയും, ചൈനയിലേയും കുഗ്രാമങ്ങളിലും, ശാന്ത സമുദ്രത്തിലെ ചെറുദ്വീപുകളിലും, അസ്സീസിയുടെ അനന്തര ഗാമികൾ കാരുണ്യത്തിന്റെയും, സ്നേഹത്തിന്റെയും, സേവനത്തിന്റെയും സന്ദേശവാഹകരായി ജീവിക്കുന്നു. പാരിസിയിലേയും, ഓക്സ്ഫോർഡിലേയും, ബോളോണയിലേയും, കേംബ്രിഡ്ജിലേയും, സലമാൻകോയിലേയും, വിയന്നയിലേയും സർവ്വകലാശാലകളിൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളെ അവർ നൂറ്റാണ്ടുകളായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചക്രവർത്തിമാരുടെ ഉപദേശകന്മാരായി രാജകൊട്ടാരങ്ങളിലും, കപ്പിത്താനിയിലും ശുശ്രൂഷകരായി പള്ളിമേത്ത കെട്ടിയിട്ടുള്ളവരിലും, അസ്സീസിയുടെ അയിരായിരം ശിഷ്യരെ നമുക്ക് കാണാം. ചരിത്രവും, ഭൂമിശാസ്ത്രവും, സസ്യശാസ്ത്രവും, സാഹിത്യവും, സംഗീതവും, കൊത്തുപണിയും, രാഷ്ട്രമീമാംസയും, ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റേതൊരു സംഘടനയേയുംക്കാൾ ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻസഭക്കാർ കൂടുതൽ പരിപോഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജകുമാരന്മാരും, ചെരിപ്പുകുത്തികളുടെ മക്കളും, ധനികരും, ദരിദ്രരും, പണ്ഡിതരും, അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരും അസ്സീസിയുടെ പിൻഗാമികളിൽപ്പെടുന്നു. കലാശാലകളിൽനിന്നും മനുഷ്യമനസ്സിനെയെന്നവണ്ണം, കലപ്പയുടെ പിൻപിൽനിന്നും ഭൂമിത്തേയും അവർ പുതിയതാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ കപ്പലിൻസഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ ലോകത്തിലെ സർവ്വപ്രമാണികളിലൊരാളെയാണ് നമ്മൾ ഇന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ഭാരതീയക്രൈസ്തവരുടെ ഭാവി.

ഭാരതത്തിന്റെയും, ഭാരതക്രൈസ്തവരുടേയും ഭാവിയെ പറ്റി അദ്ദേഹം നമ്മളോടൊപ്പം ചിന്താവിഷ്ണുനാണ്. വിശുദ്ധ ഫ്ലാൻസിസിന്റെ ജീവിതാദർശങ്ങളും, ഫ്ലാൻസിസ്റ്റർസഭകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും, അന്ധകാരനിറഞ്ഞ നമ്മുടെ ഭാവിക്ക് പ്രകാശവും, പ്രചോദനവും അർപ്പിക്കും. മൃഗമൃത്യുടേയും, ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടേയും ഡൽഹിയിലെ കൊട്ടാരങ്ങൾ ക്രൈസ്തവരായ നമ്മൾ കൊതിക്കുന്നില്ല. സിംഹാസനങ്ങളും, കിരീടങ്ങളും, ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രാധിപന്റെ മേലകിയും, നമുക്കുവേണ്ട. ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ സ്വർണ്ണവും, ഗാഗാ സമതലപ്രദേശത്തിന്റെ ഫലഭൂയിഷ്ഠതയും, നമ്മളെ ആകർഷിക്കുന്നില്ല. അധികാരവും, ഉദ്യോഗവും, സമ്മതിദാനവും, ജനപ്രതിനിധിസഭകളിൽ സ്ഥാനവും നമുക്കു വേണമെന്നില്ല. അതിനു പകരം, അസ്സീസിയെപ്പോലെ വിധവകളുടെ കണ്ണനീരു നമുക്കു തുടയ്ക്കാം. അനാഥക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാറോടണച്ച് ആലംഗനം ചെയ്യാം. നമ്മുടെ കർത്താവ് അവിടുത്തെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി തുടച്ചു. അസ്സീസി കഷ്ടരോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. കഷ്ടരോഗികളേയും, ക്ഷയരോഗികളേയും, നമുക്ക് ശുശ്രൂഷിക്കാം. കോളറായും, പ്ലേഗും ബാധിക്കുന്നവർക്ക് നമുക്ക് ഓടി എത്താം. നമ്മുടെ നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന ഫലം, ദരിദ്രക്കായും ക്ഷായാധിതക്കായും ഇരിക്കട്ടെ.

ദൈവരാജ്യവും, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതിയും.

“എന്താണ് തിന്നുന്നത്, എന്താണ് കുടിക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങളുടെ ജീവനെപ്രതിയും, എന്താണ് ഉടുക്കുന്നത് എന്ന്

നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ പ്രതിയും വിചാരിച്ച് ജ്യേഷ്ഠരാണ്. ആകാശത്തിലെ പാവകളെ നോക്കുക. അവ വീര്യമുള്ളവ, കൈയ്യുള്ളവ, കഴുത്തിൽ കൂട്ടിയവ. അവയേക്കാൾ നിങ്ങൾ വിശേഷപ്പെട്ടവരല്ലേ? വിചാരിച്ചെന്നു കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പൊക്കം ഒരു അംഗുലം കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? വയലിലെ പൂക്കൾ എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു കാണുക. അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നല്ല നല്ലതല്ല, എന്നാൽ സോളമൻ തന്റെ സർവ്വ മഹിമയിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല. ദൈവരാജ്യവും, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതിയും ആദ്യമേ അന്വേഷിക്കുക. അതോടുകൂടെ സ്കലതും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും”.

അവരുടെ നാശത്തിന്റെ നാദി.

ദാസനെ യജമാനൻ അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളും. നമുക്കു നമ്മുടെ ദേശത്തിന്റെ ദാസന്മാരാകുന്നതിൽ കൂടുതൽ പദവി യൊന്നും വേണമെന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗം മാത്രമല്ല, ഭൂമിയും, ഹൃദയത്തിൽ വിനയമുള്ളവർക്കുതാണ്. ഹിന്ദുവും, മഹമ്മദിയനും, ധനവാനും, ദരിദ്രനും, ബ്രാഹ്മണനും, അധഃകൃതനും, മുതലാളിയും, തൊഴിലാളിയും, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായിരിക്കണം. പരസ്പരമുള്ള നീതിനിഷ്ഠയും, സഹോദരബന്ധവും മാത്രമേ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തെയും, ജനസഞ്ചയത്തെയും ഉയർത്തുകയുള്ളൂ. മഹമ്മദിയൻ ഹിന്ദുവിനെ കൊല്ലുന്നെങ്കിൽ ഇടയ്ക്കു നമുക്കു ചാടിപ്പെന്തു പറയാം, “ഹിന്ദു എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനാകുന്നു, അവനെ വിട്ടുക, വേണമെങ്കിൽ പകരം എന്റെ കൊന്നുകൊള്ളുക”. ഹിന്ദു മഹമ്മദിയനെ കൊല്ലുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു പറയാം. “മഹമ്മദിയൻ എന്റെ ഇളയ സഹോദരനാകുന്നു, അവനെ വിട്ടുക, വേണമെങ്കിൽ പകരം എന്റെ

കൊല്ലുക.” സ്വസ്തരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികൾ മരണത്തെ എന്തിനു ഭയപ്പെടണം? അസ്സീസിയുടെ അഭർത്ഥകൻ വഴി മാത്രമേ, നമ്മുടെ ഭാരതജനതതിയെ രാഷ്ട്രൻ കരടിക്കുഞ്ഞു ള്ളുടെ രക്തദാഹത്തിൽനിന്നും നമുക്ക് രക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ. ആ റംബോംബല്ലാ, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമായ ഈശ്വരഭയ മദ്രു അമേരിക്കയേയും, ലോകത്തേയും അനുന്നമായ സർവ്വ വ്യാപകസംഘട്ടനത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. നാശത്തിന്റെ നാമ്പിയായ ദൈവനിന്ദയാണ് രാഷ്ട്രങ്ങളെ അ പകടം. നിങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ മിനിസ്റ്റർ ജനറലിനോട് ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു— ഞങ്ങളിൽ ജീവനുള്ള കാലം, ജോസഫ് സ്റ്റാലിന്റെ വെട്ടുകത്തിയും, ചുറ്റികയും, തോമ്മാ അപ്പോസ്തലൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കടൽക്കരയിൽ നാട്ടിയ കരിശിനെ നശിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അയിരത്തി തൊള്ളായിരം കൊല്ലം ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആ കരിശിനെ സംരക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ, ഇന്നലെ ഉണ്ടായ ഈ രാഷ്ട്രൻ കരടിക്കുഞ്ഞാണോ അതിനെ തൊടുവാൻ പോകുന്നത്! ഇനി ഒരു രണ്ടായിരംകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും, ദേവാലയങ്ങളിലെ ബലി പീഠങ്ങളിൽ പൂജ അർപ്പിക്കപ്പെടുകയും, ഗോപുരാഗ്രങ്ങളിൽ നിന്നും മണിനാദം ത്രികാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണ വാഴ്ത്തിനെ കീർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇമന്യുവേൽ പൊഴിക്കുന്ന ദൈവദൂതന്മാർ.

നമ്മുടെ നാട്ടിനുവേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം; “ദയാപരമായ പ്രകാശമേ, എന്നെ നീ നയിക്കേണമെ; എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ എന്നെ നീ നയിച്ചു കൊള്ളേണമെ. വിദൂരമായ കാഴ്ച കാണണമെന്ന് ഞാൻ കാക്കിക്കുന്നില്ല; ഒരു ചുവടു മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാനുള്ള പ്രകാശമാത്രം മതി. രാത്രി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ, മൈതാനങ്ങളിൽകൂ

ടിയും, ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽകൂടിയും, ജലപ്രവാഹങ്ങളിൽകൂടിയും അതു് എന്നെ നയിച്ചുകൊള്ളും. പ്രഭാതമാകുമ്പോഴേക്കും എനിക്കു കാണാറാകും, തുമന്ദമാസം പൊഴിക്കുന്ന ദൈവഭൂതന്മാരുടെ മുഖം”.

സ്തുതിയും, മഹിമയും, ബഹുമതിയും.

അസ്സീസിയോടുകൂടെ ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു, “അത്യുന്നതനും, സർവ്വശക്തനും, നന്മസ്വരൂപനുമായ സർവ്വേശ്വര, സ്തുതിയും, മഹിമയും, ബഹുമതിയും, ആഗ്രഹവും, എല്ലാം അങ്ങേയ്ക്കുള്ളതാണ്. അങ്ങേയ്ക്കും, അങ്ങയുടെ സകല സൃഷ്ടികൾക്കും, ഞാൻ സ്തുതി അശംസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിനോടു കൃതജ്ഞരായിരിക്കുകയും, കർത്താവിനെ സ്തോഹിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ”

* സെറാഫിക് യുവജന സംഘടന.

ക്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ ശ്രീയേശുനാഥൻ വസുലശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളിൽനിന്നും ആദിവൃത്തവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഗ്രമിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ഈ കേരളക്കരയിലേക്കും, “രണ്ടാം ക്രിസ്തു” എന്ന അപരാഭിധാനത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന വി. ഫാൻസിസ് അസ്സീസിയൻ സ്ഥാപിതമായ സന്യാസസഭകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തെ നാം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതും, ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ നാം പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ സെറാഫിക് യുവജനസംഘടനയെപ്പറ്റി രണ്ടുചാക്കുപറയുന്നത് അസ്ഥാനത്താവുകയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രകൃതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നാം ജീവിക്കുന്ന കാലം.

വി. ഫാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ കാലംപോലെതന്നെ അപകടം നിറഞ്ഞ ഒരു കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മുറ്റും നടക്കുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെ നാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. കമ്മ്യൂണിസം, സോഷ്യലിസം മുതലായ അബദ്ധ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഈ കേരളക്കരയിലും, വിശിഷ്ട തിരുവിതാംകൂറിലും വേരൂന്നുവാൻ

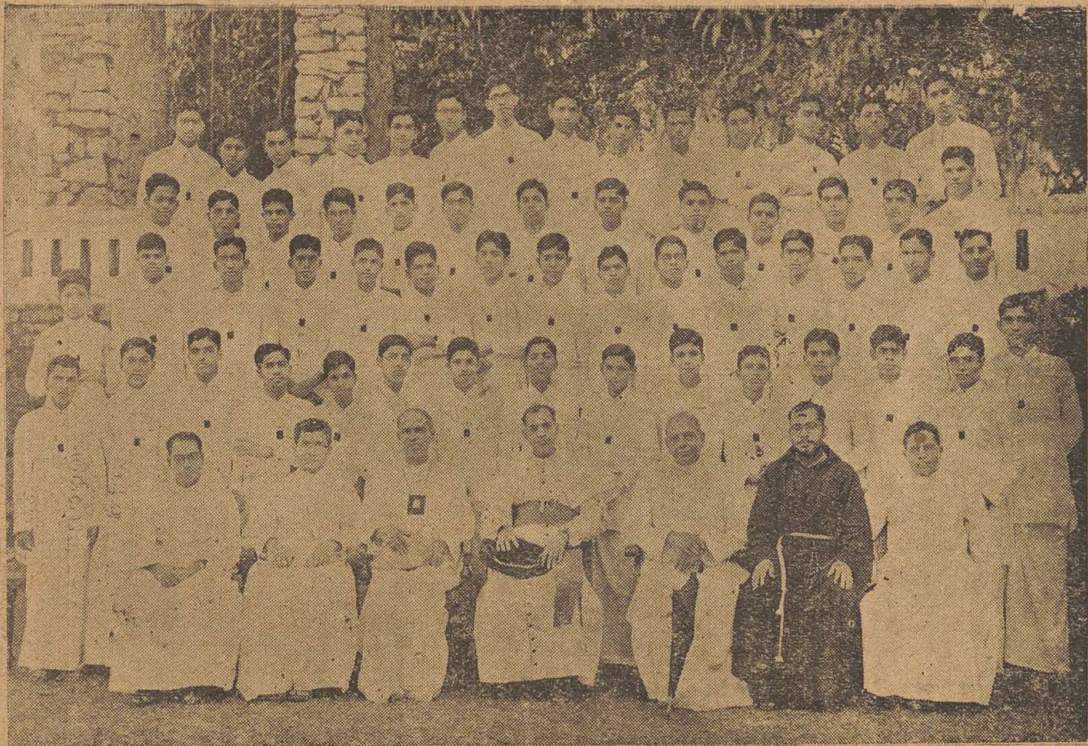
* ഫാൻസിസ് സഭകളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായ മോസ്റ്റ് റവ. ഫാ. ക്ലേമൻറ് ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ അപർകൾക്ക് 1948 ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ കേരളീയർ അതിരമ്പുഴവെച്ച് നൽകിയ സ്വീകരണമായോഗത്തിൽ ശ്രീമാൻ ചെറിയാൻ ജെ. കാപ്പൻ ബി. എ, ബി. എൽ, എം. എൽ. ഏ അപർകൾ ചെയ്ത പ്രസംഗം.

ഇടയാക്കിയത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അനാസ്ഥയും, ക്രിസ്തീയത്വ മില്ലായ്മയുമല്ലേ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ധനസ്വാദനാസക്തിയും, സുഖഭോഗങ്ങളുടെ പുറകേയുള്ള പോക്കും നിമിത്തം കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ സുതൃതവും, ക്രിസ്തീയ ജീവിതവും താറ്റുമാറായിപ്പോയി. ഭാവിഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിലനില്പ്, അവരുടെ സേവനസന്നദ്ധതയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് Dr. ജോൺ മത്തായി പറഞ്ഞത് വെറും പരമാർത്ഥമാണെന്ന് ചിന്താശീലർ സമ്മതിക്കും. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തീയത്വത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ കാലത്തിന് നമ്മുടെ കാലത്തോടുള്ള സാദൃശ്യം.

സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്ന ഒരുവന് വ്യക്തമായി കാണുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സംഗതി ഏതൊരു ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നും പാശ്ചാത്യസാമൂഹ്യജീവിതത്തെ സമുദ്ധരിക്കുവാൻ വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി തന്റെ ജീവിതം ഉഗ്രിണ്ഡവച്ചുവോ, ആ ദോഷങ്ങളെല്ലാം അതേ രൂപത്തിലും വ്യാപിച്ചിയിലും കേരളകത്തോലിക്കരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ ഇന്ന് ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ ജീവിതകാലത്തെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ പ്രസിദ്ധനായ ലയോൻ മാർപ്പാപ്പാ Auspicato എന്ന തന്റെ വിശ്വലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. “അന്നത്തെ കാലത്തിന്റെ ദോഷങ്ങളും, ഗുണങ്ങളും സുപ്രസിദ്ധമാണ്. കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നു. വിജയം അല്ലെങ്കിൽ മരണം എന്ന ദുഃഖനിശ്ചയത്തോടുകൂടി അവർ ആയിരക്കണക്കിന് പലസ്തീനായിലേക്ക് പോകുന്ന

ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസ്ഥാപനം.
 പത്തനംശ്ശേരി രൂപതയിലെ ചെറിയ ഹൈസ്കൂൾ.

കാഴ്ച കണ്ടുകഴിർപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. എങ്കിലും അഴിഞ്ഞ ജീവിതം ജനങ്ങളുടെ സന്മാർഗ്ഗത്തെ അധഃപതിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തീയതപത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവ് അത്യന്താവേക്ഷിതമായി. ക്രിസ്തീയതപത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണം സ്വയം ത്യജിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ്— ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതും വിഷമമേറിയതുമായതിനെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി നേരിടുവാനുള്ള കഴിവാണു്— ഇതിനെയാണ് കരിശു ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു്. കരിശു വഹിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. ദൈവസ്നേഹവും, അയൽക്കാരനോടുള്ള സ്നേഹവും ക്രിസ്തുനിയമത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും തെളിഞ്ഞുകാണേണ്ടതാണ്.”

“ഈ സൂത്രങ്ങളുടെ വ്യസനകരമായ ഒരു കുറവ് 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സമ്പത്തിന്റേയും, ബഹുമാതികളുടേയും പുറകേ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു നടക്കുകയും അമിതസുഖഭോഗങ്ങളിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു ജനസാമാന്യത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും. സമുദായത്തിലെ ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികൾ സ്വത്തും, അധികാരവും കയ്യാടുകയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി അധഃസ്ഥിതരായ നിർഭാഗ്യരെ ഞെരുക്കുന്നതിനു് സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കു് ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ മാതൃക കാണിക്കേണ്ടവർപോലും മുൻപാണു് ഭാഷങ്ങളിൽനിന്നു് വിമുക്തരായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തീയ ഉപവി എവിടെ ക്ഷയോന്മുഖമായോ അവിടെ അസുഖവും, വിദ്വേഷവും, വൈരാഗ്യവും വളർന്നുവന്നു് കലാപങ്ങൾക്കും, അസ്വസ്ഥതക്കും വഴി തെളിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് വി. ഗ്രാൻസിസു് ജീവിച്ചിരുന്നതു്.” ദ്രവിച്ചുവീണുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ലോകത്തിനു് പ്രവർത്തിയാലും, പ്രസംഗത്താലും ക്രിസ്തീയതപത്തിന്റെ ധർമ്മസത്തയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. വെറും അകസ്തീകമായിട്ടല്ല “നി

ങ്ങൾ സ്വർണ്ണമോ, വെള്ളിയോ, പണമോ കൈവശം വെക്കേണ്ടാ, നിങ്ങൾക്കു യാത്രകോപ്പുകളും ആവശ്യമില്ല, നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടു് അങ്കിയോ, വടിയോ യാത്രക്കു് ആവശ്യമില്ല” എന്നും; “നീ പരിപൂർണ്ണനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറുട്ടു് ദരിദ്രക്കു് കൊടുത്തിട്ടു് എന്റെ പുറകേ വരിക” എന്നും ഉള്ള വചനങ്ങൾ വി. ബ്രാൻസിസിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിൽ മുദ്രണിയതു്. ഇതു് രണ്ടോടായിട്ടു് പാഞ്ഞ വാക്കുകളാണെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തോടു കൂടി അദ്ദേഹം തനിക്കുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചതിനുശേഷം ദരിദ്രവേഷം അണിഞ്ഞു് ദാരിദ്ര്യത്തെ തന്റെ നിത്യസ്ഥചാരിയായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം ഈ സൂത്രങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഫ്രാൻസിസിന്റെ വിജയം സീമാതീതമായിരുന്നു. നിരക്ഷരക്ഷികളും അസംസ്കൃതരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കുന്നതിനു് ആയിരക്കണക്കിനു് ജനങ്ങൾ ഓടികൂടി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ പേരുകേൾക്കുമ്പോൾ വൻപട്ടണങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ മുഴുവൻ പലപ്പോഴും വന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ ശിക്ഷണം നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു് കേണപേക്ഷിച്ചുവാനു.

ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ സ്രീപുരുഷഭദ്രമന്യേ എല്ലാ പ്രായത്തിലും സ്ഥിതിയിലുമുള്ളവക്കു്, കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങൾ ശിഥിലമാക്കാതെ, പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണമാണു് “മൂന്നാംസഭ” അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതു്. തന്റെ സഭക്കു് ഫ്രാൻസിസു് മനോഹരമായ ഒരു ഭരണഘടന നിർമ്മിച്ചു. അതിൽ രൂപകൾക്കു പകരം വേദപുസ്തകത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളുമാണു് അംഗങ്ങളുടെ അനുസരണത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചതു്. ആയിരക്കണക്കിനു് ആളുകൾ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേർന്നു. ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായിരുന്ന ലൂയിസ് ഒൻപതാമനും, ഹംഗറിയിലെ രാജായിരുന്ന എലിസബത്തും ഈ ബഹു

മതി സ്വീകരിക്കുവാൻ ചെന്ന ആദ്യത്തെ സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന് അനേകം മെത്രാന്മാരും, കർദ്ദിനാളന്മാരും, മാപ്പാപ്പാമാരും മൂന്നാംസഭയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. തുടർച്ചയായി മാപ്പാപ്പാമാർ ഈ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അനേകം ഭണ്ഡവിഭാഗങ്ങൾ കല്പിച്ചു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

മൂന്നാം സഭയിൽകൂടെ വി. ഫ്രാൻസിസ്

ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു.

ഒരു അകത്തോലിക്ക മാസിക്യിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ട് ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു. “ആവശ്യമുണ്ട്—ഒരു പുതിയ വി. ഫ്രാൻസിസിനെ” ഇതുകൊണ്ട് ആ ലേഖനകർത്താവ് ഉദ്ദേശിച്ചത് ഇന്നത്തെ ലോകത്തെ അതിന്റെ തെറ്റുകളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാൻ ഒരു വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് ആവശ്യമാണെന്നാണ്. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ പല തൊറുകളും, ഉണ്ടായ സമ്മതിച്ചേ തീരൂ എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഫ്രട്ടർ മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള മട്ടിലാണു നാം ബഹളം കൂട്ടുന്നത്. ഇതേ പരിതസ്ഥിതികൾ മറ്റു രൂപത്തിലായിരിക്കാം 700 സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനെ നേരിടുന്നതിനാണ് വി. ഫ്രാൻസിസ് മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിച്ചത്. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് ആ സഭയിൽകൂടെ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ച തത്വങ്ങൾ പ്രാദേശികമാക്കുകയേചെയ്യൂ. ആ തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളുമാകട്ടെ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങൾ പ്രാദേശികമാക്കുകയെന്നുള്ളതു മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവയായിരുന്നു സ്വയം വിശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഓരോ വ്യക്തിയേയും സഹായിക്കുവാനും, തദ്വാരാ കുടുംബങ്ങളേയും, സമുദായത്തെയും, രാജ്യത്തെയും വിശുദ്ധീകരിക്കുവാനുംവേണ്ടിയാണ് മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിച്ചത്. ആ സഭയുടെ നിയമ

ങ്ങൾ ഒരാവർത്തി വായിച്ചാൽ ഈ സംഗതി വ്യക്തമാകുന്നതാണു്. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ XIII-ാം ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ അംഗീകരിച്ചതാണു്. ഈ രൂട്ടുകൾ ആർക്കും പ്രയാസംകൂടാതെ അനുസരിക്കാവുന്നവമാണു്. ഈ രൂട്ടുകൾ അറീവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് അതു് നിഷ്പ്രയാസം സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

(“ഇന്നത്തെ ആവശ്യം” എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുക.)

യുവജനങ്ങൾ തൊറിപ്പോകാതെ നോക്കുക.

ഏതൊരു സമുദായത്തിന്റെയും, രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഭാവി അതിന്റെ യുവജനങ്ങളിലാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു് എല്ലാവരും തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കുന്നതാണു്. എന്നാൽ യുവജനങ്ങളുടെ കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ചൈതന്യത്തേയും, പ്രവർത്തനശക്തിയേയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ നേതാക്കന്മാർ ശ്രമിച്ചു കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ കത്തോലിക്കായുവജനങ്ങളുടെ കൗമുദികൾ സഭയ്ക്കും, സമുദായത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക വിധത്തിൽ അവർക്കു് മാത്രം തെളിച്ചുകൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടു് രണ്ടു വലിയ ദോഷങ്ങളാണു് സംഭവിക്കുന്നതു്. ഒന്നാമതായി സഭയ്ക്കും, സമുദായത്തിനും കിട്ടാവുന്ന വലിയ നേട്ടം ഇല്ലാതാകുന്നു. അതു പക്ഷേ സഹിക്കാം. എന്നാൽ അതിനോടൊപ്പം സംഭവിക്കുന്ന മറ്റൊരു വലിയ നാശം, യുവജനങ്ങൾക്കു് ശരിയായ പ്രവർത്തനസാധിചില്ലാത്തതിനാൽ അവർ അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്യുവാൻ ഇടയാകുന്നു എന്നതാണു്. യുവത്വം ഒരിക്കലും പ്രവർത്തിരഹിതമായി ഇരിക്കുകയില്ല. കടലിലെ ജലം പോലെ അതു് എപ്പോഴും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അമേരിക്കയിൽ ചെയ്യേണ്ടതു്?

അമേരിക്കൻ ഫ്ലോറിഡൻസിസ്റ്റൻസഭയിലെ മില പണ്ഡിതന്മാരായ ചെട്ടികളുടെ ചിന്ത ആധുനിക പരിത്ഥിതിക

ഉിൽ അപകടംനിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുന്ന യുവജനങ്ങളെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കാം എന്നതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി, യുവജനങ്ങളെക്കൂടി മൂന്നാംസഭയിൽ അംഗങ്ങളാക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു. 1926-ൽ ന്യൂയോർക്കിൽവെച്ചു കൂടിയ മൂന്നാംസഭാകോൺഗ്രസ്സിൽ ഈ വിഷയം ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു. യുവജനങ്ങൾക്കായി മൂന്നാംസഭയുടെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം സൃഷ്ടിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം അവിടെവെച്ച് ആദ്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മൂന്നാംസഭ എന്നു പേരുകേട്ടാൽ അതു വൃദ്ധന്മാർക്കും സന്യാസികൾക്കും ഉള്ളതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രതീതി യുവഹൃദയങ്ങളിൽ ജനിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ട് ആ പേരുമാറ്റി യുവജനവിഭാഗത്തിന് “സെറാഫിക് യൂത്ത്മൂവ്മെന്റ്” എന്നു പേരിടണമെന്നു പ്രസിദ്ധനായ ഫാ. കിലിയൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു, അതു് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് “സെറാഫിക് യൂത്ത്മൂവ്മെന്റ്” ആരംഭിച്ചതു്. ഈ സംഘടനയുടെ രൂപകല്പന, സഭാപ്രസ്ഥാനം എല്ലാം മൂന്നാംസഭയുടേതുതന്നെയാണ്. ഇതിന് മൂന്നാംസഭയുമായി പേരിലല്ലാതെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

എന്നാൽ ചെറുപ്പക്കാരെ മൂന്നാംസഭയിലേക്ക് ആകർഷിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആ കോൺഗ്രസ്സിൽ തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നു. കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചവർ അവരെ ആകർഷിക്കുവാൻവേണ്ടി സാധാരണ മൂന്നാംസഭയുടെ പ്രവർത്തനരീതിയിൽനിന്നു് സെറാഫിക് യുവജനസംഘടനയുടെ രീതി അല്പം മാറ്റി അതിൽ അല്പം വീര്യവേഗങ്ങൾക്കുകൂടി സ്ഥാനം അനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ശഠിച്ചു. ഇതു് ചില യാഥാസ്ഥിതികന്മാർക്കു് രുചിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ പണ്ഡിതനായ ഫാ. ബിഡ്ഫെസ്റ്റ് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു് വാദപ്രതിവാദത്തെ സമാപിച്ചു. “ഒരു സുദിനത്തിൽ റൂഹാദർക്കുദിശാ എസക്സിയേൽ ദീർഘദർശിയോടു് ഇ

ങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “മനുഷ്യപുത്രാ ഈ പുസ്തകം നീ തിന്നുക; അതിന്റെ രുചിയും നീ ഇസ്രായേൽ മക്കളോടു പ്രസംഗിക്കുക”. പ്രവാചകൻ പറയുന്ന “ഞാൻ അതു തിന്ന... അതു തേൻപോലെ മധുരമുള്ളതായിരുന്നു.” ഇതുതന്നെയാണു് എനിക്കും പറയുവാനുള്ളതു്. നമുക്കു് ചെയ്യേണ്ടതു് വിശുദ്ധലിഖിതത്തിലെ വിഭവങ്ങൾ കൊടുത്തു് നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആത്മശക്തിയെ വളർത്തണം എന്നുള്ളതാണു്. അതു് കൈപ്പിടിയിൽ തപ്പി, സ്വയംപരിശുദ്ധീകരണത്തിലും മൂലം സാധിക്കാമെങ്കിൽ നല്ലതു്. എന്നാൽ അല്പം പഞ്ചസാരമേയ്ക്കു് കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അപകടം വരാനുമാില്ല. വിനോദങ്ങൾ ദൈവം വച്ചിരിക്കുന്നതാണു്. വിശുദ്ധിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ അവ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നില്ല. വിനോദങ്ങളിൽ കൂടേയും പുണ്യാഭിവൃദ്ധി സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണു്. രണ്ടു രീതികളും വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾതന്നെ. ഇതോടുകൂടി ആ പ്രചണ്ഡ വാദപ്രതിവാദം അവസാനിക്കുകയും, സെറാഫിക് യുവജനസംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വിനോദ യാത്രകൾക്കും, പഠനക്കുറ്റികൾക്കും, വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും, പ്രഹസനാഭിനയങ്ങൾക്കുപോലും സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. 1926-ൽ ന്യൂയോർക്കിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ പ്രസ്ഥാനം വളരെ വേഗം അമേരിക്ക മുഴുവനും, യൂറോപ്പിൽ പലഭാഗത്തും വ്യാപിച്ചു.

നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളുടെ കാര്യം.

നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും യുവജനങ്ങളുടെ കാര്യം പ്രത്യേക പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്മും, സോഷ്യലിസ്മും കക്ഷികൾ നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ചും വിദ്യാർത്ഥികളെ, വഴിതെറ്റിച്ചു് അവരെ ആയുധമാക്കി രാഷ്ട്രീയാധികാരം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ തീവ്രാന്തം

ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് നമുക്കറിയാം. വിദ്യാത്മിസം
 ഘടനകളുടെ മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ വി
 ദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ട്. തിരുവി
 താംകൂറിലെ വിദ്യാത്മികളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം—അതിൽ
 കത്തോലിക്കാവിദ്യാത്മികളും ഉൾപ്പെടുന്നു— സോഷ്യലിസ
 ത്തിലോ, കമ്മ്യൂണിസത്തിലോ, വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നു
 പറഞ്ഞാൽ പലരും എൻററേനും ചന്ദ്രഹാസമിളക്കിയേക്കാം.
 പക്ഷേ പരമാർത്ഥം അരുചികരമാണെങ്കിലും പറയാതെ തര
 മില്ലല്ലോ. ഇതിനും പുറമെ പുരോഗമനസാഹിത്യം എന്ന പേ
 രിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സാഹിത്യശാഖയിലെ ചില കൃതികൾ
 മതവിശ്വാസത്തെയും, സമ്പാദ്യബോധത്തെയും നശിപ്പിച്ചു
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആദർശത്തിലേക്കു യുവാക്കളെ ആകർഷിക്കുവാ
 ന് പാറിയവയാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇങ്ങനെയുള്ള സാഹ
 ചര്യങ്ങളിൽ ഏതൊരു സമുദായത്തോടുകൂടിയായാലും, രാജ്യത്തോ
 ഹിയായാലും ശ്രദ്ധ യുവജനങ്ങളിലേക്കു തിരിയേണ്ടതല്ലേ?
 അവരെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അപകടങ്ങളിൽനിന്നും, നമ്മു
 ളുടെ യുവജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്താണെന്ന് ഇ
 ന്നിടെ കിലും നാം കാര്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
 കുമ്പിഞ്ഞ ഒരു കാൽ ശതാബ്ദകാലത്തെ ക്രമദൃഢവിപ്ലവസംഗ്രാമ
 മായ പരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതു അതിനുള്ള
 മരുന്ന് മൂന്നാം സഭയാണെന്നാണ് യുവജനങ്ങളെ സാധാര
 ണ നാശത്തിൽ വിഴിപ്പിക്കുന്ന പല അബദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും അവ
 റെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഇതിനു കുമ്പിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുഭവസമ
 ന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അസാധാരണ ചരിത്രസ്ഥി
 തികളിൽ അസാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്.
 യുവജനങ്ങൾക്കു മൂന്നാം സഭയുടെ നന്മകൾ സിദ്ധിക്കുന്നതി
 നുവേണ്ടിയാണ് സൊഫിക് യുവജനസംഘം ആരംഭിക്ക
 പ്പെട്ടത്.

ഇത് സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് എവിടെ?

സെറാമിക് യുപജനസംഘടന സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് എവിടെയാണെന്നുള്ള പ്രശ്നമാണ് ഇനി ഉദിക്കുന്നത്. അനുഭവത്തിൽനിന്നും പറയാവുന്നിടത്തോളം മൈസ്സൂർ ക്കുളിച്ചും കോളേജ് ക്കുളിച്ചുമാണ് ഇത് ആരംഭിക്കേണ്ടത്. 14 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഏതാനും കുഞ്ഞുമാർക്കും ഇതിൽ അംഗമായി ചേരാവുന്നതാണ്. ആദർശാദികളും, വീരാരാധനാത്മകമായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസിന്റെ ജീവിതകഥ തീർച്ചയായും രചിക്കും. ആ പുണ്യവാന്റെ വഴി അവർക്ക് പ്രിയംകരമായിരിക്കും. മൂന്നാംസഭയുടെ രൂപകൾ അവർക്ക് അനുസരിക്കുവാൻ വിഷമമുള്ളതുമാണ്. അനാചര്യങ്ങളും ബലാളം, വിലകൂടിയ വസ്തുക്കളും വെള്ളിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചെറുവസ്ത്രം ധരിച്ച് പരിചരിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിഷമകരമായി തോന്നുകയില്ല. ഭക്ഷണത്തിൽ മിതത്വം പാലിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, രുക്ഷമായ രേഷ്യൻകാലത്ത് ജീവിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ മൂന്നാംസഭയുടെ രൂപകൾ എല്ലാം വലിയ ക്ലേശംകൂടാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുസരിക്കാവുന്നവയാണ്.

മൂന്നാംസഭയുടെ പ്രത്യേകത.

ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ യുവജനങ്ങളുടെ നന്മയെ ലക്ഷ്യം വിദ്യാലയങ്ങളിലും മറ്റും മൂന്നാംസഭയുടെ ഒരു വിഭാഗമായ സെറാമിക് യുപജനസംഘടന സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരുടേയും മനസ്സിൽ ന്യായമായ ഒരു ചോദ്യം അങ്കുരിച്ചിരിക്കണം. അത് മറ്റൊന്നുമാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ സംഘടനകളുടെ ബാഹുല്യംകൊണ്ട് വിഷമിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഇടയിൽ,

ഒരു പുതിയ സംഘടന സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുവാനാണ്. ഇതു ന്യായമായ ഒരു സംശയമാണ്. സംഘടനകളെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, പുതിയ സംഘടനകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ നാം ഉൽക്കണ്ഠാകലരാകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഓരോരൊ കാലത്തിൽ അപ്പോൾ ഉദിക്കുന്ന പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികളെ നേരിട്ടു വാൻവേണ്ടിയാണ് പലപ്പോഴും സംഘടനകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെ ചില പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയിരിക്കാം ചില സംഘടനകൾ സ്ഥാപിതമാകുന്നത്. അതിന്റെ ആവശ്യം പോലെ അതിനു പ്രചാരവും സീദ്ധിക്കുന്നു. അതിനു നിർവഹിക്കുവാനുള്ള കൃത്യം അതു നിർവഹിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ—അതിന്റെ ജനനത്തിനു ഇടയാക്കിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ മാറുമ്പോൾ—ആളുകൾക്ക് അതിൽ താല്പര്യം ന്യായമായി കുറഞ്ഞു പോകുന്നു; അങ്ങനെ പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിക്കുന്നു. ഇത് എല്ലാ കാലത്തും, എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും കണ്ടുവരാറുള്ള ഒരു സാധാരണ സംഭവം മാത്രമാണ്. അത് നമ്മുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയല്ല. ഓരോ സംഘടനയും അതിന്റെ ഉപയോഗം തീരുമ്പോൾ, പരിതഃസ്ഥിതികൾ മാറിവരുമ്പോൾ—പിരിച്ചുവിട്ടവനുള്ള സന്നദ്ധത തൽപ്രവർത്തകർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. യുദ്ധം കഴിയുമ്പോൾ സമാധാനപരിപാലനത്തിന് ആവശ്യമുള്ളതൊഴികെയുള്ള സൈന്യത്തെ പിരിച്ചുവിടുന്നത് നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് അതതിന്റെ കൃത്യം നിർവഹിച്ചുകഴിഞ്ഞ, പഴകിയ, ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായ എല്ലാ സാധാരണ യുവജനസംഘടനകളും കഴിയുന്നതും വേഗം പിരിച്ചുവിടണമെന്നാണ്. “Old things must go giving way to new and God fulfils Himself in many ways”.

ഇത്രയും ഞാൻ പറഞ്ഞത് സാധാരണ സംഘടനകളെ

പുററിയാണം. മൂന്നാംസഭ ആ കൂട്ടത്തിൽ ചെട്ടന്നിട്ടു. അത് ഒരു അസാധാരണ സംഘടനയാണു്. ഷെക്സ്പിയർ, ഡാൻ റി, കാളിദാസൻ തുടങ്ങിയ വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥമല്ലജങ്ങൾ എക്കാലത്തും ആസ്വാദ്യജനകമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തനാഥന്റെ ദിവ്യോപദേശങ്ങൾ ഏതുകാലത്തും നവ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, മൂന്നാംസഭ എല്ലാക്കാലത്തെയും പരിത്സ്ഥിതികൾക്കും പറ്റിയതും, ശാശ്വതമായി ലോകാവസാനത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു സംഘടനയാണു്. കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടു് അതിന്റെ പ്രവർത്തനശക്തി കുറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. തലമുറകളിൽകൂടി അനേകം പുണ്യാത്മാക്കളുടെ പുണ്യശക്തികൊണ്ടു് കെട്ടിപ്പടുത്തതാണു് മൂന്നാംസഭ. സെനറ്റു് തോമ്മസ്കൂറും, ഓക്കോണലും, ലോകത്തിൽ പ്രാമാണ്യംനേടിയ കത്തോലിക്കരോടും ഇതിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ അംഗങ്ങൾ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാ തുറകളിൽനിന്നും വരുന്നവരും, ഗൃഹസ്ഥാശ്രമികളുമാണെങ്കിലും ഇതു ഒരു യഥാർത്ഥ സന്യാസസഭയാണു്. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങൾ ചുരുക്കിക്കൊണ്ടു് സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഏക സംഘടന മൂന്നാംസഭയാണു്. സെറാമിക് യുവജനസംഘടനയും, മൂന്നാംസഭതന്നെയാണെന്നു് ഞാൻ മുൻപു് പറഞ്ഞുവെട്ടു്.

വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മാലാഖായിക്കൂട്ടത്ത സെറാമിക് യുവജനസംഘടന നിങ്ങളെ വിശുദ്ധിയിലേക്കു് നയിക്കുവാൻ ക്രിസ്തനാഥൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ അനുഗ്രഹം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ.

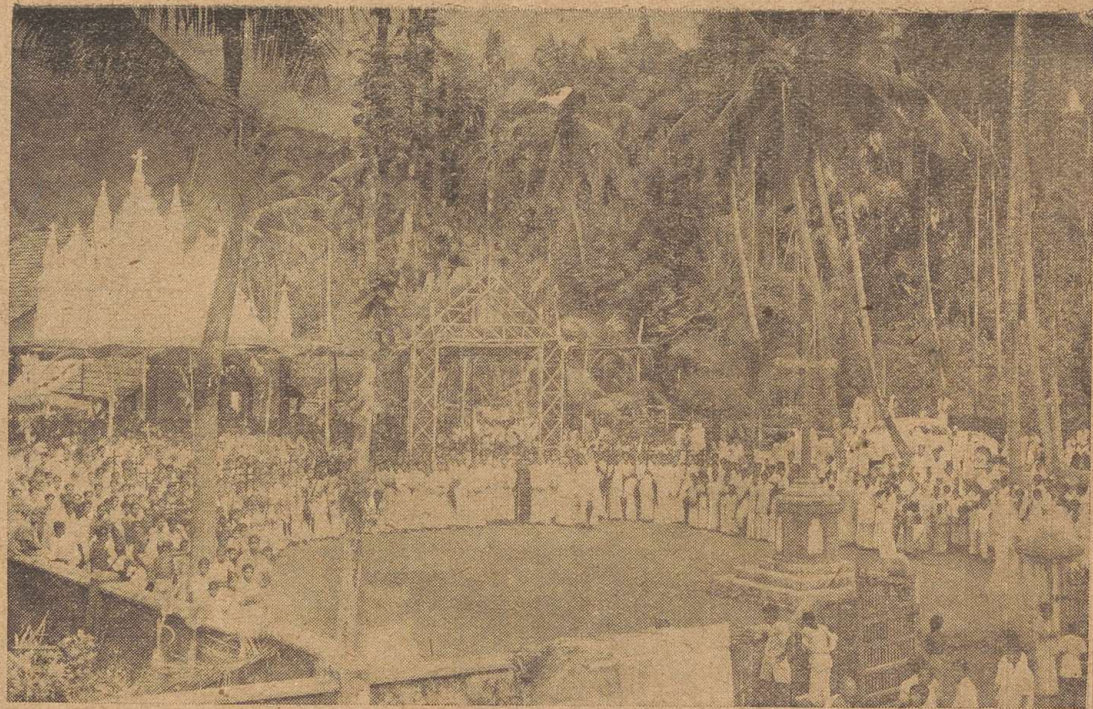
* അസ്സീസീയിലെ പുണ്യപുരുഷൻ.

അസ്സീസീയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സർവജനദരണീയനായ ഒരു മഹാത്മാവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും മരണവും കഴിഞ്ഞിട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾ പലതായെങ്കിലും ഇന്നും അദ്ദേഹം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ സംപൂജ്യനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇറാലിക്കാരും ഫ്രാഞ്ചുകാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും, ഇന്ത്യക്കാരും, എന്നുവേണ്ടാ, സഹൃദയത്വവും വിശുദ്ധിയുടെ നേർക്കു് ബഹുമാനവുമുള്ളവരെല്ലാം ആ പുണ്യപുരുഷനെ അഹമഹമികയാ വാഴ്ത്തുന്നു. തലമുറകൾ കഴിയുന്നോടും ഫ്രാൻസിസിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ വർദ്ധമാനമായിവരുന്നു. മഹാകവി, മനുഷ്യസ്നേഹി, സമുദായ പരിഷ്കർത്താവും, ക്രിസ്തുനാഥന്റെ സന്ദേശവാഹകൻ, ദ്വിതീയ ക്രിസ്തു എന്നിങ്ങനെ ബഹുവിധ അഭിധാനങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ ഉത്സുകരായി കാണപ്പെടുന്നു. ക്രൈസ്തവലോകം ഫ്രാൻസിസിനു് നൽകുന്ന ബഹുമാനം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. തിരുസ്സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ മാർപ്പാപ്പാമാർ അസ്സീസീയിലെവിശുദ്ധനെ ആദരിക്കുകയും ക്രൈസ്തവജനതയുടെ ബഹുമാനത്തിനും അനുകരണത്തിനുമായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ സ്നേഹമന്യൂണമായ ഒരു മത്സരം നടത്തുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ജനനത്തിന്റെ 7-ാം ശതബ്ദാഘോഷം

* രാമപുരം ഫൊറോനപ്പള്ളിയുടെ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെയും സത്യാരാധന സഖ്യംഗങ്ങളുടെയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 1951 ഏപ്രിൽ മാസം 15-ാം തീയതി മാനന്തൂർപള്ളി അങ്കണത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ പാലാത്രപതയുടെ മെത്രാൻ നിതാന്ത വന്ദ്യ ടിപ്പുശ്രീ ഡോക്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമനസ്സുകണ്ടു ചെങ്കു അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം.

ഷാവസരത്തിൽ 13-ാം ലേഔൻ മാർപ്പാപ്പാ പുറപ്പെടുവി
ച്ച വിശ്വലേഖനം സാർവത്രികസഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷതയോടെ
ഒരു പുനരഭ്യർത്ഥനയെ ഉദ്ദേശിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിര
ന്നു. 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ വിശുദ്ധന്റെ 700-ാം ച
രമാർഷികം സംബന്ധിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിശ്വലേഖ
നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപമാനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അതിവി
ശിഷ്ടമായ ഒരു പ്രകീർത്തനവും മാനവസമുദായത്തിന് നൽ
കുന്ന മഹത്തായ ഒരു അദ്ധ്യുപനവുമായി പരിലസിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയാലും കൃപാമരത്താലും അനുഗ്രഹിതനായ ഒരു
മഹാപുരുഷനായിരുന്നു വി. ഫ്ലാൻസിസ്. തനിക്കു ലഭിച്ച
അസാധാരണ ഗുണങ്ങളെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി
പുണ്യപൂർണ്ണതയുടെ അഗ്രിമസ്ഥാനത്തേക്കുയരുന്നതിന് അദ്ദേ
ഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ലോകൈകഗുരുവായ ഈശോനാഥന്റെ
ഉപദേശങ്ങളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും സ്വജീവിതത്തിൽ അനു
വർത്തിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം തീവ്രയത്നം ചെയ്യുകയും ആ യ
ത്നത്തിൽ അന്യോദേശമായ വിജയം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു.
ഏതൽനിമിത്തം “ദിവിനക്രിസ്തു” എന്ന അഭിധാനം അദ്ദേ
ഹം സമാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. 11-ാം പീയൂസ് തിരുമേനി പ്ര
സ്താവിക്കുന്നു: “ഫ്ലാൻസിസിന്റെ സമാലീനർക്കും അന
ന്തര തലമുറകൾക്കും, ക്രിസ്തുതന്നെ വിളംബരം ചെയ്തതുപോ
ലെ ആയ രണ്ടു വി. ഫ്ലാൻസിസ്. അപ്രകാരത്തന്നെ ഇ
ക്കാലത്തും ഭാവിയ്ക്കലും ഫ്ലാൻസിസ് അസ്സീസി അറിയപ്പെ
ടുകയും ചെയ്യും. ഫ്ലാൻസിസ് ഒരു തലമുറയ്ക്കോ ഒരു രാ
ജ്യത്തിനോ വേണ്ടി മാത്രം ഭ്രാന്തനായ ആളല്ല. ബത്ഥേ
ഹരിൽ സമാരംഭിച്ചതും, കാൽവരിമുകളിൽ സമാപ്തമായതു
മായ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ പരിപാലനജീവിതവും അതിന്റെ
ചൈതന്യവിശേഷവും ലോകകുടുംബം എക്കാലവും അനുഭവ
വേദ്യമാക്കി ചെയ്യുന്നതിന് ദൈവത്താൽ നിയമിക്കുന്ന വ്യ

സി. വന്ദ്യ. ദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമനസ്സിലെ അല്പ ഷർത്തിൽ
മാനന്തൂർ പള്ളി അങ്കണത്തിൽവെച്ച് നടത്തപ്പെട്ട ഫിറാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടേയും സത്യാരംഭന
സഖ്യംഗങ്ങളുടേയും മഹാസമ്മേളനം.

ബുദ്ധജനനാണു് വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണു്. ദിവ്യനാഥന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളും ദിവ്യോപദേശങ്ങളുമത്രെ ഫ്റാൻസിസിനെ മഹത്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഉന്മേഷവാനും ഉല്ലാസപ്രിയനുമായ ഒരു യുവാവായിട്ടാണു് ഫ്റാൻസിസിനെ നാം ആദ്യമായി കാണുന്നതു്. വിനോദരംഗങ്ങളിലും സൂപ്പർ സമ്മേളനങ്ങളിലും വിരുന്നശാലകളിലും അദ്ദേഹം പരിലസിച്ചിരുന്നു. പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയും കൂട്ടുകാരെത്താൽ ഗാനാലാപങ്ങൾ മുഴക്കുകയും ചെയ്യുക അദ്ദേഹത്തിനു് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. നീശ്വരദർശ്യമുള്ള മനസ്സും സ്നേഹാർദ്രമായ ഹൃദയവും ഫ്റാൻസിസിന്റെ സ്വാഭാവിക ഗുണങ്ങളായിരുന്നു. ക്രിസ്തുനാഥൻ അദ്ദേഹത്തെ കടാക്ഷിച്ചു; അനുഗ്രഹചർമ്മം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൽ വലുതായ ഒരു മാനസികപരിവർത്തനം ഉണ്ടായി, അദ്ദേഹം മാതാപിതാക്കുമാരേയും, ലൌകികമായ സങ്കല്പനീനേയും പരിത്യജിച്ചു; ഭാരിദ്യം കൈവരിച്ചു; ക്രിസ്തുവിനേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശിനേയും അർപ്പിച്ചു; പ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിച്ചു; തപഃശ്വര്യകൾ അനുഷ്ഠിച്ചു; പാപപ്പെട്ടവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യം സമുദായമദ്ധ്യത്തിലേക്കു പ്രസരിച്ചു. ഫ്റാൻസിസ് അന്നും ഇന്നും വിസ്മയപാത്രമായും അനുകരണവിഷയമായും നിലകൊള്ളുന്നു. സഹസ്രക്കണക്കിനു് സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ പാതാവും മാതൃകയുമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജന്മനാ സ്നേഹാർദ്രമായിരുന്ന ഫ്റാൻസിസിന്റെ ഹൃദയം പ്രസാദവാരാമേദു ദൈവസ്നേഹത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചു. വി. ബൊനവന്റുരാ പറയുന്നു: “കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീക്കുട്ടപോലെ, ഫ്റാൻസിസ് മുഴുവനായി ദൈവസ്നേഹാഗ്നിയാൽ കത്തിക്കാളി പ്രാർത്ഥനാവേളകളിൽ അദ്ദേഹം സ്നേഹപരവശ

നാകക സാധാരണമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു: “ഓ, കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും തീവ്രവും സുമധുരവുമായ ശക്തിയാൽ എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിറയ്ക്കുകയും, അങ്ങയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹത്താൽ മരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സകല ലൌകികബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നെ വേർപെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെ”. നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദമായ മണിശ്രവകളായികവും സ്നേഹസ്വരൂപനായ ഈശോയോടു മധുരഭാഷണംചെയ്യുന്നതിനാണു് അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതു്. ബത്ലഹമിലെ പുൽത്തൊട്ടിയും നസ്രസ്സിലെ തിരുഭവനവും ഗലിലേയ തടാകത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളും സർവ്വോപരികാൽവരി മലയിലെ രക്ഷാകരമായ കുരിശും ഫ്രാൻസിസിന്റെ നിരന്തര ധ്യാന വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. പീഡിതനായ ദിവ്യനാഥനോടുകൂടി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുവാനും ക്രൂശിക്കപ്പെടുവാനും അദ്ദേഹം തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. തത്ഫലമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ പഞ്ചക്ഷതങ്ങൾ സ്വശരീരത്തിൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചു. പരിശുദ്ധ കുഞ്ചാനയിൽ സന്നിധിചെയ്യുന്ന ദിവ്യനാഥനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ മതിമയങ്ങി ഫ്രാൻസിസ് വളരെ സമയം ചിലവഴിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനുമായി ഏകീഭവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രസിച്ചിരുന്നു.

ഫ്രാൻസിസ് തന്റെ സഹോദരങ്ങളിൽ ഈശോയെത്തന്നെ ദർശിച്ചു. തന്നിമിത്തം അവരെ അപാരമായ സ്നേഹത്തോടെ അദ്ദേഹം സ്നേഹിച്ചു. പാവപ്പെട്ടവരോടും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരോടും അദ്ദേഹത്തിനു് വിശേഷവിധിയായ സ്നേഹമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. കുഷ്ഠരോഗികളുടെ മദ്ധ്യേ താമസിക്കുകയും അവരുടെ വ്രണങ്ങൾ കഴുകികെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ആനന്ദിച്ചു. കുഷ്ഠരോഗികളെ സഹോദരനിർവിശേഷമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടി തഴുകി മുത്തുന്നതിനുപോലും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. പാപികളേയും ദുഷ്ടന്മാരേയും അദ്ദേ

ഹം കരുണാമന്യുണമായ സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും സൗമ്യതയുള്ള പദങ്ങളാൽ അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിന് ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഫ്റാൻസിസിന്റെ വാത്സല്യത്തിന് പക്ഷിമൃഗാദികൾപോലും പാത്രീഭവിച്ചു. മാടപ്രാവുകൾ ഫ്റാൻസിസിന്റെകൂടെ ചരിക്കുകയും ദൈവത്തിന് സ്തോത്രഗീതം പാടുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. പോർസ്കുജലാ ദേവാലയത്തിനു സമീപം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഫ്റാൻസിസിന്റെ പ്രതിമയുടെ കൈകളിൽ മാടപ്രാവുകൾ ഇപ്പോഴും വിശ്രമസുഖമനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഈ ഞാൻ തന്നെ സാക്ഷിയാണ്. ഫ്റാൻസിസിന്റെ സമസൃഷ്ടിസ്നേഹം കാണിക്കുന്നതിനു ഒരു രണ്ടാഹരണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഫ്റാൻസിസിന്റെ സന്യാസമുറിയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു അത്തിവൃക്ഷത്തിന്മേൽ ഒരു വാനമ്പാടിപക്ഷി വന്നിരുന്നു പക്ഷർസമയം മുഴുവൻ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഒരു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. “സഹോദരീ, നീ എന്റെ പക്കലേക്കു വരിക” എന്നു പറഞ്ഞു ഫ്റാൻസിസ് ആ വാനമ്പാടി പക്ഷിയെ കൈനീട്ടി വിളിക്കും. ഉടനെ ആ പക്ഷി പറന്നു ചെന്നു ഫ്റാൻസിസിന്റെ കൈപ്പത്തിയിൽ സ്ഥലം പിടിക്കും. “വാനമ്പാടിയായ സഹോദരീ, നീ ഒരു നല്ല പാടുപാടി കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുക” എന്നാകും അപ്പോൾ ഫ്റാൻസിസ്. ഉടനെ പക്ഷി പാടുവാൻ തുടങ്ങും. ഫ്റാൻസിസും പാടും. രണ്ടു പാടുകളും ഇടകലർന്നങ്ങനെ മേളിക്കും.

ഒരിക്കൽ ഫ്റാൻസിസ് ഒരു തടാകത്തിൽകൂടി വഞ്ചിയാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു മത്സ്യവേട്ടക്കാരൻ വലിയൊരു കരിമീൻ പിടിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന് കാഴ്ചയായി സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. “സഹോദരാ”, എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അതിനെ വെള്ളത്തിലേക്കിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ആ മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഞ്ചിയു

ടെ ചുറ്റും നീന്തിക്കളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഫ്ലാൻസിസിന്റെ അനുമാതി കിട്ടിയശേഷം മാത്രമെ അതവിടാവിട്ടുപോയുള്ളൂ.

പാവനസ്വരൂപനായ ഈശോനാഥൻ മാനവവംശത്തിനു ഉപദേശം നൽകുവാനായി മനോഹരമായ ഒരു കുന്നിൻ മുകളിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടൊത്ത് കയറി. അനേകായിരം ജനങ്ങൾ അവിടെ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. അവിടുന്ന് വ്യാസപുരപ്പുറം അവരെ കടക്കുകയും തദനന്തരം ലോകോത്തരമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അവിടത്തെ സ്നേഹം തുളുമ്പുന്ന ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ആദ്യം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട വാക്യം ഇതായിരുന്നു:— “ആത്മനാ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു.” അന്നത്തെ കേൾവിക്കാരെ ഈ വാക്യം അത്ഭുതസ്തബ്ധരാക്കിയിരിക്കണം. നൂററാണ്ടുകളായി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഇതു് ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുൽക്കൂട്ടിൽ ഭ്രജാതനാകുകയും, തലമായിക്കുവാൻപോലും ഇടമില്ലാതെ ജീവിക്കുകയും, കാൽവരിമലയിലെ മരക്കരിശിൽ നഗ്നനായി മരണമടയുകയും ചെയ്ത അപരമദരിദ്രൻ മാനവവംശത്തിന്റെ അദപിതീയനായ ആദർശപുരുഷനെത്ര. അവിടുത്തെ അനുക്രമിക്കുവാനും ആദർശത്തിൽ സമീപിക്കുവാനും തലമുറകൾ തലമുറകളായി മനുഷ്യർ ശ്രമംചെയ്തു വരികയാണ്. ഈ ശ്രമത്തിൽ ഏറെക്കുറെ വിജയം കൈവരിച്ചിട്ടുള്ളവരും വളരെയുണ്ട്. എന്നാൽ അസ്സീസീയിലെ പുണ്യപുരുഷനെപ്പോലെ ദിവ്യനാഥന്റെ ദൃഷ്ടാന്തവും ഉപദേശവും അത്രപൂർണ്ണമായി ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾ വേറെയില്ലെന്നതന്നെ വായണം. ദാരിദ്ര്യത്തെ തന്റെ ജീവിതസഖിയായി വിശുദ്ധൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു. തന്റെ മാനസാന്തരം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു കുറെ മുമ്പ്, ഫ്ലാൻസിസും കൂട്ടുകാരായ യുവാക്കന്മാരും ഒരു വിരുന്നിനുശേഷം സന്തോഷഗീതങ്ങൾ ആലപി

കൂകൊണ്ടു തെരുവീഥികളിലൂടെ പോകുകയായിരുന്നു. ഒരിടത്തു് ഫ്റാൻസിസ് പെട്ടെന്ന് നിന്നു് എന്തോ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ കൂട്ടുകാർ ചോദിച്ചു: “വിവാഹത്തെപ്പറ്റിയായാണോ ആലോചന,” എന്നു്. “അതെ; അതിസുന്ദരിയും, കലീനയും, അഭിജാതയുമായ ഒരു തരുണിയെ ഞാൻ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.” എന്നു ഫ്റാൻസിസ് മറുപടി പറഞ്ഞു. അതെ, ഫ്റാൻസിസ് വരിച്ച പ്രാണപ്രേയസി സുവിശേഷപ്രകീർത്തിതയായ ദാരിദ്ര്യമായിരുന്നു.

വേദശാസ്ത്രപാരംഗതനായ വി. ബൊനവൻതുരാ പറയുന്നു: “ഫ്റാൻസിസ് ദാരിദ്ര്യത്തെ സ്നേഹിച്ചതിൽ കൂടുതലായി യാതൊരാളും സ്വർഗ്ഗത്തെ ആഗ്രഹിച്ചുകാണുകയില്ല. ഏതൊരു ക്ഷേമരഹിതന്റെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയേക്കാൾ സൂക്ഷിക്കാൻ പ്രദർശിച്ചിട്ടുള്ള കൂടുതൽ ജാഗ്രതയോടെയാണു് തന്റെ സുവിശേഷരത്നമായ ദാരിദ്ര്യത്തെ ഫ്റാൻസിസ് സ്നേഹിച്ചതു്.” ദൈവത്തിനു് ഏറ്റവും പ്രിയംകരമായ പുണ്യം ഏതാണെന്നുണ്ടായ ചോദ്യത്തിനു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതാണു്. “ദാരിദ്ര്യം. അതു മോക്ഷമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് ഉയരുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ചിഹ്നമാകുന്നു. വിനയത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന ആഹാരവും അതുതന്നെ.” താൻ സ്ഥാപിച്ച സന്യാസസഭയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനലക്ഷണമായി ദാരിദ്ര്യത്തെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. തന്റെ സന്യാസികളെ ഫ്റാൻസിസ് ഉപദേശിക്കുന്നതു് ഇങ്ങനെയാണു്. “എന്റെ പ്രിയസഹോദരരേ, നിങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളും അധിപന്മാരുമാക്കിത്തീർത്തതു് ഏറ്റവും ഉയർന്ന രീതിയിലുള്ള ദാരിദ്ര്യപ്രതമാണു്. നിങ്ങൾ ഭൗതികസമ്പത്തിൽ ദരിദ്രരായിരിക്കുക; എന്നാൽ പുണ്യത്തിൽ ക്ഷേമരന്മാരായിരിക്കുക; ഇതായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ ആശം. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ നാമത്തിൽനിങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യ

ത്തെ ആദ്യോച്ചിക്ഷകയും, ആകാശത്തിനുകീഴെ യാതൊന്നും സമ്പാദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.”

തന്റെ സഭാംഗങ്ങളെ Friars Minor “എളിയ സഹോദരന്മാർ”— എന്നാണ് വി. ഫ്രാൻസിസ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ലൌകികസമ്പത്തുകളിലും സ്ഥാനമാനാദികളിലും തല്പരരാകാതെ ദാരിദ്ര്യവും വിനയവും പാലിക്കുന്നവർ എന്നാണ് ആ പേരുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഔദ്യോഗികമായത്. ഇപ്പോഴും ഫ്രാൻസിസിന്റെ അനുയായികളായ സന്യാസികൾ ആ പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാം സഭ. തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുത്രിയായ ക്ലാർപ്പൂണ്യവതിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സ്രീകർക്കായി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സഭയെ ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ രണ്ടാംസഭ. സനീഷ്ഠമായ ദാരിദ്ര്യവും വിനയവുമെന്തെ രണ്ടാംസഭയുടേയും പ്രത്യേകലക്ഷണം. ഈ പുണ്യങ്ങളുടെ മഹിമാവിൽ മതിമറന്നു വൃണ്യവാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. “അല്ലയോ ദാരിദ്ര്യമെന്ന നാരീരത്നമെ, നിന്റെ സഹോദരിയായ എളിമയോടൊന്നിച്ച് ദൈവം നിന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ജഡികസുഖങ്ങൾ, അത്യാഗ്രഹം, ലൌകികവ്യാമോഹങ്ങൾ ഇവയെ എല്ലാം പരിശുദ്ധനായ നീ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. ലൌകായതികന്മാരെയും അഹംഭാവികളേയും പരിശുദ്ധമായ എളിമ വിസ്തൃയാധീനരാക്കുന്നു.”

ധീരോചിതമായ ജാഗരൂകതയോടുകൂടി ഫ്രാൻസിസ് ദാരിദ്ര്യത്തേയും വിനയത്തേയും സംരക്ഷിച്ചുപോന്നു. ഇതിലേക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും ത്യാഗങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല. കഠിനമായ തപഃശ്ചര്യകൾ അനുഷ്ഠിച്ചും തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുഴുകിയും അദ്ദേഹം തന്റെ ഇഷ്ടസഖിയായ ദാരിദ്ര്യത്തേയും പ്രിയസഹോദരിയായ വിനയത്തേയും പരിചരിച്ചുപോന്നു.

എത്രമഹനീയമായ ആദർശമാണ് ആധുനികലോകത്തി

ന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധ ഹ്രാൻസിസ് സമർപ്പിക്കുന്നത്. അധികാരത്തിനും പ്രതാപത്തിനും ധനജ്ഞനത്തിനും ജഡികസ്യവത്തിനുംവേണ്ടി പരക്കും പായുന്ന ലോകമേ, നീ അല്പമൊന്നു നിൽക്കുക, അസ്സീസിലെ ഹ്രാൻസിസ് പറയുന്നത് നീ ഒന്നു ശ്രവിക്കുക, അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത് നീ ഒന്നു കാണുക. നീ ശാന്തിയും സംതൃപ്തിയുമാണ് കാണിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കുക, ഹ്രാൻസിസിന്റെ സന്ദേശത്തിനു മാത്രമെ അവയെ നൽകുവാൻ കഴിയൂ എന്നും. നൂററണ്ടുകളുടെ ചരിത്രം അതാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അലക്സാണ്ടറിനും, സിസറോണും, നെപ്പോളിയനും, ഹീറോൾഡിനും മനസ്സുവെക്കുന്നവർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, കാരണം, ധനവും പ്രതാപവും അതു നൽകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഹ്രാൻസിസും, ബർണാർഡും, ഫാദർ ഡാമിയനും ലിസ്സുവിലെ കൊച്ചുത്രേസ്യായും ആത്മാവിൽ പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചു; കാരണം, കാൽവരി മലയിലെ ആ പരമദരിദ്രൻ, ആ വിനീത ഹൃദയൻ അതു നൽകുവാൻ കഴിയും. ലോകത്തിനു നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത സമാധാനം ദരിദ്രരിൽ ദരിദ്രനായ ഈശോ നാഥനു നൽകുവാൻ കഴിയും. മറ്റാരെയുംകാൾ അധികമായി ഈ പരമാത്മം ഹ്രാൻസിസ് മനസ്സിലാക്കി. അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം. അതിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയം.

വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ലൗകികരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ദാരിദ്ര്യവും സന്യാസവും പരിപൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുക സാധ്യമാണോ എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സാധ്യമല്ലെന്നു സമ്മതിക്കണം. എന്നാൽ ഹൃദയത്തെ ലൗകികവസ്തുക്കളിൽനിന്നും പ്രതിനിവർത്തിച്ച് ആത്മനാ ദാരിദ്ര്യംപരിപാലിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയും. സ്നേഹസ്വരൂപനായ ദൈവമായിരിക്കണം ഹൃദയത്തിന്റെ അഭിലാഷവും ആശാകേന്ദ്രവും. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാംസഭയുടെ ലക്ഷ്യം അത്മായരെ സുവിശേഷപൂർണ്ണതയിലേക്ക് ആ

വംവിധമെല്ലാം നയിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. സമുദായത്തിൽ സമാധാനവും സൗഭാഗ്യവും കൈവരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ പോംവഴിയാണ് മൂന്നാംസഭ. ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭയെപ്പറ്റി മഹാരഥനായ 13-ാം ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ:—

“ഇക്കാലത്തെ അതിദാരുണമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഭരണം എത്രമാത്രം അശ്വാസപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് വന്യസഹോദരന്മാർക്ക് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ അഗ്രന്ഥകരമായ വ്യവസ്ഥ വീണ്ടും നടപ്പിൽ വരുമെങ്കിൽ, വിശ്വാസം, ഭക്തിമുതലായി ക്രൈസ്തവ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ എന്തെല്ലാം മഹത്തരങ്ങളോ അവയെല്ലാം വീണ്ടും കൈവരുന്നതാണ്. കൂടാതെ ഈ ലോകത്തിലെ നശപരമായ സമ്പത്തുകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അതിയായ ദുരാഗ്രഹം ഒന്നു ശമിക്കും; മനുഷ്യരുടെ ജഡികസന്തോഷങ്ങളുടെ പുറകേയുള്ള വിരോധോദ്യമം നിയന്ത്രിതമാവുകയും ചെയ്യും. യഥാർത്ഥമായ സാഹോദര്യം പൊതുജീവിതരംഗത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ, ദരിദ്രരേയും ദുഃഖിതരേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധികളായി ലോകം ദർശിക്കും. തന്നെയുമല്ല, ക്രിസ്തീയചൈതന്യം രൂപമുലമായാൽ, മനുഷ്യർ നിയമാനുസൃതമായ എല്ലാ അധികാരങ്ങളേയും അനുസരിക്കുന്നതിനും യാതൊരു തരത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളുടെമേലും കൈവെക്കാതിരിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ ബോധ്യം സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മൂലകാരണങ്ങളും ഉപാധികളുമായ അക്രമം, അവകാശധർമ്മം, വർഗ്ഗവൈരാഗ്യം മുതലായവയുടെ ഉന്മൂലനാശത്തിന് സഹായകമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവസാനമായി, ധനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന അപ്രശ്നത്തിന്— ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പാലിക്കുന്നതിന്— യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലാതാകും. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അത്ര ലജ്ജാകരമായി യാതൊന്നുമില്ലാതാകും.

ല്ലെന്നും, ധനികൻ അവന്റെ സ്വത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ മാത്രമാണെന്നും, ദരിദ്രൻ ക്ഷമയോടും, ധനികൻ ഔദാര്യത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കണമെന്നും ഉള്ള ബോധ്യം പ്രബലപ്പെടുന്നതാണ്.”

“ഇക്കാരണങ്ങളാൽ, വി. ഫ്റാൻസിസിന്റെ മാതൃകയനുസരിക്കാൻ നാമെല്ലാം തയ്യാറാകണമെന്നത്രെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. ചെറുപ്പം മുതലേ, ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭയോടു നമുക്ക് വലിയ മതിപ്പും സ്നേഹവുമായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ ദൈവകൃപയാൽ നാം മിശിഹായുടെ വികാരിയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കയാലും ഒരു അനുകൂലസാഹചര്യം കൈവന്നതിനാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ ഭടസമൂഹത്തിൽ ചേരണമെന്ന് എല്ലാ ക്രൈസ്തവരേയും നാം ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.”

മഹാനായ ലെയോൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിച്ച് അനേകായിരങ്ങൾ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളായി ചേരുകയുണ്ടായി. തത്ഫലമായി യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന് അനിതരസാധാരണമായ ഒരു പുനരുജ്ജീവനംതന്നെ ലഭ്യമായി. കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന് ഉണർവ് സിദ്ധിച്ചു. “ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭ കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനം തന്നെയാണ്” എന്ന് വീയസ്മ 11-ാമൻ തിരുമേനി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥനായി വി. ഫ്റാൻസിസ് നിയുക്തനാകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭയാകുന്ന മഹാകടംബത്തിലേക്ക് നിങ്ങളേവരേയും ക്ഷണിക്കുവാൻ പ്രിയ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ കടംബത്തിന്റെ വന്ദ്യവിതാവു സ്നേഹാർദ്രനും ദാരിദ്ര്യസ്വന്തനും സൌമ്യശീലനുമായ ഫ്രാൻസിസാണ്; കടംബാംഗങ്ങളെ

ഉയർന്ന അനേകം മാപ്പാപ്പാമാരും മെത്രാന്മാരും ചൈദികരും കൂടുംബജീവിതക്കാരും ധനികരും ഇടത്തരക്കാരും പാവങ്ങളും ഇന്നു സ്വസ്ഥരാജ്യത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് നമ്മളേവരെയും നോക്കി ഉമനദഹാസം തൂകുകയുണ്ടു്. ആ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഒരിക്കൽ എണ്ണപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രിയസുഹൃത്തുക്കളേ, നിങ്ങളും മൂന്നാംസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുക. ദാരദ്ര്യത്തിൽ സമ്പത്തിനേയും, ക്ലേശങ്ങളിൽ അനന്ദത്തേയും, അധഃപതനത്തിൽ ഓന്നുതൃത്തേയും, നിരാശയിൽ പ്രത്യാശയേയും, ആയുരാന്ത്യത്തിൽ നിത്യായുസ്സിനേയും കണ്ടെത്തുന്നതിനായി നിങ്ങൾ മൂന്നാംസഭയെ ആശ്ശേരിക്കുക. സുഹൃത്തുക്കളേ, ലോകം കടന്നുപോകും; ജീവിതം അവസാനിക്കും; സ്നേഹമാധുര്യവായ ഈശോ എന്നും ജീവിക്കും. ഈശോയുടെ സ്നേഹമാധുര്യം ആസ്വദിക്കുന്നതിനുവേണ്ട നൽവരം അമ്മയായ മറിയവും ഭാഗ്യപ്പെട്ട യൌസേപ്പും ഏവരുടേയും മിത്രമായ ഫ്രാൻസിസും നമുക്കു നൽകുമാറാകട്ടെ.

പരിഹാരപ്രദക്ഷിണവും അസാധാരണ സമ്മേളനവും.

1951 ഏപ്രിൽമാസം 15-ാം തീയതി, രാമപുരം ഫൊറോനാപ്പള്ളിയുടെ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിലെ ഫാദർസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളും സത്യാരാധനസഖ്യാംഗങ്ങളും ഏകോപിച്ച് മൂന്നടി നീളമുള്ള മരക്കുരിശുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് പാലാസ്സു സമീപമുള്ള മാക്കൽ പള്ളിയിൽ വന്നു ദിവ്യബലിയിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. അരമണിക്കൂർ നേരത്തേയ്ക്കുള്ള ആരാധനയും വി. കുർബ്ബാനയുടെ വാഗ്ദാനവും കഴിഞ്ഞു് ഫൊറോനാപ്പള്ളി വികാരി ചെറി. റവ. ഫാ. സിറിയക്കു് മണ്ണുനാൽ അമ്പർകുളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അമ്പർ മാനന്തൂർ പള്ളിയിലേക്കു ഒരു പരിഹാരപ്രദക്ഷിണം നടത്തി. ആയി

രാമപുരം ഫൊറോനായുടെ കീഴിലുള്ള പള്ളികളിലെ ഫ്റാൻസിസ്കൻ
 മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളും സത്യാരാധന സഖ്യാംഗങ്ങളും പാലായ്ക്കു സമീപമുള്ള
 മാക്കൽ പള്ളിയിൽനിന്ന് മാനന്തൂർ പള്ളിയിലേക്കു നടത്തിയ
 പരിഹാരം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

രത്തോളം ആളുകൾ ജപമാലയും മരക്കുരിശും വഹിച്ചു് അണി നിരന്നു ജപമാല സ്വരത്തിൽ സാവധാനം ചൊല്ലി മനം മനം നടന്നുവോയ കാഴ്ച ഏവരെയും പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യത്തിലേക്കു് ആകർഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

മാനന്തൂർ പള്ളി വികാരിയായ റവ. ഫാ. കുരുവിള കൊട്ടാരത്തുകുഴി അവർകളുടേയും, മുൻ വികാരിയായിരുന്ന റവ. ഫാ. പോര അലപ്പാട്ടു് അവർകളുടേയും പരിശ്രമഫലമായി ഒരു മഹാ സമ്മേളനത്തിനു് അവശ്യമായ എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളും മാനന്തൂർ പള്ളിക്കൽ കാലേക്കൂട്ടി ചെയ്തിരുന്നു.

പതിനൊന്നു മണിക്കൂറു് ബ. ലിശൊ അച്ചൻ ഒ. എഫ്. എം. കപ്പുച്ചിൻ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി. തദവസരത്തിൽ താഴെ കാണുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ ഐക്യേണു് പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി.

1. ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ വാദിയായി കോടതിയിൽ കേസ്സുകൊടുക്കാതെയിരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കണം; അഥവാ കേസ്സുകൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായാൽ സ്വന്തം ഇടവകയിലെ ബ. വികാരി അച്ചന്റെ രേഖാമൂലമായ അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രമേ കേസ്സുകൊടുക്കാവൂ.

2. ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ അമ്പത്തഞ്ചു വയസ്സു തികഞ്ഞാലുടൻ സ്വന്തം വസ്തുവകകളെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു വിൽപത്രം എഴുതി രജിസ്റ്ററാക്കണം.

3. യുവാക്കന്മാരെ ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേർക്കുന്നതിനായി, അവർക്കു പ്രത്യേക സംഘടനകൾ ഇടവകകളിൽ സ്ഥാപിക്കണം.

4. മതപരമായ പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ കൂട്ടമായി സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ, 13-ാം ലിശൊ മാർപ്പാപ്പാ നിശ്ചയിച്ച നാലിഞ്ചുനീളം രണ്ടരഇഞ്ചു വീതിയിലുള്ള ഉത്തരീയം ഷർട്ടിനു പുറമെ ധരിക്കണം.

പ്രസ്തുത യോഗം 12-30നു് പര്യവസാനിച്ചു.

ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനുശേഷം പാലാ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ നിതാന്ത വന്ധ്യ ദിവ്യശ്രീ ഡോക്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പൊതുസമ്മേളനം നടന്നു. ബ. ലിയൊ അച്ചൻ ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ അവർകളും, മി. പീറ്റർ റെയ്ഡി എം. എ., എൽ. റി. അവർകളും പരിഹാരപ്രദക്ഷിണത്തിന്റേയും പരിഹാരത്തിന്റേയും ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഓരോ പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭയുടെ ഗുണങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചു മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രസംഗിക്കുകയും (പ്രസംഗം അന്യത്ര) കാലത്തു സമ്മേളിച്ച മീറ്റിങ്ങിൽ പാസ്സാക്കിയ നാലു പ്രമേയങ്ങളേയും സസന്തോഷം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. വി. കുർബ്ബാനയുടെ വാഴ്വോട്ടുകൂടി അസാധാരണ സമ്മേളനം പര്യവസാനിച്ചു.

മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള പരിഹാര പ്രദക്ഷിണം 1951 മാച്ച് മാസം 4-ാം തീയതി 21 പള്ളിക്കാർ ഏകോപിച്ച് തൊടുപുഴ, തിന്നങ്കനം പള്ളിയിൽ നിന്നും മുതലക്കോടം പള്ളിയിലേയ്ക്ക് നടത്തുകയും, മുതലക്കോടത്തുവെച്ചു നടത്തിയ സമ്മേളനത്തിൽ മുൻപ്രസ്താവിച്ച പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

* വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ മരണശാസനം.

ദൈവസ്ഥാപിതമാണ് കത്തോലിക്കാസഭ എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ അംഗങ്ങളായ നാം മനുഷ്യരാണല്ലോ. നിത്യയെടുക്കലേമിന്റെ മുന്നോടിയും

പ്രത്യാശയുമാണ് സത്യസഭ. എന്നാൽ സമരംചെയ്യുന്ന ഈ ലോകത്തിലെ തിരുസ്സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചരിത്ര പരമായ പശ്ചാത്തലത്തിലും പരിധികൾക്കുള്ളിലുമാണ് സഭ അവളുടെ ഭാഗം അഭിനയിക്കേണ്ടത്. തൻമൂലം ഓരോകാലത്തും ദേശത്തും അഞ്ഞടിച്ചിട്ടുള്ള കാരുകൾ തിരുസ്സഭയെ കുറയെല്ലാം സ്പർശിക്കുതെ ഇരിക്കുകയില്ല. കാലത്തിന്റെ അന്ത്യംവരെ തിരുസ്സഭ നിൽക്കുമെന്നും “നരകകവാടങ്ങൾ അവളോടു് ജയിക്കുകയില്ലെന്നും” നമുക്കുറപ്പുണ്ട്. എങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഐഹികമായ അവളുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തിരുസ്സഭ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വിധേയയാണെന്നു നമുക്കറിയാം. പുരോഗതിയുടേയും വളർച്ചയുടേയും യുഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുപോലെ അധോഗതികളുടേയും അപകടങ്ങളുടേയും പല കാലങ്ങളും സഭയുടെ

ശ്രീമാൻ തോമ്മസ് ശ്രീനിവാസൻ. ടങ്ങൾ അവളോടു് ജയിക്കുകയില്ലെന്നും” നമുക്കുറപ്പുണ്ട്. എങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഐഹികമായ അവളുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തിരുസ്സഭ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വിധേയയാണെന്നു നമുക്കറിയാം. പുരോഗതിയുടേയും വളർച്ചയുടേയും യുഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുപോലെ അധോഗതികളുടേയും അപകടങ്ങളുടേയും പല കാലങ്ങളും സഭയുടെ

* ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മുന്നാംസ്ഥാനമായ പ്രൊഫസർ തോമ്മസ് ശ്രീനിവാസൻ എം.എ., എൽ. റി. അവർകൾ 1950 മേയ് മാസത്തിൽ കോട്ടയം കാത്തലിക് ക്ലബിൽ വെച്ച് ചെങ്കു പ്രസംഗം.

സുദീർഘചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതേ, കൊടുങ്കാറ്റുകളും തിരമാലകളും പത്രോസിന്റെ ഈ തോണിയെ അക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നെന്നും അപ്പോഴും ക്രിസ്തുനാഥൻ വള്ളത്തിനകത്തു് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയാണോയെന്നും തിരുസ്സഭയുടെ സന്നാഹങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളും വിരളമല്ല.

താദൃശഘട്ടങ്ങളിൽ അരക്ഷണംകൊണ്ടു് രക്ഷകൻ ഉറക്കം ഉണരുകയും കൊടുങ്കാറ്റുകളേയും തിരമാലകളേയും ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ താണുപോകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു് ശിഷ്യന്മാർ നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തു ജലത്തിനുമീതെ നടന്നുവരികയും അല്പവിശ്വാസികളായ ശിഷ്യരെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സുദീർഘമായ ഒരു ശീതകാലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ തിരുസ്സഭയുടെ അന്ത്യമായെന്നും മണ്ണിനടിയിൽ കുഴിച്ചിടപ്പെടുവെന്നും സഭയുടെ ശത്രുക്കൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അതാ രണ്ടാമത്തെ വസന്തം! ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ആ പഴയ തത്വങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഏല്പാം ഒരു പുതിയ ജീവനോടും ചൈതന്യത്തോടുംകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെ ഭരിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി ഇതാണ്.

സഭാപിതാക്കന്മാരെന്നു് നാം വിളിച്ചുവരുന്ന മഹാപുണ്യവാന്മാരാണ് ദൈവം ഇതിലേക്കു് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ. കൺമറയുകയും മറ്റൊരു നാഗരികത്വമെന്നു് ജനിക്കുകയുംചെയ്ത ആ സുപ്രധാന കാലഘട്ടത്തിൽ പശ്ചിമയൂറോപ്പിലെ അപരിച്ഛിതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ ഭൂമിയേയും പുതിയ ആകാശത്തേയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലേക്കു് വിബനഡിക്റ്ററിനെ ദൈവം അയച്ചു. അതുപോലെതന്നെ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാർട്ടിൻലൂതറും അയാളുടെ അനുയായികളുംകൂടി ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഐക്യം നശിപ്പിക്കുകയും പല ജനതകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഉരുതിക്കെടുത്തുകയുംചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ മറുവ

ശതം ഈ നഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പുതിയ വിജയങ്ങൾ നേടുന്നതിനുമായി ഇതാ ഏതാനും മഹാത്മാക്കൾ ഉയർന്നുവന്നതായി നാം കാണുന്നു. വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോള, ആവിലായിലെ വി. ത്രേസ്യ, വി. ഫ്റാൻസിസ് സേവ്യർ, വി. ഫിലിപ്പ് നേരി മുതലായ മഹാ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിനവയുഗോപ്പിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ അസ്തിവാരം ഉറപ്പിച്ച ഉന്നതാത്മാക്കളാണ്.

നമ്മുടെ പിതാവായ വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസി മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ഒരു സുപ്രധാന ചരിത്രഘട്ടത്തിലാണ് ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. പന്ത്രണ്ടാം പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുകളാണ് റിനൈസൻസിന്റെ വാസ്തവത്തിലുള്ള ആരംഭകാലവും. പൗരസ്ത്യദിക്കിൽനിന്നും ഉത്തരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഉള്ള കാട്ടാളവർഗ്ഗക്കാരുടെ ആക്രമണം അവസാനിച്ചു തേയുളള. യൂറോപ്യൻജനതകൾ അവയുടെ ഔന്നത്യത്തിലാണ്. ക്ഷാമംകാലത്തിന്റെ ചാവലിൽനിന്നും ഒരു നവ്യദീപനാളം ആളിക്കത്തുന്നുണ്ട്. സ്കോട്ടുകൾ എല്ലാം സർവ്വകലാശാലകളായി മാറി. അറബിമേൽക്കോയ്മയിൽ അമൻ ഡ്രെയിനിയിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രീക്ക് തത്വശാസ്ത്രം പുതിയ ദിഗ്വിജയങ്ങൾക്ക് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സഭയും രാഷ്ട്രവും തമ്മിലുള്ള വടംവലി ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ദക്ഷിണഫ്റാൻസിൽനിന്നും ഒരു നവീനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനവും ആൽബിജൻസ്യൻ ചരിദ് മവും കൈ കോർത്തുപിടിച്ചു മുന്നോട്ടുവന്നതും ഈ കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. ആരിയൻപാഷണ്ഡതയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കുശേഷം തലവെക്കിയ ഏറ്റവും അപകടകരമായ ചരിദ് മമായിരുന്നു ഇത്. തിരുസ്തലയിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ക്രിസ്തീയചൈതന്യത്തിന് അപകടകരമായ ഒരു കാലയാമമായിരുന്നു അത്. തിരുസഭയ്ക്ക് അന്ന് അധികാരവും പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്നു; ശരിതന്നെ. പക്ഷേ ഭരിക്കുന്നതിനല്ല സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ശു

ശ്രേഷ്ഠനതിനുംവേണ്ടി ഭൂമിയിലേക്ക് വന്ന ആ ദിവ്യനാ-
മന്റെ പ്രതിഫലം തിരുസ്സഭയിൽനിന്നും മറച്ചുകളയുമെന്ന്
ഇതേ അധികാരവും പ്രതാപവും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.
അധികാരം, പീഡനം, മേധാശക്തി, ഇവ അന്ന് സഭയ്ക്കുണ്ടായി-
രുന്നു. എന്നാൽ മറുവശത്തു കൂടി സഭയുടെ ശത്രു കോട്ടയ്ക്കുള്ളി-
ൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നുതാനും.

രണ്ടു മഹാ പുണ്യവാന്മാരെ ലോകത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കാ-
ൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായത് ഇക്കാലത്താണ്— വിശുദ്ധ ഡൊ-
മിനിക്കും വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയും. വി. ഡൊമി-
നിക്കു് എല്ലാ ബുദ്ധിമാന്മാരെയും ക്രിസ്തുവികലേയ്ക്കു് ആകർഷി-
ച്ചെങ്കിൽ “എന്റെ നകം ലഘുവും മാധുര്യമുള്ളതുമാകുന്നു” എ-
ന്നുള്ളിച്ചെയ്ത ആ ഗലീലേയന്റെ ചേവടികളിലേക്ക് സക-
ല ഹൃദയങ്ങളേയും ആനയിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു അസ്സീ-
സിയുടെ ദൌത്യം.

“ദപിതീയക്രിസ്തുവായ” വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ദൌ-
ത്യം ഇതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രാചീ-
ന്യവും മനോഹാരിതയും അക്കാലത്തെ ക്രിസ്തീയസ്ഥാപനങ്ങ-
ളുടെ ആധർമ്മ്യപ്രിയത്താലും മറ്റും ഒന്നു മങ്ങിച്ചോയിരുന്നു.
തിരുസ്സഭ മനുഷ്യസ്ഥാപിതമായ ഒരു മതമായിരുന്നെങ്കിൽ അ-
തു് ഒരുവക “ലാമായിസ”മായിത്തീർന്നുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസന്ദേശമായ പൊന്നാണയത്തിന്റെ
മേൽ മനുഷ്യർ കൂട്ടിച്ചിരുന്ന ചെളിയും തുരുമ്പും തുടച്ചുമാറി-
തന്റെ തലമുറയ്ക്കു് ആ സന്ദേശത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നിറവും
സ്വരവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു അസ്സീസി-
യുടെ ജീവിതദൌത്യം. പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ ഓരോ വി-
ശുദ്ധന്റെയും വിശുദ്ധയുടേയും ദൌത്യം ഇതുതന്നെയാണ്.
സാധാരണക്കാർ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുള്ള ഉപദേശങ്ങളായിമാത്രം
വീക്ഷിക്കുന്നവ ഈ വിശുദ്ധരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ

ലംഘനീയകല്പനകളായി മാറുന്നു. അത്ര തീക്ഷ്ണമായ ഒരു ദർശനവും സ്റ്റേഫാമോൺ അവർക്കുള്ളതും. വിശുദ്ധ ഫ്റാൻസിസിസിൽ ഈ ദർശനവും ദൈവസ്റ്റേഫാമോവിന്യുയാവഹമായിരുന്നു.

വിനയത്തെപ്പറ്റിയും ശാന്തശീലത്തെപ്പറ്റിയും ക്ഷമയെപ്പറ്റിയും സർവ്വോപരി ദാരിദ്ര്യവൃതത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ വാക്കുകളെ അവയുടെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അനുസരിക്കാൻ വി. ഫ്രാൻസിസ് തയ്യാറായി. ദൈവം ചെവി കൊടുക്കുകയില്ലാത്തവർക്കുപോലും ഈ വിശുദ്ധൻ ചെവി കൊടുത്തുവന്നിരുന്നുവെന്നും അതിശയോക്തിപരമായിട്ടാണെങ്കിലും മനുഷ്യർ പറഞ്ഞുപോന്നു. “നിന്റെ മേലകി മോഷ്ടിച്ചവനും നിന്റെ കോട്ടുകൂടി ദാനംചെയ്യുക” എന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് കള്ളന്മാരുടെ പുറകെയുള്ള ഫ്റാൻസിസിന്റെ പോക്ക്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം അതി വിശാലമായിരുന്നു. പക്ഷികളും, പൂക്കളും, ആടുകളും, ചെന്നായ്കളും, സൂര്യനും, അഗ്നിയും എല്ലാം ആ വിശാലസുന്ദരമായ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനംകണ്ടെത്തി. വി. ഫ്റാൻസിസിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മൂലക്കല്പം സന്യാസം അഥവാ വൈരാഗ്യമായിരുന്നു; സർവ്വോപരി, സ്റ്റേഫാമോവിനും. ഈ ലോകത്തെ വി. ഫ്റാൻസിസ് വളരെ സ്നേഹിച്ചു; പക്ഷെ അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിനെ അതിലേറെ സ്നേഹിച്ചു. അതെ, ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവചിനായും ഫ്റാൻസിസ് ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു; ദൈവത്തിന് മനുഷ്യന്റെ നേരെയുള്ള അതിരഹിത സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലമെന്നുപോലെ.

ഏതൊരു വിശുദ്ധനും എല്ലാക്കാലത്തേക്കുമുള്ള ആർത്ഥം. എന്നാൽ താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ തനയനുമായിരിക്കും അദ്ദേഹം. വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ ചിന്തയിലും മനസ്സിലും വീരചരിതങ്ങൾ സ്ഥാനംവിടിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വി. അസ്സിസിയുടെ മനസ്സിൽ അക്കാലത്തെ ഗാന

വര്യനങ്ങളുടേയും ഗാനരചിതാക്കളുടേയും ചിന്ത മാറ്റത്തെ
 നിന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഗായകൻ എന്നും ഫ്റാൻസിസ് സ്വ
 യം വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ഈശോസഭ സ്ഥാപി
 ച്ചു. വീരോചിതമായ കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു
 ലക്ഷ്യം. നേരെമറിച്ചു് ഇന്നസ്റ്റൻറ് തുതീയന്റെ ഭരണം
 സകല പ്രതാപത്തോടും കൂടി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അ
 കാലത്തു് വി. ഫ്റാൻസിസ് സ്ഥാപിച്ചതു് എളിയ സഹോ
 ദരങ്ങളുടെ ഒരു സംഘമായിരുന്നു. (ഗ്രേഗേഴ്സ് മൈൻ).
 പരിശുദ്ധമായ അഭർത്ഥനയെപ്പറ്റി (പ്രാറോറാനിക്കു് ലെ)
 യുള്ള സംസാരം നാം കേൾക്കാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ തിരുസ്സ
 ഭയാണം മനുഷ്യന്റെ വിഷയാസക്തിയെ പവിത്രീകരിച്ചു്
 ക്രിസ്തീയ ദമ്പതികളുടെ സ്നേഹബഹുമാനസമ്മിളിതമായ പാ
 വനപ്രേമമായി മാറിയതു്. ഒരു തരത്തിൽ അലോചിച്ചാൽ
 പരിഹാസ്യമായ “ലേഡിലൌ”വിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ദാരിദ്ര്യ
 കന്യക (ലേഡിപോവർട്ടി)യെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു് ഫ്റാൻസി
 സ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ദാരിദ്ര്യപ്രേമം മാംസ
 ത്തിന്റെയും അരുവിയുടേയും മദ്ധ്യേ ചക്രവാളത്തിൽ ഉദിച്ച
 യർന്ന ഒരു മുമ്പിലുപോലെയത്രെ ലോകംകണ്ടതു്. അതു് എ
 ത്ര പാവനമാണോ അത്രയും യഥാർത്ഥവും ആയിരുന്നു. അങ്ങ
 നെ ഈ ദരിദ്രനായികയിൽക്കൂടി തന്റെ മക്കളിൽ ഏറ്റവും
 പ്രശസ്തനായ മഹാ കവി ഡാൻറിക്കു് വി. ബിയാട്രിസിന്റെ
 ഒരു മാതൃക വി. ഫ്റാൻസിസ് നൽകിയെന്നു് പറയാം. ദാ
 രിദ്ര്യനായികയോടുള്ള വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ ഈ
 പ്രേമം, ലോകത്തിനു് നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ ഏറ്റവും മിക
 ച്ച സംഭാവനയാണു്. ലോകം ഈ വസ്തുത ഇന്നും വിസ്മയിച്ചി
 ട്ടുമില്ല. നമ്മുടെ കാലത്തെപ്പോലെ വി. ഫ്റാൻസിസിന്റെ
 കാലത്തും ഒരു വ്യക്തമരം മൃഗ്യാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരുന്നു.
 ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ, പ്രഭുക്കളും പാവങ്ങളും തമ്മി
 ല്, നടന്നിരുന്ന ഈ വ്യക്തമരത്തിന്റെ മാറ്റാലാലികൾ ഇ

റാലിയൻ അന്തരീക്ഷത്തെ മുഖരിതമാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും ഈ റാലിയൻനഗരങ്ങൾ തമ്മിലും പരസ്പരം കലഹിച്ചുവന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. വി. ഫ്റാൻസിസ് മുതലാളിവർത്തിൽ—അന്നത്തെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ബർഷപാവർത്തിൽപ്പെട്ട—ആളായിരുന്നല്ലോ. നഗരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈ ആഭ്യന്തര സമരത്തിൽ വി. ഫ്റാൻസിസ് ആദ്യകാലത്തു് സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. തൽഫലമായി അദ്ദേഹം തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. ദാരിദ്ര്യവനിതയുമായുള്ള തന്റെ വിവാഹനിശ്ചയമായിരുന്നു അന്നത്തെ വർഗ്ഗസമരത്തിനുള്ള ഫ്റാൻസിസിന്റെ മറുപടി. “സമാധാനം നിങ്ങളോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നുള്ള ഫ്റാൻസിസിന്റെ അഭിവാദനരീതി അവസാനമില്ലാത്തതും അന്തസ്സാരശൂന്യവുമായ അന്നത്തെ വർഗ്ഗീയ വഴക്കുകൾക്കുള്ള തിരിച്ചടിയുമായിരുന്നു. അന്നത്തെ വർഗ്ഗസമരം നമ്മുടെ ഈ നൂറ്റാണ്ടുകളിലേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ വ്യാപ്തി കേവലം നിസ്സാരമായിരുന്നു. എങ്കിലും അത് അതിരൂക്ഷമായിരുന്നു ചെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. അന്നത്തെ ഈ സമരത്തിന്റെ മാറ്റാപാലികർ മഹാകവി ഡാൻറിയുടെ ഭവനപ്രസിദ്ധമായ “ഡിവൈൻ കോമഡി”യ്ക്കു് ഇന്നു് ലോകം ശ്രവിക്കുന്നുണ്ടു്.

വി. ഡൊമിനിക്കു് വേദപാരംഗതനായ വി. തോമ്മസു് അകീനാസിനെ ലോകത്തിനു് നൽകിയെങ്കിൽ സെറാമിക്കു് മാലാഖയ്ക്കുടത്ത വി. ബൊനവന്തുരായേയും, മൂന്നാംസഭയേയും സർച്ചാപരി ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ ചൈതന്യവുമാണു് അസ്സീസി പുണ്യവാൻ ലോകത്തിനു് നൽകിയ സംഭാവനകൾ. പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രിസ്തീയാത്മാവിന്റെ വ്യഗ്രതയിൽ അതിനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും വഴികാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാ ദീപസുന്ദരമായി—നസ്രസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ—അസ്സീസി എക്കാലത്തും വിരാജിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. കരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു് ദിവ്യരക്ഷകൻ നമ്മുടെ പിതാവായ

ഫ്റാൻസിസിനെ ചുംബിച്ചതിനുശേഷം ക്രൈസ്തവസഭ പ
 ഴയ ക്രൈസ്തവസഭയല്ലെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. “ഞങ്ങളുടെ പി
 താവേ”യെന്നു വിളിക്കാൻ നമുക്ക് ഭാഗ്യംസിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന
 ആ സെറാഫിക് പിതാവും അപ്രകാരമുള്ള അസാധാരണവ്യ
 ക്തിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പിതാവായ ഫ്റാൻസി
 സിന്റെ ശരീരവും ജീവിതവും നമ്മുടെ ശരീരവും ജീവനമാ
 യിത്തീരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭ ന
മ്മുടെ പിതാവും നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അന്ത്യശാസനവും,
പൈതൃകസ്വത്തുമാണു് ഈ മാഗ്നീലൂടെ മുന്നോട്ടുപോയാ
 ത് ക്രിസ്തീയപരിപൂർണ്ണതയിൽ നമുക്ക് എത്തിച്ചേരാം. ഈ മൂ
 ന്നാംസഭയിൽ അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ മഹാ പുരുഷന്റെ മൃ
 ദ്ദവും ഗുണലക്ഷണങ്ങളും കാണാം. ഫ്റാൻസിസിന്റെ വി
 ശാലഹൃദയതയും നാഗരികതയും സഹജീവികളോടുള്ള അഗ്ര
 മേറിയ സഹാനുഭൂതിയും ഈ സഭയിൽ മിന്നിപ്രകാശിക്കുന്നു
 ണ്ടു്. ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുകയും എന്നാൽ ഈ ലോക
 ത്തിന്റെതു് അല്ലാതായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യു
 ന്നവർക്കുവേണ്ടിയാണു് മൂന്നാംസഭ. വിവാഹിതരായ സ്ത്രീപു
 രുഷന്മാർക്കു് ഒരു സന്യാസസഭയുടെ വസ്ത്രവും നിയമങ്ങളും ന
 ൾകി ഒരു സംഘടന സൃഷ്ടിക്കുക എന്നുള്ളതു് തികച്ചും ഒരു
 പുതിയ ആശയമായിരുന്നു. “മൈൻ ഫ്റയേഴ്സ്”എന്ന
 ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ വൈദികസ്ഥാപനംപോലെതന്നെ ധീരോ
 ചിതമായ ഒരു വ്യതിയാനമാണു് ഈ സഭാസ്ഥാപനത്തിലും
 ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ സ്വീകരിച്ചതു്. കർത്തൃസ്വൻ സന്യാസ
 വൈദികരെപ്പോലെ സന്യാസമന്ദിരത്തിനുള്ളിൽ ആയുരണം
 കഴിച്ചുകൂട്ടുകയല്ല ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ വൈദികർ ചെയ്യുന്നതു്.
അവരുടെ സേവനം എവിടെയെല്ലാം അവശ്യമുണ്ടോ അവി
ടെയെല്ലാം കാരറ്റുപോലെ സ്വതന്ത്രരായി അവർ ഓടിനടന്നു്
തിരഞ്ഞു് രക്ഷ നൽകുന്നു. മൂന്നാംസഭവഴി ഫ്റാൻസിസ്റ്റൻ
ചൈതന്യം ക്രിസ്തീയഭവനങ്ങളിലേക്കുണു് കടന്നുചെന്നതു്.

കൊച്ചു കുട്ടികളെപ്പോലും മൂന്നാംസഭയുടെ ചരട്ടുകൊടുത്തു സ്പീകരിക്കുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായവർ ഒരു യഥാർത്ഥ സന്യാസ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീരുകയുംചെയ്യുന്നു. ഈ വസ്തുത നമ്മുടെ ജീവിതാന്തസ്സിന്റെ മാഹാത്മ്യം എത്ര വലുതെന്ന് നമ്മെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ, എന്നാൽ ഈ ലോകത്തിന്റേ വേണ്ടിയല്ലാതെ ജീവിക്കുക—വിവാഹം കഴിക്കുകയും വിവാഹജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതാന്തസ്സിന്റെയും ചുമതലകളുടേയും സ്ഥിതിക്കുന്നുസരിച്ച് പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും അനുതാപത്തിന്റെയും ജീവിതം കഴിക്കുക. ഇതൊരു നിസ്സാരകാര്യമല്ല. നമുക്കൊരു സഭാവസ്ത്രമുണ്ട്, നാം നിത്യം ജപിക്കേണ്ട ഒരു ദിവ്യ ഒപ്പിനും ഉണ്ട്. മിക്കപ്പോഴും നാം ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും കൂട്ടായ്മയുടെ ബോധം നിലനിറുത്തുകയുംവേണം. മൂന്നാം സഭക്കാർ ഒരു കാനോനിക തലവനുണ്ട്. ആ തലവൻ സർവ്വനാധികാരമുള്ളതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റേ പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടാൻ കടമ അംഗങ്ങൾക്കുമുണ്ട്.

മൂന്നാംസഭ ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാംസഭ വഴി അന്ന് സമുദായമദ്ധ്യേ നിലവിലിരുന്ന ഭ്രഷ്ടങ്ങളേയും കലാപകാരണങ്ങളേയും വിമോചനം സിന്ധു ഭൂമിയിൽ കണ്ടു. അന്നത്തെ “ഹ്യൂഡൽ” സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന അവരുടെ സ്ഥാനത്തിനടുത്ത ചില ചുമതലകളിൽനിന്നും അവരെ നിവർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ വിശുദ്ധൻ ഇത് സാധിച്ചത്.

ഈ മൂന്നാം സഭക്കാരുടെ നല്ല മാതൃക അവരുടെ ചുറ്റുമുള്ള ജനസമുദായങ്ങളെ ഒരു വലിയ പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമാക്കി. യുദ്ധോപകരണങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാൻ മൂന്നാംസഭക്കാർ വിസമ്മതിച്ചു. തങ്ങളുടെ ഹ്യൂഡൽ മല

ധികാരികളുടെ മുമ്പാകെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്ന പതിവും മൂന്നാംസഭ ഉപേക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ കലാപങ്ങളുടെ മൂലകാരണമായിരുന്ന ഫ്യൂഡൽസമ്പ്രദായത്തിന്റെ നാശത്തിനും മൂന്നാംസഭ ഏറ്റെടുത്ത ധർമ്മപരിഷ്കാരത്തിനും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനന്തരത്തിന്റെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അനേകായിരം സാധാരണക്കാരായ സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ ജീവിതം സഭയേയും രാഷ്ട്രത്തേയും ഭരിച്ചിരുന്ന അധികാരികൾക്കും നല്ല ഒരു മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുത്തു. വിശുദ്ധന്റെ ഒന്നും രണ്ടും സഭകളിൽ ആയിരക്കണക്കിനും ആളുകൾ ചേർന്നപ്പോൾ പതിനായിരക്കണക്കിനാണ് മൂന്നാംസഭയിൽ ചേരുന്നതിനും എല്ലാത്തരക്കാരും ഓടിയെത്തുന്നത്. അഭിമതകലമൂന്നാംസഭകളിലെ അംഗങ്ങളുടെ ചേരുകൾ നമ്മിൽ അത്തരം ഉദ്യമങ്ങൾക്കായിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്യൻ മഹാകവി സാർട്ട്രെമനായ ഡാൻറിയുടെ ചേരം ഫ്ലോറൻസ് രാജാവായ ലൂയിയുടേയും ഹംഗറിയിലെ എലിസബത്താ രാജ്ഞിയുടെയും ചേരകളും അക്കാലത്തിൽ കാണുന്നു. വിശുദ്ധന്റെയും അനന്തരഗാമികളുടേയും പ്രവൃത്തികൾ ക്രിസ്തീയലോകം മുഴുവനും അത്തരം തിര്യക്കുകളോടെ നോക്കിനിന്നു. ജെർസോ, ലിയോ, ബെന്ദിക്ട് എന്നീ സഹോദരന്മാരുടെ എളിമയും അജ്ഞാതരായ അനന്തര പരിഷ്കരണലോകത്തെ ഹാദാകർഷിച്ചു. വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോള ഒരു മൂന്നാംസഭാംഗമായിരുന്നു. വി. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ, ഫ്ലാഡറിക്ക് ഓസ്റ്റാൻ മുതലായവർ മൂന്നാംസഭയുടേയും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഇന്നു മൂന്നാംസഭ കത്തോലിക്കാസഭയോടു ചേർന്നു സാർട്ട്രെമനായിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഈ വമ്പിച്ച പ്രചാരണത്തിനും കാരണം അതിന്റെ പ്രചോദനം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും സ്പർശിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ക്രിസ്തീയജീവിതം മുഴുവനും അതിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽപ്പെടും. അത് പണ്ഡിതപുണ്ഡിതരുടെ ഒരു സ്തുതിയാണ്. ഒരു യഥാർത്ഥ വിദ്യാലയമായതുകൊണ്ട് അത് എ

ല്ലാവക്കും പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. തൊഴിലാളിക്കും മുതലാളി
 ക്കും, പാപിക്കും പുണ്യവാനും ഇത് ഗുണപ്രദമാണ്. ഒരു
 ക്രിസ്തീയ ആത്മാവിന്റെ ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹങ്ങളും
 പുണ്യപുണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ആശയും ഫലപ്രദമാ
 ക്കാൻ ഇതിനു സാധിക്കും. ക്രിസ്തീയാത്മാവിന്റെ ത്രിവിധ
 ലക്ഷ്യങ്ങളേയും ഇത് സാക്ഷാത്കരിക്കും; ദൈവത്തെ സ്തുതി
 ക്കുക, മനുഷ്യരെ സേവിക്കുക, വ്യക്തിപരമായ പരിപൂർണ്ണത
 പ്രാപിക്കുക ഇവയാകുന്നു ഇതിന്റെ തത്വം. ഇന്ന് ലോകമാ
 സകലം 40 ലക്ഷം ശ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുണ്ട്.
 മദ്ധ്യശതകത്തിലെ പന്ത്രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലെ ഇത്. ആധുനികകാല
 ത്തെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധനായ ഒരു മാർപ്പാപ്പ, ലിയോ പതി
 മൂന്നാമൻ ഇതിന്റെ നിയമങ്ങൾ നവീകരിക്കുകയും ലോകമാ
 സകലമുള്ള മെത്രാന്മാരേയും വൈദികരേയും ഇത് പ്രചരിപ്പി
 ക്കുന്നതിന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കത്തോലി
 കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ജനയിതാവ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന പീയൂ
 സ് 11-ാമൻ തിരുമേനി, കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള
 ഉത്തമപരിശീലനക്കുരിയാണിത് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 വി. ഫ്രാൻസിസിനെയാണ് കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തി
 ന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി 11-ാം പീയൂസ് തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന
 ത്ത്. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനം എന്നാൽ വൈദികലോകത്തി
 ന്റെ ഏകപ്രവർത്തനത്തിൽ അത്മായരുടെ സഹകരണ
 മാണ്ല്ലൊ. കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉന്നം ലോകത്തു
 ള്ള എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ക്രിസ്തീയചൈതന്യത്തിന് പ്രവേ
 ശമനുവദിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ പരിപാടി നടപ്പിൽവ
 രത്തുന്നതിന് ഉതകുന്നതാണ് മൂന്നാംസഭ. വ്യക്തിപരമായ
 പുണ്യപുണ്ണതയും മൂന്നാംസഭയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ചേരുന്നു
 ണ്ട്. സാമൂഹികമായ കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനവും മൂന്നാംസഭ
 ൻ്നുള്ളതുതന്നെ. വിശുദ്ധനിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപം നാം

കാണുന്നതുപോലെതന്നെ ഇതിൽ അകമാനം ക്രിസ്തീയപരി
പാടിയുടെ പ്രതിഫലനവും നാം കാണുന്നു. ക്രിസ്തീയജീവിത
പരിപാടിയിലെ വീവേകവും ചിന്താപ്രാഭവവും ഇതിലുണ്ട്.
കഷ്ടതകളനുഭവിക്കുന്നവരുടെ ശൈശവീക പ്രവർത്തനത്തിന്റെ
മാഹാത്മ്യം നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രോ
ഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അവരോടുകൂടി വസിക്കുകയും ചെയ്
യുക എന്നുള്ളത് പുണ്യവാനോ വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. കലഹ
പ്രിയരായവരോടും വിശുദ്ധൻ തന്റെ സമാധാനസന്ദേശം
പ്രസംഗിച്ചു. ദ്രവ്യാർജ്ജനത്തിനുവേണ്ടി വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന
വരേയും വിശുദ്ധൻ അതിന്റെ നന്മരൂപം കാണിച്ചു പഠിപ്പി
ച്ചു. സംഗീതത്തോടു് മനുഷ്യക്കുള്ള സ്നേഹംപോലും ദൈവിക
മായ ഒരു വഴിക്ക് വിശുദ്ധൻ തിരിച്ചുവിട്ടു. വിശുദ്ധന്റെ
“സൂര്യഗീതം” യൂറോപ്യൻ സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ
രിവർത്തനനാദിയായ കലാസൃഷ്ടിയാണ്. വി. ഫ്റാൻസി
സ് അസ്സീസിയുടെ ജീവിതത്തിനും സ്മരണയ്ക്കും പുറമെയായി
ഒരു പ്രത്യേക ചിത്രകലതന്നെ വളർന്നുവന്നു. കാലാന്തരത്തി
ൽ ഈ കലാസമ്പ്രദായം “റിനൈസൻസായി”ത്തീരുകയുംചെയ്
യു. ഇതാണ് ലോകചരിത്രത്തിൽ മൂന്നാംസഭയുടെ ദൗത്യം;
മനുഷ്യരെ കൂടുതൽ സത്തുഷ്ടരും കൂടുതൽ പുണ്യപൂർണ്ണരുമാക്കുക.

നമ്മുടെ പരമാന്ത്യം ഇതാണ്. നാം വിശുദ്ധന്റെ നാമം
സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം അവിടുത്തെ സന്നാനങ്ങളായിത്തീ
ർന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഈ നൂറ്റാണ്ടിനു് ഫ്റാൻസിസി
ന്റെ സന്ദേശവും ചൈതന്യവും ഏറ്റവും കൂടുതൽ അവശ്യമു
ണ്ട്. ഇല്ലാത്തവർ ഉള്ളവർക്കെതിരായി വീണ്ടും സമരം പ്ര
ഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ധനത്തിനും അധികാരത്തിനുംവേണ്ടി
യുള്ള വിരോധോദ്യം വീണ്ടും ഇതാ വ്യക്തിയെ വ്യക്തിക്കെതിരായും
വർഗ്ഗത്തെ വർഗ്ഗത്തിനെതിരായും രാഷ്ട്രത്തെ രാഷ്ട്ര
ത്തിനെതിരായും അണി നിരത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന്റെ
സന്ദേശത്തിനു കടകവിരുദ്ധമാണ് കമ്മ്യൂണിസം. നമ്മുടെ

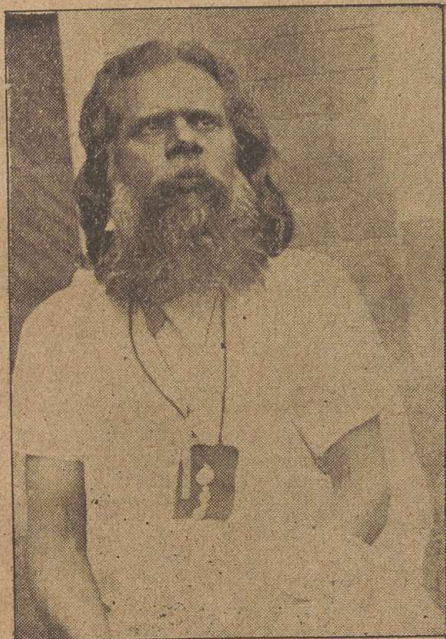
ഇന്നത്തെ കുമ്പളത്തിനും അസമാധാനത്തിനും ഏകപ്രതിവിധി
ഫ്രാൻസിസ്കൻ ചൈതന്യം ഒന്നുമാത്രമാണ്. ഈ ചൈ
തന്യത്തിനുമാത്രമേ അണുബോധം ഹൈഡ്രജൻബോധം
നിർമ്മിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തെ സമാധാനത്തിന്റെ വഴി
കളിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

സുധീരമായ ഒരു വാഗ്ദാനമാണ് നാം മൂന്നാംസഭയിൽ
 പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. നാം ഇതിന്റെ
 നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം നിത്യപുരദീസായാണ്
 നമുക്കു പറഞ്ഞാൽ തീരുന്നതും. ഇതു കേവലം ഔപചാ
 രികമായ ഒരു വാഗ്ദാനമല്ല. പുണ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഈ ക
 ലാലയത്തിൽനിന്നു നാം വിജയം വരിച്ചാൽ നാം പുണ്യവാ
 ന്മാരുടെ നഗരവും ദൈവഭവനവുമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേ
 ശിക്കാൻ അർഹാകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. മാത്രമല്ല
 നമുക്കു ജീവിക്കുന്നതിനു് ഈ ലോകം കരാക്കൂടെ ചൈതന്യ
 നിർഭരമായി ഭവിക്കും ചെയ്യും.

* വി. ബ്രാൻസിസ് അന്നം ഇന്നം .

വിശുദ്ധ ബ്രാൻസിസ് അസ്സീസി ഒരു സാർവത്രിക പരിശുദ്ധനാണ്. അതെ, എല്ലാ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കും, എല്ലാ

ഭിക്ഷുവായ പീറ്റർ റെഡി
എം. എ., എൽ. റി.

രാജ്യങ്ങൾക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ മതക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പുണ്യചാനാണ് ഈ “ദ്രിതീയ ക്രിസ്തു”. വിശുദ്ധൻറെ പരിപാവനജീവിതത്താൽ ധന്യമാക്കപ്പെട്ട ആ നൂറ്റാണ്ടും, ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും വലിയകോളിളക്കങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നടന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് രാഷ്ട്രീയവും, സാമൂഹ്യവും, സാമ്പത്തികവും, മതപരവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ വലിയ ഭീ

ന്നതകളും വടംവലികളുമുണ്ടായി. ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തി

ഇറാലിക്കെതിരായി അന്ന സമരം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ

* ലൂതറൻ മതാനുയായി ആയിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെ അനുകരിച്ച് ജീവിച്ച്, കത്തോലിക്കാമതത്തെ അവലംബിച്ച ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ മുന്നാംസഭയിൽ ചേർന്ന് ഇപ്പോൾ ഒരു ഭിക്ഷുവായി നടക്കുന്ന ബ്രദർ പീറ്റർ റെഡി എം. എ; എൽ റി; കോട്ടയത്ത് കാത്തലിക് ക്ലബിൽ വച്ച് 1949 ഒക്ടോബർ 2-ാം തീയതി ചെസ്റ്റ് പ്രസംഗം.

ലും ഇറാലിയിലെ നഗരങ്ങൾതമ്മിൽ പരസ്പരം മത്സരിച്ചും വഴക്കുടിച്ചും വരികയായിരുന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരും ഇടത്തരക്കാരും തമ്മിൽ രണ്ടുചേരിയായി തിരിഞ്ഞു. മത്സരിച്ചിരുന്നു വെങ്കിലും ഇവർ ഇരുകൂട്ടരും അശരണരായ പാവപ്പെട്ടവർക്കെതിരായി ഒരു ഉറച്ചുനില അവലംബിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. സമ്പന്നരായ വ്യവസായികൾ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരായ തൊഴിലാളികളെ ഞെരുക്കി. സർവ്വോപരി സത്യസഭയ്ക്കുതിരായി പല ചരിദ് മങ്ങളും തല ഉയർത്തിയ ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വർദ്ധിതമായ അതുപ്തിയുടെയും ഭിന്നതകളുടെയും, വ്യക്തികൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹരാഹിത്യത്തിന്റെയും മുതലെടുക്കുവാൻ ചരിദ് മകാരികൾക്ക് നല്ലൊരു വസരം കിട്ടി. ഇങ്ങനെ യൂറോപ്പ് അന്ധകാരാവൃതമായിരുന്ന ഒരു കലായാമത്തിലാണ് സ്നേഹസമാധാനങ്ങളുടെ സന്ദേശവാഹകനായ വി: ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെ അയയ്ക്കാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായത്.

കുബേരതുല്യരായ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആദ്യസന്താനമായി 1181-ൽ ഫ്രാൻസിസ് ജനിച്ചു. മാതാവായ പീക്ക ഉദാരമതിയും ദരിദ്രരോട് വലിയ അനുകമ്പയുള്ളവളുമായിരുന്നു. ലൌകികമായ പല വ്യാമോഹങ്ങളുമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു വിത്തേശ്വരനായ പിതാവ്. ദരിദ്രജനങ്ങൾക്ക് കൈതൂന്നു ഭാനംചെയ്യുകയും തന്റെ യുവസ്നേഹിതമാക്കുവേണ്ടി ധാരാളമായി ചെലവിടുകയുമായിരുന്നു ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആനന്ദം. അസ്സീസിലെ യുവജനങ്ങളുടെ ഗാനപര്യടനങ്ങളെ നയിച്ചിരുന്നതു് മററാരുമായിരുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അസ്സീസിയൻ യുവജനങ്ങളുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയും ഏതിരില്ലാത്ത നേതാവുമായിരുന്നു ഫ്രാൻസിസ്. കേവലം ഒരു യുവാവായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയൻ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജീവനും ചൈതന്യവുമായിത്തീർന്നു. തന്റെ മാതൃനഗരമായ അസ്സീസിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കും

സ്വന്തം : പ്രശസ്തിയുടെ അസ്ഥിവാദം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി കൈയിൽ വാളുമേന്തി ഫ്രാൻസിസ് മുന്നോട്ടു വന്നു. അസ്സീസിയൻ യുവജനങ്ങളുടെ കിരീടംവയ്ക്കാത്ത ഈ രാജാവിന്റെ ഉന്നം, മാതൃനഗരത്തിന്റെ അംഗീകൃതനേതാവായിത്തീരണമെന്നും അങ്ങനെ നഗരത്തിനുള്ളിൽ ഐക്യബോധം വളരുകയും നഗരത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഭിന്നിപ്പുകളെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുമായിരുന്നു. സ്വരാജ്യസ്നേഹവും അത്മസ്നേഹവും ഈ യുവാവിൽ എത്ര അഭേദമായിട്ടാണ് മുറിച്ചിണഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്!

പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ പാപം മറിച്ചായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് ഒരു വലിയ നേതാവെന്നതിനു മുമ്പായി ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ഒരു ഭോഷൻ ആകണമെന്നത്രെ ദൈവം തീരുമാനിച്ചതും. ദൈവികമായ ഒരു ആന്തരികപ്രചോദനത്തിന്റെ ഫലമായി ഫ്രാൻസിസ് തന്റെ പരിപാടി എല്ലാം മാറ്റി. നഗ്നനായി കുരിശിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ക്രിസ്തുനാമന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ഫ്രാൻസിസ് സകലതും ഉപേക്ഷിച്ചു. “രക്തച്ചൊരിച്ചിലിൽ കൂടിയോ, അഗ്നിയിൽ കൂടിയോ, പാർട്ടിയുടെ മൃഗീയമായ ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ കൂടിയോ അല്ല, പ്രത്യുതസ്നേഹവും സഹതാപവുംവഴിയാണ് പരസ്പരവിദ്വേഷവും അന്യൈക്യവും അവസാനിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും സമാധാനം സംസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതും” — എന്നും അപ്പോൾ ഫ്രാൻസിസിനു മനസ്സിലായി. “മനുഷ്യൻ കേവലം പുൽക്കൊട്ടിക്കു സമനാണെന്നും,” “മനുഷ്യന്റെ കീർത്തി പൂല്ലിലെ പൂക്കളോപോലെയാണെന്നും”; “മായ, മായ, സൂർയ്യം മായ” എന്നും ഫ്രാൻസിസ് ധരിച്ചു. തന്റെ നിസ്സാരത്വം ഫ്രാൻസിസിനു ബോധ്യപ്പെട്ടു. താൻ നിസ്സാരന്മാരിൽ നിസ്സാരനും, നരകത്തിന്റെ അഗാധതയിലേക്കു എറിയപ്പെടുന്നതിനുമത്രം പാത്രവാദമാണെന്നും ഫ്രാൻസിസ് മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ

നിത്യനാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ച ആ ദൈവികസ്നേഹത്തെ ഫ്രാൻസിസ് വാഴ്ത്തി. ക്രൂശിതനായ ദിവ്യനാഥനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴെല്ലാം വിതുമ്പി കരയാതിരിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസിനു സാധിച്ചില്ല. പാവപ്പെട്ടവരും ഞെരുങ്ങുന്നവരുമായ മനുഷ്യർ ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്മരണയാണ് ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. ദരിദ്രരുടെയും പട്ടിണിക്കാരുടെയും ഉടുതുണിയില്ലാത്തവരുടെയും രോഗികളുടെയും സാമീപ്യവും സഹവാസവും ഫ്രാൻസിസിനും പ്രിയങ്കരമായിത്തീർന്നു. കഷ്ടരോഗികളിൽ വേദനയനുഭവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സാദൃശ്യം ഫ്രാൻസിസ് കാണുകയും, സകലരും വെറുക്കുന്ന ആ വൃണങ്ങളിൽ മുറുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്ത്യരും അശരണരുമായ പാവങ്ങൾക്കു ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങൾ, പൊതുവിധിദിവസത്തിൽ തനിക്കുതന്നെ ചെയ്തതായി ദിവ്യനാഥൻ അംഗീകരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

അഗതികളോടും ദരിദ്രരോടുമുള്ള ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഈ ഉപവി ക്രൂശിതനായ രക്ഷകനോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്നുമാണ് ആവേശംകൊണ്ടതെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും അധഃസ്ഥിതരായ ദരിദ്രരോടുകൂടി സഹവസിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്, അതുവഴി ക്രിസ്തുനാഥന്റെ സഹചാരിയാകണമെന്ന ലാഭോടുകൂടിയതല്ല.

ഇങ്ങനെ ഏതാനുംവർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഭോഷതപം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസിനു ഭ്രാന്താണെന്നും ചിലരൊക്കെ വിചാരിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ് സകലതും ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചു. തന്നെ അപമാനിച്ചവരെ ഫ്രാൻസിസ് അനുഗ്രഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഫ്രാൻസിസിന്റെ പരിശീലനകാലം താമസിയാതെ അവസാനിച്ചു. സർവ്വേശ്വരന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, ഒരു നേതാവായിരിക്കുന്നതുള്ള യോഗ്യത

ശ്രാൻസിസിനുണ്ടായെന്നു പറയാം. ദൈവം ശ്രാൻസിസിനു്
 ആതാനും അനുയായികളെ കൊടുത്തു. താമസിയാതെ മൂന്നു സ
 ന്യാസസഭകൾ ശ്രാൻസിസ് സ്ഥാപിച്ചു. ഈ മൂന്നു സഭക
 ലും, സമുദായത്തിലെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നും ജന
 ങ്ങൾ ഓടിക്കൂടി.

ശ്രാൻസിസിലും അനുയായികളിലും പ്രകടമായ ജീ
 വിതവിശുദ്ധിയുടെയും അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളുടെയും ഫല
 മായി, ക്രിസ്തീയലോകത്തിനതന്നെ ഒരു പരിവർത്തനംവന്നു.
 ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച സ്വൽപ്പം ഒന്നു
 നികത്തപ്പെട്ടു. പരസ്പരം കലഹിച്ചിരുന്ന ഇറ്റാലിയിലെ
 നഗരങ്ങൾ തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുകയും, അവരുടെ വാഴ്ചക
 ൾ കലപ്പയുടെ “കൊഴു”വായി മാറുകയുംചെയ്തു. അശുദ്ധ സു
 ഖഭോഗങ്ങളുടെ പിന്നാലെയുള്ള ആ വിരണ്ടോടും അൽപ്പമൊ
 ന്നുകാരെ. മദ്യപാനാസക്തിയും തെല്ലൊന്നു ശമിച്ചു. കുഷ്ഠ
 രോഗികളോടുള്ള വെറുപ്പ് അപ്രത്യക്ഷമായി. ജീവിതത്തിലെ
 നല്ലവസ്തുക്കൾ, തങ്ങളുടെ അയൽക്കാരുമായി പങ്കിടുന്നതിനുള്ള
 ഒരു സന്നദ്ധത ജനതാമദ്ധ്യേ പ്രത്യക്ഷമായി. തസ്കരസംഘ
 ങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ശീലയേപ്പോലും അലിയിക്കുന്ന “സ
 ഹോദരാ” എന്നവിളിയോടുകൂടി സമീപിച്ച ശ്രാൻസിസി
 ന്, ശ്രീനായ ചെന്നായെ അജ്ഞാനാവർത്തിയാക്കാൻ യാതൊ
 രു പ്രയാസവുമുണ്ടായില്ല. ഈ ലഘുലേഖനത്തിന്റെ കർത്താ
 വും തന്റെ മാനസാന്തരത്തിനും മാറ്റസങ്കലത്തിനും, ദൈവം
 കൃപിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഈ അ
 തീത പുണ്യപുരുഷനോടാണെന്നു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം പ്രസ്താ
 വിച്ചുകൊള്ളുന്നു. *

* ലൂതറൻ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭാംഗമായിരുന്ന മിസ്റ്റർ പീറ്റർ റെ
 ഡി എം. എ. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുന്നതിനും, പിന്നീട്
 കോളേജ് പ്രൊഫസർസ്ഥാനം സ്വന്തമാക്കി ഉപേക്ഷിച്ച് പിള്ളച്ചെരട്ട
 എടുക്കുന്നതിനും കാരണഭൂതൻ വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സിസിയാൻ.

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനു ഏറ്റവും അധികം ആവശ്യമുള്ളത് വി. ഗ്രാൻസിസ്— അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യവിശേഷം— അത്രേ. പരസ്പരം കടിച്ചുകീറുന്ന വിരുദ്ധക്ഷിപ്തങ്ങളുടെ ഒരു പൊതുപാളയമായി ഇന്നു ലോകം മാറിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. അഭൂതപൂർവ്വവും ഭയാനകവും ആയ ഒരു മഹാരോഗത്തിന്റെ പിടിയിൽപ്പെട്ട് ഇന്നു മനുഷ്യരാശി നട്ടംതിരിയുകയാണ്. പക്ഷെ, ഈ രോഗശമനത്തിന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിവിധികൾ തീരെ അപര്യാപ്തങ്ങളാണെന്നു മാത്രമല്ല, ഇന്നത്തേതിലും ഭയങ്കരമായ രോഗത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്നവയുമാണ്; കാരണം ഇന്നു മനുഷ്യരാശിക്കു അതിന്റെ “ബാലൻസ്” നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികബോധത്തിനു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പൂജ്യസ്ഥാനം ഇന്നു നഷ്ടപ്രായമായിരിക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ “അതീവനിസ്സാരങ്ങളായ ലൗകികകാര്യങ്ങൾക്കാണ് ഇന്ന് സർവപ്രാധാന്യവും. രാഷ്ട്രം ഇന്ന് അത്യുന്നതമായ ഒരു പൂജ്യസ്ഥാനത്തേക്കു് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രമാകുന്ന മഹായന്ത്രസംവിധാനത്തിലെ കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു അണിയുടെ പദത്തിലേക്കു് വൃത്തി അധഃപതിച്ചുപോയി. ധനമൂർച്ഛയാണ് ഇന്നു സർവത്ര കളിയാടുന്നത്. പണമുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും പണത്തിന്റെ പിന്നാലെ വിരണ്ടോടുകയാണ്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവും, മതപരവുമായ എല്ലാ യത്നങ്ങളും— വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളും നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും, സമത്വവും, സാഹോദര്യവുമെല്ലാം— അവയുടെ യഥാർത്ഥസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും പിഴുതെടുത്തു്, ദുശ്ശാലയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നത്. എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളേയും കുററുപറയുക ഇന്ന് സാധാരണമാണല്ലോ. നിലവിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു് പുതിയവയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ മുൻനിഴൽ എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ

മായ ഹൃദയപരിവർത്തനത്തെപ്പറ്റി നാം യാതൊന്നുംതന്നെ കേൾക്കുന്നില്ല! “വിദ്വേഷമേ നീ എന്റെ പ്രേമതത്വമായിരിക്കുക; സാത്താനേ, നീയാണെന്റെ ദൈവം; ഉദരമേ, നീ തന്നെ എന്റെ അന്തം”— എന്നുള്ള മുറിവിളികളാൽ ഇന്ന് നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമാണുതാനും.

“രക്തച്ചൊരിച്ചിലിൽ കൂടിയോ, അഗ്നിയിൽ കൂടിയോ, ഒരു പാർട്ടിയുടെ മൃഗീയഭൂരിപക്ഷത്തിൽ കൂടിയോ അല്ല, പ്രത്യുത സ്നേഹവും സഹതാപവും വഴി.....”— വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഈ അലോകസാധാരണമായ ചൈതന്യവിശേഷത്തിനുമാത്രമേ ഇന്നത്തെ കുമ്പസാരങ്ങളിൽനിന്നും ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വാസ്തവ മാപ്പാപ്പാമാർ തന്നെ അംഗീകരിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനും പരിപാലകനുമായി വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിനെ മാപ്പാപ്പാമാർ തെരഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ രഹസ്യവും ഇതുതന്നെ. ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനായ 11-ാം പിയൂസ് തിരുമേനി ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെ “ദാവിതീയക്രിസ്തു” എന്നു വിളിക്കാനും മടിച്ചില്ല. ദാവിതീയലോകസമരത്തിനു ശേഷം സമാധാനത്തിന്റേയും ശാന്തിയുടേയും ഒരു പുതിയ യുഗം ഉൽപ്പാദനം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചനകൾക്കായി ലോകരാഷ്ട്രപ്രതിനിധികൾ സമ്മേളിച്ചത് വീ. ഫ്. ഫ്. റാൻസസിന്റെ നഗരമായ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലാണെന്നുള്ളതും അത്ഭുതമാണ്. കാരണം, വി. ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ ചൈതന്യവിശേഷമാകുന്ന ആതെലത്തിനുമാത്രമേ, മനുഷ്യരാശിയുടെ ഇന്നത്തെ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ചൈതന്യത്തെ മൂന്നു കൊച്ചു വാക്യങ്ങളിൽ സംക്ഷേപിക്കാം—

ഞാൻ ഒന്നുമല്ല, എനിക്കു യാതൊന്നുമില്ല; ക്രിസ്തുവല്ലാതെ യാതൊന്നും എനിക്കു വേണ്ട.

വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ചൈതന്യം കാട്ടുതിപ്പോലെ യൂറോപ്പിലെങ്ങും പടർന്നപ്പോൾ, അൽമായരും ആ ചൈതന്യവിശേഷത്താൽ സമാതുഷ്ടരായി. പരിവർണ്ണമായ ഭാരിഭൂപ്രതമെടുക്കുന്നതിനു വിവാഹിതരായ ബഹുശതം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ മുന്യോട്ടവന്നു, തങ്ങളേയും ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻസഭയിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ഇതു പ്രായോഗികമല്ലെന്നു കണ്ടു വിശുദ്ധൻ മൂന്നാംസഭ സ്ഥാപിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്തത്.

അപ്പോൾ, എന്താണ് മൂന്നാംസഭക്കാരെ കർത്തവ്യം? ഒരു മൂന്നാം സഭക്കാരൻ മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവാകണമെന്നാണ് ഉന്നം.— ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിക്കുകയോ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സംവാഹകനാവുകയോ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മറ്റൊരു പതിപ്പാവുകയോ, ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയോ മാത്രം ചെയ്യാൻ പോരാ—മറ്റൊരു പൂർണ്ണക്രിസ്തു അയിത്തീരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുതിയ ഒരു ക്രിസ്തു— ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണതപകൊണ്ട് നിറഞ്ഞവനും കണ്ണും കാതും കരചരണങ്ങളും അധരങ്ങളും നാവുമെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവനുമായ മറ്റൊരു ക്രിസ്തുഅയിത്തീരണമെന്നാണ് ഓരോ മൂന്നാംസഭക്കാരനിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിലെ ഇന്നുള്ളതും ഭാവിയുണ്ടാകാവുന്നതുമായ അവയവങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് മൂന്നാംസഭക്കാരെ കടമയാകുന്നു. മറ്റുവാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിയുജിതരായിത്തീരേണ്ട ഓഴകിച്ചേരുന്ന ഓരോ സജീവ അരുവിയായിത്തീരുവാൻ ഓരോവ്യക്തിയും സ്വന്തസാഹചര്യങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ ശ്രമിക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെ. ഇതുതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനം. ഇതുകൊണ്ടാണ് വി.

ഗ്രാൻസിസിനെ കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കിയതെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. പിയൂസ് 11-ാമൻ തിരുമേനി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതു് “ഗ്രാൻസിസ്റ്റൻമൂന്നാംസഭ കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനം തന്നെയാണു്” എന്നത്രെ.

എല്ലാത്തരക്കാർക്കുമുള്ള ഒരു സഭയാണു് ഇതു്—ബലഹീനർക്കും ബലവാന്മാർക്കും, പാവപ്പെട്ടവർക്കും സമ്പന്നന്മാർക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും യുവജനങ്ങൾക്കുമെല്ലാം മൂന്നാംസഭയിൽ തുല്യസ്വാഗതമുണ്ടായിരിക്കും. മനോഹരദർശനമായും തീർപ്പായുള്ളവയുമാണു് ഈ സഭയിൽ ചേരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രസാദവരത്തിന്റെ അനർഗ്ഗഭവ വാഹത്തിനുള്ള നീച്ചാലുകളെ തുറന്നുവിട്ടുകൊണ്ടു്, മുൻപറഞ്ഞ വിവിധതരക്കാരെയെല്ലാം മഹത്തായ മൂന്നാംസഭ ധീരന്മാരും, പുണ്യവാന്മാരുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. തിരുസ്സഭാമാതാവായ പാപമോചനങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാഗാരത്തിന്റെ വാതിലുകളെ മുഴുവനായും മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾക്കായി തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ ഭക്താഭ്യസനങ്ങളിലും, നല്ലമരണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളിലും സഭാ മുഴുകി കാലംകഴിക്കണമെന്നല്ല അർത്ഥം. പ്രത്യേക നവമായ ഒരു ചൈതന്യവിശേഷത്തോടുകൂടി, എല്ലാജീവിത മണ്ഡലങ്ങളിലും ധീരോചിതമായ പുണ്യപുണ്ണത മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ പ്രാപിക്കണമെന്നാണു് ലക്ഷ്യം. അങ്ങനെ അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും കത്തി ജ്വലിക്കുന്ന ദീപശിഖപോലെയും, ഉറയുള്ള ഉപ്പുപോലെയും വർത്തിക്കണമെന്നുമാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെമേലും തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ളവരുടെമേലും ധാരാളമായ പ്രസാദവരപ്രവാഹത്തിനും അവർ കാരണമാകണം. ഈലോകത്തു ശാന്തിയും, സന്തോഷവും വളർത്തുന്നതിനും അങ്ങനെ ഐഹികജീവിതത്തെ നിത്യസുഖാഗ്രത്തിന്റെ മുന്നോടിയായിക്കിട്ടുന്നതിനും മൂന്നാംസഭയ്ക്കു കഴിയും. മനുഷ്യ മനസ്സിൽ നിന്നും ആത്മസ്നേഹവും സ്വാർത്ഥതയും ഉച്ചാടനം ചെയ്തു് തൽസ്ഥാനത്തു് തന്റെ സ്വത്തുക്കളുടെ ഒരു സംരക്ഷകൻ മാത്രമാണു് തീർന്നെ

ബോധം ഉളവാക്കുകയും, ധനമാഹിം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നതിനും മൂന്നാംസഭ സഹായകമാകാതിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ ജീവിതനിരാരശയിൽനിന്നും നമ്മെ രക്ഷിച്ചു മനുഷ്യബുദ്ധി കൂർഗ്രഹമായവിധം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സമാധാനത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും വേലിയേറ്റമുണ്ടാക്കാനും മൂന്നാംസഭ സമർത്ഥമാണ്.

എല്ലാ തരത്തിലും ജീവിച്ചുവരിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം പുണ്യവാന്മാരുടെ ഒരു കടംബമാണ് മൂന്നാംസഭ എന്നുപറയാം. മാപ്പാപ്പാമാരും കർദ്ദിനാളന്മാരും വൈദികരും കന്യകകളും ഭക്തിയുള്ള വിധവകളും മാത്രമല്ല, രാജാക്കന്മാരും, രാജ്ഞിമാരും, പ്രഭുക്കളും, പ്രഭുവിമാരും, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, സേനാനികളും ഡാക്ടർമാരും, നിയമജ്ഞന്മാരും, പ്രമുഖന്മാരും, കൃഷീവലന്മാരും, ധനവാന്മാരും, ഇടത്തരക്കാരും, പാവങ്ങളും, പോരാ, വെറും ഭിക്ഷക്കാരും, മൂന്നാംസഭാകടംബത്തിലെ അനുഗ്രഹീതരുടെയും പുണ്യവാന്മാരുടേയും പട്ടികയിൽ വിരാജിക്കുന്നതായി കാണാം. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ദാരിദ്ര്യമനുഭവിച്ച ഈ ബുദ്ധിമാന്മാരുടേയും ബുദ്ധിമതികളുടേയും ഗണത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കും ചേർന്നുകൂടാ?

അതേ, കരുണയും അനുഗ്രഹത്തിനും വേണ്ടിയാചിച്ചുകൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ ഭ്രമത തങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യമൈതന്യമുള്ളവരായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും വരപ്രസാദത്തിന്റെ തിരുസിംഹാസനത്തിന് മുമ്പാകെ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തി. തന്നെയുമല്ല, ആ തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ഇല്ലായ്മയെ സ്വയംപ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അവരുടെ അത്മസ്തംഭം പാടേ ഉപേക്ഷിക്കുകയും മേലിൽ ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതുതപ്രവർത്തനമായ ദിവ്യനാമൻ തന്റെ കൃപാവരംകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മാവുകളെ ധന്യമാക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇതേ മ

നോഭാവമാണല്ലോ നമ്മിൽനിന്നും അവശ്യപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥ ദാരിദ്ര്യചൈതന്യമുള്ളവർ ദാഗ്ദ്ധവാന്മാർ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ വരൻ പോകുന്ന ആ മഹാദാഗ്ദ്ധത്തിന്റെ മുന്നോടിയായ സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും അവർക്കു് അനുഭവവേദ്യമാവുകയും ചെയ്യും.

വളരെയേറെ സ്വത്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നവരും, മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളായ ശേഷം തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളുടെ മാനേജരന്മാർ എന്ന നിലയിൽ മാത്രം കഴിഞ്ഞുപോന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റേയും അതീലുള്ള സകലത്തിന്റേയും ഉടമസ്ഥൻ സർവ്വേശ്വരനാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥത്തെ ആദരിച്ചു് തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളുടെ വെറും സംരക്ഷകൻ എന്നനിലയിൽ അവർ ജീവിച്ചു. അവരെല്ലാം തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദരിദ്രരായിരുന്നു. ചിലരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറുകരമായ വിധം അവർ ലളിതജീവിതം നയിച്ചു എന്നു പറയാം. തങ്ങളുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിന്നു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായതൊഴിച്ചുള്ളവയെല്ലാം അവർ ത്യജിച്ചു. ഇപ്രകാരമെല്ലാം അവർ ചെയ്തതു് രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളും, എന്നാൽ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും വിശപ്പും ദാഹവും, നഗ്നതയും, രോഗങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നവരുമായ സഹോദരങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു് കണ്ടുപിടിച്ച് രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദാരിദ്ര്യചൈതന്യമെന്നു പറയുന്നത് കേവലമൊരു മനോരാജ്യമോ, സിദ്ധാന്തമോ ആയിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത ജീവിതത്തിലെ ഒരു നിത്യയഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നു. മുൻപു് ദാരിദ്ര്യചൈതന്യത്തിൽമാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദരിദ്രരായി മാറി. കാരണം നമ്മുടെ ജന്മാവകാശമായ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായ സജീവഉപവിയാൽ, ഈ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ പ്രചോദിതരായെന്നുമാത്രമല്ല, അതിൽ അവർ ദഹിച്ചുപോവുകതന്നെയല്ല. ദാരിദ്ര്യചൈത

ന്യമുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു.

അങ്ങനെ, അവരുടെ ആ ഭാരിദ്യപ്രതം അതിമാത്രം ഭംഗിയായി നിറവേറ്റിയതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സദാ സന്തോഷംകൊണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ യാതൊന്നും-പെള്ളിയും സ്വർണ്ണമുഖമാനംതന്നെ-വേണമെന്നാശയില്ലായിരുന്നു. അതേ, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വർണ്ണം നിഷ്പ്രഭമായിരുന്നു; അത്യാഗ്രഹത്തിനാൽ അവരുടെമേൽ യാതൊരു സ്വാധീനവും ചെലുത്താൻ സാധിച്ചില്ല. തങ്ങൾ ഒന്നമല്ലെന്ന് അവർക്ക് പൂർണ്ണ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നതുമൂലം ലോകം തങ്ങളോട് അപ്രകാരം പെരുമാറിയപ്പോൾ അവർക്ക് അതിരറ്റ സന്തോഷമാണുണ്ടായത്. മൂന്നാംസഭക്കാരുടെമേൽ ആക്ഷേപങ്ങളും നിന്ദയും വർഷിച്ചവരെ അവർ സ്നേഹിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയുംചെയ്തു. തന്നെയുമല്ല കൂടുതൽ നിന്ദയും ആക്ഷേപങ്ങളും സ്വാഗതം ചെയ്യാനും അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവയെല്ലാം, തങ്ങളെ ശ്രീശിതനായ ഈശോനാഥൻ ഉല്പരാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഈ മൂന്നാംസഭക്കാർക്കുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മർദ്ദനത്തിനാൽ അതിന്റെ ദംഷ്ട്രകളും, മരണത്തിനതന്നെ അതിന്റെ ഭീകരതയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇവർ മനുഷ്യരിൽനിന്നും യാതൊന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലം ഒന്നുകൊണ്ടും ഇവർ നിരാശപ്പെട്ടതുമില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ, സാധാരണമായി നാം പ്രതീക്ഷിക്കാറുള്ളതിന്റെ കടകവിരുദ്ധമായ പ്രതീക്ഷകളാണ് ഇവക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ഇപ്രകാരമുള്ള അവരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ നിറവേറ്റുമ്പോൾ അവർ ഹൃദയപൂർവ്വം പുഞ്ചിരി തൂകുന്നത് കാണുമായിരുന്നു.

ഈ മൂന്നാംസഭക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതം അനന്തമായ ഒരു പൊട്ടിച്ചിരിയും വിനോദവും അമോഹമായ

ഒരു സംഗീതവുമായിരുന്നു. ഈ ലോകത്തിലുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും അവർ അനന്തമായ ആകാശത്തിനുമപ്പുറമുള്ള അനിത്യസ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നൃത്തം ചെയ്തു പോവുകയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ വലിയ അതിശയോക്തിയൊന്നുമില്ല. അവരുടെ മുണ്ടുകളിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി സദാ മൊട്ടിട്ടുനില്ക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മാവുകളിൽ ഹൃദയമായ ഒരു സംഗീതം സന്തതം മാരൊലിക്കാറുള്ളു. ഹാ! ഇവരുടെ കൂടെ ചേരാതിരിക്കാൻ, ചിന്തിക്കുന്നവരിൽ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക? ഭാരതീയചൈതന്യമുള്ളവർ അതിവദാഗ്രവാഹാരത്ര; കാരണം സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു. തന്നെയുമല്ല, ഈ മൂന്നാംസഭക്കാർ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പറ്റിയവരാണെന്ന വസ്തുതയും നാം വിസ്മരിക്കരുത്. മൂന്നാംസഭയിലെ ഒരു സജീവഅംഗത്തിന് സമുദായത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ നന്മക്കുതക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പദ്ധതി ബുദ്ധിപൂർവ്വം ആവിഷ്കരിക്കുകയും സമർത്ഥമായി പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. മഹാനായ 13-ാം ലെത്തേ മാർപ്പാപ്പായുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ ആ വാക്യം ഇതാണ്:—“നമ്മുടെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം, മൂന്നാംസഭയെ പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.....” അനിതരസാധാരണമായ പരിചയസമ്പത്തും സാമൂഹ്യകാര്യങ്ങളിൽ അൽഭുതാവഹമായ ജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ മാർപ്പാപ്പയുടെ വാക്കുകൾ നമ്മെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. മൂന്നാംസഭയുടെ പ്രചരണംവഴി, സാമൂഹ്യമണ്ഡലത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് തീരുമേനിക്ക് നല്ല ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഈ രാജ്യത്തും, ഇന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ എന്തു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലാണ് നാം ഇടപെടേണ്ടതെന്ന് അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു നമുക്ക് തീരുമാനിക്കണം. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതം നമ്മുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനപരിപാടികളിലും പ്രതിഫലിക്കുകയും പ്രകാശിക്കുകയും വേണം.

ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം.

സംസ്കാരത്തിലും പരിഷ്കാരത്തിലും മുൻതലമുറകളെ അപേക്ഷിച്ച് താൻ വളരെ ഉയർന്ന ഒരു പടിയിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു ഇന്നത്തെ മനുഷ്യൻ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്. പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ, പ

ശ്രീമാൻ കെ. എം. ജോർജ്ജ്

ബി. എ; ബി. എൽ.

രസ്യരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളാലും ഭീതിയാലും ഇത്രമാത്രം ഉലച്ചിൽ തടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതം മുഖൊരു തലമുറയ്ക്കു തള്ളിവിടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെമേൽ ഭൗതികതയുടെ പിടി അടിക്കടി മുറുകിവരുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഇന്നു സർവ്വത്ര കാണുന്നത്. ആത്മീയമൂല്യങ്ങളെ മാനിക്കുന്നവരുടെ ശതമാനം ഒന്നിന്നൊന്നു കുറഞ്ഞു വരുന്ന ഇന്നത്തെ ഈ അധോഗതിയെ കാര്യക്ഷമമായി ഒന്നു തടഞ്ഞുനിർത്താത്ത പക്ഷം അടുത്തപടി മനുഷ്യ വംശത്തിന്റെ നാശമാണെന്നു ആത്മാർത്ഥമായി വി

ശ്വസിക്കുന്ന ചിന്തകരും ഇല്ലാതില്ല. അങ്ങനെ, അടുത്തപടി നാശമാണെന്നും, അതു അനിവാര്യമാണെന്നും തീർത്തുപറയാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടുമോയെന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഏതാ

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭാംഗമായ കെ. എം. ജോർജ്ജ് ബി. എ., ബി. എൽ അവർകൾ 1949 നവമ്പർ മാസത്തിൽ സത്യഭീഷണിയിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം

യാലും മനുഷ്യനിൽ അന്തർലീനമായി കിടപ്പുള്ള അത്മീയ ചൈതന്യത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരമായ നന്മയിലുള്ള വിശ്വാസം പാടെ നശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതടത്തോളം കാലം, മാനവസമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി നിരാശയ്ക്കു വകയില്ലതന്നെ.

ഇത്രയും ശരിതന്നെയെന്നു സമ്മതിക്കുക. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു മുമ്പോട്ടു പോയാൽ ഭാവി ഭയാനകമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ഇന്നത്തെ കുറ്റപ്പങ്ങളുടെയും സംഘടനങ്ങളുടെയും അശാന്തിയുടെയും മൂലകാരണങ്ങൾ ഏവയെന്നു ലോകം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നാം ഭയപ്പെടുന്ന നാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനും, ഭൂമിവശത്തു അങ്ങോളമിങ്ങോളം സന്ദനസ്സുള്ള സകലരും അതിയായി ആശ്രയിക്കുന്ന ആ പുതിയ വ്യവസ്ഥിതി കെട്ടിപ്പടുക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ കുറ്റപ്പങ്ങൾക്കും അശാന്തിക്കുമുള്ള കാരണങ്ങൾ ഏവയാണു്? ഓരോരുത്തരുടേയും ഭാവനയും പരിശീലനവും തത്വസംഹിതയും അനുസരിച്ചു ഓരോരുത്തർ പല കാരണങ്ങളും മൂണ്ടിക്കാണിക്കും. ഇന്നത്തെ സകല വ്യവസ്ഥകളുടേയും കാരണം രാഷ്ട്രീയമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അതല്ല, പട്ടിണിയുടെ പ്രശ്നമാണെന്നു ലോകത്തെ അലട്ടുന്നതെന്നും, എല്ലാവർക്കും ഉണ്ണാനും ഉടുക്കാനും കിടക്കാനുമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥിതി ഉണ്ടായാൽ കുറ്റപ്പമെല്ലാം തീർന്നുവെന്നുമാണു് മറ്റൊരു പക്ഷം. കമ്മ്യൂണിസമാണെന്നു യൂനികകാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ കീരാമുട്ടിയെന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധികളും, മൂഷണാത്മകമായ മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയാണെന്നു സമരത്തിന്നും പട്ടിണിക്കും അസമാധാനത്തിന്നും വഴി തെളിക്കുന്നതെന്നു് സ്ഥിതിസമത്വവാദികളും ഉദ്ഘോഷിക്കും. അതിരുകടന്ന ദേശീയബോധവും, വൻകിട രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മൂഷണാസക്തിയും സാമ്രാജ്യമോഹവുമാണു് ആധുനിക യുദ്ധങ്ങളുടെ നിദാനമെന്നു ഒരഭിപ്രായമുണ്ടു്. ശാസ്ത്രീയനേട്ട

ങ്ങൾ പരസ്പരം നശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ ശാപം. ആധുനികമനുഷ്യന്റെ ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിക്കൊപ്പം അവന്റെ ധർമ്മികബോധംകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തിയാൽ കുമ്പസാരം തീർന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും നിസ്സാരമല്ല. ഇങ്ങനെ ഇന്നത്തെ കുമ്പസാരങ്ങൾക്കു പരയപ്പെടുന്ന കാരണങ്ങൾ

പലതുണ്ട്. അവയിൽ ഓരോന്നിലും അർത്ഥശൂന്യതയും ഭാഗികശൂന്യതയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അജ്ഞത, പട്ടിണി, സമരം, ഭീതി, ചൂഷണം, വിതരണത്തിലുള്ള അനീതി - ഇവയെല്ലാം അവസാനിക്കുന്ന മെന്റലിറ്റിയിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. പക്ഷെ എവിടെ സുഷിരിയരായ റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് വട്ടംകണ്ടത്തിൽ.

തെയാണ് ആരംഭിക്കേണ്ടത്, ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുന്പോട്ടു പോകേണ്ടത്, എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി നേതാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്; പലക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാനും. ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്രു, അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് മി. ട്രൂ

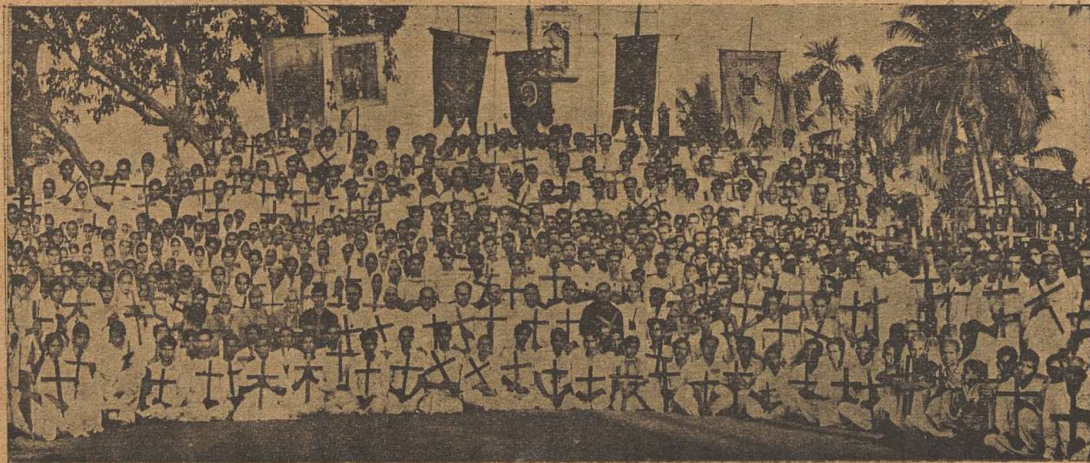
മൻ, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി മി. ആറ്റ്ലി മുതലായ ലോകനേതാക്കന്മാർ, ഡിമോക്രസിയുടെ സുഷിമിതയും പ്രചാരവും വഴി, സാമ്പാർത്ഥികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ വിജയം അച്ചാരം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്, അതിനായി ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാം. മുൻപറഞ്ഞ നേതാക്കന്മാരേക്കാൾ ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ ശക്തിമാനും, അത്തരം വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ കലവായായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇന്ന

ത്തെ സാമൂഹ്യഘടനയെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കുമെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനുമായ മറ്റൊരു മഹാനേതാവും സാമ്പാർഗ്ഗികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിനും തദ്വാരാ ഇന്നത്തേതിലും മെച്ചമായ ഒരു ലോകവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഉൽപ്പാദനത്തിനും വേണ്ടി അഹോരാത്രം പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. മുൻപറഞ്ഞ മഹാനേതാവും, ആധ്യാത്മികസാമ്രാട്ടായ നോമ്മാ മാർപ്പാപ്പാ പിയൂസ് 12-ാമൻ തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ല. നിരീശ്വരത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽനിന്നും, മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനേയും മനസ്സിനേയും ശരീരത്തേയും ഉരുക്കപ്പെടുത്തലകളാൽ വരിഞ്ഞുകെട്ടി ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്ന റഷ്യൻ സ്വേച്ഛാ പ്രഭുത്വത്തിൽനിന്നും ലോകത്തെ മുഴുവൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള സന്ധിയില്ലാത്ത ഒരു അന്തിമസമരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പിയൂസ് പന്ത്രണ്ടാമൻ തിരുമേനി, ഡിമോക്രസിക്കും, വ്യക്തിയുടെ അനിഷേധ്യമായ അവകാശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും, മാനവസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി എത്രവലിയ സേവനങ്ങളാണ് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതെന്നു ഭാവിതലമുറകൾ മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കയില്ല. മുൻപറഞ്ഞ മഹാനേതാക്കന്മാരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ കരങ്ങൾക്കു ശക്തിയും പിൻബലവും നൽകുന്നതിനും, ലോകമെങ്ങുമുള്ള ഈശ്വരവിശ്വാസികളും സമാധാനകുതുകികളുമായ ജനങ്ങൾക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കടമയുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം നമ്മുടെ കടമ അവസാനിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതം ഒന്നു പുനഃക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരവിശ്വാസമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എങ്ങനെയാണ് ഈ ജീവിതപുനഃക്രമീകരണം നടക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്. അതായത്, ഈശ്വരന്റെ പിതൃത്വവും മനുഷ്യന്റെ സാഹോദര്യവും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ദൈവനിജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തിക

മാക്കിക്കൊണ്ടും ജീവിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് അത്. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, തങ്ങളുടെ മഹനീയ മാതൃക ദൈവമായ ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ലോകം മുഴുവൻ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുകയും ക്രിസ്തുവിൽ സകലതും നവീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ, യുദ്ധഭീതിയില്ലാത്തതും പട്ടിണിയില്ലാത്തതുമായ ഒരു സമാധാനവ്യവസ്ഥതി സാധ്യമല്ലെന്നു നമുക്കറിയാം.

ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇന്നത്തേതുപോലുള്ള വിഷമഘട്ടങ്ങൾ പലപ്പോഴും ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിലേതുപോലെ, ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിലും ഇത്ര രൂക്ഷമായും നാശകീയ ശക്തികൾ പ്രബലപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യന്റേയും അവകാശങ്ങൾ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ തീവകുളം അസമാധാനവും വലിക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്കു പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിച്ചു മാനവവംശത്തെ സമാധാനത്തിന്റേയും സഹോദര്യത്തിന്റേയും ഒരു പുതിയ യുഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ ശക്തരായ ചില മഹാപുരുഷന്മാരെ ദൈവം അതതു കാലങ്ങളിൽ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പന്ത്രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ലോകം, യൂറോപ്പു പ്രത്യേകിച്ചും, എല്ലാപ്രകാരത്തിലും വളരെ അധഃപതിച്ചു. അക്കാലത്താണ് സെറാഫിക് മാലാഖയെ വെല്ലുന്ന ഒരു പുണ്യപുരുഷൻ അസ്സീസീയിൽ ജനിച്ചതും, തന്റെ പുണ്യജീവിതത്താലും മാർഗ്ഗദർശിത്വത്താലും യൂറോപ്പിനേയും ക്രൈസ്തവസഭയേയും നാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതും. മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആചൈതന്യവിശേഷത്തിനമാത്രമേ, ഇന്നു സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഭയങ്കരമായ വിടവിനെ നികത്തി, ഉള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും തമ്മിലും, മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും തമ്മിലും, പ്രഖ്യാപിതമാ

മൈലക്കൊമ്പ്, ആരക്കുഴ, ഫോറോനോപ്പള്ളികളുടെ കീഴിലുള്ള 21 പള്ളികളിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ
 മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളും സത്യാരാധനസഖ്യംഗങ്ങളും തന്നെകൂടെ പള്ളിയിൽനിന്നും മുതലക്കോടം
 പള്ളിയിലേക്കു പരിഹാരപ്രദത്തിന്നു നടത്തിയതിനുശേഷം സമ്മേളിക്കുന്നു.

യിരിക്കുന്ന സമരത്തിൽനിന്നും ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. മാർക്സിന്റേയും ലെനിന്റേയും വിപ്ലവത്തിനുള്ള അഹ്വാനം എന്തെന്നു നാശങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയസാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ വരുത്തിക്കുഴിഞ്ഞെന്നു ലോകം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്! പുള്ളിലും പഴുവിലും, പക്ഷികളിലും മൃഗങ്ങളിലും മനുഷ്യരിലുമെല്ലാം സാഹോദര്യം ഭരിച്ച വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ സാഹോദര്യത്തിന്റെ കാഹളത്തിനുമാത്രമേ, “ലോകമാസകലമുള്ള തൊഴിലാളികളേ, സമരത്തിനിറങ്ങുക” എന്നുള്ള മാർക്സിന്റെ ഗർജ്ജനത്തെ എതിരിടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലെ സകല കുറ്റത്തെ പ്രശ്നങ്ങളും, പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും, നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയായ ഭാരതത്തിലുമുണ്ടു്. രണ്ടാംലോകസമരത്തിനുശേഷം, ഏതാണ്ടു അവിചാരിതമായ ഒരു മുഹൂർത്തത്തിൽ അണു് നമുക്കു രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവന്നതു്. തുടന്നുള്ള ഇൻഡ്യാവിഭജനവും, വർഗ്ഗീയകലാപങ്ങളും, സാമ്പത്തികവിഷമതകളും, ഭക്ഷ്യഭൗതികഭാവം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങളും, ഇൻഡോ പാകീസ്താൻ ഉരസുകളും ചൈനയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയവുമെല്ലാം ഇൻഡ്യയെ വലിയ ഒരു വൈഷമ്യത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിപ്പിരിക്കുകയാണു്. നമ്മുടെ ഈ കേരളക്കരയിലും വിശാല ഭാരതത്തിലും സാമ്പത്തിക നീതിയും സമാധാനവും പ്രയോഗത്തിൽ വരണം. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിൽക്കാൻ അത്യാവശ്യമാണു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വർഗ്ഗീയവഴക്കുകളും വർഗ്ഗസമരവും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും യഥാർത്ഥമായ സാഹോദര്യവും സമീകരണവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ക്രൈസ്തവജനങ്ങൾക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ചുമതലയുണ്ടു്.

ഈ ചുമതലകളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനു വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാം സഭയുടെ അംഗത്വം വളരെ സഹായക

മായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നമ്മുടെ ചില ഇടവകകളിൽ, വയസ്സന്മാരുടേയും വയസ്സിമാരുടേയും ഒരു “നിരുപദവ” സംഘടനയായി തേഞ്ഞുവലിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്ന ഒരു ഭക്തസംഘടനയെന്നോ മറ്റോ അല്ലാതെ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കുമാരിൽ അധികമാക്കും ഗ്രാൻസിസ്റ്റൻ മൂന്നാംസഭയെപ്പറ്റി അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മൂന്നാംസഭയുടെ മാഹാത്മ്യം, ഓരോ കുത്തോലിക്കനും ഈ സഭയിൽ ചേരേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത, ഇവ ഊന്നിപ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ഭാഗ്യസ്തരണാർഹരായ 13-ാം ലെയോ മാപ്പാപ്പായും 11-ാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പായും ഓരോ വിശ്വലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈ സഭയുടെ മാഹാത്മ്യം ഏർക്കറെ ബോധ്യമാകുമല്ലോ. (ഈ വിശ്വലേഖനങ്ങളുടെ മലയാള വിവർത്തനമായ “രണ്ടു വിശ്വലേഖനങ്ങൾ” എന്ന പുസ്തകവും മൂന്നാംസഭയുടെ നിയമാവലികൾ, വൈശിഷ്ട്യം ഇവ വിവരിക്കുന്ന “ഇന്നത്തെ ആവശ്യം” എന്ന പുസ്തകവും, ടി. ഒ. ബ്ലൂറെ, തിലേറ്റി, കൊല്ലം എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.)

ഇത്ര വിശിഷ്ടമായ മൂന്നാംസഭ, ഓരോ കുത്തോലിക്കാ ഇടവകയിലും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, ഗ്രാൻസിസ്റ്റൻ ക്ലബ്ബിൻ്റെ വൈദികർ കേരളത്തിലെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും താമസിയാതെ പര്യടനം നടത്തുന്നതാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ നവംബർ 2-ാംനു കോട്ടയത്ത് ഒരു മൂന്നാംസഭാദാകേന്ദ്രം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. കോട്ടയം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, വൈക്കം, കുറവിലങ്ങാട് പാലാമുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും വൈദികർ, അഭിഭാഷകർ, ഗവ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, അദ്ധ്യാപകന്മാർ, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർ, വ്യാപാരികൾ മുതലായി വിവിധ നിലകളിലുള്ള അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവജനങ്ങളും മദ്ധ്യവയസ്സുള്ളവരും ഈ ശാഖയിലെ അംഗങ്ങൾ “കുത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനം മൂന്നാം സഭയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല” എന്നുള്ള 13-ാം ലെ

യോ മാപ്പാപ്പായുടെ വാക്കുകൾ അത്ഭുതമാണ്. മൂന്നാംസഭയിലെ അംഗത്വവും, സഭാചട്ടങ്ങളുടെ ചൈതന്യത്തിന് അനുസരണമുള്ള ജീവിതവുമെങ്കിൽ ആധ്യാത്മികമായും ലൗകികമായും ഉണ്ടാകുന്ന നന്മകൾ അവാച്യമാണെന്നും, ഈ കാലത്തിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ ഈ സംഘടനയെപ്പറ്റി ശരിക്കു വറികൾമെന്നും കത്തോലിക്കാ യുവതീയവാക്കന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ കേരളത്തിൽ കുറേപ്പേർ മൂന്നാംസഭയിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടു, കേരളത്തിന്റേതൊ, ഇന്ത്യയുടേതൊ ഭാവിയിൽ എന്തു മാറ്റം വരുന്നാണു എന്നു ചിലർ സംശയിച്ചേക്കാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി സാമൂഹിക പരിശുദ്ധനായ ബ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയുടെ ജീവചരിത്രം ഒരു പ്രാവശ്യം വായിക്കുക എന്നു മാത്രമാണ്.

(ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ട്)

1. റവ. ഫാ. ബർക്കമാൻസ് ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ, കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, കൊച്ചി എന്ന രൂപതകളിലെ ഫറാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ കമ്മിസറി അച്ചൻ. 2. വെരി. റവ. ഫാ. റിച്ചാർഡ് ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ, ഇൻഡ്യയിലെ കപ്പച്ചിൻ സഭയുടെയും ഫറാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെയും സുപ്പീരിർ. 3. റവ. ഫാ. ഇഗ്നേഷ്യസ് ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ, കൊല്ലത്തുള്ള കപ്പച്ചിൻ ആശ്രമം ഡിപൻ. 4. റവ. ഫാ. ലിയൊ ഒ. എഫ്. എം. കപ്പച്ചിൻ, എറണാകുളം, അതിരൂപതയിലേയും ചങ്ങനാശ്ശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം, പാലാ എന്ന രൂപതകളിലേയും ഫറാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ കമ്മിസറി അച്ചൻ.

കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, കൊച്ചി, ചങ്ങനാശ്ശേരി എന്ന രൂപതകളിലെ ഫാദർസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങളായ ബി. വൈദികർ കൊല്ലത്തുള്ള കപ്പലിൽ ഒരു ശ്രമത്തിൽ സമ്മേളിക്കുന്നു.

* വി. ഫ്റാൻസിസ്സം സാമു ഹൃബോധവു.

ഇന്ന് നാം അസ്സീസീയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിന്റെ തിരുനാൾ ആഘോഷിച്ചും കൊണ്ടാടുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നാം ആ വിശുദ്ധന്റെ ജീവചരിത്രത്തേയും ലോകോത്തരമായ ഗുണങ്ങളെയും അനുസ്മരിക്കുകയും പരസ്പരം പറഞ്ഞ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് എന്തിനാണ്? ഇത് കത്തോലിക്കരായ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനാണ്. പരിഷ്കരിക്കുക എന്നാൽ പരിശുദ്ധമാക്കുക, വിശുദ്ധിയിലേക്ക് പുരോഗമിപ്പിക്കുക, എന്നാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ജീവിതം നന്നാകുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ നമ്മുടെ അയൽക്കാരുടെയും സഹജീവികളുടെയും ജീവിതം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും നാം ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു ബുദ്ധപ്പെടാതെ, നാം ഓടിനടന്ന് മററുള്ളവരോടു് “നിങ്ങൾ നന്നാകണം, നിങ്ങൾ നന്നാകണം” എന്ന് മുറവിളിക്കുതാതെ—ലോകത്തെ നന്നാക്കുവാൻ—മററുള്ളവരെ നന്നാക്കുവാൻ, അവരെ സമുദ്ധരിക്കുവാൻ—നമുക്കു കഴിയും. ഒരു സാമൂഹ്യ ജീവിയായ മനുഷ്യനു് തന്നത്താണെ വളരെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ല. ഒരാര തനിച്ച് ചിത്തയായിരിക്കുകയോ തനിച്ച് നന്നായിരിക്കുകയോ എളുപ്പമല്ല. നമ്മുടെ മാതൃകാവരമായ ജീവിതം നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങളിൽ വിപ്ലവകരമായ ഒരു പരിവർത്തനം തന്നെ വരുത്തും. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഇന്നത്തേതുപോലുള്ള ദിനാചരണങ്ങളിൽകൂടി നാം നന്നാകാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അതിൽതന്നെ നമുക്ക് ലോകത്തേയും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു്.

അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പു് വളരെ നന്നായി ജീവി

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസ്ഥാനമായ ശ്രീമാൻ കെ. സി. ചാക്കോ. എം. ഐ. ബി. ഇ; എ. എം. ഐ. ഇ. അധികർ കൊല്ലം, തിപ്പേരിയിൽ 1949 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം.

ച ഒരു കൊച്ചുമനുഷ്യൻ—ഒരുവിശുദ്ധൻ—ഒരു ദരിദ്രി-
 ക്കു—ഒരുസന്യാസി ഭൂമിമേൽ വരുത്തിയ വിസ്തൃതമായ
 പരിവർത്തനങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം.
 “you can change the face of the world—നിങ്ങൾ
 ൾഭൂമിയുടെ മുഖഭാവം മാറ്റുവാൻ കഴിയും” എന്ന് നി-
 ങ്ങൾ പലപ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും കേട്ടുകാണും. ഈപേരിൽ
 ഈ അടുത്തകാലത്തു് വിശ്വവിഖ്യാതമായ ഒരു മഹാഗ്രന്ഥം
 തന്നെ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥം നിങ്ങൾക്കു്
 അറിയണമെങ്കിൽ അസ്സീസിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസി-
 ന്റെ ചരിത്രം പഠിച്ചാൽ മതി. ഇന്നു് ലോകപ്രസിദ്ധി നേ-
 ടിയിട്ടുള്ള ആ കഥ ഞാൻ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ദൈവ-
 സ്നേഹത്താൽ കത്തി എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പാവപ്പെട്ട
 കൊച്ചുമനുഷ്യൻ സ്നേഹമുന്തിയായ തന്റെ ദിവ്യനാമനെ വി-
 ഞ്ഞെല്ലുവാൻ ബന്ധുമിത്രാദികളെ ഉപേക്ഷിച്ചു് ലോകരംഗ-
 ത്തേക്കു് ഇറങ്ങി. സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന നിത്യഭവനത്തിനുവേണ്ടി
 സ്വന്തഭവനങ്ങളെ വിട്ടിറങ്ങിയ അദ്ദേഹവും അനുയായികളും
 വൃദ്ധന്മാർക്കും രോഗികൾക്കും സാധുക്കൾക്കും അഭയം നൽക-
 ന്ന അനേകായിരം ഭവനങ്ങളെ ഈ ഭൂമിമേൽ സ്ഥാപിച്ചു. അ-
 ദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവിധ സന്യാസസഭാംഗങ്ങൾ മഹനീയമായ
 പരവശ്യവും, ചരിത്ര പ്രാധാന്യമായ സേവനലക്ഷ്യ-
 വും ഇതിനകം സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇക്കാലമെല്ലാം അവർ സാ-
 ധുജനസേവനത്തിൽ മുനിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചു. ശമ്പളം പ-
 റിക്കൊണ്ടു് സാധുജനസേവനം നടത്തുന്നവരിൽ ആരിലും
 കാണാൻ കഴിയാത്ത സ്നേഹത്തോടും അനുകമ്പയോടും കൂടി
 ആതുരസേവനം നടത്തുന്ന ത്യാഗധീരന്മാരെക്കൊണ്ടു് അദ്ദേ-
 ഹം ലോകം നിറച്ചു.

“എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ധാരാളം നിലയ-
 ങ്ങൾ ഉണ്ടു്” എന്നറിയിച്ച ദിവ്യനാമന്റെ ഭവനത്തിൽ ന-
 മുക്കു് ഇടംകിട്ടുന്നതിനായി, ഈലോകത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെ-
 ടവർക്കും, പുറംതള്ളപ്പെട്ടവർക്കും നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ഇടം

കൊട്ടക്കണമെന്നും, നമ്മുടെ വീടുകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിനനുയോജ്യമാകുവാൻ, ദൈവത്തോടു ഏകദേശപ്രതി മാത്രം ഒരു അതിഥിയെക്കുറിച്ചും നാം സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഏറ്റവും നാടകീയമായ രീതിയിൽ ആ വിശുദ്ധൻ പറിപ്പിച്ചു. ലോകത്തെ മുഴുവൻ അദ്ദേഹം തന്നിലേക്കു ക്ഷിപിച്ചു, ലൗകികജീവിതത്തിന്റെ വിഭിന്നങ്ങളായ പല വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നവരെ, അവരവർക്കു ചേർന്ന സന്യാസവലയത്തിൽ ആക്ഷിപ്തമെന്തി. നമ്മിൽ അധികംപേരെയും പോലെ കടുംബജീവിതത്തിലേല്പിച്ചിരുന്ന നിരവധിയാളുകളെ ഒരു ദ്വൈതീകമായ സന്യാസസഭയുടെ പരിധിയിൽ പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. പ്രസിദ്ധ അംഗലസാഹിത്യകാരനായിരുന്ന മി. ചെസ്റ്റർട്ടൻ പറയുന്നതുപോലെ കടുംബജീവിതം ക്ഷേമത്തിലുള്ള ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ സന്യാസസഭയെപ്പറ്റി പലക്കും ഒന്നും അറിഞ്ഞു കൂടും.

13-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഇന്നുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്ര ഇന്ന് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കൂടിക്കുന്നു പോകുന്ന പക്ഷം അതിലെ അറിയപ്പെടാത്ത വ്യക്തികളെക്കൂടാ അഹംലോകപ്രശസ്തിനേടിയ വ്യക്തികളുടെ ബാഹുല്യമായിരിക്കും നമ്മെ വിഭ്രമിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു രഹസ്യസമൂഹം മറന്നിരിക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായി അപ്പോൾ നമുക്കു അനുഭവപ്പെടും. നീതിയുടെ ത്രാസം സാധുക്കളുടെ വശത്തേയ്ക്ക് ചരിയത്തക്കതുപോലെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഫ്രാൻസിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന വി. ലൂയിസ് (നവമൻ) രാജാവ് അശ്രുതത്തിൽ എഴുന്നള്ളുന്നത് നാം കാണും. ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ആദർശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ദൈവമാത്രം ശുശ്രൂഷയിൽ ആനന്ദിച്ചവനാണിദ്ദേഹം. എലിസബത്ത് രാജ്ഞിയേയും അടുത്തു പിന്നാലെ കാണും. സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ പ്രബലമായ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങൾക്ക് വിധേയനായിരുന്ന ആ വിശ്വപ്രഭാവകവി ഡാൻറി വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ പ്രേമഭാജനമായിരുന്ന ഭാര്യയെ വനിതയെ പാടിപ്പുകഴിക്കുകയും അശ്രുതത്തിൽ കടന്നു

ലോകം. സ്വസ്ഥഭാവമാകാൻ ജീവിതത്തിന് എപ്പോഴും പ്രയത്നം നൽകുകയും, പ്രഥമ ഫ്രാൻസിസ്കൻ സമൂഹത്തിന്റെ സംരക്ഷകയായ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അവിസ്മരണീയമായ ചിത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത വിശ്വകലാകാരനായ ലിയോനാർഡോ ദാവിൻസിയെയും റാഫേലിനേയും അതിൽ നമുക്ക് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടേയും തന്റെ തിരുക്കുമാരന്റേയും മുദ്രപതിച്ച കൊടിയും പരപ്പിച്ച കുതിരപ്പറ്റത്തും കയറി ഹൃദയഭർമ്മരെയും യുദ്ധരംഗത്തേക്കു നയിച്ച അയോദ്ധ്യകന്യകയായ വി. ജോവാൻ ഓഫ് അർക്കും ആ സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. അസ്വസ്ഥമായവൻ കടലിൻ മീതെ അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഏതോ ഭൂവിഭാഗത്തേയ്ക്ക് കാരറിന്റെ ഗതിയനുസരിച്ച് മാത്രം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന “സാന്താ മറിയ” എന്ന കപ്പലിൽ എല്ലാ ദിവസവും “രാജകന്യക” എന്ന സ്തോത്രഗീതം അലപിച്ച യാത്രചെയ്ത അമേരിക്കയിൽ എത്തുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ക്രിസ്റ്റോഫർ കൊളംബസും, പൊരന്യുദേശങ്ങളിലേക്ക് കടൽ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തെളിച്ച വാസ്കോഡി ഗാമയും, അരയിൽ കയറും കമ്പിളി ഉടുപ്പുമായി ആഘോഷയാത്രയിൽ സംബന്ധിക്കും. ലോകം മുഴുവൻ വിസ്മയാവഹമായ വൈദ്യുതോപകരണങ്ങൾ വാരിവിതറിയ മഹാ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗൽവിനിയേയും ജോതിശാസ്ത്രചിദഞ്ചനായിരുന്ന ഗലീലിയോയേയും ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാവേദിയിൽ നാം കാണാതിരിക്കയില്ല.

വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവിയർ, വി. അലോഷ്യസ് ഗൊൻസാഗ, വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലുയാള, വി. മിലിപ്പ് നേരി, വി. വിൻസെൻറ് ഡിപോൾ, വി. ജോൺബോസ്റ്റോ തുടങ്ങിയ വിശുദ്ധന്മാർ നമ്മെ ഒരു പക്ഷെ വിസ്മയിപ്പിക്കുകയില്ല.

മദ്ധ്യശതകങ്ങളിലെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ ആദർശങ്ങളുടെ സമ്പന്ന പ്രതിഫലനമെന്നപോലെ വിസ്മയകരമായ ജീവിതലക്ഷ്യവും ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള വിശ്വാസദാർഢ്യവും

പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയ ആർസിലെ വികാരിയച്ചൻ വി. ജോൺ വിയാനിയുടെ രൂപവും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കും. രാജ്യഭരണപടുവായിരുന്ന വിശുദ്ധ തോമസ് മൂറ്റും, ആദ്ധ്യാത്മിക വിജ്ഞാനത്തിൽ അഭിപ്രീയനായിരുന്ന ക്രിസ്താനുഭവണകർത്താവായ തോമസ് ആകെമ്പിസും, ദീനജനസേവനത്തിന് വിൻസൻറ് ഡിപോൾ സഖ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച ഹ്രെഡറിക് ഒസാനും തുടങ്ങിയവരും നമുക്ക് പരിചിതരായിരിക്കും.

പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവ രഹസ്യം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത പീയൂസ് റവമൻ, തൊഴിലാളികളുടെ പട്ടയമായ രേരും നൊവാരും രചിച്ച ലിയോപതിമൂന്നാമൻ, “സമാധാനത്തിന്റെ രാജ്ഞിയേ” എന്ന സംബോധനകൂടി ജപമാലയിൽ ചേർത്ത ബനഡിക്റ്റ് പതിനഞ്ചാമൻ തുടങ്ങി, കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ദൃശ്യപരമാധികാരികളായിരുന്ന ഭാഗ്യസ്തരണാമരായ പല മാർപാപ്പാമാരും ആ പ്രദർശനയാത്രയിൽ നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും.

ഇത്രമാത്രം വൈവിധ്യമേറിയ ഘടകങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആ സമൂഹം ഒന്നു കണ്ടാൽമതി, വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ സാർവ്വപക്ഷമായ സ്വീകാര്യത തെളിയിക്കുവാൻ: അസ്സീസിയിലെ വി. ഫ്രാൻസിസ് എന്ന മധുരതരമായ, മനോമോഹനമായ, വിപ്ലവാത്മകമായ ആ നാമധേയം എന്തെല്ലാം സ്മരണകളാണു് നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു് മുമ്പു് പലസ്തീനയിൽ ജീവിച്ച തന്റെ ദിവ്യഗുരുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും, ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിൽ അടിയുറച്ച ത്യാഗത്തിന്റെയും സന്ദേശം അറിഞ്ഞു്, അതനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള മുരുകും ചില വ്യക്തികളിൽ ഒരുവനാണു് വി. ഫ്രാൻസിസ്. മി. ചെസ്റ്റർട്ടൺ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ഒരു ഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്. “നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഒരുകാല

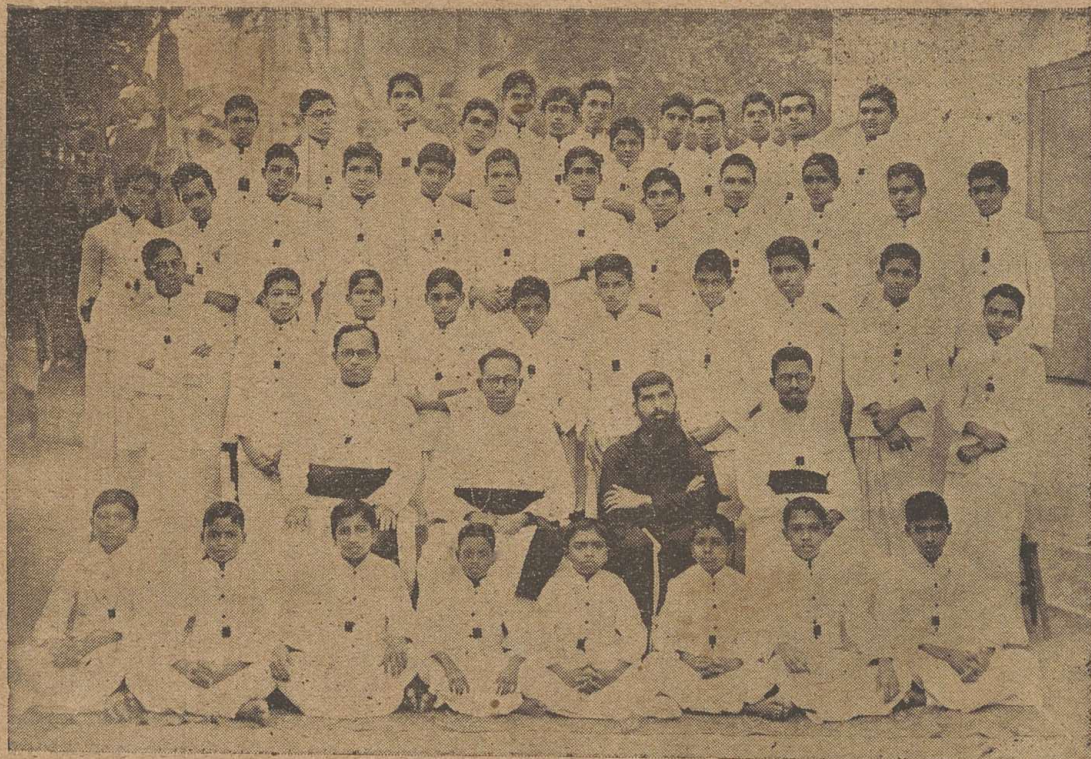
ഇത് ജീവിച്ച ദൈവമായിരുന്ന ആ മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തു നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ നമുക്ക് ദർശനങ്ങളും പലതും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവയും ആയിരുന്നു. ആകാശത്തിലെ പാവകളെപ്പോലെ ഭാവിയിലെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അലക്ഷ്യമായി ജീവിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു അവശ്യപ്പെട്ടു. അതു ദൈവത്തിനുമത്രം കഴിവുള്ളതും മനുഷ്യനും അസാധ്യവുമാണെന്നും അന്നു പലർക്കും തോന്നി. ഇത് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായിരിക്കുമോ എന്നുവോലും ചിലർ സംശയിച്ചു. എന്നാൽ വി. ഫ്രാൻസിസ് തന്റെ സഹോദരന്മാരോട്, നിങ്ങൾ വയലുകളിലെ പൂക്കളെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കുക, അവ നാളത്തെകാര്യം ഓർത്തു ചെഞ്ചലപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് ഉപദേശിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കണമെന്നാണ് അന്നു നാം ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും. എത്രയും അതിസ്വാഭാവികമായതും ദൈവികശക്തിക്കുമാത്രം കഴിയുന്നതും ആണെന്ന് അക്കാലത്ത് തോന്നിയെങ്കിൽ, കുരിശുയുദ്ധത്തിന്റെ നടുവിൽ, ശത്രുവാളയത്തിൽ കടന്നുചെന്ന് സുയ്യാന്താറുകൾക്ക് ന്യായവാദം ചെയ്യുന്ന ഫ്രാൻസിസ്ന്റെ പ്രായോഗികതയും ഹൃദയശുദ്ധിയും, നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്റെ വേലക്ക് അവശ്യപ്പെടുന്നവനും എന്റെ ഉള്ളടപ്പുകൂടി നീ കൊടുക്കുക എന്ന് അന്നുനാം കേട്ടത് ആത്മരൂപദമായിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ ചെരിപ്പുകൾ മോഷണം പോയതിൽ ക്ഷുഭിതനായ ഒരു യുവാവിനെ, ആ കള്ളനെ പിഞ്ചെന്ന് ചെരിപ്പിനുള്ളിൽ ധരിക്കുന്ന കാലുറകുകൂടി അവനു കൊടുക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു ഫ്രാൻസിസ് നമ്മെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അംബ്രിയായിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു ഫ്രാൻസിസിന് ഇവ സാധ്യമാക്കിയ ശക്തി, പലസ്തീനയിലെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവായി കാണപ്പെട്ടു എന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ ഇന്നു മനുഷ്യർക്കു പ്രയാസമില്ല. സാമൂഹ്യ പരിഷ്കരണത്തിന്— സമുദായോചരണത്തിന്—

ക്രിസ്തു നിർദ്ദേശിച്ച ഏക പദ്ധതിയുടെ ഏറ്റവും ശക്തമായ വ്യാഖ്യാനവും, ഏറ്റവും പ്രായോഗികമായ നിർദ്ദാഹകനും എന്നതിലധിലാണ് വി. ഗ്രാൻസിസ് ഇന്ന് നിലകൊള്ളുന്നത്. ക്രിസ്തീയമായ പരസ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതധർമ്മമാത്രമാണ് ലോകോദ്ധാരകമായ ആ ഏകപദ്ധതി.

സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ സഭ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് കത്തോലിക്കരായ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും ലോകദൃഷ്ടിയിൽ താരതമ്യേന ഉയർന്ന നിലകളിൽ ജീവിക്കുന്ന കത്തോലിക്കരുടെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ വഴിയാണ്. വിശ്വവിഖ്യാതങ്ങളായ ചാരിറ്റികളേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും വഴി നമ്മുടെ മാപ്പാപ്പാമാർ ലോകത്തിന് നൽകിയ സാമൂഹ്യജീവിതക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സാമാന്യജനങ്ങൾ - അകത്തോലിക്കർ പ്രത്യേകിച്ചും - അറിയുന്നില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. മാപ്പാപ്പാമുതൽ നമ്മുടെ ഇടവകയിലെ വൈദികർവരെള്ള നമ്മുടെ ആത്മീയപിതാക്കളുടെ പ്രായോഗിക ജീവിതവുമായും തൊഴിലാളി ലക്ഷങ്ങൾ ഇടയുന്നില്ല. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാ അർച്ചദായരായ നാം എല്ലാവരും പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ ജീവിക്കുന്നവരാണ്. നമ്മുടെ മാതൃകയായിരിക്കും ലോകത്തെ നയിക്കുന്നതോ, നശിപ്പിക്കുന്നതോ. ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ പശ്ചാത്യമായ പരസ്നേഹത്തിന്റേയും സാഹോദര്യത്തിന്റേയും സന്ദേശം വഹിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കേണ്ടത് നാം ഓരോരുത്തരും ആകുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കാൻ ഇടയില്ലാത്തവിധം ഹൃദയസ്പർശകമായ രീതിയിൽ ഈ വാസ്തവം വിവരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ഒരിക്കൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഒരിടത്തു പറയുന്നു: “നാം ഓരോരുത്തരും ഓരോ ചെറിയ ക്രിസ്തു ആകുന്നു. ലോകത്തിൽ കൂടി നമ്മു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഓടി നടക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ ദിവ്യനാഥന്,

നാം ഓരോരുത്തരുടേയും കാലുകളല്ലാതെ വേറെ കാലുകളില്ല. വക്രിവിദ്വേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചു സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ സ്വർദ്ധയും വൈരാഗ്യവും വളർത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭകാരികളുടെ താഡനങ്ങൾ ഏറിട്ട് ക്ഷമയോടുകൂടി അവർക്ക് മറേറുകവിരം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആ ക്ഷമാമൂർത്തിക്ക് നാം ഓരോരുത്തരുടേയും അല്ലാതെ മറ്റൊരു മുഖവുമില്ല. അജ്ഞാനത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെ നിത്യജീവന്റെ വാക്കുകൾ പ്രസംഗിച്ചു കേൾപ്പിക്കുവാൻ ആ വിശ്വചൈതന്യത്തിന് നമ്മുടെ അധരങ്ങളും നാവുകളും അല്ലാതെ മറ്റു അവയവങ്ങളുമില്ല. നാം ഓരോരുത്തരും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും എത്രയ്ക്ക് ഭിന്നരായിരിക്കുന്നുവോ, അത്രയ്ക്കും ക്രിസ്തു ലോകത്തിൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു, പരാജയപ്പെടുന്നു.” നോക്കുക നമ്മുടെ പ്രാമാണ്യം, നമ്മുടെ ഭീമമായ ഉത്തരവാദിത്വം!! ഒരു കത്തോലിക്കാ മുതലാളി-വലിയ തോതിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ, ബാങ്കുകൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ, മറ്റു പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായവ നടത്തുന്ന നേതൃസംഘങ്ങളുടെ രൂപത്തിലാകട്ടെ, ചെറിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്ന പള്ളികൾക്കും മാനേജർ തുടങ്ങി സാധാരണ ക്രൂലിക്കാരെ പുരയിടങ്ങളിൽ വേലയ്ക്ക് നിയോഗിക്കുന്ന ചെറുകൃഷിക്കാർ, സ്വന്തം അടുക്കളയിൽ ജോലിക്കാരെ ഏല്പെടുത്തുന്ന ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർവരെ ജീവിത സൗധത്തിന്റെ പല നിലകളിലായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചെറുമുതലാളികളുടെ രൂപത്തിലാകട്ടെ- ഒരു കത്തോലിക്കാ മുതലാളി സാംസ്കാരിക ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ അതീവതല്പരനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ജോലിക്കാരോടു പരുഷമായും അനീതിപരമായും പെരുമാറുന്നതിൽ ആ തൊഴിലാളികൾ അപ്പോൾ അവർക്കുഭവപ്പെട്ട പ്രായോഗിക ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെ അപലപിക്കുന്നതു് അസംഭവ്യമല്ല.

മതപരമായ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ ബാഹ്യമായി വിശ്വസ്യത കാണിക്കുകയും അതേസമയം അവർ ഇടപെടുന്ന വ്യവ

ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംശതാബ്ദം, ചെറു സെമിനാരി. കൊല്ലം.

സായങ്ങളിലും തൊഴിലുകളിലും പൊതുക്കാര്യങ്ങളിലും അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ദയനീയമായ വിളർച്ചകൾക്കു് ഇടം കൊടുത്തു് ക്രിസ്തീയ ഉപചിന്തയും നീതിനിഷ്ഠയും അല്പമാത്രം അനുയോജ്യമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലരുണ്ടു്. അതു് ദുർബലരായ വ്യക്തികൾക്കു് ഇടയ്ക്കും തിന്മയിലേക്കു് ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നവർക്കു് തിരുസ്സഭയെ അപലപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപാധി നൽകുന്നതിനും കാരണമാകും.

പ്രസ്താവ്യമായ ഈ തൊടുകൾ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവിതത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. ധനവാദരായ കത്തോലിക്കർ സാഹോദര്യത്തിന്റെ പരിധിയും സൂചനകളും മറന്നു് ജീവിക്കുന്നു. എല്ലാ നിലയിലുള്ള കത്തോലിക്കരും അവരുടെ സാമൂഹ്യ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ഓരോരുത്തരിൽ കറകുൾക്കുന്നു. കത്തോലിക്കരായതുകൊണ്ടല്ല നാം തൊടുകരായതു്; മാനുഷികമായ ദുർബല്യംകൊണ്ടു മാത്രമാണതു്. നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള അകത്തോലിക്ക-അക്രൈസ്തവ-സഹോദരരും നമ്മേപ്പോലെതന്നെ തൊടുകാരായിരിക്കാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ അയൽക്കാരന്റെ പാപങ്ങളെ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടോ, അവയെപ്പറ്റി അനുതപിച്ചുകൊണ്ടോ നമുക്കു് യാതൊരു ആത്മീയാഭിമുഖീകരണവും ഉണ്ടാകയില്ല. സ്വന്തം തൊടുകൾ ഗ്രഹിച്ചു് “എന്റെ പിതാ” “എന്റെ പിതാ” എന്നു് സമ്മതിച്ചു് അവനവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഇടിക്കാതെ അയൽക്കാരന്റെ നെഞ്ചിൽ ഇടിച്ചു് അവനുവേണ്ടി കുറ്റസമ്മതം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമില്ല. മൗശിഹായിൽ കൂടിയുള്ള സാർവ്വലൌകിക സാഹോദര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ തത്വവും രൂപവും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള നാം ധർമ്മബാധം അറിഞ്ഞതിനായി പ്രവർത്തിച്ചുപോകുന്നതു്— തൊറ്റു് ചെയ്യുന്നതു്— മാനുഷികമായി നമ്മുടെ ബലഹീനതകൊണ്ടാണു്; അതു പരിഹരിക്കാവുന്നതു്; പരിഹരിക്കേണ്ടതുമാണു്. അതിനു് നാം ഒരു ആത്മശോധന നടത്തണം. അതിനുശേഷം നാം ഉത്തരം പറയേണ്ട ചി

രക്കു കൊടുത്തിട്ട് നിന്റെ കുരിശുവെച്ചുകൊണ്ടു് എന്നെ അനുഗമിക്കുക" എന്നു് ദിവ്യരക്ഷകൻ സുവിശേഷത്തിലെ ചെറുപ്പക്കാരനോടു് പറഞ്ഞതു് നാം ഓരോരുത്തരോടും പറഞ്ഞതിനു് സമമാണു്. കഷ്ടപ്പാടുകളും സങ്കടങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ അവശതകൾ മാത്രമല്ല അവന്റെ അവകാശങ്ങൾ കൂടിയാണു് എന്നു നാം ധരിക്കുമ്പോൾ, അതു നമ്മുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗമായി നാം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ലൌകികജീവിതത്തിനാധാരമായ ധനത്തിന്റെ അളവിനെപ്പറ്റിയും, നാം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട പദോപകാരപ്രവൃത്തികളുടെ പരിമാണത്തേയും പരിധികളേയുംപറ്റിയും ഒരു പുതിയബോധം നമുക്കുണ്ടാകും. ന്യായമായി നാം ആർജ്ജിച്ച ധനംകൊണ്ടുപോലും അമിതമായ സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ നാം തുനിയുന്നെങ്കിൽ അത്രയും അതു നമ്മുടെ പുണ്യപൂർണ്ണതക്കു് വിഘാതമാകും. നമ്മുടെ സ്ഥിതിക്കും സ്ഥാനത്തിനും ചേർന്ന വിധം അതിഥിപൂജയ്ക്കും സൽക്കാരങ്ങൾക്കുമായി നാം ധനം വ്യയം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അതിലും വിശേഷിച്ചു് ഒരു നന്മയുമില്ലെന്നു് നാം വ്യക്തമായി ഉദ്ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമുക്കു് പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവക്കു് നാം ചെയ്യുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾമാത്രം ദിവ്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായിരിക്കും എന്നും അസന്നിഗ്ധമായി നാം അറിയുന്നുണ്ടു്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു് നാം നമ്മുടെ അനന്തരാവകാശികളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കായി സമ്പാദിക്കേണ്ടതും നമുക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതും. വേലക്കാർക്കു് ന്യായമായി നാം കൊടുക്കേണ്ടതു് ലി- അവരുടെ ജീവനശ്ശലി- അതു നാം നിഷേധിക്കുന്ന പക്ഷം അതു് പ്രതികാരം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ദൈവത്തോടു് നിലവിളിക്കും എന്നു നാം മറക്കരുതു്. തൊഴിലാളികളോടു് ഇതിലേറെ അനുഭാവപൂർവ്വമായ ഒരു നിയമം ലോകത്തിലെ

ഒരു ശക്തിക്കും നൽകുക സാധ്യമല്ല. എത്ര ശക്തമായ ഭരണകൂടത്തിന്റേയും നീതിപരിപാലനയെ വഞ്ചിക്കാൻ മനുഷ്യൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു വരാം. എന്നാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവൻ വഹിയാത്ത ദൈവത്തെ “വേലക്കൂലി”യുടെ നീതിപരിപാലന നിർവ്വഹിക്കും എന്നു ഭരമേന്ദിരിക്കുന്നു.

നാം നൽകേണ്ട ആ വേലക്കൂലിയുടെ മാനദണ്ഡം എന്തോ അതുതന്നെയാണു് നമുക്കു നമ്മുടെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി നേടാവുന്ന വേലക്കൂലിയും. അതിൽ കവിഞ്ഞു് നമുക്കു് ലഭിക്കുന്ന ആദായം ലോകത്തിന്റെ സുന്ധിതിക്കു് സഹായകമായവിധം വിനിയോഗിക്കുവാൻ നമ്മേ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിധിമാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് എത്രമാത്രം നമ്മുടെ അനന്തരാവകാശികൾക്കായി സൂക്ഷിക്കാം? നാം വിനിയോഗിക്കുന്ന ഓരോ ജോലിക്കാരനും അവന്റെ അനുഭവനാവശ്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് അപ്പന്റെ ശമ്പളത്തിന്റെ എത്ര ഓഹരി പിൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു കൂലിയാണു് നാം അവനു് കൊടുക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ആദായത്തിന്റെ ആ ഓഹരിമാത്രം നമ്മുടെ പിൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾക്കു് നീക്കിവെക്കുകയാണു് നമുക്കു് കരണിയം എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. പ്രയോഗത്തിൽ വളരെ വൈഷമ്യമുള്ള ഒരു മാനദണ്ഡമാണിതു്. വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ക്ലിപ്തസംഖ്യമാത്രം സൂക്ഷിക്കുക എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. സ്ഥാനസ്ഥാ ചെയ്യുന്ന ത്യാഗപൂർണ്ണമായ വിധിക്കാണു് ദൈവം കൂടുതൽ വില കല്പിക്കുന്നതു്. ഏതായാലും ഈ നിശ്ചയത്തോടു് അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു് നമ്മുടെ ആദായത്തിന്റെ എത്ര അംശം ധർമ്മകാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കണമെന്നുള്ളതു്. സഭയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാ ആദായങ്ങളും സംയുക്തമണ്ഡലത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതായി കാണാം. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ആദായത്തിന്റെ ദശാംശം നിർബന്ധിത ധർമ്മസം

ഭാവനയായി സഭ ശേഖരിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നു. ഇന്ന് അതുപോലെ ഒരു ശതമാനം സഭ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് അത് ആ ഭാനത്തിന്റെ ഭാനസ്വഭാവത്തിന് വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഏതായാലും ആ അംശം നാംതന്നെ നിശ്ചയിച്ച് വ്യവസ്ഥാപിതസംഘങ്ങൾ വഴിയായോ, അഥവാ ഹൃദയമായി സ്വന്തനിലയിലോ സാധിക്കുകയായി വിതരണം ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് ധാർമ്മികമായ ഒരു മുതൽമുടിയുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

നമ്മുടെ സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ റീനടയാലുത്പാദിപ്പിച്ചും ഭാനംചെയ്തിട്ട് നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ നിരധാരരായി തീരാനിടമുള്ളവിധം നാം പെരുമാറുന്നത് വിവേകപൂർവ്വമല്ല എന്ന് എല്ലാവരും പറയുമായിരിക്കും. ഈ ചിന്താഗതിക്ക് നമ്മേ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് പ്രധാനമായി നമ്മുടെ ധനസമ്പാദനചതുര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള ആശങ്കയും ആകുന്നു. അതുരണ്ടും കാര്യമാക്കാനില്ല. നമുക്ക് സാമർത്ഥ്യം തരുന്നതും നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സാമർത്ഥ്യം കൊടുക്കുകയോ, കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും ദൈവമാണ്. നാളത്തെ കാര്യങ്ങളെ ആലോചിച്ച് നാം അസ്വസ്ഥരാകാതിരിക്കുന്നതിന്, ഒരിക്കലും തെറ്റിധരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഉപമകൾ വഴിപോലും അല്ലാതെ, സ്പഷ്ടമായി, ലളിതമായി, നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഉപദേശം നമ്മെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. “അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: എന്തുതിന്നും എന്തുകൂടിക്കും എന്ന് ജീവനെന്നു സംബന്ധിച്ചോ, എന്ത് ഉടുക്കും എന്ന് ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ചോ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടേണ്ട. ആകാശത്തിലെ പരവകളെ നോക്കുവിൻ അവ വിതയ്ക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല, കളപ്പുരകളിൽ ശേഖരിക്കുന്നുമില്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അവയെ പോറ്റുന്നു. ഹാ! അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള

ഹിറാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസ്ഥാനം, വി. അന്തോനീസിന്റെ പള്ളി,
 ചെങ്ങന്നൂർ, കേരളം.

വരല്ലയോ? വസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും നിങ്ങൾ എതിർവിചാരപ്പെടുന്നു. വയലിലെ ശോശനകൾ എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കുവിൻ. അവ അധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൃത്തക്കുന്ദമില്ലല്ലോ. ശ്ലേമോൻപോലും അവന്റെ സർവ്വമഹത്വങ്ങളിൽ തന്നെയും, അവയിൽ ഒന്നുപോലെ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടപ്പെടുന്നതുമായ വയലിലെ പൂല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണിയിക്കുന്നെങ്കിൽ അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ (അതിൽ) വളരെ അധികമായി (അണിയിക്ക) ഇല്ലയോ? അതുകൊണ്ട് നാം എന്തുതിന്നും എന്നോ എന്തു കുടിക്കും എന്നോ, എന്ത് ഉടുക്കും എന്നോ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടുകയും പറയുകയുംവേണ്ട. ലോകത്തിലെ പുറജാതികളാകുന്നു ഇവയെല്ലാം അന്വേഷിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവും ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കും ആവശ്യമാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും അവിടുത്തെ നീതിയും ആദ്യമേ അന്വേഷിക്കുവിൻ; ഇവയെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് നിങ്ങൾക്ക് തരപ്പെടും. ആകയാൽ നാളത്തെ കാര്യംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടേണ്ട. ഈ നാളെത്തന്നെ അതിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി വിചാരപ്പെടുകൊള്ളും അതതു ദിവസത്തിന് അതതിന്റെ കഷ്ടത മതി" (മത്തായി. VI. 25-34) ഒരു പക്ഷേ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുള്ള കരുതലില്ലായ്മ വിവേകക്കുറവാണെന്ന്—ഭ്രാന്താണെന്ന്—ലോകം പഴിച്ചേക്കാം.

അതു ശരിതന്നെ! അല്പവിശ്വാസികളും അധരങ്ങൾ കൊണ്ട് മാത്രം അയൽക്കാരനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരും ആയ സമകാലീനന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ഭ്രാന്താണെന്നാണ്. ഈ വിധി ഇന്നോ ഇന്നലയോ മാത്രം ലോകം നൽകിയതല്ല. ഇതുപോലുള്ള നിരവധി ഭ്രാന്തന്മാരെ ഇതിനുമുമ്പും ലോകം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വൈദികമേലധ്യക്ഷന്മാരും ബഹുജനങ്ങളുടേയും മുമ്പിൽവെച്ച് പരസ്യമായി തന്റെ ഉടുവസ്ത്രങ്ങൾപോലും അ

ചിച്ച് ഭവേച്ഛായ സ്വപിതാവിനെ ഏല്പിച്ചിട്ട്, ദരി
 ദ്രനായി ലോകരംഗത്തേക്കിറങ്ങിയ പ്രഭുക്കുമാരനായ അസ്സിസി
 യിലെ ഫ്രാൻസിസിനെ ലോകം ഒരു ഭ്രാന്തനായിട്ടാണ് അ
 ന്നു കണ്ടത്. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് രാജാവിന്റെ വിശ്വസ്തനും സ
 മർത്ഥനും ആയ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണി എന്ന നിലയിൽ തനി
 ക്ക് വിധേയമായിരുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളേയും സമ്പത്തുകളേ
 യും അവഗണിച്ച് സ്വജീവനെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ തോമസ്
 മോറിനെ ഒരു ഭ്രാന്തനായിട്ടാണ് അന്നു പലരും കണ്ടത്.
 എല്ലാവർക്കും സുസമ്മതനായ ഒരു സർവ്വകലാശാലാ പ്രൊഫസ
 റുടെ സ്ഥാനവും സുഖസൗകര്യങ്ങളും, പരിത്യജിച്ച്, പാരി
 സിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട് “എനിക്ക് ആത്മാക്കളെ തരിക”
 എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യാ, ജപ്പാൻ മുതലായ വിദൂ
 രദേശങ്ങളിൽ കൂടി ഓടിനടന്നു കാലംകഴിച്ച ഫ്രാൻസിസ്
 സേവ്യറെ ഒരു ഭ്രാന്തനായി അന്നു പലരും കരുതിയിട്ടുണ്ട്.
 ദരിദ്രലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ആരംഭ്യപുരുഷനായി ഇന്നു ലോകം വണ
 ങ്ങുന്ന വിൻസൻറ് ഡിപോൾ തന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്തു്
 സ്വന്തം ബലഹീനതകളേയും അപകടങ്ങളേയും കൂട്ടാക്കാതെ
 പാതിരാക്കാലങ്ങളിൽ പാരിസിലെ തെരുവീഥികളിൽ കൂടി
 ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു് അനാഥശിശുക്കളെ ശേഖരിച്ചുവന്നതു് ഭ്രാ
 ന്തായിക്കരുതിയിരുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത്തുടനടന്നു പ്രവ
 ര്ത്തിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു് നിരവധി സഹാ
 യങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നവനെങ്കിലും, അക്രമപ്രസക്തരും അശുദ്ധജീ
 വിതത്തിൽ ഏല്പ്തിരുന്നവർ കൂടിയും ആയ അനാഥക്കുഞ്ഞു
 ളെ അരികത്തു് വിളിച്ചു്, ശുശ്രൂഷിച്ചു്, അവരെ നിയന്ത്രി
 ച്ചും, സംരക്ഷിച്ചും നന്മയിലേക്കുകർഷിച്ചുവന്ന ഡോൺ
 ബോസ്റ്റോയെ ഒരു ഭ്രാന്താലയത്തിൽ അടയ്ക്കുവാൻ തന്റെ ഏ
 രരം അടുത്ത ചില സ്റ്റേഫിതർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഹോവൃ
 ത്തിക്കുവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ അല്പസമയം കിട്ട
 ന്വേരം അതു് സഹവാസികളോടുകൂടി വിശ്രമകേന്ദ്രങ്ങളിൽ

ലോ ഭോജനശാലകളിലോ ചെലവുചെയ്ത് ന്യായമായ വിശ്രമസുഖംപോലും അനുഭവിക്കാതെ, അടുത്തുള്ള ദേവാലയത്തിലോടിയെത്തി, സക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നതിന് വിനിയോഗിച്ചിരുന്ന കൂലിവേലക്കാരൻ മാതൃ റോൽബർട്ടിനെ ഒരു ഭ്രാന്തനായി ചിലർ പുച്ഛിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ദൈവത്തിനുവേണ്ടി, ദൈവകുമാരനോടു സഹകരിച്ചുകൊണ്ട്, ദുസ്സഹമായ ശാരീരികപീഡകൾ അനുഭവിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഞാൻ ഒരു മിടുക്കി”യാണെന്ന്, ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞ് പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ ആനന്ദിച്ച അൽഫോൻസാമ്മയെ ഒരു ഭ്രാന്തിയെന്ന് അവളുടെ ചില സതിർത്ഥ്യർ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഭികാമ്യവും ആദായകരവും പ്രശസ്തവും ആയ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വമേധയാ ഉപേക്ഷിച്ച്, നാളത്തെ ചെലവിനുള്ള വക കാണുകയോ കരുതുകയോ ചെയ്യാതെ, സംപൂർണ്ണ ഭിക്ഷുവായി ഇപ്പോൾ ജീവിതം കഴിക്കുന്നവരും എന്റെ പ്രിയ സ്നേഹിതനുമായ ശ്രീ. പീറ്റർ റെയിയെ ചിലപ്പോൾ നോരമ്പോക്കായി ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഞാൻ സങ്കല്പിക്കുകയും സംബോധന ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ലോകാരംഭമുതൽ പൗരകീക സുഖഭോഗങ്ങളെ അപഗണിച്ച് ആത്മീയൈകഗ്രഹതയ്ക്കായി സാഹസപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെല്ലാംതന്നെ ഭ്രാന്തിന്റെ പുറം നൽകി ലോകം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കാലങ്ങളുടെ പൂർണ്ണതയിൽ ആ ഭ്രാന്തകൾമാത്രം സുഖിച്ചിരുന്നില്ല, അവയെ എതിർത്ത ശക്തികൾമാത്രം ഭ്രാന്തം ആയിരുന്നു എന്ന നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഒരു ഭാഗത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഉദ്ധരണി ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസക്തമാണ്. “ചിലർ ഭ്രാന്തന്മാരായി ജനിക്കുന്നു. ചിലർ ഭ്രാന്തന്മാരാക്കിയെഴുപ്പെടുന്നു. ചിലർ ദൈവരാജ്യത്തെ പ്രതി ഭ്രാന്തന്മാരാകുവാൻ സ്വയമേ സന്നദ്ധരാകുന്നു.

നും.” ഈ അവസാനവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഭ്രാന്തന്മാരായി കാണപ്പെടുവാൻ നാം സന്നദ്ധമാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സജീവങ്ങളും കൂടുതൽ ഫലപ്രദങ്ങളുമാകും.

നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ പൂർണ്ണതൃപ്തിയോടുകൂടി ജീവിച്ചു, നമ്മുടെ കഴിവുപോലെ, നമ്മെ ദൈവം ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കൾ യഥാഭോഗ്യം നമ്മുടെ അയല്ക്കാർക്കുകൂടി കൊടുത്ത്, ശാരീരികവും മാനസികവും ആയ വൈഷമ്യങ്ങൾ നമുക്ക് വരുന്നത് ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു, മറ്റുള്ളവരുടെ ദുഃഖസങ്കടങ്ങളിൽ ഓരോവിധത്തിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, ദൈവചിന്തത്തോടു സഹകരിക്കുവാൻ അവരെ പഠിപ്പിച്ചു, ലോകത്തിനു നന്മചെയ്യുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാർ ആയിത്തീരാം. ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞതുപോലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി ലോകാവസാനത്തോളം നമ്മോടുകൂടി നമ്മുടെ സക്രാരികളിൽവസിക്കുന്ന ആ തടവുകാരന്മാർ ലോകോപകാരാർത്ഥം സഞ്ചരിച്ചു പ്രയത്നിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കാലുകളും നമ്മുടെ കൈകളും മറ്റും നമ്മുടെ ഓരോ അവയവങ്ങളും മാത്രമാണ് ഉള്ളത് എന്ന ഓർമ്മ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെ അനുദിനം നിയന്ത്രിക്കട്ടെ. “ഭൂമിയിൽ നന്മനസ്സുള്ളവർക്ക് സമാധാനം” എന്ന ദൈവദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശവും “ക്രിസ്തു നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം നല്കിയിരിക്കട്ടെ” എന്ന വി. ഗ്രാൻസിസിന്റെ അനുഗ്രഹസന്ദേശവും ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭ

നമ്മുടെ ഇടയന്നടുത്ത വിസീത്തയുടെ ഒരു പ്രധാനപരിപാടിയായി നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് കടംബസന്ദർശനമാണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇടവകകളിലെ ഓരോ വീടും സന്ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ എല്ലാവരെയും നേരിട്ടുകാണുന്നതിനും അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും നമുക്കു സാധിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ നേട്ടമായി നാം പരിഗണിക്കുന്നു. പലേനല്ല ഗുണപാഠങ്ങളും ഇതുവഴി നാം പഠിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഇതുവരെയുള്ള നമ്മുടെ സന്ദർശനങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു സംഗതി നമ്മുടെ ഓരോ ഇടവകയിലും വിശ്വാസദാർഢ്യവും, ഭക്തിനിഷ്ഠയും, കർമ്മസന്നദ്ധതയുമുള്ള ഒട്ടവളരെ യുവതീയുവാക്കന്മാർ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള യുവജനങ്ങളെ ശരിയായി നയിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും, പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവരെക്കൊണ്ടു പല നല്ലകാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. അതോടെ ഓരോ ഇടവകയിലേയും കത്തോലിക്കാജീവിതം കൂടുതൽ ചൈതന്യസമ്പുഷ്ടവും, കർമ്മാഭ്യർത്ഥനാപരവും ചെയ്യും. ഇതിനുള്ള ഉപാധി എന്തെന്നു നാം സാവധാനം ചിന്തിക്കുകയും, പഠിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ഫ്റാൻസിസ്കൻ അത്മായ മൂന്നാംസഭ നമ്മുടെ ഓരോഇടവകയിലും സ്ഥാപിച്ചു; അതിൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ അംഗങ്ങളായി ചേർക്കുന്നതായിരിക്കും ഏറ്റവും ഉപയുക്തവും കാലോചിതവുമായ മാർഗ്ഗം.

* ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭാംഗവും കേരളത്തിലെ ഫ്റാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ രക്ഷാധികാരിയുമായ മഹാദിവ്യശ്രീ ഡോ. കിടർ ജോസഫ് അട്ടിപ്പെറ്ററി, വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1951 ജൂൺമാസത്തിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയ ഇടയലേഖനത്തിൽ നിന്ന്.

എന്ന ഒരു അനുമാനത്തിലാണ് നാം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഫ്രാൻസിസ്കൻ അൽമായ മൂന്നാംസഭയേപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സന്യാസോചിതങ്ങളായ പുണ്യങ്ങളെ സന്യാസമന്ദിരങ്ങൾക്കു മാത്രമുള്ള സ്വത്താക്കാതെ “സന്യാസജീവിതത്തെ ക്രൈസ്തവഭാവങ്ങളിലേയ്ക്കു്” ആനയിക്കുകയും, അതിന്റെ പുണ്യദായകങ്ങളായ ശക്തിവിശേഷങ്ങളെ കുടുംബരംഗത്തിൽ പരത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണ് മൂന്നാംസഭയുടെ ആദർശം. ലോകത്തിനും സന്യാസമന്ദിരത്തിനും മദ്ധ്യേ നിലകൊള്ളുന്നതും, പുണ്യഗുണാനുഭോഗങ്ങളിൽ രണ്ടിനേയും തമ്മിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു സുവർണ്ണ ശൃംഖലയാണു് ഈ സഭ. ഇതു കേവലം ഒരു ഭക്തസഖ്യം മാത്രമല്ല; പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും, ഇതു ഒരു സന്യാസസഭതന്നെയാണു്. അതേ, പതിമൂന്നാം ബനഡിക്റ്റൻ മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ “ഇതു വാസ്തവത്തിലും യഥാർത്ഥത്തിലും ഒരു സന്യാസസഭതന്നെയാകുന്നു. ഇതിനു പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്താൽ അംഗീകൃതമായ ഒരു പ്രത്യേക നിയമസംഹിതയുണ്ടു്; നവസന്യാസപരിശീലനമുണ്ടു്; വൃതവാശാനുമുണ്ടു്; സഭാവസ്ത്രമുണ്ടു്. അൽമായ ജനങ്ങൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം ചേരാവുന്നതും, അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കാവുന്നതും, വലിയ ലോകോപകാരങ്ങൾ ചെയ്യാവുന്നതുമായ ഒരു സന്യാസഭയാണു് വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ മൂന്നാംസഭ. ലൗകികജീവിതത്തിനു ഒരു വിപ്ലവം വരുത്താതെ അതിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ധന്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സന്യാസസഭയാണിതു്. ഈ സ്ഥാപനം കുടുംബരംഗങ്ങളിൽ സന്യാസസ്വഭാവങ്ങൾ തുറക്കുകയും, ലൗകികജീവിതത്തെ സ്വർഗ്ഗീയമാ

ണ്ഡലത്തിലേക്കു് ഉയർത്തുകയും, സമുദായതിന്മകളോടു പോരാടി സാക്ഷാത്തായ സമുദായോൽക്കഷിപ്ത സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ മെൽതന്യം നമ്മിൽ രൂപമുലമാക്കുന്നതിനു് ശ്രമിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അത്യന്തം കാലോചിതവും അവശ്യാവശ്യവുമായ ഒരു കാര്യമാണു്. ഇതിനുള്ള ഒരു പരിശീലനക്കുളരിയാണു് ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭ. വളരെ മുന്വേതനെ നമുക്കു് ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയോടു് വലിയ മതിപ്പും ബഹുമാനവുമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. നാംതന്നെ ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയിലെ ഒരു എളിയ അംഗമാണെന്നുള്ള വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നാം അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർമാസത്തിൽ എറണാകുളത്തുവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട അഖിലകേരളമരിയൻ കോൺഗ്രസ്സിൽ നമ്മോടു് ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ കേരളത്തിലെ രക്ഷാധികാരിയായിരിക്കാൻ അവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രമേയം പസ്സാക്കപ്പെട്ടു. സസന്തോഷം നാം ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. അതിനാൽ പൊതുവിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ ക്രൈസ്തവരും, പ്രത്യേകമായി, നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കരും ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാംസഭയുടെ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നു് വിശിഷ്ടമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രയോജനം പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു് എല്ലാവരേയും ശക്തിയുക്തം ഉപദേശിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ഒരു ദ്യോഗിക കടമയായി നാം കരുതുന്നു.

ഈ മൂന്നാംസഭയുടെ പ്രവർത്തനം നമ്മുടെ ഇടയിൽ പുഷ്പാധികം കാര്യക്ഷമമാക്കുവാൻ, ഒന്നാംസഭയിൽപ്പെട്ട ഒരു ബ. വൈദികൻ നിരൂപണനായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം നിങ്ങളെ

അറിയിക്കുവാൻ നമുക്ക് വലിയ സന്തോഷമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, അദ്ദേഹത്തിനു ഈ ജോലിയിൽ വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കണമെന്നു നമ്മുടെ (ബ. വികാരി അച്ചന്മാരേയും) ബ..പാർക്കൂസ് അച്ചന്മാരേയും ജനങ്ങളേയും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാനും ഈ അവസരം നാം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെ ഗ്രാൻസിസ്റ്റൻമൂന്നാംസഭ നമ്മുടെ എല്ലാ ഇടവകകളിലും സ്ഥാപിതമാകുന്നതിനും, തദ്പാർ നമ്മുടെ വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതം കൂടുതൽ ചൈതന്യസമ്പുഷ്ടമായിത്തീരുന്നതിനും ഇടവരുമാറ് എല്ലാവരും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളെ ഒരീകൽക്കൂടി അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ നേരെ നമുക്കുള്ള പൈതൃകസ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി നിങ്ങളെ ഏവരേയും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവുടേയും നാമത്തിൽ നാം ഹൃദയപൂർവ്വം അശീർവ്വദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* നിയമങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം I.

അർത്ഥം, പരീക്ഷണം, ഗുതവാശാനം.

1. സഭാപ്രവേശനത്തിനു അർഹപ്പെടുന്ന ആളിനു പതിനാലുവയസ്സ് പൂർത്തിയായിരിക്കണം. അയാൾ സത്സഭാ വിയും, സമാധാനതൽപരനും, കത്തോലിക്കാ മത വിശ്വാസത്തിലും ആചാരത്തിലും സുദൃഢമനസ്സുനും, തിരുസിംഹാസനത്തോടും, രോമ്മാസഭയോടും അനുസരണമുള്ളവനുമായിരിക്കണം.

2. വിവാഹിതകളായ സ്ത്രീകൾ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സമ്മതം വേണം; തക്കതായ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ കുന്ദസാരക്കാരൻ അനുവദിക്കാവുന്നതാണു്.

3. സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമപ്രകാരം അംഗങ്ങൾ ഉത്തരീയവും ചരടും ധരിക്കണം; അല്ലാത്തപക്ഷം സഭയുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും അനുക്രമങ്ങൾക്കും അവർ അർഹരാകുന്നതല്ല.

4. സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ, അറായിരുന്നാലും, ഒരു വർഷത്തസ്തു നവസന്യാസം അഥവാ പരീക്ഷണകാലം പാലിക്കണം. തദനന്തരം സഭാനിയമപ്രകാരം അവർ ഗുതാനുഷ്ഠാനവാശാനം ചെയ്യുവാനും, ഓരോരുത്തരും ദൈവപ്രമാണങ്ങളേയും തിരുസ്സഭയുടെ കല്പനകളേയും പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, അതിൽ വല്ല വിഷ്ണുവും വരുത്തിയാൽ, തക്കതായ പരിഹാരം ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നും ഏറ്റുപറയേണ്ടതാണു്.

* വി. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസി മൂന്നാം സഭാംഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 1221-ൽ എഴുതിയതും 13-ാം ലിയൊ മാർപ്പാപ്പായാൽ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതുമായ നിയമങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം II.

ജീവിതക്രമപദ്ധതി.

1. മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും അവരവരുടെ സ്ഥിതിക്കനുരൂപമായ മിതത്വം എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും പാലിച്ചു, ജീവിതരീതിയിലും ആചാരത്തിലും അമിതത്വവും ഭോഗാസക്തിയും വെള്ളിക്കണം.

2. ആചൽക്കരങ്ങളായ നുത്തങ്ങളും, കാമാസക്തിവരങ്ങളായ നാടകങ്ങളും, അനിയന്ത്രിതങ്ങളായ വിനോദങ്ങളും പരിവർജ്ജിക്കണം.

3. തീനിലും കുടിയിലും മിതത്വം ആചരിക്കണം. ഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പും പിൻപും ഭക്ഷിപ്പൂർവ്വം ദൈവത്തിനു നന്ദിയും സ്തോത്രവും പ്രകാശിപ്പിക്കണം.

4. ദൈവമാതാവിന്റെ അമലോത്ഭവ തിരുനാളിന്റേയും, വി. ഗ്രാൻസിസിന്റെ തിരുനാളിന്റേയും തലേദിവസത്തിൽ ഉപവാസമനുഷ്ഠിക്കണം. അതിനും പുറമെ മൂന്നാംസഭയുടെ ആദ്യത്തെ നിയമമനുസരിച്ച് എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും ഉപവസിക്കുകയും, എല്ലാ ബുധനാഴ്ചയും മാംസം വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പ്രത്യേകം സ്തൂതർഹമായിരിക്കും.

5. അംഗങ്ങൾ മാസന്തോറും നല്ലകമ്പസാരം ചെയ്ത് വി. കുഞ്ചാന സ്വീകരിക്കണം.

6. വൈദികർ കാനോനാനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ മൂന്നാംസഭാംഗങ്ങളായാലും ഈ വകുപ്പനുസരിച്ച് കൂടുതലായി ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. “കാനോനിക” ജപമോ, ദൈവമാതാവിന്റെ ഹെറിയ ഒപ്പീസോ ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യമില്ലാത്ത അത്തേമനികൾ 12 ആ. 12 നമ്പ. 12 ത്രി-യും ജപിച്ചാൽ മതി. രോഗം നിമിത്തം നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരെ ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്നതല്ല.

7. വിൽവരും എഴുന്നത്തിനു ചുമതലയുള്ളവർ യഥാവ

സരം അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

8. ഇതരർക്കു സമാതൃക നൽകുന്നതിനും, ക്രൈസ്തവ ഭക്താചാരങ്ങളും സൽപ്രവൃത്തികളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും, സഭാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. സമാഗ്ധ്യം സകലായ പുസ്തകങ്ങളും പത്രങ്ങളും വീടുകളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ, തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ വായിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുകയോ ചെയ്യുക.

9. തമ്മിൽത്തമ്മിലും, മറ്റുള്ളവരോടും ഉള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ ഉദാരതയുടെ ചൈതന്യം പുലർത്തുവാൻ സഭാംഗങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം ശ്രമിക്കണം. നിവൃത്തിയുള്ളപ്പോഴെല്ലാം കലഹങ്ങൾ ശമിപ്പിക്കുവാൻ യത്നിക്കേണ്ടതാണ്.

10. മതിയായ കാരണം കൂടാതെ അവർ ഒരിക്കലും ശപഥം ചെയ്യരുത്. സംഭാഷണത്തിൽ അശ്ലീലവാക്കുകളും, പരുഷഫലിതങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. രാത്രിതോറും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവർ ആത്മശോധന ചെയ്യേണ്ടതാണ്; വല്ലതെറ്റും ചെയ്യുപോയെങ്കിൽ പ്രായശ്ചിത്ത മനോഭാവത്തോടുകൂടി അതു തീരുത്തണം.

11. സൗകര്യമുള്ളവരെല്ലാം ദിവസത്തോറും വി. കർബാന കാണണം. പ്രതിമാസയോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സഭാംഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷ പ്രദർശിപ്പിക്കരുത്.

12. നിർദ്ധനരായ സഭാംഗങ്ങളെ, പ്രത്യേകം അവരുടെ രോഗാധീനകാലങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നതിനും, ദൈവാരാധനയുടെ മഹത്വത്തെ പുലർത്തുന്നതിനുംവേണ്ടി അംഗങ്ങളോരോരുത്തരും പൊതുമുതലിലേയ്ക്ക് യഥാശക്തി ധനസഹായം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

13. രോഗികളായ അംഗങ്ങളെ സഭാഭാരവാഹികൾ നേരിട്ടോ, പ്രതിപുരുഷൻ മുഖേനയോ സന്ദർശിച്ച് ആശ്വസിപ്പിക്കണം. രോഗം മുർദ്ധന്യാവസ്ഥയിലാണെങ്കിൽ, അയാളുടെ ആത്മീയനന്മയ്ക്ക് ആവശ്യകമായ അന്ത്യകൂദാശകളും

മറ്റും തക്കസമയത്തു് സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ഉപദേശിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

14. ഉതനായ ഒരു സഭാംഗത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിൽ ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരും, സന്ദർഭപ്രകാരം ആഗതരാകുന്നവരായ അംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി അയാളുടെ ആത്മാനുകൂല്യത്തിനായി ഒരു അൻപത്തിമൂന്നു മണിക്കൂറും ചൊല്ലണം. അംഗങ്ങളായ വൈദികന്മാർ കുർബാനയിൽ അവരെ സ്മരിക്കണം; അന്ത്യമനികൾ വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചു് പരേതസഹോദരന്റെ ആത്മീയവിശ്രാന്തിക്കായി കാഴ്ചവെക്കേണ്ടതാണു്.

അദ്ധ്യായം III.

ഉദ്യോഗങ്ങൾ, സന്ദർശനം.

1. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് സഭാംഗങ്ങളുടെ യോഗങ്ങളിൽ വച്ചായിരിക്കണം. ഉദ്യോഗകാലാവധി മൂന്നു വർഷമാണു്. ഓരോരുത്തർക്കും നൽകപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ തക്ക കാരണങ്ങളാൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാത്തതും ഉദ്യോഗസംബന്ധമായ ചുമതലകൾ അലക്ഷ്യമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

2. നിയമങ്ങൾ വേണ്ടിടത്തോളം കണിശത്തോടെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോയെന്നു സന്ദർശകവൈദികൻ അന്വേഷിക്കണം. ഇതിനായി, സഭകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആണ്ടിൽ ഒരിക്കലോ, ആവശ്യകമെന്നു കാണുന്നപക്ഷം കൂടുതൽ പ്രാവശ്യമോ സന്ദർശിക്കുകയും, അതതു സംഘത്തിന്റെ ഭാരവാഹികളേയും അംഗങ്ങളേയും മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു്, ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതുമാണു്. സന്ദർശകവൈദികൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെ അയാളുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണംസംബന്ധിച്ചു് എന്തെങ്കിലും കുറ്റാരോപണം ചെയ്യുകയോ, പരിഹാരകർമ്മം നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ആ സഭാംഗം ആ കുറ്റാരോപണത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും, ആ

ജ്ഞാനസരീക്കയും പരിഹാരകർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യണം.

3. വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഒന്നാം സഭക്കാരിൽനിന്നോ, ആശ്രമവാസികളായ മൂന്നാംസഭക്കാരിൽനിന്നോ, അപേക്ഷാസരണം സന്ദർശകവൈദികന്മാരെ നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതും സമീപത്തുള്ള ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ആശ്രമധാവിയാണ്. ഒരു അൽമേനിക്കു ഒരിക്കലും സന്ദർശനോദ്യോഗം വഹിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

4. അനുസരണമില്ലാത്തവരും, അപരാധികളുമായ സഭാംഗങ്ങളെ രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രവശ്യം ശാസിച്ചിട്ടും വീണ്ടും ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്യുന്നവരും, അവരെ സഭയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണ്.

5. ഈ നിയമങ്ങളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും തിരസ്സരിക്കുന്നയാൾ, അതേസമയംതന്നെ ദൈവപ്രമാണങ്ങളെയോ തിരുസ്തേയ്യുടെ കല്പനകളെയോ കൂടി ലംഘിക്കാത്തപക്ഷം, ഈ നിയമലംഘനംകൊണ്ടുമാത്രം പാപം ചെയ്യുന്നില്ല.

6. നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു് ആകെങ്കിലും ന്യായവും ഗൗരവാവഹവുമായ തടസ്സമുണ്ടായിരുന്നാൽ, നിയമത്തിലെ ആ ഭാഗം പാലിക്കുന്നതിൽനിന്നു് ആ വ്യക്തിയെ ഒഴിവാക്കുന്നതിനോ, പകരം മറ്റൊരുതെങ്കിലും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനോ പാടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങളോ വിധികളോ ഭേദഗതികളോ നൽകുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഫ്രാൻസിസ്റ്റൻ ഒന്നാംസഭയിലേയും ആശ്രമവാസികളായ മൂന്നാംസഭയിലേയും സൂപ്പീയർമാർക്കും സന്ദർശകവൈദികർക്കുമുണ്ട്.

അനുബന്ധം.

സത്യാരാധന.

(1951-ഫെബ്രുവരി 28-ാംനു)

“സത്യഭീവ”ത്തിലെ പുസ്തകാഭിപ്രായം)

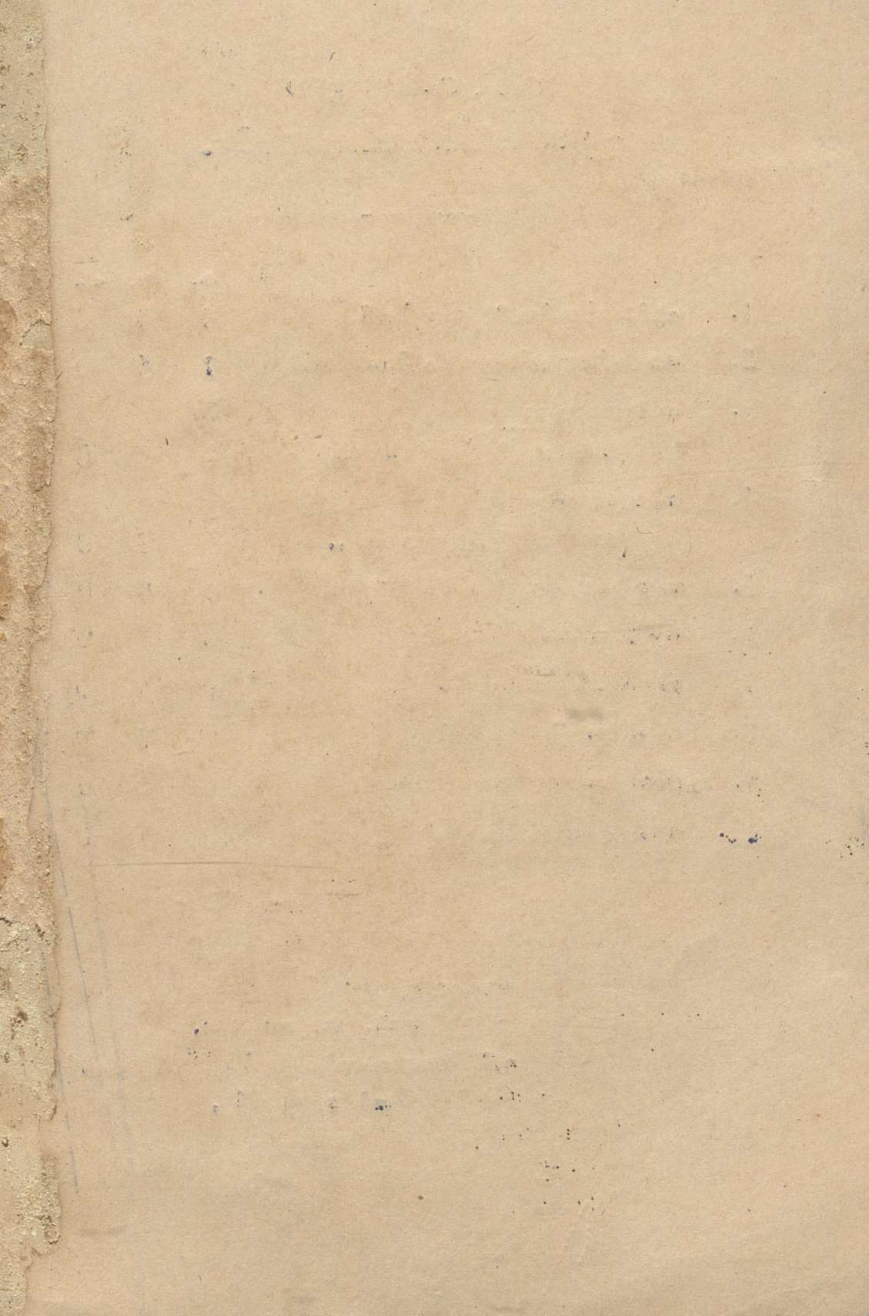
ഇതിനകം കേരളത്തിലെ ചില ഇടവകകളിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതും അചിരേണ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുവരുന്നതുമായ ഒരു ഭക്തസംഘടനയാണ് “സത്യാരാധനാസഖ്യം”. “സർവ്വഗുണനിധിയായ ദൈവത്തെ വ്യക്തിപരമായും സാമൂഹ്യമായും, ഘനസുത്തിലും പരസുത്തിലും കീർത്തിച്ച് നിരീശ്വരത്വത്തെയും, കമ്മ്യൂണിസത്തെയും എതിരിടുക” എന്നതത്രെ അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. വിദേശങ്ങളിൽ പ്രചുരപ്രചാരമാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള “ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സഖ്യ”ത്തോടു (League for God) ഇത് സാധർമ്മ്യം വഹിക്കുന്നു. ദൈവാരാധനയും മതവിശ്വാസവും ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനായി രഷ്യയിൽ സ്ഥാപിതമായ “നിരീശ്വരസഖ്യ”ത്തിന്റെ (Union of the Godless) പ്രത്യാഘാതമായിട്ടാണ് “ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സഖ്യം” സ്ഥാപിതമായത്.....

“സത്യാരാധകന്മാർ പിതാവിനെ അന്തമാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്ന സമയം വരുന്നു” (യോഹ 4. 23.) എന്നാണ്ല്ലോ വേദപുസ്തകം സാക്ഷ്യപ്പെടുന്നത്. ആന്തരികവും ആത്മാർത്ഥവും അനുഭവിനജീവിതത്തിൽ പ്രേരണ ചെയ്യുന്നതുമായ പ്രാർത്ഥന മാത്രമേ സത്യാരാധന എന്ന പേരിന് അർഹമാകയുള്ളൂ. ഇത് സംബന്ധിച്ച് പ്രകൃതഗുണത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു: “ഒരുവന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ജീവിതവും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന് “സത്യാരാധന” എന്ന സംജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ജപങ്ങൾ അനുസരിച്ച്

ഒരുവൻ തന്റെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം ആരാധന നടത്തിയാൽ അതു സത്യാരാധനയായിരിക്കും. നേരെമറിച്ചു, ദുർമ്മർദ്ദിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ പാപമാർഗ്ഗത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന ജപങ്ങളെല്ലാം വി: കുർബ്ബാനയുടെ മുമ്പാകെ വായിച്ചാൽ, അതു സത്യാരാധനയാകയില്ല. അവൻ വായിക്കുന്ന ജപങ്ങളും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ല. അവൻ സ്വയം വഞ്ചിതനാകുന്നു.”

ഘനായോഗം ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഒന്നാണ് നിരൂപണവിഷയമായ ഗ്രന്ഥം. ഇതിലെ ആദ്യത്തെ 10 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ “തിരുമണിക്കൂർ”, 13 മണി ആരാധന, 40 മണി ആരാധന, എന്നിവയ്ക്കു പകരീക്കുന്ന ജപങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 11-ാം അദ്ധ്യായം നിത്യോപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന സംധാരണ ജപങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണെന്നു പറയാം. പ്രസ്തുത ജപങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകഭണ്ഡവിമോചനങ്ങൾ തിരുസിംഹാസനത്തിൽനിന്നും കല്പിച്ചനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 12-ാം അദ്ധ്യായം കൽദായസുറിയാനി കുർബ്ബാനയിലെ പ്രധാന ജപങ്ങളുടെ പരിഭാഷയാണ്. 13-ാം അദ്ധ്യായം മുഴുവൻ തിരുഹൃദയഭക്തി സംബന്ധിച്ച ചിന്തകളും ജപങ്ങളുമത്രെ. “അനുബന്ധ”മായി സത്യാരാധനാസഖ്യത്തിന്റെ നിയമാവലിയും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം സഖ്യാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, എല്ലാ ഭക്തക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും നിത്യം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ്. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രമുഖപ്രചാരമാശംസിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിന് പേജ് 427+xxviii. ഉണ്ട്.
താഴെകാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടാം.
ബ. മാനേജർ അച്ചൻ, റി. ക. ബ്യൂറോ,
വി. അന്തോറീസിന്റെ ആശ്രമം
കൊല്ലം. തില്ലേരി.

ററി. ഒ. ബുറൊ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

	ക.	ണ.	പ.
1. ഫ്റാൻസിസ് അസ്സീസി	1	4	0
2. ആ ഭിക്ഷുവിന്റെ പിന്നാലെ	1	4	0
3. സത്യാരാധന (വലിയതു് തുകൽബയൻഡിങ്ങ്)	4	0	0
4. സത്യാരാധന (വലിയതു് കാലിക്കൊ ,,)	1	12	0
5. സത്യാരാധന (ചെറിയതു്)	0	6	0
6. രണ്ടു വിശ്വലോകങ്ങൾ	0	8	0
7. ഇന്നത്തെ അവാശ്യം	0	6	0
8. ദിവ്യബലി (ലത്തീൻ)	0	2	0
9. ദിവ്യബലി (സുറിയാനി)	0	2	6
10. ദിവ്യസ്തുതിഗീതങ്ങൾ	0	4	0

അവശ്യപ്പെടുക:-

ററി. ഒ. ബുറൊ,
വി. അന്തോനീസിന്റെ അശ്രമം,
തില്ലൂരി,
കൊല്ലം.